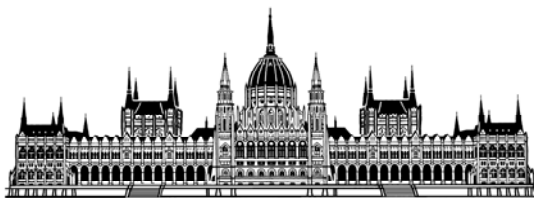




# Országgyűlési Napló

*Kövér László, dr. Hiller István, Jakab István és  
dr. Latorcai János*  
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hiszékeny Dezső, Mirkóczki Ádám,  
Móring József Attila, Schmuck Erzsébet*



Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása .....	4717
<b>Napirenden kívüli felszólalók:</b>	
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter .....	4717
<b>Dr. Tóth Bertalan</b> (MSZP) .....	4719
<b>Dr. Schiffer András</b> (LMP) .....	4719
<b>Dr. Hörsik Richárd</b> (Fidesz).....	4720
<b>Gyöngyösi Márton</b> (Jobbik).....	4721
<b>Dr. Latorcai János</b> (KDNP) .....	4722
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter.....	4723
<b>Dr. Schiffer András</b> (LMP) .....	4724
<b>Tállai András</b> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár .....	4726
<b>Z. Kárpát Dániel</b> (Jobbik) .....	4727
<b>Dr. Répáshgyi Róbert</b> igazságügyi minisztériumi államtitkár .....	4729
<b>Tóbiás József</b> (MSZP) .....	4731
<b>Tállai András</b> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár .....	4732
<b>Rogán Antal</b> (Fidesz) .....	4734
<b>L. Simon László</b> , a Miniszterelnökség államtitkára .....	4736
<b>Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:</b>	
<b>Schmuck Erzsébet</b> jegyző .....	4738
<b>Döntés napirendi ajánlás módosításáról</b> .....	4738
<b>Az ülés napirendjének elfogadása</b> .....	4739

### Interpellációk

<b>Kiss László</b> (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hátrahagyott oktatás, azaz hogyan fosztják meg gyermekeinket a tudáshoz való jogtól?” címmel .....	4739
<b>Dr. Rétvári Bence</b> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza .....	4741
Viszontválasz:	
<b>Kiss László</b> (MSZP) .....	4742
Határozathozatal .....	4743
<b>Volner János</b> (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Mi történt az egymillió új munkahely ígéretével, és mikor fog a kormány a közmunkával való statisztikai kozmetikázás helyett értékteremtő és stabil munkahelyeket létrehozni?” címmel.....	4743
<b>Dr. Czomba Sándor</b> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza .....	4744
Viszontválasz:	
<b>Volner János</b> (Jobbik) .....	4746
Határozathozatal .....	4746
<b>Sallai R. Benedek</b> (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Miniszter úr, mikorra fog a kisbirtok-nagybirtok arány Magyarországon 80-20 százalékra változni az új földtörvény hatására?” címmel .....	4746
<b>Dr. Bitay Márton Örs</b> földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza .....	4747
Viszontválasz:	
<b>Sallai R. Benedek</b> (LMP) .....	4749
Határozathozatal .....	4749

<b>Dr. Galambos Dénes</b> (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Stabil pénzügyek, tartós gazdasági növekedés a jövő évi költségvetésben” címmel .....	4749
<b>Tállai András</b> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	4750
Viszonzválasz:	
<b>Dr. Galambos Dénes</b> (Fidesz) .....	4751
<b>Gúr Nándor</b> (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért kell a dolgozóknak az utcára vonulni, hogy megvédhessék a káféteráajuttatásaikat?” címmel.....	4752
<b>Tállai András</b> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	4753
Viszonzválasz:	
<b>Gúr Nándor</b> (MSZP).....	4754
Határozathozatal .....	4754
<b>Farkas Gergely</b> (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem tett eddig semmit a kormány a szakmai gyakorlatok körüli problémák feloldása érdekében?” címmel.....	4754
<b>Dr. Rétvári Bence</b> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza .....	4756
Viszonzválasz:	
<b>Farkas Gergely</b> (Jobbik) .....	4757
Határozathozatal .....	4758
<b>Földi László</b> (KDNP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Milyen pozitív változások várhatóak a vasúti közlekedésben a 2014-2020 között megvalósuló, integrált közlekedésfejlesztési operatív program eredményeként?” címmel.....	4758
<b>Dr. Fónagy János</b> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	4759
Viszonzválasz:	
<b>Földi László</b> (KDNP) .....	4760

### Azonnali kérdések és válaszok órája

<b>Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról.....</b>	4761
<b>Harangozó Tamás Attila</b> (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Magánnyugdíjügy: önök tudják, mit jelent az, hogy magántulajdon?” címmel .....	4761
<b>Varga Mihály</b> nemzetgazdasági miniszter válasza.....	4762
Viszonzválasz:	
<b>Harangozó Tamás Attila</b> (MSZP) .....	4763
<b>Varga Mihály</b> nemzetgazdasági miniszter.....	4763
<b>Bejelentés helyettes válaszadók személyének elutasításáról.....</b>	4764
<b>Gyöngyösi Márton</b> (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Továbbherdálja a kormány a nemzeti vagyont?” címmel .....	4765
<b>Tállai András</b> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	4766
Viszonzválasz:	
<b>Gyöngyösi Márton</b> (Jobbik) .....	4767
<b>Tállai András</b> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	4767
<b>Ikotity István</b> (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Fejlesztések? Miből?” címmel .....	4768
<b>Lázár János</b> , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza .....	4769
Viszonzválasz:	
<b>Ikotity István</b> (LMP) .....	4770
<b>Lázár János</b> , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	4770

<b>Bodó Sándor</b> (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hogyan halad a lakossági értékpapír-értékesítés?” címmel.....	4770
<b>Tállai András</b> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	4771
Viszonzválasz:	
<b>Bodó Sándor</b> (Fidesz) .....	4772
<b>Tállai András</b> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	4772
<b>Lukács Zoltán</b> (MSZP) - a legfőbb ügyészhez - „Mikor hozzák nyilvánosságra a 34 korrupciós ügyet?” címmel .....	4773
<b>Dr. Polt Péter</b> legfőbb ügyész válasza.....	4773
Viszonzválasz:	
<b>Lukács Zoltán</b> (MSZP) .....	4774
<b>Dr. Polt Péter</b> legfőbb ügyész.....	4774
<b>Dúró Dóra</b> (Jobbik) - a legfőbb ügyészhez - „Meddig maradunk következmények nélküli ország?” címmel .....	4775
<b>Dr. Polt Péter</b> legfőbb ügyész válasza.....	4776
Viszonzválasz:	
<b>Dúró Dóra</b> (Jobbik) .....	4776
<b>Dr. Polt Péter</b> legfőbb ügyész.....	4777
<b>Szászfalvi László</b> (KDNP) - dr. Semjén Zsolt tárca nélküli miniszterhez - „Milyen eredményeket értek el a Kőrösi Csoma Sándor-program résztvevői az idei évben, és a programmal kapcsolatban mi várható a jövőben?” címmel.....	4777
<b>Potápi Árpád János</b> , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza .....	4778
Viszonzválasz:	
<b>Szászfalvi László</b> (KDNP).....	4778
<b>Potápi Árpád János</b> , a Miniszterelnökség államtitkára .....	4779
<b>Dr. Szél Bernadett</b> (LMP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mennyit kapott az állam az aranytojáást tojó tyúkért?” címmel.....	4779
<b>Dr. Fónagy János</b> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	4780
Viszonzválasz:	
<b>Dr. Szél Bernadett</b> (LMP).....	4781
<b>Dr. Fónagy János</b> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	4782
<b>Heringes Anita</b> (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor láthatnak tisztán?” címmel.....	4782
<b>Tállai András</b> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza .....	4783
Viszonzválasz:	
<b>Heringes Anita</b> (MSZP).....	4783
<b>Tállai András</b> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	4784

## Kérdések

<b>Korózs Lajos</b> (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor kapnak valódi béremelést a szociális ágazat dolgozói? Meddig hitegetik még őket?” címmel .....	4784
<b>Dr. Rétvári Bence</b> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza .....	4785
<b>Sneider Tamás</b> (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Kívánja-e kifejezni a kormány a megbecsülését a hétköznapi hősei felé?” címmel.....	4786
<b>Dr. Rétvári Bence</b> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza .....	4787
<b>Schmuck Erzsébet</b> (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Lesz-e vizsgálat a Fidesz közeli civileknek juttatott pénzekből?” címmel .....	4788
<b>Dr. Rétvári Bence</b> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza .....	4789

**Dr. Pósn László** (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor, hogyan tervezik a duális képzés bevezetését a felsőoktatásban?” címmel.....4789  
**Dr. Rétvári Bence** emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza .....4790

**Teleki László** (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért csökkennek jövőre közel százmillió forinttal a jelnyelvi tolmácsolásra fordított állami pénzek?” címmel ..... 4791  
**Dr. Rétvári Bence** emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza .....4792

**Dr. Lukács László György** (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Ez lesz az egészségügy 4-es metrója?” címmel.....4793  
**Dr. Rétvári Bence** emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza .....4794

**Kepli Lajos** (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor szülehetnek ismét gyermekek Várpalotán?” címmel ..... 4795  
**Dr. Rétvári Bence** emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza .....4796

**Önálló indítvány tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása** ..... 4797  
Felszólalók:

**Dr. Harangozó Tamás Attila** (MSZP)..... 4797  
**Dr. Mátrai Márta** (Fidesz) .....4799  
**Dr. Schiffer András** (LMP).....4799  
**Dr. Harangozó Tamás Attila** (MSZP)..... 4800

**A Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája** .....4801  
Felszólalók:

**Dr. Völner Pál** (Fidesz).....4801  
**L. Simon László**, a Miniszterelnökség államtitkára..... 4802  
**Dr. Mengyi Roland** (Fidesz)..... 4803  
**Dr. Tóth Bertalan** (MSZP)..... 4804  
**Schmuck Erzsébet** (LMP)..... 4804  
**Szilágyi György** (Jobbik)..... 4806  
**Dr. Völner Pál** (Fidesz)..... 4808

**Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló 2013. évi CCXXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája** ..... 4809  
Felszólalók:

**László Tamás**, a Költségvetési bizottság előadója..... 4809  
**Dr. Szakács László**, a kisebbségi vélemény ismertetője .....4810  
**László Tamás** (Fidesz) ..... 4812  
**Dr. Szakács László** (MSZP)..... 4813  
**Schmuck Erzsébet** (LMP)..... 4814  
**Z. Kárpát Dániel** (Jobbik) ..... 4815  
**Tállai András** nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza ..... 4817

**A tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája** .....4818  
Felszólalók:

**Dr. Pesti Imre**, a Törvényalkotási bizottság előadója ..... 4818  
**L. Simon László**, a Miniszterelnökség államtitkára..... 4819  
**Dr. Pósn László** (Fidesz) ..... 4821  
**Szabó Szabolcs** (független) .....4822  
**Ikotity István** (LMP) .....4823  
**Dr. Pósn László** (Fidesz) .....4824  
**Szilágyi György** (Jobbik).....4825

<b>Dr. Pósn László</b> (Fidesz).....	4826
<b>Bana Tibor</b> (Jobbik).....	4827
<b>Szilágyi György</b> (Jobbik).....	4828
<b>L. Simon László</b> , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza.....	4828

<b>Az európai területi társulásról szóló törvényjavaslathoz</b> benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája .....	4830
--	------

Felszólalók:

<b>Dr. Mengyi Roland</b> , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	4831
<b>Dr. Tóth Bertalan</b> , a kisebbségi vélemény ismertetője.....	4831
<b>Magyar Levente</b> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár .....	4833
<b>Firtl Mátyás</b> , az Európai ügyek bizottságának előadója .....	4833

### **A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi**

<b>II. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat</b> általános vitája .....	4834
---	------

<b>Rogán Antal</b> (Fidesz), a napirendi pont előadója .....	4835
--	------

Felszólalók:

<b>Kontrát Károly</b> belügyminisztériumi államtitkár .....	4837
<b>Dr. Völner Pál</b> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	4837
<b>Tóth Csaba</b> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	4838
<b>Mirkóczki Ádám</b> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	4839
<b>Dr. Schiffer András</b> , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	4840
<b>Varju László</b> (független) .....	4844
<b>Z. Kárpát Dániel</b> (Jobbik) .....	4845

<b>Rogán Antal</b> (Fidesz) előterjesztői válasza.....	4847
--	------

### **A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény, valamint egyes törvényeknek a nemzetbiztonsági ellenőrzéssel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat** általános vitája .....

.....	4849
-------	------

<b>Kontrát Károly</b> belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója .....	4849
--	------

Felszólalók:

<b>Németh Szilárd István</b> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről .....	4853
<b>Dr. Molnár Zsolt</b> , az MSZP képviselőcsoportja részéről .....	4855
<b>Mirkóczki Ádám</b> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	4859
<b>Dr. Szél Bernadett</b> , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	4863
<b>Dr. Staudt Gábor</b> (Jobbik).....	4867

<b>Kontrát Károly</b> belügyminisztériumi államtitkár válasza .....	4872
---	------

### **Napirenden kívüli felszólalók:**

<b>Dr. Lukács László György</b> (Jobbik).....	4873
<b>Ander Balázs</b> (Jobbik) .....	4875

<b>Az ülésnap bezárása</b> .....	4878
----------------------------------	------

### **Az ülésen jelen voltak:**

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, L. SIMON LÁSZLÓ és POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkárok, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, HENDE CSABA honvédelmi miniszter, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN és MAGYAR LEVENTE államtitkárok, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, DR. CZOMBA SÁNDOR és TALLAI ANDRÁS államtitkárok, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának  
18. ülésnapja

2014. november 24-én, hétfőn

(13.07 óra - Elnök: Kövér László

Jegyzők: Móring József Attila és Schmuck Erzsébet)

**ELNÖK:** *(A teremben lévőek felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévőek is leülnek. - Az MSZP-frakció tagjai felnyitják notebookjukat, amelyeknek fedőlapjain, felváltva, nemzeti színű és európai uniós zászló képe látható.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 18. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Schmuck Erzsébet és Móring József jegyzők lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Ház! A mai napon a kormány nevében **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr: „Beszámoló a Külügyek Tanácsa és Általános Ügyek Tanácsa ülésekről” címmel.

Miniszter úré a szó.

**SZIJJÁRTÓ PÉTER** külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hagyományteremtő szándékkal kértem szót itt az Országgyűlésben ma. Szeretném, ha ezután a külgazdasági és külügyminisztertől minden egyes esetben az Országgyűlés beszámolót kapna az Európai Unió Külügyek Tanácsának és Általános Ügyek Tanácsának üléséről. Mivel ez a két testület az elmúlt héten hétfőn és kedden ülésezett, most van lehetőségem arra, hogy tájékoztassam az Országgyűlést az ott hozott döntésekről.

A Külügyek Tanácsának ülésén természetesen a leghangsúlyosabb témaként Ukrajna került napirendre. Örömmel tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a magyar érdekeknek megfelelő döntés született. Tekintettel arra, hogy mi szomszédos ország vagyunk, kettős az érdekünk: egyrészt, hogy minél gyorsabb megoldás jöjjön létre tárgyalásos úton, másrészt pedig, hogy Ukrajna legyen politikai és gazdasági szempontból is stabil ország.

A Külügyek Tanácsának ülésén a magyar egyetértés mellett létrejött egy szélesebb körű megközelítés, amely azt célozza, hogy az Ukrajnában kialakult válságot az eddiginél tágabb kontextusba kell helyezni. Ennek három eleme van. Egyrészt a Külügyek Tanácsának ülésén a külügyminiszterek egyetértettek abban, hogy fent kell tartanunk a politikai párbeszédet minden szereplővel, amelynek alapját a minszki jegyzőkönyv kell hogy szolgálja.

Második elemként abban is egyetértettünk, hogy a nemzetközi jog megsértésére és Ukrajna területi integritásának megsértésére meg kell adni a megfelelő választ. Ezt a célt szolgálta már korábban is a visegrádi négyek és Nagy-Britannia külügyminisztereinek

nyilatkozata, de ezt a célt szolgálta Németország és Nagy-Britannia közös javaslata nyomán a szövegbe került döntés, amelynek nyomán további szeparatisták tiltó listára helyezését kezdeményeztük, az erre vonatkozó konkrét javaslatot pedig az Európai Bizottság ennek a hónapnak a végére fogja elkészíteni.

Harmadrészt ugyanakkor világossá tettük, hogy szükség van strukturális reformok végrehajtására Ukrajnában, szükséges egy világos reformmenetrend megalkotása, és szorgalmaztuk a minél gyorsabb kormányalakítást, valamint Magyarország érdekeinek megfelelően bekerült a konklúziók szövegébe a decentralizáció és a kisebbségi jogok fontossága.

Emellett a konklúziók kiemelték az úgynevezett fordított irányú gázáramlást biztosító országok szerepét, és örömmel számolhattunk be arról, hogy a Magyarország, valamint Szlovákia gázvezetékrendszereinek összeköttetése céljából létrejövő interkonnektor biztosítja azt is, hogy újabb szállítások válhatnak lehetővé Ukrajna irányába.

Emellett pedig a hétfői napon hivatalosan is elindítottuk az Európai Unió ukrajnai tanácsadó misszióját, és azt gondolom, hogy mi, magyarok valamennyien büszkék lehetünk arra, hogy ezt a missziót egy magyar személy, mégpedig Mizsei Kálmán vezeti. Ez volt egyébként az első olyan döntés, amelyet az Európai Unió új külügyi főképviselője írt alá.

Másrészt szeretném tisztelettel tájékoztatni az Országgyűlést és képviselőtársaimat arról, hogy az általános ügyek tanácsának ülésén napirendre került az úgynevezett jogállamisági kezdeményezés. Magyarország álláspontja világos. Az Európai Bizottságnak jelenleg is vannak eszközei arra vonatkozólag, hogy ha ilyen típusú kritikákat kíván emelni, vagy ilyen típusú aggodalmai vannak, akkor annak hangot adjon.

Mi soha nem támogattuk és nem is fogjuk támogatni a szerződések lopakodó módosítását, ugyanakkor konstruktív hozzáállást tanúsítunk ehhez az ügghöz is természetesen. Az Általános Ügyek Tanácsán létrejött konszenzus úgy szól, hogy fontos a politikai párbeszéd intenzitása a jogállamiságról. Ennek megfelelően az elnökség az Általános Ügyek Tanácsának decemberi ülésére előkészíti az ezen mechanizmus elindításához szükséges döntéseket.

Ugyanakkor egy irányba mutat a magyar állásponttal az, hogy az Általános Ügyek Tanácsán egytől egyig mindenki kiemelte, hogy ha létrejön egy ilyen mechanizmus, akkor annak az kell legyen a célja, hogy megerősítse a szolidaritást a tagállamok között, és ne az, hogy aláassa. Ennek érdekében a diszkriminációmentességre, az egyenlő bánásmódra, a politikai elfogulatlanságra és a bizonyítékok alapján való megközelítésre mindenki felhívta a figyelmet, amit azért tartottunk jó hírnek és jó jelnek, mert a saját példánkból kiindulva az elmúlt időszakban bizony volt néhány rossz tapasztalatunk, azonban a tagállamok egyértelmű állásfoglalása ezen értékek mellett mindenképpen biztatást jelenthet a jövőre nézvést.

Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(13.10)

ELNÖK: A miniszter úr ötperces hozzászólását a frakciók kétperces időkeretben válaszolhatják meg. Tóth Bertalan képviselő úr következik, az MSZP részéről. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Valóban üdvözlendő lenne, ha minden egyes külügyi témában, ami az ország külpolitikáját jellemzi vagy éppen érinti, akkor itt, a parlament előtt ön fölszólalna, és ismertetné a kormány álláspontját, illetve ismertetné az adott események mögött rejlő valóságot. Ön nem hajlandó a Külügyi bizottság előtt megjelenni, tehát szeretnénk javasolni, hogy a Külügyi bizottságban is ezt tegye meg, hiszen ott kérdésekre is kell válaszolni, és valószínűleg több minden kiderülhet.

Ebben a tájékoztatóban viszont nem hallottunk arról, hogy miért folytat olyan külpolitikát a kormányzat, ami a kettős beszédre épül: amikor Nyugat-Európába mennek, akkor a Nyugat-Európa melletti elköteleződést hangsúlyozzák, amikor pedig Moszkvába, akkor önöket az ottani külügyminiszter pedig a keblére öleli, és olyan témákat vetnek föl, és olyan témákban tesznek nyilatkozatokat, ami pont ellenkező a nyugat-európai érdekekkel.

Nem hallottunk ebben a tájékoztatóban arról, hogy az ott lévő tagállamok hogyan ítélik meg ma Magyarországot, hogy annak a korrupciós botránynak, amibe belekeveredett a magyar kormányzat, milyen visszhangjai voltak ezeknél a tagállamoknál. Nem hallottunk erről a véleményről. Nem hallottunk ebben a beszámolóban arról sem, hogy mi vezérli önt, miniszter úr, a személyügyi politikájában, hiszen több száz embert elbocsát a Külügyminisztérium, miközben lassan már egy egész focicsapat fog ott működni.

Még egy dologra szeretném felhívni a figyelmét. Ön az első informális, pártok közötti egyeztetésen azt jelezte, hogy készül egy külügyi akcióterv, amit mi külügyi stratégiának hívunk, amiben szeretné, ha lenne egy nemzeti minimum, viszont ennek nyomát sem látjuk, nem kaptunk anyagokat, hanem az összevissza való megszólalás hol Nyugat-Európában, hol pedig Moszkvában, ez a jellemző.

Nem tudom így elfogadni az ön által mondottakat. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most Schiffer András következik, az LMP frakcióvezetője.

Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Külügyminiszter Úr! Először is szeretném megköszönni a hagyományépítés szándékát. Az elmondottakhoz néhány gondolatot szeretnék csak hozzáfűzni. Az természetesen üdvözlendő, hogy az Európai Unió az Ukrajna-álláspontjába beépíti a decentralizáció el-

vét. Ezt természetesen fölfoghatjuk akár magyar sikernek is.

Viszont azzal pontosan tisztában kell lennünk, hogy Magyarország a külhoni magyarság autonómia-törekvései, önrendelkezési joga iránt éppúgy, mint a Kárpát-medence környezetbiztonsága iránt csak akkor szerezhet szövetségeket az Európai Unión belül vagy akár a nagyvilágban, ha értékközpontú külpolitikát folytat. Egy kalmárszemléletű külpolitikával nekünk nem lesznek szövetségeseink abban, hogy akár Kárpátján, akár bárhol másutt a Kárpát-medencében meg tudjuk óvni az ottani magyarság önrendelkezési törekvéseit.

Ezenkívül fontos lenne az is, hogy a magyar diplomácia tegye félreérthetlenné, hogy ebben a világban, ebben a háborús helyzetben messzemenően elítéli az orosz birodalomépítési törekvéseket, az orosz agressziót, és tegye egyértelművé azt, hogy Magyarországnak a külpolitikai stratégiájában semmi keresnivalója különböző keleti diktatúrák oldalán.

Tisztelt Külügyminiszter Úr! Mielőtt ilyen félénken beszélne arról a törekvésről, hogy az Európai Unión belül a jogbiztonság, a jogállamiság megerősítésére valamiféle folyamat kezdődik el - természetesen mi sem szeretjük a lopakodó szerződés módosítást -, azért arra hadd utaljak, hogy a jogállamiság, a jogbiztonság megerősítése az Európai Unión belül annyit jelent, hogy az Európai Unió minden polgára tudja biztonságban a vagyonát, tudja biztonságban a megtakarításait. Ne lehessen olyan állam Európában - ma sajnos Magyarország ilyen -, ahol az emberek nem tudhatják biztonságban a vagyonukat, nem tudhatják biztonságban a szerzett jogaikat.

Tehát én azt gondolom, hogy a magyar emberek érdeke az, hogy legyen egy erős, olyan rendszer az Európai Unión belül *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, ami a vagyonukat, a jogaikat megvédi. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Most Hörcsik Richárd úr, a Fidesz képviselője következik.

Parancsoljon!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Először is szeretném megköszönni Szijjártó miniszter úrnak, hogy az általa említett, múlt heti brüsszeli Külügyminiszterek Tanácsában a nemzeti érdekek képviselőnek megfelelően járt el Ukrajnával kapcsolatban, amikor is kiállt Ukrajna területi egysége és szuverenitása, valamint a 200 ezer fős ukrainai magyarság érdekeinek a védelme mellett.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportja az elmúlt években következetesen képviselte azt a külpolitikai irányultságot, hogy Ukrajna mint keleti szomszédunk kiemelt, stratégiai fontosságú Magyarország számára. A Kárpátján élő nemzetársaink védelmét egyébként az Alaptörvényünk is előírja, és úgy hiszem, hogy a magyar kormány ennek megfelelően jár el. Másrészt pedig Magyarország



energiabiztonsága szempontjából is fokozott figyelmet követel Ukrajna.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a véleményünk a válság kirobbanása után sem változott meg, és ma sem más. Összhangban a visegrádi négyek, illetve az Unió tagállamai többségével, Magyarország elemi érdeke, hogy tárgyalásos alapon rendezzék az ukrajnai válságot, és ebből a célból már csak azért sem engedhetünk, mivel Ukrajna nyugati integrációjának előfeltétele a békés viszonyok megteremtése.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy hiszem, hogy ehhez a folyamathoz mi, a Magyar Országgyűlés képviselői is hozzájárulhatunk, hiszen az Unió és Ukrajna tagállamai között az idén júliusban aláírt társulási megállapodás általános vitája lezárult a tisztelt Házban, és holnap szavazhatunk arról. Úgy hiszem, hogy az ukrajnai békés rendezés érdekében ez is fontos *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy az uniós tagországok - így Magyarország is - kiálljanak a társulási szerződés mellett. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(13.20)

ELNÖK: Most a Jobbik nevében Gyöngyösi Márton képviselő úré a szó.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Köszönöm szépen én is a ma reggeli beszámolóját arról, hogy mi történt az Európai Unióban. Természetesen Ukrajna kapcsán mi is számtalanszor elmondtuk, hogy a békének, a békés rendezésnek és a párbeszédnek vagyunk a hívei, és a nemzetközi jog tiszteletben tartását mindenekelőttinek tartjuk, csak mi akkor is felemeljük a szavunkat, amikor Ukrajna sérti meg ezeket a jogokat a saját területén. Én nagyon tisztulem azt a szándékot, ami az Európai Unióban végre egy egyéves késéssel megszületett, ugyanakkor jó lenne, ha az Európai Unió azt az értékrendet, amit magának vindikál és azt vallja, hogy képvisel, azt nem kettős mércével képviselné, hanem észrevenné azt, hogy a kisebbségi jogok milyen mértékben sérültek Ukrajna területén még az előtt, hogy leültek volna párbeszédre az Európai Unióval.

Nagyon fontos a kisebbségi jogok tiszteletben tartása, és nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy a decentralizáció folyamata elindult. Ugyanakkor nagyon nagy aggodalommal követtük azokat az eseményeket, amelyek arról szóltak Ukrajnában, hogy a kisebbségek nyelvhasználati jogát ellehetetlenítik, az autonómia-törekvések elé folyamatosan akadályokat gördítenek, úgy alakítják át Ukrajnában a választási határokat, hogy a kisebbségek ne tudjanak általuk választott delegáltat küldeni a radába Kijevbe. Ezeket a folyamatokat kellene megállítani és Ukrajnát magához téríteni, mielőtt az Európai Unió velük tárgyalni az európai integrációs folyamatokról.

Ami az alkotmányossági és jogi dolgokat illeti: a Jobbik Magyarországért Mozgalom nagyon nagy

aggodalommal figyeli azt a folyamatot, ami az Európai Unióban Maastricht óta elindult és a lisszaboni szerződés óta felgyorsult, miszerint az Európai Unió folyamatosan olyan jogokat vindikál magának, amelyek arról szólnak, hogy a nemzetállamok jogaiba hogyan szőljanak bele.

Mi ezt a törekvést elvetjük, és szeretnénk, ha az Európai Unióban itt vitatnánk meg ezeket a kérdéseket, nem pedig Brüsszel szólna bele a nemzetállamok dolgaiba. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend előtti felszólalásra jelentkezett Latorcai János képviselő úr, a KDNP frakciójának tagja: „Povl Bang-Jensen halálára. Ötvenöt éve kezdődött a magyar ügy ismételt tárgyalása az ENSZ-ben” címmel. Parancsoljon, alelnök úr!

DR. LATORCAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A történelmet mindig a győztesek írják, fogalmazta meg bő két évszázada Napóleon. A történelem - mint az élet tanítómestere - viszont azt is többször megmutatta, hogy miként válnak az egykor legyőzöttek győztesé, és az egykoron elfeledett hősök és hősi tettek miként törnek a sötétségből a napfényre.

Az 1956 novemberében vérbe fojtott forradalmunk és az azt követő megtorlások hosszú évtizedekre emigrációba vagy hallgatásba kényszerítették a magyar szabadság ügye iránt legelkötelezettebb honfitársainkat, és kényszerű ismeretlenségre kárhoztatták mindazokat, akiknek a szülőföldje ugyan nem Magyarország volt, de '56 őszén a szívük mégis együtt dobogott hazánkéval. Mi, magyarok is megtapasztalhattuk, hogy legyőzött hőseink, mártírjaink a rendszerváltás éveiben miként váltak győztesé, és rehabilitálásuk vagy éppen újratemetésük emelkedett lelkisége micsoda változások katalizátorává vált. Éppen ezért kötelességünk emlékezni és emlékeztetni.

De nemcsak hazánk fiainak hősiességére kell emlékeznünk, hanem azoknak a külföldieknek az emlékeztetést is meg kell őriznünk, akik a nagyhatalmi paktumok ellenére is felvállalták a magyar ügy nemzetközi képviselését. E nagyszerű emberek sorából is kiemelkedik a pontosan 55 évvel ezelőtt gyanús körülmények között elhunyt dán diplomata, Povl Bang-Jensen, aki azért, hogy a magyar ügyet felkarolja, kész volt mindent kockára tenni.

1957 januárjában állították föl az 1956-os magyar forradalmat és a megtorlásokat vizsgáló öt ország képviselőit tömörítő ENSZ-bizottságot. A bizottsági munka oroszánrészt Bang-Jensen másodtitkár vállalta magára. Az ötös bizottság titkos kihallgatáson fogadott 111 olyan személyt, aki a forradalomban részt vett, akik többsége a neve elhallgatását kérte, a Kádár-rezsim bosszújától féltve itthon hagyott rokonaikat, hozzátartozóikat. A bizottság előzetes jelentése 1957 júniusában látott napvilágot, s azáltal, hogy egyértelműen megbélyegezte a Szovjetunió beavatkozását, hazánk lerohanását, a kommunista Kádár-rendszer hatalomba helyezését, tulaj-

donképpen nagyon komoly nemzetközi bonyodalmat okozott.

Az így kialakult helyzetet sokak szerint fel lehetett volna akkor arra használni, hogy elejét vegyék a további megtorlásoknak. Ezt a lehetőséget azonban az ENSZ akkori vezetése lényegében elszabotálta. Sőt, ahogy boldog emlékü Varga Laci bátyánk fogalmazott, feltehetőleg a Szovjetunió nemzetközi erősödésének következtében Jensent a magyar tanúk nevének átadására utasították. Ő az adott szavára hivatkozva ezt megtagadta, a forradalmárok listáját elégette, amiért az ötgyermekes dán diplomatát hivatalból felfüggesztették, majd kirúgták. Később egy menekülteket segélyező szervezetben kapott átmenetileg munkát. 1959 novemberének egy hívős reggelén is odaindult, de oda sohasem érkezett meg. Az ENSZ Közgyűlésén a magyar ügy tárgyalásának újabb fordulója éppen 1959. november 25-én volt esedékes, és ezen a napon hajnalban találták meg az egyébként balkezes Bang-Jensent a New York-i Alley Pond Parkban átlőtt jobb halántékkal.

Tisztelt Képviselőtársaim! 1990-ben Magyarországon a mártír dán diplomatát a magyar forradalom és szabadságharc dán hőségének nyilvánították, 1991-ben a Forradalomért-emlékéremmel tüntették ki, 1992-ben koppenhágai nyughelyén magyar emléktáblát avattak. Halálának 50. évfordulóján a Külügyminisztérium Bem téri épületének aulájában emlékszóbot állítottak, ő lett így ez idáig az egyetlen külföldi személy, akinek szobra a Külügyminisztériumban található.

Tisztelettel arra kérem önöket, hogy emlékezünk Povl Bang-Jensenre és mindazokra az ismert vagy ismeretlen külföldiekre, akik az '56-os magyar ügyet magukénak vallották, a menekültjeinket befogadták és segítették, vagy éppen önzetlenül azért küzdöttek, hogy a világ megismerhesse az igazságot 1956-ról, a magyar nép áldozatáról. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Szijjártó Péter miniszter úré a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Köszönjük ezeket a megemlékező gondolatokat. Egyetértünk önnel, tisztelt alelnök úr, hogy a Povl Bang-Jensenről való megemlékezés mindannyiunk kötelessége. A dán diplomata a szovjet megszállást és a forradalom leverését vizsgáló ENSZ-különbizottság titkáráként személyes kapcsolatba is került a túlélőkkel, illetve a túlélők családtagjaival, és ezek a találkozások meggyőzték őt arról, hogy ki kell állni az igazság oldalán, vagyis ki kell állnia Magyarországnak, a magyar emberek mellett.

Mindenképpen meg kell említeni egy ilyen megemlékezésben - önnök tökéletesen igaza van, alelnök úr -, hogy a diplomata nem volt hajlandó kiadni azoknak a magyar tanúságtevőknek a nevét, akiknek a vallomása alapján lett egyértelműen bizonyított,

hogy a forradalom egy külföldi beavatkozás áldozatává vált. A dán diplomata hozzáállása nagyon fontos üzenetet hordoz a jelenkor Magyarországa számára is. Ezt valahogy úgy lehetne lefordítani, hogy legyenek bármilyen, mindent elsőprőnek tűnő akaratok is, saját magunkért, az igazságért mindig ki kell állni.

Tisztelt Alelnök Úr! A dán diplomata mellszobrávalóban ott áll a Külügyminisztérium épületében, de a dán diplomata története a jelenkori magyar diplomáciában is fontos szerepet tölt be, hiszen az idei esztendőben október 23-án Mátrai Márta háznagy asszony és a dán folkteting első alelnöke együtt koszorúzták meg Bang-Jensen sírhelyét a koppenhágai Solbjerg temetőben, és beszédet is mondtak a dán diplomata emlékére.

(13.30)

Végezetül pedig engedje meg, tisztelt alelnök úr, hogy arról tájékoztassam, hogy az '56-os forradalom 60. évfordulója alkalmából dán-magyar együttműködéssel azt a célt tűztük ki magunk elé, hogy a Külügyminisztériumban felállított szoborhoz hasonló műalkotás elhelyezésével állítsunk majd emléket a dán diplomatának koppenhágai nyughelyén is.

Köszönöm szépen az itt elmondott megemlékező mondatait. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: „Új hűbérség” címmel most Schiffer András, az LMP frakcióvezetője következik. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Gyönyörű kép tárult elénk november 18-án: a magyar miniszterelnök előbb Felcsúton átadta Flier János felcsúti szarvasmarhatelepét, azét a Flier Jánosét, aki a felcsúti földpályázatok legnagyobb nyertese, ráadásul közösen birtokol földet a Flier családdal Orbán Viktor felesége; majd ezek után átment Alcsútdoboz mellé, ahol a miniszterelnök egy mangalicatelepet avatott; Mészáros Lőrinc, aki a Fejér megyei állami földek 27 százalékát birtokolja, na, az ő mangalicatelepét avatta fel a miniszterelnök. Az évtizedekkel korábbi emlékekre hajazó kép egyet jelent: teljes fordulatszámra kapcsolt az új hűbéri rendszer, az Orbán Viktor által 2013 nyarán, Tusnádfürdőn meghirdetett nemzeti burzsoázia tagjainak kijelölése.

Lássuk sorban a lépéseket! Az egyik nyertes a dohánypiacon az a Continental cég, amelyiknek a vezetője a hódmezővásárhelyi Sánta János, az ő fiának a laptopján született a trafiktvörvény első verziója; az ő érdekeltsege, illetve ennek a cégcsoportnak az érdekeltsegei ötszáz dohányboltot nyertek el. Látuk azt a módosító javaslatot a véletlenül éppen sátorlajújhelyi Hörcsik képviselőtársunktól, amely a szivaraterméket illetően adózási kedvezményben részesítette ezt a cégcsoportot; láttuk a lex Philip Morrist vagy a központosított elosztásra vonatkozó törvényjavaslatot, amely szintén ezt a cégcsoportot kedvezményezi. De említhetnénk a CBA-t, amelyik a

fideszes módra megszerkesztett plázastoptörvénynek, az élelmiszerlánc-felügyeleti díj megalkotásának, illetve korábban a kiskereskedelmi különadó nyertese ezen a piacon.

Az energetikai piacon azt láttuk, hogy gázimport-behozatali jogokat nyert az a MET, amelyiknek az egyik fő tulajdonosa különböző szájakon Garancsi István, vele pedig szimbiózisban egy bizonyos wallisos kör; tudjuk, ugye, arról a cégcsoportról van szó, amelyiknek Bajnai Gordon volt az ügyvezetője. Ez a cég 2012-ben 50 milliárd forintos osztalékot könyvelhetett el. És akkor beszélhetünk még Andy Vajnárról is, aki elnyerte a Budapest környéki kaszinó nagy koncessziós jogát. Ők az új hűbérurak.

Azt lehet látni, hogy ezeknél a lépéseknél önök rendre pozitív célokat használnak ki, használnak fel, beszélnek a trafikügyeknél a dohányzás visszaszorításáról, a gyermekkorúak megkíméléséről, miközben jégkrémeket lehet például árulni ezekben a dohányboltokban. A plázastopot eredetileg az LMP terjesztette be, szó nincsen a nagy üzletközpontok visszaszorításáról; arról van szó, hogy azok építhetnek nagy üzletközpontot, akiket önök kijelölnek. És természetesen pozitív cél a multik visszaszorítása a magyar nemzetgazdaságban, de ha a végeredményt nézzük, erről sincs szó: azok a multik maradhatnak, akik a kijelölt új hűbérurakkal szövetséget kötnek.

Állandó jellemvonása ezeknek a lépéseknek az, hogy az államot, a közt, az adófizetőket hátrány éri. Az MVM Partner úgy adta át a MET-nek az olcsó gázt, hogy legalább 10 milliárd forint folyt el ismeretlen helyre. A fővárosi kaszinók 2013-ban 7 milliárdos nyereséget termeltek; nem tudjuk, hogy miért kellett ettől a nyereségtől a Szerencsejáték Zrt.-t megfosztani, és miért kellett ezt odaadni Andy Vajnárnak.

És azt látjuk, hogy ezek mögött a nagy vállalkozások mögött sorra felfejtődnek különböző offshore szájak: Andy Vajna továbbra is megtartotta különböző offshore érdekeltségeken keresztül a filmes üzleti vállalkozásait, curaçaói meg az ördög tudja, még milyen érdekeltségeken keresztül, és a kaszinós vállalkozása, a kaszinós cégháló a 444 tudósítása szerint szintén tele van különböző offshore érdekeltségekkel. A MET szintén különböző offshore szájakkal rendelkezik, tehát a jövedelemszivattyú, a pénzszivattyú továbbra is rajta van a magyar nemzetgazdaságon.

Azokon a piacokon építi ki a Fidesz, illetve Orbán Viktor a saját monopóliumát, amelyek megítélése nem kedvező, a kisebb kismiszett szereplőket nem védi meg senki, nincsen szolidaritás. Ilyen a dohánypiac, ilyen a szerencsejáték-piac és gyakorlatilag valamennyi, ahol önök most új hűbérurakat neveznek ki. A haszonélvezők állami jogalkotói eszközrel történő kijelölése nem más, mint új hűbérség, az intézményesített korrupció. Az egyoldalúan multik által uralt gazdaságnak nem alternatívája a függőség.

Szabályozott, átlátható viszonyokra, a hazai kkv-k, a sokaság megerősítésére, a helyi gazdaság megerősítésére lenne szükség, ez biztosítja az emberek és az

ország függetlenségét egyszerre (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), ez teremt tiszta viszonyokat, és egy ilyen politika teremthet valóban valódi új munkahelyeket. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP padsoraiban.*)

ELNÖK: Tállai András államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Képviselő Úr! A személyeskedést érintő mondataira nem kívánok reagálni, úgy gondolom, hogy ezt vagy az irigység, vagy a politikai haszonszerzés generálja, de ha úgy gondolja, hogy az adott, érintett személyek vállalkozásaival kapcsolatban valamilyen törvényellenes cselekedet van, ön ilyenről tud, akkor tegye meg a feljelentést. Inkább elvekről szeretnék beszélni, és szeretném megtudni, hogy az LMP egyetért-e azokkal az elvekkal, amelyeket a kormány képvisel.

Az első, amiről szeretnék beszélni, az a magyar érdekek képviselete, Magyarország érdekképviselete. Magyarország érdeke, hogy az LMP számára létezik-e ilyen, a magyar nemzet érdeke, vagy ha úgy tetszik, a magyar vállalkozások érdeke, mert ha önök ezt az elvet magukévá tudják tenni, akkor nyilván egyet kell hogy értsenek például a rezsicsökkentés rendszerével (*Dr. Schiffer András: Ki beszél itt rezsicsökkentésről?*), azzal, hogy... Ön beszélt a multicégek energiapolitikájáról, én éppen erre válaszolok. (*Dr. Schiffer András: Én?*)

A rezsiholding létrehozása, amely állami tulajdonba kerül, éppen a magyar emberek és a magyar vállalkozások érdekeit fogja szolgálni. De ugyanezt szolgálja a banki elszámoltatás is (*Dr. Schiffer András: Én erről nem beszéltem!*), a devizahitelek ügyének rendezése. Én magyar érdekekről, a magyar emberek érdekeiről beszélek, de ugyanezt szolgálta a magyar föld védelmére hozott törvényjavaslatok, törvények elfogadása is. De a külpolitikára is tudunk példát mondani: ezt szolgálja, a magyar érdekek védelmét szolgálja a paksi bővítés vagy a Déli Áramlat-gázvezetéknek a majdani megépítése. (*Dr. Szel Bernadett: Ezzel nem értünk egyet. - Dr. Schiffer András: Erről nem beszéltem!*)

Egy másik elv, amivel ön vagy az önök pártja nem ért egyet, az arányos közteherviselés elve (*Dr. Schiffer András: Micsoda?*), amelynek két része van alapvetően. Az egyik az, hogy minden jövedelem adózzon, minden embert, aki jövedelmet szerez, igenis a magyar költségvetésben adózás terheli. A másik pedig az, hogy azon cégek, azon tulajdonú cégek, ágazatok, szektorok, akik eddig nem vettek részt a közteherviselésben, részt vegyenek. Erre jó példa a bankadó példája, amelyet önök természetesen nem támogattak és mások sem Európában, végül azonban tíz-egynéhány ország követte Magyarországot ebben a kérdésben.

Azt gondolom, először az önök pártja és a kormányzó többség közötti elveket kell tisztázni. Mi

megértjük azt, hogy önök nem értenek egyet a magyar emberek érdekeinek képviselésével, nem értenek egyet az arányos közteherviseléssel, ami adott esetben nem magyar tulajdonú vállalkozásokat, befektetéseket érint, de ezek a kormánynak, úgy gondolom, teljes mértékben az alapelvei lettek.

Tehát amikor a törvényhozás a kormány, a parlament elé nyújtja a törvényjavaslatokat, annak egyetlen célja van: a magyar gazdaság, a magyar emberek, a magyar családok érdekeinek védelme és az ő helyzetük erősítése. Azt gondolom, lehetne folytatni még azokat az elveket, amelyekkel természetesen önök nem értenek egyet, mondok egyet: például a „segély helyett munkát” elve, az előttünk lévő törvényjavaslatok is ezt szolgálják, vagy pedig a családok támogatásának elve, a családi adókedvezmény kiterjesztése.

(13.40)

Ezek mind-mind olyan elvek, amivel természetesen az LMP nem ért egyet, mert valamilyen más érdekeket kíván a parlamentben érvényesíteni. *(Dr. Schiffer András: Nem erről beszéltem!)*

Azt gondolom, hogy *(Dr. Schiffer András: Nem erről beszéltem, államtitkár úr!)* a magyar kormány és a Magyar Országgyűlés ezen elvek mentén, a magyar emberek érdekeinek mentén *(Dr. Szél Bernadett: Szánalmasak vagytok!)* hozza meg a döntéseit, és - ha tetszik, ha nem önnek - a jövő évben is ennek alapján fogja meghozni. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője: „Szembenézés” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Arcátlan, majdhogynem piaci áron történő forintosítás hírei borzolták a kedélyeket az utóbbi napokban. Gondolom, az összes képviselőtársam postafiókja megtelt azokkal a tiltakozó és felháborodásuknak hangot adó levelekkel *(Gógös Zoltán: Ez így van.)*, amelyek nem véletlenül érkeznek, egyáltalán nem véletlenül, hiszen egy ezermilliárdos nagyságrendű, a bankok irányában történő indokolatlan jövedelemelvonást, egy legalizált rablást kíván keresztülvinni a kormányzat azáltal, hogy minősítetten és bizonyítottan csalárd ügyletekre részben vagy egészében, de azt mondja, hogy ezek legálisak.

Megpróbálták csillapítani a helyzetet azzal, hogy az úgynevezett kamatfelár szabályozásával megpróbálják elejét venni a törlesztőrészek újbóli elszabadulásának és növekedésének. De ez csak a folyamat egy részét érinti, az úgynevezett referenciakamatot és begyűrűző nemzetközi folyamatokat nem, amelyek tovább súlyosbítják ezt a látszólagos engedmény után kialakult nagyon nehéz helyzetet.

Azt mondják erre - tegnapi televíziós adásban is ezt mondta egy kormánypárti képviselő -, hogy valószínűleg nem következik be olyan nemzetközi forga-

tókönyv és begyűrűző hatás, ami miatt megint megemelkednének az érintettek törlesztőrészei. Na most, ilyen mi már hallottunk. Hallottunk ilyen 2006. január 26-án, amikor a Bankszövetség kiadott egy füzetet, amelyben lényegében az volt, hogy nyugodtan vegyék fel az érintettek az úgynevezett devizahiteleket, hiszen húszéves viszonylatban a forint a svájci frankhoz és az euróhoz képest is várhatóan erősödni fog. Az akkori kormány pedig csendben volt, és ami még súlyosabb, az akkori ellenzék is csendben volt, sem tüntetéseit, sem demonstrációs felhívásait, sem pedig a módosító javaslatának a tömkelegét nem találjuk a parlament információs rendszerében. Ez önmagában beszédes.

2006-07-ben a PSZÁF egyes anyagaiból is kiderült az, hogy a forint felülértékelt volt abban a helyzetben - az egyik kutatás szerint, ami előttem van, 22 százalékkal -, tehát nem romlik a piaci folyamatok által indokolt mértékben, ergo számítani lehetett arra - és ez 2008-ra be is következett -, hogy a forint drámai romlásra megy keresztül. Ennek a levét pedig a devizahitelesek itták meg. Egyértelműen tudható volt, és a szakma jó része előre tudta, hogy mire lehet számítani. De még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy nemcsak az akkori kormány volt cinkos csendben, hanem az akkori ellenzék is. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Így van.)*

Most éppen azt mondják, hogy a Kúria megköti az önök kezét, amiatt nem lehet teljes körben rendezni a hitelkárosultak helyzetét, amiatt nem lehet az elrabolt pénzüket teljes egészében visszacsoportosítani számukra. Csakhogy a Kúria az árrés és az egyoldalú áthárításokból kifolyó költségek tekintetében tett tételes megállapításokat, nem volt olyan, az árfolyamot érintő egyértelmű, idevonatkozó döntése, ami az önök kezét megkötné, nincs is ilyen. Nem véletlen, hogy a sajtótájékoztatójukon is azt mondták, hogy alkotmányossági aggályok vannak, hivatkoztak önök az Alkotmánybíróságra, hivatkoztak önök a Kúriára; egyik sem volt igaz. A kormány saját döntése, a bankokkal kötött paktumának az eredménye az, hogy látszólag elszámoltatja őket, de a háttérben kiegyezik velük, hogy mekkora az úgymond teherbíró képességük, mennyit bírnak el, és az indokolatlanul elbitorolt javak egy részét a Fidesz-kormány legalizálásával még mindig megtarthatják az érintett bankok és pénzintézetek. Nem igaz tehát, hogy külső körülmények kötik meg az önök kezét.

És az sem igaz, hogy jogszerűen jártak volna el az érintett bankok. Akkor nem bukták volna el az összes állam ellen indított pert, és nem tudnának a civilek, a károsultak 220 olyan győzelmet felmutatni, ahol semmisséget mondtak ki, mert a szerződések a Hpt.-nek, a Ptk.-nak vagy pedig semminek nem feleltek meg.

A Jobbik tető alá hívta az úgynevezett devizahiteles kerekasztalt. Meghívtuk ide az összes mértékadó civil szervezet, jogvédők mellett a parlamenti pártok képviselőit, a kormányt, a Nemzetgazdasági Minisztériumot, a Bankszövetséget. Érdekes módon önök nem teszik, nem tették tiszteletüket ezeken az

alkalmakon. Most pedig benyújtották a pénzügyi szemetet legalizáló javaslatukat, anélkül, hogy szembe mertek volna nézni az érintettekkel. Javasolom tehát önöknek, hogy a most is a Kossuth téren gyülekező és holnap, a szavazás idején is itt lévő károsultakhoz menjenek ki, beszélgessenek el velük, kérdezzék meg, hogy látják ők ezt a problémakört, hiszen önök az ő bőrükre kötöttek paktumot a bankokkal. Ennek szellemében át is adnám azt a petíciójukat, amit én vagyok kénytelen átadni, hiszen önök nem vették át ezt tőlük.

És el kell mondjam azt is, hogy a Magyar Nemzeti Bank indokolatlan profitjának a kárára létre kell hozni azt a kártérítési alapot, amely megsegíti a legnehezebb helyzetben lévőket. De ami fontosabb: amíg a pénzügyi szemetet legalizáló csomagot nem vonják vissza - és kérem, hogy vonják vissza ezt tárgyalásra, és dolgozzanak ki egy rendes csomagot -, addig az érintett civilek kénytelenek lesznek az utcán érvényt szerezni akarataknak. A Jobbik természetesen már a holnapi napon is csatlakozik az ő demonstrációjukhoz, amellyel, hogy pénteken egy igen nagy szabású fővárosi demonstráció keretein belül visszafoglaljuk az utcát, és nem nyugszunk addig, amíg az utolsó indokolatlanul elvett forintot is vissza nem csoportosítjuk a károkozó bankoktól a károsultak számára, mert ennél kevesebbrel nem érhetjük be.

Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: A kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Felhívom képviselő úr figyelmét arra, hogy a devizahitelezés kialakulásáért és az okozott kárért a 2003 és 2010 között kormányon lévőket súlyos felelősség terheli, akik semmit nem tettek a probléma megoldása érdekében.

A 2003-tól regnáló kormány a kamattámogatott forinthitelt megszüntette, és túlköltekező intézkedései ellensúlyozására a jegybanki alapkamat is magas volt. Emiatt a forinthitelek jelentősen drágultak. A bankok viszont a forinthoz képest alacsony kamatok mellett tudtak külföldi devizaforrásokat bevonni és hitelként kihelyezni. Az alacsony kamatok rendkívül vonzóvá tették a devizahiteleket a lakosság körében. Ez volt a devizahitelezés megindulásának valódi oka.

A devizahitelekben rejlő árfolyamkockázat már a 2008-ban induló pénzügyi válság kezdeti szakaszában is megmutatkozott. Akkor a forint az euróval és a svájci frankkal szemben mintegy 20 százalékkal gyengült.

Az Orbán-kormány megalakulásáig a bankok az árfolyamváltozásokat korlátlanul és teljes egészében áthárították az ügyfelekre. Ezzel szemben a kormány 2010-es megalakulását követően azonnal hozzáfűzött, hogy megszüntesse az örökölt rendkívül súlyos helyzetet, amelyben családok százai veszíthették volna el otthonukat a devizaalapú jelzáloghitelek miatt.

A bajbajutottak megsegítése érdekében a kormány első lépésként gyakorlatilag megtiltotta az új devizahitelek kihelyezését, majd a törlesztéseknél kötelezővé tette a középárfolyam használatát.

Emellett a devizahitelek problémájának a csökkentésére számos egyéb intézkedést hozott. Többek között lehetővé tette a végtörlesztést. Ezzel a lehetőséggel közel 170 ezer adós élt, az ily módon elengedett adósság mintegy 370 milliárd forint volt. Bevezette az árfolyamrögzítést az árfolyam-ingadozás hatásának tompítására. 2014. szeptember végéig 186 ezer devizaadós kötött ilyen szerződést. A legnehezebb helyzetbe került adóssokat a kormány a kilátolatási moratóriummal védte meg, megakadályozva, hogy utcára kerüljenek.

Emellett a devizahitelesek számára valódi megoldást jelenthet a Nemzeti Eszközkezelő is. A Nemzeti Eszközkezelőnek 2014. augusztus végéig közel 23 ezer lakást ajánlottak fel, így több mint százezer ember lakhatása vált biztosítottá. A tervek szerint az év végére 25 ezer lakás és 110 ezer ember lesz biztonságban.

A hamarosan bekövetkező forintosítás számos előnnyel jár. Egyrészt megszűnik a hitelfelvevők és a bankrendszer árfolyamkockázata, valamint a visszatérítések és a forintosítás hatására a törlesztőrészek jelentősen csökkennek. A korábbinál jóval alacsonyabb törlesztőrészek mellett az adósok hátrálévő tőketartozása is számottevően mérséklődik.

A visszatérítések miatt a bankoknak körülbelül 1100 milliárd forintot kell visszafizetniük az ügyfeleknek. Egy átlagos devizahiteles durván másfélmillió forintot nyer vissza a bankoktól.

Másrészt a Kúria döntése alapján jelentkező visszatérítések forintosítás nélkül a svájci frank esetleges további erősödése esetén könnyen eltűnhetnek. Így a forintosítást követően nem kell attól tartani, hogy a törlesztőrészek kiszámíthatatlanul növekedni fognak.

Végezetül azért volt szükség a devizahitelek piaci alapon történő forintosítására, mert amennyiben kedvezményes árfolyamon történt volna meg a konverzió, a devizahitelesek nagyságrendileg jobban járnának, mint a forinthitelesek.

A forintosítással a hitelintézetek is megszabadulnak a devizahitelek jelentette kockázattól.

(13.50)

Az elmúlt években úgy nőtt a magyar gazdaság, hogy a bankok nem segítették a hitelezéssel a vállalkozásokat. A kormány arra számít, hogy a devizahitelek megszüntetésével meglesz az esély arra, hogy jövőre beindul a banki hitelezés, ami a magyar vállalkozások beruházásait, fejlesztéseit támogatja, ezzel hozzájárulva a növekedéshez. A forintosítással lezárhatjuk azt a felelőtlen, gazdasági és emberi tragédiákkal járó hitelezési időszakot, amelyet a 2003-2010 között működő kormányok politikája okozott.

Köszönöm, tisztelt képviselő úr és tisztelt Országgyűlés, a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most Tóbiás József képviselő úr, az MSZP frakcióvezetője következik: „Aktuális ügyeinkről” címmel. Parancsoljon!

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Újpest és Észak-Angyalföld polgárai azt üzenték tegnap önöknek: elég volt, amit a Fidesz, amit a kormány csinál, az nem folytatható. Ezt üzenték azok a tízezrek, akik a fővárosban és az országban több nagyvárosban tiltakoztak az internetadó bevezetése ellen. Ezt üzenték az elmúlt hetekben azok a tízezrek, akik közfelháborodásuknak adtak hangot a kormány NAV-botrányát érintő kérdéseiben - ha megengedik zárójelben: a mai napig nem tudjuk, Vida Ildikó melyik miniszternek jelezte az érintettségét; ha esetleg bárki válaszol, ebben segítene elosztatni ezt a kételyt, azt megköszönnénk -, az elmúlt hetekben azok a tízezrek, akik pedagógusokként, tanárokként utcára vonultak azért, hogy azt a típusú központosított, buta oktatási rendszert, amely egyszerre veszi el az autonómiát, egyszerre veszi el a szakmai kompetenciát és egyszerre jelzi azt az ellehetetlenülő gyermekszegénységet, amit tapasztalnak, ezt üzenték önöknek. Azt üzenték az elmúlt hetekben több tízezer a szakszervezetek által kezdeményezett tüntetéseken, hogy mindazt, ami szerzett joguk volt, azt önök ne csorbítsák meg.

1889-ben az újpestiek Kossuth Lajost választották díszpolgárnak, aki a híres beszédében így szólt: „A haza veszélyben van.” Tegnap az újpestiek, észak-angyalföldiek azt jelezték: a haza az önök kormányzása miatt van veszélyben, s azt is megüzenték, hogy nem kérnek, egyáltalán nem kérnek a gyűlölet vámszedőiből. Ez a magyarázata annak, hogy miközben mi tegnap a választás kapcsán egy pótolhatatlan veszteségre, nagyszerű párttársunk korai halálára, Kiss Péter halálára is emlékeztünk, egyidejűleg a tavaszhoz képest jóval nagyobb eredménnyel sikerült az ellenzéken a Magyar Szocialista Párt jelöltjének nyernie. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök egykori hívei otthon maradtak, és ennek is oka van, mert passzív ellenállással finoman megüzenték önöknek: amit művelnek, az szerintük sem folytatható. Nem folytatható az a politika, nevezetesen hintapolitika, amely egyszerre üzen hadat a Nyugatnak, ahová Magyarország Szent István óta tartani kíván. Nem folytatható az az országlás, ahol a közterhek javát a fogyasztáson keresztül kívánják beszedni, a legmagasabb áfával sújtva az alapvető élelmiszereket éppúgy, mint minden mást. Nem folytatható az a kormányzás, ahol egymillió dolgozó él létminimum alatt, és ők ugyanolyan adókulccsal adóznak, mint a milliárdosok. Nem folytatható az a kormányzás, ahol, miközben gyermekéhezés van Magyarországon, a társadalom közel egyharmada nélkülöz, önök 100 milliárd forintot terveznek stadionépítésre, és amikor úgy

látják, hogy még ez sem elég, akkor még elvonnak 180 milliót a gyermekvédelemtől a sportra.

Nem folytatható az a kormányzás, amely elveszi az emberek magán-nyugdíjpénztári megtakarítását, majd miután elégettek 3000 milliárd forintot, most még az öngondoskodásban hívó embereknek is a 200 milliárd forintjára fáj a foguk. Nem folytatható az a kormányzás, ahol önök civileket fenyegetnek, ahol emberi jogokat, emberi méltóságot tömegével sértenek meg. Nem folytatható az a kormányzás, ahol a devizahitelesek érdemi segítségét ígérik, és a benyújtott javaslatból már világosan látszik, hogy a Magyar Nemzeti Bankon kívül nem lesz más nyertese ennek a törvényjavaslatnak. Nem folytatható az a kormányzás, ahol a totális állam hűbérúri rendszerét kívánják kiépíteni.

A civil tüntetések az elmúlt hetekben és a tegnapi választás, ahol az észak-angyalföldiek és az újpestiek világosan kifejezték akarataikat, ugyanarról szölkáltak. Magyarország nagyon szeretne jobban teljesíteni, de önök nem hagyják. Nem hagyják szegényellességükkel, nem hagyják Európa-ellenességükkel, nem hagyják kizsákmányoló politikájukkal, nem hagyják feudális szemléletükkel, melynek következtében Magyarország lassan minden mutató szerint a visegrádi országok közül a legutolsó helyre szorul. A magyarok tisztességes, szolidáris, demokratikus európai politikát szeretnének, jogot és létbiztonságot, ennek megfelelően választottak a tegnapi napon. A magyar társadalom, ahol és amikor tud, le fogja váltani önöket, demokratikus keretek között, felelősséggel, méltósággal.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban. - Dr. Schiffer András tapsol.)*

ELNÖK: Tállai Andrásé a megtisztelő feladat. Parancsoljon! *(Moraj, közbeszólások az MSZP soraiban: Halljuk!)*

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető, Pártelnök Úr, Képviselő Úr! Először is azt szeretném mondani, hogy tegnap nem parlamenti választások voltak, hanem az Országgyűlés egy képviselőjének a választása volt Újpesten, amit eddig is rendre a szocialisták nyertek. Ehhez gratulálunk önöknek, de ne keverjék össze azt, hogy egy képviselői hely, egy mandátum elnyerése még nem a parlamenti többséget jelenti *(Gógös Zoltán: Ilyen senki nem mondott.)*, nem egy teljes népakaratot jelent, és nem jelenti azt, hogy a kormányt valakik is szeretnék leváltani. *(Gógös Zoltán: Maradjatok ebben a hitben!)* Ugyanis a parlamenti választások április 6-án voltak, és április 6-án a Fidesz-KDNP-többség megkapta a felhatalmazást arra, hogy folytassa a kormányzást. Tehát az, amiről Tóbiás frakcióvezető úr beszélt, hogy nem folytathatja a kormányzást, az nem tegnap dőlt el, hanem 2014. április 6-án, és meggyőző többséggel, mert kétharmados többséget szerzett másodjára is a Fidesz-KDNP-többség, éppen ezért folytathatja azt a kormányzást, amely igenis az

emberek javát szolgálja, hiszen ezért kapta meg a folytatásra a felhatalmazást.

Lehet, hogy Tóbiás úrnak az az aktuális kérdés, hogy hányan mennek ki az utcára, egyébként jelzem, hogy akik kimennek az utcára, azok kérik, hogy sem az MSZP, sem semmilyen ellenzéki párt ne menjen oda tüntetni, mert ők ezt nem szeretnék. *(Felzúdulás, közbeszólások az MSZP soraiban.)* Tehát ön igenis csúsztat, amikor azt állítja *(Az elnök csenget.)*, hogy azok, akik az utcára vonulnak ki demokratikus jogukkal élve, és tüntetnek egy-egy döntés ellen, vagy olyan döntés ellen, amelyik egyébként meg sem született - ilyen volt például a távközlési adó kiterjesztése *(Derültség az ellenzéki sorokban.)* -, azok úgy gondolják, önök úgy gondolják, hogy ezt az önök pártja, az MSZP érdekében teszik. Tehát erős csúsztatás az, hogy ön feláll a parlamentben, és azoknak a képviselőtársaim szólna föl, akik az utcán tüntettek bizonyos ügyben, mert ők kérték, hogy önök oda se menjenek, és azt sem kérték öntől egyébként, hogy a nevükben a parlamentben szólaljon föl. *(Közbeszólások az MSZP soraiból. - Zaj.)*

Egyébként a kormányzó többségnek nem ezek az aktuális kérdések. *(Zaj.)* Az az aktuális kérdés, hogy ezen a héten két fontos törvényt fog az Országgyűlés elfogadni, a devizahitelek forintosításának a törvényét és a fair bankok törvényét, amely le fogja zárni hosszú távra több mint 600 ezer embernek, 350 ezer érintett szerződő félnek a devizahiteles ügyét. A kormányzó többségnek az az aktuális kérdés, hogy megtárgyalja és elfogadja-e a költségvetést, amely költségvetés a családok támogatásáról, a gazdaság fejlesztéséről és a munkahelyek teremtéséről szól. A kormányzó többségnek az az aktuális kérdés, hogy a magyar embereknek alacsonyan tartsa a rezsiköltségét *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, hogy megvédje azokat az értékeket, amit a rezsicsökkentéssel az elmúlt években el tudott érni. A kormányzó többségnek az az aktuális kérdés, hogy tovább emelje a pedagógusok bérét, és jövő évtől emelje a rendvédelmi dolgozók és a honvédelemben dolgozóknak a bérét, ami 44 milliárdot fog jelenteni a költségvetésnek.

(14.00)

A magyar parlament többségének az az aktuális kérdés, hogy a magyar családoknak hogyan tudja fölemelni a családi adókedvezményt, és hogyan tud egyre több munkahelyet teremteni. *(Folyamatos zaj az MSZP soraiban.)* A magyar parlamenti többségnek az az aktuális kérdés, hogy az európai uniós támogatásokat hogyan tudja a magyar gazdaság fejlesztésére és erősítésére fordítani, azt a 2500 milliárdot, ami a jövő évi költségvetésben van betervezve.

Azt gondolom, hogy a magyar társadalomnak, Magyarországnak, a magyar embereknek, egyetértésben a kormányzó többséggel, ezek az aktuális kérdések, nem pedig az, amiről a szocialisták beszélnek.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban. - Nagy taps és ováció az*

*MSZP soraiban. - Lukács Zoltán: Bravó! Remek volt. Remek. Vissza! - Dr. Szél Bernadett: Fantasztikus.)*

ELNÖK: Nem tudom, baloldali ellenzéki képviselőtársaim miért gondolják azt, hogy kisebb önuralom kell önöket végighallgatni, mint a kormány képviselőit. *(Lukács Zoltán: Nem gondoljuk.)* Mégis ez a kormánytöbbségnek sikerült. Tehát arra kérném önöket a jövőben, most nem szóltam szándékosan közbe, mert nem akartam megakasztani Tállai András mondandóját, próbálták önök megakasztani *(Nagy zaj és közbeszólások az MSZP soraiban.)*, próbálták önök megakasztani ezt kitaró munkával. Láttam, érzékelttem a kitüntetett figyelmet, amit ez irányban tanúsítottak államtitkár úr iránt. Szeretném önöket kérni, hogy a jövőben próbáljanak meg ember módjára viselkedni. Köszönöm. *(Felzúdulás, folyamatos moraj az ellenzéki padsorokban. - Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

A mai napirend előtti felszólalások sorában utolsóként Rogán Antal frakcióvezető úr...

Akinek nem sikerül, az nyugodtan elhagyhatja a termet. Akinek sikerül, Vadai Ágnes képviselő asszony, nyugodtan elhagyhatja a termet, míg ki nem utasítom, addig. *(Közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiból.)* Rogán Antal képviselő úr a szó.

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Örülök neki, hogy a Magyar Szocialista Párt elnöke és frakcióvezetője óriási jelentőséget tulajdonít annak, hogy sikerült megvédeniük azt a mandátumot, amit egyébként áprilisban is megszerezték. Persze, ennyi sikertelenség után a szocialistáknál elhiszem, hogy ebből származik az öröm, de azt hozzátenném, tisztelt frakcióvezető, tisztelt képviselőtársaim, ez mindösszesen annyit jelent, hogy minden marad a régiben úgy, ahogy azt a választók április 6-án eldöntötték. Az újpesti és az angyalföldi mandátum az önöké, a parlamenti többség, egyben a kétharmados többség pedig a kormánypártoké.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt is érdemes hozzátenni, ahhoz is gratulálok külön a szocialista frakciónak, hogy közben stikában azon a héten Simon Gábornak azt a 100 millió forintot is sikerült befizetni az adóhivatalnak, ami korábban elmaradt. *(Felzúdulás az MSZP frakciójában. - Közbeszólás az ellenzéki oldalon: Kósa miből ment Új-Zélandra?)* Majd az ezzel kapcsolatos kérdéseket ráérünk tisztázni más esetekben is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, az elmúlt hetekben előkerült fontos kérdések közül többet érintünk itt, a tisztelt Házban is. Gondolok itt például a költségvetés kapcsán az életpályaprogramokra. Érdemes talán kiemelni, tisztelt képviselőtársaim, hogy itt azért hozzáállás és hozzáállás között is óriási a különbség. Mi még emlékszünk arra, amikor a pedagógusoktól 2009-ben önök zokszó nélkül vettek el az IMF kérésére egyhavi bért, minden további nélkül. Most pedig, úgy látom, egy szót sem szólnak

akkor, amikor egyébként az elmúlt évek költségvetési döntéseinek eredményeként pont a pedagógusok azok, vagy az a szakma, amelynek talán minden más szakmához képest a legjobban nőtt a jövedelme Magyarországon. Elkezdődött egy pedagógus-életpálya-program, ahol 30 százalékkal emelkedtek átlagban először a fizetések, és egyébként emelkedni fognak a következő esztendőben is, tisztelt képviselőtársaim. Hiszen a pedagógus-életpálya-program folytatódik, azon belül a béremelések nagyobb mértékűek lesznek, mint az összes többi szakmában.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szerencsére tudnak folytatódni az életpálya-programok más területen is, a rendvédelmi szervezeteknél, a katonaságnál, a rendőrségnél. És amennyiben végre sikerül visszafizetni azokat a hiteleket az EU-nak - az IMF-nek már nem, mert ott már megtettük, de az EU-nak -, amit önök vettek fel annak idején, akkor talán eljutunk odáig, hogy végre a szociális életpálya-programot is be tudjuk vezetni Magyarországon a szociális szférában dolgozóknak, mert valóban ők is megérdemlik, tisztelt képviselőtársaim. Mi ezeken dolgoztunk, és ezt a munkát szeretnénk folytatni a továbbiakban is.

Ugyanúgy, ahogy azt a munkát is szeretnénk folytatni itt a tisztelt Házban, mert a döntés itt van előttünk, ha lehet, akkor lezárjuk a devizahiteles ügyét Magyarországon, és eljussunk oda, hogy orvosoljuk azt az igazságtalanságot, ami azért következett be, mert önök belekényszerítették a devizahiteleseket a devizahitelekbe, és nem gondoskodtak arról, hogy meg is védjék őket akkor, amikor nehezebb idők jönnek, tisztelt képviselőtársaim. Mert ne felejtjük el, 2009-ben, amikor az önök kezében volt a döntés, önök a devizahitelek ügyében egyetlenegy valamit tettek, etikai kódexet fogadtak el, amit természetesen a bankoknak egyáltalán nem kellett betartani. *(Közbeszólás az ellenzéki oldalon: Járai Zsigmond!)* Ezt már csak azért is kiemelném, mert ha jól emlékszem, ennek az etikai kódexnek az elfogadásában kiemelt szerepe volt Tóbiás képviselő úrnak is.

Annak idején, 2009-ben, amikor önök voltak többségben, ennyire futotta a devizahitelesek védelmében. Ehhez képest most a tisztelt Háznak lehetősége nyílik arra, hogy befejezze a bankok elszámoltatását, amire még sehol nem volt példa egész Európában. A bankok elszámoltatásának eredményeként tudjuk csökkenteni 25-30 százalékkal a törlesztőrészeket, és végre meg tudja szüntetni az árfolyamkockázatot azzal, hogy ezeket a lecsökkentett törlesztőrésztű kamathiteleket tudja úgy átváltani forinthiteleké, hogy a törlesztőrészeket alacsonyabbak maradnak, és hosszú éveken keresztül végre megszűnik az árfolyamkockázat, stabil helyzetbe kerülnek a hitelesek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ehhez különösen jó lenne, ha, ellentétben a Törvényalkotási bizottsággal, itt a parlamentben támogatnák azt a döntést, amelyik egyébként a forinthitelekre váltásnál az alacsony kamatú forinthiteleket helyezi előtérbe. Ugyanis a Fidesz-frakció kérésére és kezdeményezésére olyan

döntést fogadott el a parlament Törvényalkotási bizottsága, amely minden eddiginél alacsonyabb kamatú hitelekre fogja átváltani a devizahiteleket a forintosításkor. Ez a kettő együtt, a bankok elszámoltatása és az alacsony kamatú forinthitelek fognak ahhoz vezetni, hogy Magyarországon a devizahitelesek az eddigiekhez képest 25-30 százalékkal alacsonyabb törlesztőrészeket fognak fizetni úgy, hogy ezeket végre a bankok nem változtathatják meg, hiszen több mint öt évre stabilizáljuk a kamatok és a törlesztőrészek nagyságát, és nem lesz többé árfolyamkockázat sem.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezek a fontos kérdések a magyar családok számára, és bízom benne, hogy itt a parlamentben ehhez önök azért néha a támogató szavazataikat is adják. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: A kormány nevében L. Simon László államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Köszönöm szépen Rogán Antal képviselőtársam felszólalását. Valóban nagy gond van a Házban, ha a szocialisták örömmünnepet ülnek ahelyett, hogy a saját házuk táján a megtisztulás és a valósággal való szembenézés jegyében rendet tennének. *(Gógös Zoltán: Ezt te mondd, aki az összes haverjának pénzt adott?)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Ma reggel a sajtó nem azzal volt tele, hogy egy időközi választáson milyen eredményt értek el, hanem azzal, hogy vádat emelhetnek Hiszékeny Dezső ellen. Talán ezzel kellene foglalkozni. Az elmúlt napokban a sajtó azzal volt tele, ahogy azt hallottuk Rogán képviselőtársamtól, hogy Simon Gábor bizonytalan forrásból nagyon sok pénzt fizetett be a magyar adóhatóságnak. Tessenek végre rendet tenni a saját házuk táján! Tessenek végre azzal szembenézni, hogy az önök politikusi korrupciós tevékenységének köszönhetően nem tudják azt a választópolgárok, hogy honnan volt több százmillió forintja Simon Gábornak bécsi bankszámlán, nem tudják azt, hogy végül miből, milyen forrásból fizetett be az adóhatóságnak több mint 100 millió forintot. Ezzel kellene, képviselőtársaim, foglalkozni, el kéne számolni a rendezetlen, bűnös, korrupciós ügyekkel a magyar társadalommal *(Gógös Zoltán: Ezt te mondd?)*, és majd utána, majd utána beszéljünk arról, hogy végül kit is és miért is támogat a magyar közvélemény, a magyar társadalom.

Tisztelt Képviselőtársaim! Méltatlannak tartom azt, hogy Tóbiás képviselőtársam a devizahiteles ügyében ezt előadta napirend előtti felszólalásában, amit megengedett magának.

Tisztelt Képviselőtársaim! Önök az előző 8 évben, 2002 és 2010 között adósrabszolgaságba taszították a magyar társadalmat, az egész országot, a magyar vállalkozásokat és magyar magánembereket. *(Nagy zaj. - Lukács Zoltán: Orvost!)* Önök taszított



ták devizahiteles adósrabszolgásgba ezt a társadalmat. Semmit nem tettek ellene az elmúlt években. Az elmúlt négy évben a második Orbán-kormány volt az, amelyik hatékonyan fellépett a devizahitelesek megsegítése érdekében. *(Bangóné Borbély Ildikó: Kósa Lajos hol van?)* Önök vonakodva, vonakodva szavaztak meg néhány javaslatunkat, csak azért, hogy a hitelességnek egyáltalán a látszatát valamilyen módon fenntartsák.

Valójában a mi kormányunk volt az, amelyik számos eszközzel segítette meg a devizahiteleseket, és a mi kormányunk az, amelyik egyébként ezt a hibás banki megoldást ki kívánja vezetni a hitelezési gyakorlatból. *(Felzúdulás az MSZP soraiban.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Rogán frakcióvezető úr pedig a lényegről beszélt. *(Kósa Lajos az ülésterembe lép. - Közbeszólások az MSZP-frakcióból: Megjött Kósa Lajos! - Bravó felkiáltások és szórványos taps ugyanott. - Az elnök csenget.)*

(14.10)

ELNÖK: Kérem az MSZP képviselőcsoportjának a tagjait, szedjék már össze magukat! *(Derűltség a kormánypártok soraiból.)* Ez nem a Fővárosi Nagycirkusz, hanem a magyar parlament. Legyenek szívesek *(Moraj az MSZP soraiból.)*, legyenek szívesek tiszteletben tartani a választók akaratát! Ennek következtében most L. Simon államtitkár úrnak van módja arra, hogy önöknek válaszoljon, nem pedig fordítva.

Parancsoljon, államtitkár úr!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Én megértem, hogy ilyen hatalmas nagy eufóriát okozott önöknek a tegnapi siker; nem is tudom, mi lenne, hogyha legalább a parlamenti 50 százalék közelében lennének, akkor egyszerűen nem bírnának magukkal, hanem itt fel-alá szaladgálnának, mint a gyerekek a focilabda után. *(Zaj, közbeszólások, derűltség.)* Szóval, tisztelt képviselőtársaim, azt kérem, hogy hallgassanak meg, én is meghallgattam önöket; Tóbiás képviselő úr számárságait, hogy más szavakkal ne minősítsem, méltósággal végighallgattuk. Szóval, tisztelt képviselőtársaim... *(Kunhalmi Ágnes: Milyen számárságait? - Lukács Zoltán: Viselkedjél már ember módjára!)* Hát ez nem lehet igaz!

ELNÖK: Államtitkár úr, legyen szíves, folytassa a mondandóját!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Ez nem lehet igaz! Hát kérem szépen, látják *(Felzúdulás a Jobbik soraiból.)*, látják a képviselőtársaim, és látják a televíziózók is, hogy önök milyen méltatlanul viselkednek a tisztelt Házban.

Az életpályamoddellel kapcsolatban azt gondolom, hogy Rogán képviselőtársam minden lényeges dolgot elmondott. A magyar választópolgárokat önök

nem tudják megtéveszteni, a magyar választópolgárok tisztában vannak azzal, hogy mit tettünk az elmúlt négy évben a pedagógus-életpálya bevezetésével a magyar pedagógustársadalomért. A magyar választópolgárok tudják azt, hogy hosszú évek, sőt egy évtized vergődése után ez a kormány fogja rendbe tenni az egyenruhások bérét is. Hogy olyan életpályamoddellel és olyan bértáblát vezetünk be, amelyre nem volt példa még az elmúlt egy évtizedben.

Tisztelt Képviselőtársaim! A parlamentben próbáljunk arra koncentrálni, ami az embereket foglalkoztatja, arra koncentrálni, ami egyébként feladatként előttünk van, és nem félrevezetni a választópolgárokat, mert az önöknek úgysem fog sikerülni. *(Lukács Zoltán: Nektek vizont fog?)* Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Hál' istennek a napirend előtti felszólalások végére értünk. *(Derűltség a kormánypártok soraiból.)*

Felkérem Schmuck Erzsébet jegyző asszonyt, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalókat**, és most lesz néhány perc, amíg megnyugodhatnak ellenzéki képviselőtársaim. Próbálkozzanak vele!

SCHMUCK ERZSÉBET jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Lukács László György, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Simicskó István, KDNP; Szél Bernadett, LMP; Volner János, Jobbik; Teleki László, MSZP; Németh Szilárd, Fidesz.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Lukács László György, Jobbik; Bartos Mónika, Fidesz; Ikotity István, LMP; Kiss László, MSZP.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek, LMP.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre, a vezérszónoki felszólalásokra az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Most a **napirend módosítására** tett indítványokról szavazunk.

Az LMP képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az egyes fogyasztói kölcsönszerződések devizanemének módosulásával és a kamatszabályokkal kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló T/2055. számú törvényjavaslat vitájára és határozathozatalára ezen az ülésen ne kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot nem fogadta el.

Most a Fidesz indítványairól határozunk. Először a napirendről történő levételt kezdeményező javaslatokról határozunk.

A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a központi címregiszter létrehozásával összefüggő, valamint egyes igazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló T/1709. számú törvényjavaslat vitájára és a határozathozatalra ezen az ülésen ne kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a „Communitates Fortissimae” - a hűség falvairól szóló T/2062. számú törvényjavaslat vitájára ezen az ülésen ne kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a napirendi pontok sorrendjéről döntünk.

A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a mai napon a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény módosításáról szóló T/1168. számú törvényjavaslatra a T/1708. számú törvényjavaslat összegző módosító javaslatának vitáját követően kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a holnapi napon a fogyasztónak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CLXII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/1997. számú törvényjavaslat és az egyes fogyasztói kölcsönszerződések devizanemének módosulásával és a kamatszabályokkal kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló T/2055. számú törvényjavaslat összegző módosító javaslatáról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a T/1960. számú törvényjavaslat zárószavazását követően kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Ház! Most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi ajánlásról döntünk**. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy a frakciók bizottsági tagcserékre nem tettek javaslatot, személyi döntésekre a mai napon nem kerül sor.

Most, 14 óra 18 perckor áttérünk az **interpellációk**, azonnali kérdések és kérdések tárgyalására.

Kiss László, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Hátrahagyott oktatás, azaz hogyan fosztják**

**meg gyermekeinket a tudáshoz való jogtól?”** címmel.

Képviselő úr a szó.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Úgy gondolom, hogy a szombati és a vasárnapi események meggyőzhettek mindenkit arról, hogy amit Rogán Antal képviselőtársam lefestett, az nem a valóság oktatásügyben sem. Pedagóguskollégáim és a szülők is megrémültek, amikor a Fidesz-kormány kijelentette, hogy újra felesleges áltreformok sorát kívánják bevezetni az oktatásban. Az a kép, amely kirajzolódik az önök terveiből, és amely a költségvetésből is kitér, siralmas. Önök kormányzásuk alatt megtették mindent annak érdekében, hogy csökkentsék az oktatáshoz való hozzáférés esélyét. Kezdték azzal, hogy csökkentették a tankötelezettség korhatárát; folytatták a tankönyvkáosz előidézésével; az oktatás nyakára ültettek egy működésképtelen vízfejet, a Klebelsberg Intézményfenntartó Központot, amely az önök jóvoltából már amúgy is berendezkedő zúrzavart a közoktatásban csak tovább növelte.

Újabb tervük a gimnáziumi férőhelyek számának csökkentése, és ennek következtében az iskola-rendszer olyan átalakítása, amely egyfajta kasztrendszert fog megjeleníteni. Gyakorlatilag mindenfajta társadalmi mobilitást ellehetetlenítenek. A tervezett csökkentést azonban semmilyen érvük nem támasztja alá. A gimnáziumainkban jelen pillanatban hathétszeres a túljelentkezés. Évente 74-78 ezer nappali tagozatos gimnazista és szakközépiskolás érettségizik, ezek közül 56-68 ezer tovább is tanul. Ezek a statisztikai adatok a KSH, illetve a Felvi adatai.

Tehát érezhetően jelentős tömegeknek, jelentős középiskolás tömegeknek az a szándékuk, hogy továbbtanuljanak egyetemen és főiskolán. Tőlük szándékoznak önök megfosztani ezt az esélyt. *(Sic!)* Az a céljuk, hogy munkavállalásra és továbbtanulásra alkalmatlan fiatalokat tanítsanak, neveljenek ki.

Azzal, hogy csökkenteni fogják a gimnáziumi férőhelyek számát, vélhetően csökkenni fog a felsőoktatási intézményeket végzetek száma is. Hova vezet ez? Hova vezet az, hogy a felsőoktatásba integrált felsőfokú szakképzést elvégzők száma is csökkenni fog? Ez a szakképzés reformja? Azzal próbálnak takarózni, hogy fejlesztik a szakképzést. Eközben azonban a valóság nem ez. Sosem látott mértékben csökkentették az elméleti órák számát a szakképzésben, növelték a zúrzavart, a jogszabályokat, az iskolák fenntartói környezetét is folyamatosan változtatják, és ahogy most kitérnek, változtatni is fogják.

Tisztelt Miniszter Úr! Miért hagyja, hogy a költségvetéssel szétverjenek egy 25 éve jól működő rendszert? Miért kell egy egész korosztálynak félni, hogy nem tud továbbtanulni? Miért kell útszálló hagyni egy generációt? Nem gondolja, miniszter úr, hogy ezzel a lépésükkel csak tovább növelik a külföldre menekülő fiatalok számát?

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

(14.20)

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úr a szó. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Tudja, tisztelt képviselő úr, az oktatásért az aggódó szavakat kevesen tudják hitelesen venni attól az MSZP-től, amely kormányzása idején bezárta a vidéki kisiskolákat, attól az MSZP-től, amely tandíjat akart bevezetni a felsőoktatásban (*Kunhalmi Ágnes: De ti be is vettétek!*), és ebben csak egy népszavazás akadályozta meg, és attól az MSZP-től, amely egyhavi bért vett el minden magyar pedagógustól. (*Közbekialtás az MSZP padsoraiból: Nem vette el!*) Most ez az MSZP aggódik az oktatás helyzetéért és a felsőoktatás helyzetéért. (*Gúr Nándor: Miről beszél?*)

Hadd igazítsam helyre azokat a pontatlanságokat vagy szándékos valótlanosságokat, amelyeket ön állított. Sokszor veszik elő a tankötelezettségi korhátárt. (*Gőgös Zoltán: Miért tüntetnek?*) Tisztelt képviselő úr, Magyarországon a magyar állam mindenki számára biztosítja az ingyenes tanulás lehetőségét. Az általános iskolákban is, a középiskolákban is, és aki bekerül az egyetemekre, azok számára állami ösztöndíjjal a felsőoktatásban is. Aki tanulni akar Magyarországon, és nyilván megvannak a képességei arra, hogy mondjuk, egyetemre (*Kunhalmi Ágnes: Akinek van pénze! Akinek nincs, az nem tanul!*) vagy gimnáziumba menjen, annak a lehetőségei megvannak. Magyarországon mindenki számára ingyenesen garantált az alap-, közép- és felsőfokú oktatás lehetősége. (*Gőgös Zoltán: A felső is?*)

Tisztelt Képviselő Úr! Ön tankönyvkárosról beszél, miközben ön is nagyon jól tudja, hogy a hibaszázaléka a különböző tankönyvkiszállításoknak 0,25 százalék alatti volt, és ezek is abból eredtek, hogy bizonyos magán-tankönyvelőállító nyomdák, kiadók nem küldték el időben a tankönyveket. (*Folyamatos zaj az MSZP padsoraiból.*) Éppen ezért tankönyvkárosról beszélni, azt hiszem, felelőtlenség (*Bangóné Borbély Ildikó: Megkapta már mindenki a tankönyvét?*), hiszen nemcsak hogy jól sikerült időben kiszállítani ezeket a tankönyveket, hanem abból a forgalmi eredményből, amit a Kello produkált, az iskolai könyvtárakat tudjuk megerősíteni több mint 100 millió forinttal. Nem beszélve arról, hogy nekünk sikerült valamit helyrehozni abból, sőt talán jobbra is tenni azt a rendszert, amit önök korábban kialakítottak. Volt egy nemzeti, állami tulajdonban levő tankönyvkiadó 150 éven keresztül Magyarországon. A szocialisták annyit tettek hozzá a tankönyveléshez, hogy egy 150 éve állami tulajdonban levő kiadót privatizáltak, magánkézbe adták, hogy profitot termeljen (*Bangóné Borbély Ildikó és Kunhalmi Ágnes közbeszólása. - Folyamatos zaj.*), ne a diákoknak legyen jó, hanem annak a pár tulajdonosnak legyen jó (*Kunhalmi Ágnes: A gyerekeknek!*), aki

abból a hasznot le tudja fölözni. Ebben az évben másfél milliárd forintot tudtunk spórolni mind az adófizetőknek, mind a családoknak azáltal, hogy letörtük ezeket a tankönyvárakat, 650-700 ezer gyerek pedig teljesen ingyenesen kapta meg a tankönyveket, s ezeknek a száma a jövő évi költségvetésben tovább fog nőni, ott van a fedezete is ennek, hogy felmenő rendszerben már a harmadik osztályosok is ingyen jussanak a tankönyvekhez.

Hogy miért volt szükség hozzányúlni a közoktatás, köznevelés rendszeréhez? Tisztelt képviselő úr, ön azt mondja, hogy minden nagyon szép volt, minden nagyon jó volt, és 2010-ben mindennel meg lehetünk elégedve. Ha ön elolvasta volna azokat a PISA-jelentéseket, amelyeket 2009-ben vagy 2012-ben publikáltak, akkor úgy gondolná, hogy lehet, hogy akik tankönyvet beszállítottak, azoknak jó volt, de azoknak a helyzetén viszont, akik azokban az iskolákban tanultak diákként, bizony volt mit javítani. Ezért kellett hozzányúlni. Ezért kellett egységes fenntartó alá, ennek a védőernyője alá bevonnai az összes iskolát, ez a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ, amelyik a jövő évben további költségkerekkel gazdálkodhat.

Önök szeretik azt mondani, hogy csökken a felsőoktatásban és a köznevelés teljes rendszerében az állami támogatás mértéke. Nem tudom, hogy ezeket önök hogyan számolták ki, kakaóbiztos számológéppel vagy nem kakaóbiztos számológéppel, de az biztos (*Bangóné Borbély Ildikó: Legalább használjuk!*), hogy a KLIK esetében az iskolák részére plusz 50 milliárd forint szerepel a költségvetésben, a köznevelésnek a középiskolai részére 196 milliárd helyett 209 milliárd forint (*Kunhalmi Ágnes: Az informatikai oktatást elvették a gyerekektől!*), tehát plusz 13 milliárd forint szerepel. Az biztos, hogy a pedagógusok további béremelése, ami messzemessze az inflációt felülmúló mértékű lesz a jövő évben is (*Gúr Nándor: Egyszer olvassd el a költségvetést!*), biztosított a következő évi költségvetésben 38 milliárd forint erejéig.

Szintén szeretnek önök azzal riogatni, hogy a következő évi költségvetésből kiolvasható a gimnáziumi férőhelyek számának radikális csökkentése. (*Bangóné Borbély Ildikó: Így van!*) Tisztelt képviselő úr, egy költségvetésből nyilván, ahogy az előző évben, úgy ebben az évben sem olvasható ki semmi ilyen. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) Magyarországon az kerülhet gimnáziumba, akinek a megfelelő szándéka megvan, hogy gimnáziumba menjen, illetve a bemeneti követelményeket teljesíti. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Noha a képviselő úr viszonyválaszát már megelőlegezték a képviselőtársai folyamatosan az államtitkár úr felszólalása alatt, ennek ellenére megadom önnek a szót. Parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a nagylelkűséget. Attól tartok, hogy a választ nem tudom elfo-

gadni. Nem tudom elfogadni, mert nemcsak engem nem győzött meg, államtitkár úr, hanem nem győzte meg azokat a pedagógusokat sem, akik önök ellen tüntetnek. Nem győzte meg a karzaton ülő fiatalokat sem, akiktől önök el fogják venni a lehetőséget, hogy tanuljanak. Nem győzi meg ez a válasz, ahogy az önök oktatáspolitikája sem az embereket. *(Folyamatosan zaj.)*

A bolygón nincs olyan ország az elmúlt öt vagy tíz évben, ahol csökkent volna a tankötelezettség, csak Magyarország. Ebben az országban akkora szegénység van, hogy gyermekek éheznek, éheznek a választókerületben, Óbudán is. *(L. Simon László: Hagyjátok már ezt! Tavalyelőtt csak azért nem volt káosz a tankönyvpiacban önök szerint (Az elnök csenget.), mert a rendszer annyira rossz volt, hogy még visszajelezni sem tudtak a tanárok az önök által biztosított elektronikus rendszerben. (Közbeiktáltás az MSZP padsoraiból: Így van!) A KLIK, amelyet önök dicsérnek, annyira rosszul működik, hogy az önök által elvégzett átvilágítást is titkosítani kellett. Ma sem tudjuk, hogy mi van benne. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Emiatt nem tudom elfogadni a választ, és kérem a parlamentet, ne fogadják el önök sem. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e az államtitkár úr válaszát.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 112 igen szavazattal, 47 nem ellenében, tartózkodás nélkül a választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnöknek: „**Mi történt az egymillió új munkahely ígéretével, és mikor fog a kormány a köz-munkával való statisztikai kozmetikázás helyett értékteremtő és stabil munkahelyeket létrehozni?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkára fog válaszolni.

Parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Amikor a Fidesz 2010-ben kétharmados választási győzelmet aratott, azzal került előtérbe, hogy meghirdette az egymillió új munkahely programját, és hozzátették a választási programban azt is, hogy az egymillió új munkahelyet a vállalkozások fogják Magyarországon megteremteni. Erre a csodára várunk immár négy és fél éve, ugyanis csoda lett volna, ha ilyen megszorító gazdaságpolitika mellett a vállalkozások elkezdene munkahelyet teremteni Magyarországon.

Ehhez képest annak voltunk a tanúi, hogy a magyar vállalkozások egyre inkább elsorvadnak, a túl- adóztatott gazdaságban elképesztő méreteket ölt a feketegazdaság, egyre nagyobb az elkerülés aránya az adózásban, egyre nagyobbak az adók maguk, európai

uniós és világrekordot jelent például a kimagasló 27 százalékos áfakulcs Magyarországon. Nem kis részben ennek köszönhetően a magyar versenyszférában sajnos foglalkoztatásbővülés gyakorlatilag nem jött létre az elmúlt időszakban, ami igen, az elhanyagolható mértékű, még annál is kisebb, mint ahogy a gazdaság maga bővül. Egyébként az ÁSZ erről szóló jelentése is rámutatott, hogy jelentősen elmarad a foglalkoztatás bővülése.

Érdekes azt is megnézni, hogy a kormány hogyan kozmetikázza az egyre drágább és egyre több közmunkással a foglalkoztatási adatokat. Április folyamán, még közvetlenül a választások hónapjában volt 211 ezer közmunkása Magyarországnak. Nagyon jól néztek ki a foglalkoztatási adatok, mármint legalábbis a korábbi néhány hónaphoz képest. Májusban azonban már lecsökkent ez a 211 ezer közmunkás 98 ezer főre, 113 ezer ember megszűnt közmunkás lenni egyik hónapról a másikra. Persze vége volt a választásoknak, valamit tenni kellett, elküldték ezeket az embereket, hogy ne kelljen nekik fizetni.

Azt láthatjuk azonban, hogy Magyarországon sajnos nincs elegendő számú munkahely. Jelenleg 600 ezer magyar ember külföldön kénytelen dolgozni, mert önök olyan gazdaságpolitikát folytatnak szocialista elődeikkel együtt, hogy nem képesek az emberek maguknak munkát találni Magyarországon, nem képesek biztosítani a megélhetésüket.

*(Schmuck Erzsébetet a jegyzői székben Hiszékeny Dezső váltja fel.)*

Különösen súlyos helyzetben vannak a fiatalok, negyede munkanélküli a fiatal korosztálynak. Az 55 évnél idősebbeknél pedig úgy néz ki a foglalkoztatottság alakulása, hogy 10 emberből mindössze 4-nek van munkahelye, és ez a nyugdíjkorhatár alatti, de 55 évnél idősebb emberekre vonatkozik. Hát miről beszélnek önök, amikor azt állítják, hogy jól áll az ország, hogy a gazdaság dübörög? Ez messze nincs így! Az emberek mindennapos tapasztalata, a tények, az elmenekült 600 ezer magyar *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* bizonyítványt állított ki önmagukról. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Czomba Sándor államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy néhány tényadattal kezdjem a mondandómat. A tények: Magyarországon több mint 10 hónapja 4 millió fölött van a foglalkoztatotti létszám. Huszonkét éve nem volt erre példa! Magyarországon több mint 10 hónapja 10 százalék alá csökkent, a legutóbbi két adat alapján 8 százalék alá csökkent a munkanélküliségi ráta.

(14.30)

Az egész Európai Unióban a legnagyobb csökkenést Magyarország tudta az elmúlt időszakban elérni. Ha egy kicsit matekozunk a számokkal - persze nyilvánvalóan tudjuk azt, hogy egész más a helyzet Győr környékén és mondjuk, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye környékén -, ha átlagszámokról beszélünk, akkor engedje meg, hogy fölhívjam a figyelmét, hogy 2010-ben Magyarországon 3 millió 750 ezer ember dolgozott áprilisban a kormányváltáskor; 2014 őszén 4 millió 180 ezer. A két számot ha kivonom egymásból, akkor több mint 400 ezer, 430 ezer új munkahelyről beszélünk. Ha időarányosan vennénk, akkor azt mondanánk, hogy nem állunk rosszul a 2020-ra ígért egymillió új munkahely tekintetében.

Rendszeresen ér az a vád bennünket, hogy igen ám, de a közfoglalkoztatás meg a migráció. Akkor megint szeretném néhány tényadatra fölhívni a figyelmet. 2010 tavasza óta 100 ezerrel nőtt a közfoglalkoztatottak száma, és 50 ezerrel a vendégmunkások száma. 50 ezerről 100 ezerre nőtt a négy esztendő alatt - KSH-s adatokról beszélék.

Magyarul, ez azt jelenti, ha 430 ezerből kivonom a 150 ezret, hogy több mint 300 ezer munkahely a versenyszférában jött létre. Ami még fontosabb, hogy az elmúlt egy évben - és figyelje meg a KSH adatait - a versenyszféra növekedése közel 200 ezer fő. És itt van a lényeg, ez a legfontosabb!

Nézze, lehetett volna a magyar kormánynak annak idején, 2010-ben úgy dönteni, hogy nem várjuk meg a válságból kijövő időszakot, segélyben tartunk néhány százezer embert, és majd ha a gazdaság megélénkül, akkor rácsatlakozva próbáljuk a munkaügyi rendszerből az embereket kiközvetíteni. Nem ezt az utat választottuk. Azt mondtuk, hogy amíg a gazdaság nem képes megfelelő mértékben munkahelyeket létesíteni, addig a közfoglalkoztatáson keresztül próbáljunk lehetőséget biztosítani, és ne szorítsuk a segélybe az embereket. Ennek köszönhető az, hogy most ott tartunk foglalkoztatásügyben, ahol tartunk. Az, hogy elhanyagolható ez a 200 ezer fő, nem gondolnám. Ez óriási, általában 30-40 ezres éves növekedést... - a versenyszféra nagyobbát nem szokott produkálni, úgyhogy azt gondolom, hogy ezeket az adatokat érdemes megbecsülni.

Hogy magától jött ez? Hadd soroljak föl néhány dolgot! „Első munkahely” garanciaprogram pályakezdő fiataloknál, 16 ezren dolgoznak most is benne. Diákmunka keretében 24 ezren dolgoztak a nyáron. Fiatalok vállalkozóvá válását segítjük: 1500 fiatalnak adunk munkát. A kkv-szektor munkahelyteremtő pályázatán keresztül csak az NGM támogatásával több mint 24 ezer új munkahely jött létre az elmúlt négy évben. Lehet azt mondani, hogy nem csináltunk semmit, de azt gondolom, hogy ezek a tényadatok magukért beszélnek.

Amiről ön beszél, hogy a közfoglalkoztatás adott esetben veszélyeket is rejt - idézőjelben mondva -, hogy a versenyszférában nem találnak esetleg megfe-

lelő számban munkaerőt, ez valós probléma lehet; ezért kell nekünk tenni, és ezért készülünk a következő időszakban arra, hogy a közfoglalkoztatásból a versenyszférába való kijutás lehetőségét mind hazai, mind uniós forrásokkal és mind a megfelelő jogszabályi környezet biztosításával fogjuk az elkövetkező időszakban támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Viszonválaszadásra ismét Volner képviselő úré a szó.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, ön, azt kell hogy mondjam, csúnyán félrevezeti a közvéleményt. Ugyanis amikor ön arról beszél, hogy mindössze százezer ember dolgozik külföldön, akkor a saját volt főnökével, Matolcsy Györggyel kerül ellentmondásba: miniszter úr azt mondta, hogy 500 ezernél több magyar ember dolgozik Nyugat-Európában, most pedig már ezt a becslést 600 ezer főre teszik.

Most melyikük mond igazat, államtitkár úr? Vajon ön vagy más? Nyilvánvalóan a nagyobb szám igaz *(Derűtség a kormánypárti padsorokban.)*, hiszen szinte mindenki ismer olyan családot, olyan embert, akinek külföldön dolgoznak különböző családtagjai. És ha belegondolunk abba, hogy mi folyik itt, ebben az országban, akkor nem is csodálkozhatunk azon, hogy elmenekülnek az emberek. Önök egész egyszerűen élhetetlen országot teremtettek, munkalehetőség híján élhetetlen életkörülményeket, ami elől lábbal szavazva menekülnek el az emberek.

Ez a gazdaságpolitika, államtitkár úr, ön is tudja, szemfényvesztésen alapul, és ilyen módon nem folytatható. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a választ 108 igen szavazattal, 25 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett fogadta el.

Sallai Róbert Benedek, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: **„Miniszter úr, mikorra fog a kisbirtok-nagybirtok arány Magyarországon 80-20 százalékra változni az új földtörvény hatására?”** címmel. A képviselő úré a szó, parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ha megengedi, szó szerint nem olvasom föl a kérdést. Gyakorlatilag természetesen nem kívánok eltérni az írásban leadott kérdéstől, ami nagyjából arra utal, hogy a kormányzatnak és a miniszterelnök úrnak több ígérete volt annak irányába, hogy a kisbirtokok arányát a teljes birtokstruktúrában 80 százalékra növeli a nagybirtokokkal szemben, ami 20 százalékban fog megmaradni.

Kérdésem az, hogy most már látható a földforgalmi törvény gyakorlata. Nagyon sok a negatív tapasztalat, és kíváncsiak vagyunk arra, hogy a jogal-

kalmazók szerint, a kormányzat szerint miként valósul meg ez a cél. Jelen pillanatban nem látjuk azokat a garanciákat, amelyek a törvényben elősegítenék azt, hogy a kisbirtokos bármilyen előnyt élvezne egy nagybirtokossal szemben, és azt szeretnénk látni, hogy mi az a kormányzati szándék, mi az a kormányzati eszköz, amivel ezt a célt el kívánják érni.

Jelen pillanatban, ha egy helyben lakó 5 hektáros birtokos szeretne növekedni egy helyben lakó 299 hektáros birtokossal szemben, akkor mindössze az dönti el, hogy kinek van elővásárlási joga, hogy ki van közelebb, tehát kinek, mondjuk, a földszomszédja vagy kinek társtulajdona. Tehát a földforgalmi törvény a leírtak szerint nem szolgálja véleményünk szerint azt a célt, amit a kormány kitűzött, és kérdés-ként azt fogalmaztam meg, hogy hogyan valósítja meg a kormány a miniszterelnök úr által többször megígért birtokstruktúra-arányt, ha ezt a jogszabályalkotás egyáltalán nem szolgálta.

Kérdés, hogy látnak-e ebben bármilyen eredményt a földforgalmi törvény hatálybalépése óta, vagy kimondhatjuk, hogy a birtokstruktúra továbbra is csak kedvezőtlen irányba halad. Azt kérném tisztelettel - ha már így adta a sors, hogy a válaszadó Bitay államtitkár úr -, hogy most az egyszer ne beszéljen arról, hogy mit csinál az állami földekkel, ne beszéljen arról, hogy mennyi pályázat van, mert én a magántulajdonban lévő termőföldeket kérem.

Az lenne a kérésem, hogy azt mondja el, hogy a földforgalom, az adás-vételek aránya hogyan szolgálja ezt a célt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Bitay Márton államtitkár úré a szó.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr!

A napirend előtti felszólalásnak van az a lehetősége, hogy ilyen kötetlenül elmondjuk a véleményünket, aztán valamit reagál rá az államtitkár vagy a miniszter. Az interpellációnál van egy szöveg. Ez csak azért problémás, mert a felét kihagyta belőle, amit egyébként ön tett föl, így egy kicsit értelmetlennek tűnne a válaszom sok esetben, de majd megpróbálok én is ilyen slágvortokban válaszolni önnek.

Az első, hogy azt sosem mondtuk, hogy a 80-20 százalék egyik napról a másikra fog elkövetkezni. Hozzátevé, hogy nem örülünk ennek, mert az lenne a legjobb, ha egyik napról a másikra bekövetkezne, de nagyon sok olyan jogszabályi háttér van - illetve tulajdonviszonyok -, amiken azért így, toronyiránt nem lehet átgázolni, hanem valamilyen módon azért ezt szabályozni kell.

Az interpellációjában, amit eredetileg leadott, azt mondja, hogy nagyon örül neki, hogy az új földforgalmi törvény lehetőséget teremt arra, hogy a külföldiek egyre hátrább szoruljanak a magyar földpiacról. Én ennél drasztikusabban fogalmaznék: azt mondanám, hogy kiszorúlnak, de már azt is érdemnek tartom, hogy most már elismeri legalább azt, hogy egyre hátrább szorulnak. Illetőleg az interpellá-

ciójában kérdezi, hogy mi a különbség a régi, az új földforgalmi törvénynél, valamint hogy miért lesz ettől jobb, miből gondoljuk, melyik az a paragrafus, ami azt mondja, hogy csökkenni fog a nagybirtok aránya.

Valahogy mindig ilyen helyzetbe kerülök. Múltkor Gógös képviselő úrnak kellett fölolvassom a földforgalmi törvényből. Most Sallai Róbert Benedeknek teszem; a 16. § (2) bekezdése: „A földbirtokát a már birtokban lévő földterület nagyságának beszámításával legfeljebb 1200 hektár mértékig szerezhetheti meg.” Ez a passzus, illetőleg ennek a párja a '94-es törvényben 2500 hektárig szólt. *(Gógös Zoltán: A tehén elejét megmutatom neked egyszer.)* Valamint abba a 2500 hektárba nem számított bele a saját tulajdon, a szövetkezetnél a tagtárstól bérelt tulajdon, az államtól bérelt tulajdon, és így lehetett a csillagos ég a határ. Ma pedig az 1200 hektárba beleszámít mindez, amit használhat az illető. *(Gógös Zoltán: Ez nem így van.)*

Hogy lehet betartani ezeket a szabályokat? Egyrészt van egy hatósági eljárási folyamat, ami ezt kontrollálja, másrészt van a földbizottság, aminek szintén lehetősége van arra, hogy abban az esetben, amennyiben úgy gondolja, hogy nem stimmelnek a tulajdonos, illetve a földet megvásárolni kívánó személlyel kapcsolatos adatok, akkor megálljt parancsolhat.

Szeretném hangsúlyozni: a birtokmaximumszámot nem a földbizottság dönti el, az a hatósági eljárásban egzakt módon kerül megállapításra, és aki ezt túllépi, annak onnantól kezdve nincs lehetősége újabb földet vásárolni vagy újabb földet művelni.

(14.40)

Összességében azt tudnám önnek mondani, hogy vannak direkt és indirekt szabályok, amik segítenek abban, hogy a nagybirtok visszaszoruljon, és a családi gazdaságok kerüljenek előtérbe. Direkt szabályok ugye a földforgalmi törvény, illetőleg a „földet a gazdáknak” program. Megértem, hogy önnek ez problémát okozhat, hogy miért keverem ide, majd nem önt idézve, de nem tudunk eltekinteni ettől, mivel az összes magyarországi termőföld 10 százaléka állami tulajdon, ebből kifolyólag van egy befolyásoló hatásunk. Itt örömmel szeretném jelenteni önnek, hogy 40 hektár az az átlag, amit a „földet a gazdáknak” programban egy bérlő nyer, ami pedig, azt gondolom, családi gazdasági méret.

Indirekt befolyásoló tényező pedig a területalapú támogatás. Hát 1200 hektár fölött egy fillér se jár, 1037 hektár után is csak még minimális csökkenéssel, de jár valami. Korábban annyi járt, ahány hektárja volt, addig vette fel ezt a támogatási formát, ahány hektárja volt, ameddig akarta, most pedig ez a szám megszűnt. Tehát egyrésztől átcsoportosítottuk az anyagi forrásokat a nagyvállalkozások irányából a családi vállalkozások irányába, megszüntettük a plafon nélküli, 2500 hektáros birtokmaximumot a korábbi földforgalmi törvényben, leszállítottuk 1200

hektárra (Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.), és a nagygazdáktól, akik bérelnek állami földet, a kicsik felé csoportosítjuk az állami földeket.

Köszönöm szépen, hogy meghallgatott. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nyilvánvaló, ezt nem lehet elfogadni, hiszen javarészt mellébeszélés (Dr. Bitay Márton Őrs: *A paragrafus? Vagy melyik?*), és konkrétan arról nem ad szót, hogy mi történik. (Dr. Bitay Márton Őrs: *Képviselő úr, nem ez a műfaj!*)

Azért nem olvastam fel, azt gondoltam, hogy el tudta olvasni, de akkor ezek szerint mégsem, mert például arra egyáltalán nem ad választ, hogy ha az a kérdés, hogy önök milyen mérettől, mekkora azonos érdekkörhöz tartozó üzemmérettől tartanak egy gazdaságot nagybirtoknak, akkor ezek szerint önök 1200 hektárt még kisbirtoknak tartanak, és önök szerint ez még teljesen emészthető. Erre kell választ adni, hogy mi az, ami önök szerint a megfelelő üzemméret.

Mindig az állami pályázatokkal jönnek, amelyek nem változtatják a birtokstruktúráját, azok az üzemméret-struktúráját változtathatják, ha éppen nem úgy működne, mint ami a jelen gyakorlatban zajlik. De miután az sem úgy történik, ezért semmilyen hatással nincs arra, hogy a földtulajdon birtoklása hogyan alakuljon át kisebb tulajdonosi háttérrel, kisebb birtokszerkezetre.

Tehát teljes mellébeszélésnek tudom csak fogadni a választát. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

A Ház a választ 108 igen szavazattal, 29 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Galambos Dénes, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Stabil pénzügyek, tartós gazdasági növekedés a jövő évi költségvetésben”** címmel. A képviselő úré a szó.

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A 2010-es kormányváltás óta a gazdaságpolitika célja a foglalkoztatás bővítése, a versenyképesség javítása, a kiegyensúlyozott gazdasági növekedés biztosítása, valamint az államadósság csökkentése és a költségvetési hiány 3 százalék alatt tartása. Mindezeket az elmúlt években következetesen teljesítettük, aminek eredményeként a költségvetési és a pénzügyi egyensúly helyreállt. A növekedés újraindítására irányuló törekvések pedig meghozták az elvárt pozitív fordulatot.

Az elért eredmények jelentőségét bizonyítja, hogy Magyarország 2013 júniusában kikerült a 2014 óta fennálló túlzottdeficit-eljárás alól. A fegyelmetett fiskális politika, a külső egyensúly jelentős javulása, az állam és a háztartások eladósodottságának mérséklődése mind hozzájárult ahhoz, hogy a magyar gazdaság immár fenntartható növekedési pályára állt, az ország sérülékenysége folyamatosan csökkent.

A legfrissebb makrogazdasági adatok arról tanúskodnak, hogy a magyar gazdaság 2013-ban beindult növekedése tovább erősödött a 2014. évben, ezenkívül tartóssá vált egy egészségesebb, kiegyensúlyozottabb növekedési szerkezet, és ebben történt elmozdulás. Összességében a 2014. év egészére 3,2 százalékos GNP-növekedés valószínűsíthető.

A növekedést támogatja a rezsicsökkentés, a devizahitelek tehermentesítése, valamint a foglalkoztatottság bővítése és az ennek érdekében tett intézkedések, amelyeknek köszönhetően ma már nő a magyar emberek elkölthető reáljövedelme. E kedvező hatások a következő évben tovább erősödhetnek, így a háztartások fogyasztási kiadása várhatóan 2,6 százalékkal növekszik.

Reményeink szerint a 2015. évtől kezdve az idei évben beindult kedvező folyamatok maradhatnak fenn, amelyek alapján nem túlzás a 2,5 százalékos GDP-növekedés jövőre történő kalkulálása. A kiegyensúlyozott gazdasági növekedés alacsony fogyasztóiár-emelkedéssel párosul, ami kiszámítható gazdasági környezetet teremt a gazdasági szereplők számára. Idén a fogyasztói árak összességében nem nőnek, főként a rezsicsökkentés hatására, és 2015-ben is mérsékelt, 1,8 százalékos inflációra számítunk.

Tisztelt Államtitkár Úr! A fenti folyamatok és adatok megalapozzák az optimizmust, ezért kérdzem, hogyan segíti elő a jövő évi költségvetés a stabil pénzügyeket és a tartós gazdasági növekedést.

Várom megtisztelő válaszát. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, a kormány alapvető gazdaságpolitikai célja egy stabil, fenntartható gazdasági növekedés elérése. Azonban, ha visszagondolunk a kormányváltáskori időszakra, nagyon nagy dolognak tartom azt, hogy a 2014. évben arról beszélünk, hogy a növekedési eredményeket megvizsgálva az Európai Unió élmezőnyéhez tartozunk, hiszen a második negyedévi teljesítményünk alapján az első helyen, a harmadik negyedévi teljesítményünk alapján a harmadik helyen állunk.

Nagyon komoly döntéseket kellett hozni a kormánynak és az Országgyűlésnek ahhoz, hogy ezt az eredményt el tudjuk érni. Való igaz, hogy a következő évre is egy megfontolt, ugyanakkor kiemelkedő növekedési eredményt várunk el, hiszen a költségvetés 2,5 százalékosban határozza meg a GDP elvárt nö-

vekedését. Reményeink szerint a gazdaság jobb teljesítményével ez nagyobb százaléku is lehet.

A gazdasági növekedéssel együtt nagyon fontos, hogy munkahelyeket tudjunk teremteni, és fontos, hogy a keresletet bővíteni tudjuk, hiszen ez visszahat a gazdasági növekedésre, a termelékenységre, a több érték létrehozására.

A munkahelyteremtést csak úgy tudjuk elérni, ha a vállalkozásokat érdemben tudjuk segíteni, támogatni a fejlesztéseik megvalósításában, a piacra jutási elképzeléseik végrehajtásában. Ezért nagyon fontos, hogy végre elindul a 2014-2020-as európai uniós támogatások felhasználása, amelynek 60 százaléka a gazdaságot fogja szolgálni, alapvetően a munkahelyek megtartását és a munkahelyek teremtését.

De ugyanilyen fontos a kereslet bővítése, mert keresletet azzal is lehet bővíteni, ha több ember dolgozik, több embernek van jövedelme, de önmagában is a keresetek növelésével, annak nagyobb értékével még nagyobb termelést, gazdasági növekedést lehet elérni. Ezt szolgálja a rezsicsökkentés, a devizahitelek rendezése, ahogy ön is elmondta, az alacsony inflációs kilátás, és természetesen a jövedelmek reálértékének növekedése, ezen belül az állam által elért cél, hogy a pedagógusok jövedelme tovább növekedjen, illetve a rendvédelmi dolgozóknak és a honvédelemben dolgozóknak is 30 százalékkal növekedjen a jövedelmük. Természetesen ezek az életpályamodellbővítések, -kialakítások az azt követő években, 2016-ban és azután tovább fognak majd bővülni.

Nagyon fontos kérdés ugyanakkor, hogy mind a növekedést, mind a keresletbővítést és a munkahelyteremtést egy stabil költségvetési környezetben tudjuk elérni, hiszen azt az eredményt, amit elértünk, hogy az ön által is említett 2013-ban kikerültünk a túlzottdeficit-eljárásból, az Európai Unió szegénypadjáról, ezt az értéket, ezt az eredményt meg kell őriznünk, azaz a költségvetést stabilan 3 százalékos hiány alatt kell tartanunk. Ugyanúgy igaz ez a csökkenő államadósságra is. Ez is hihetetlen eredménye az országunknak, hiszen az Európai Unióban mindössze három ország tudta ezt az elmúlt években elérni és felmutatni.

Összességében tehát a gazdasági növekedést stabillá, fenntarthatóvá tenni, mindezt egy stabil egyensúlyi költségvetéssel és csökkenő államadósság mellett kívánjuk elérni. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Köszönöm a kérdését. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(14.50)

ELNÖK: Köszönöm. Viszonzásadásra megadom a szót a képviselő úrnak.

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Államtitkár úr, köszönöm a választ. A kormány három legfontosabb céljának elérését, vagyis a családok megerősíté-

sét, a munkahelyteremtést és a gazdasági növekedést segíti majd a jövő évi költségvetés, mondta Varga Mihály a jövő évi költségvetésről szóló törvényjavaslat általános vitáját megnyitó expozéjában.

Köszönöm államtitkár úrnak, hogy e három elem közül a harmadikat, a gazdasági növekedésre vonatkozó részleteket az Országgyűlés előtt ismertette. Köszönöm a válaszát, és elfogadom azt. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Miért kell a dolgozóknak az utcára vonulni, hogy megvédhesék a kávéteraszjuttatásaikat?”** címmel. Gúr Nándoré a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! A munkavállalók kevesebb pénzhez jutnak hozzá, miközben a munkaadók többet áldoznak értük. Hogy történhet mindez? Hát az önök jóvoltából! Egyszerűen azért, mert önök anélkül döntenek mindenről, hogy konzultálnának az emberekkel, miközben a miniszterelnök meg arról beszél, hogy konzultálni kell az emberekkel. Úgy költenek el százmilliókat, milliárdokat, hogy meg se kérdezik róla az embereket, jó-e az irány.

Nézzük a béren kívüli juttatások rendszerét! Döntöttek. Döntöttek, és ennek a döntésnek közfelháborodás a vége. Utcára mennek az emberek. Majd ennek az utcai nyomásnak engednek valamelyest, de azt is úgy teszik, hogy közben becsapják az embereket. Gondolják csak végig a kávéterasz, a béreken kívüli juttatás tekintetében - amely a gyermekek beiskoláztatásával, étkeztetésével, utaztatásával, de a felnőttek esetében is gyakorlatilag a közlekedési támogatások finanszírozásával és a munkahelyi étkeztetéssel párosul - mit is csináltak. Hat évvel ezelőtt adómentes volt mindez. 2014-ben már 37 százalékos adóterherrel párosították. Most 2015-re vonatkozóan előálltak azzal a tervvel a szabadságharc jegyében, hogy legyen ez 52 százalékos. Most kezdenek meghátrálni, és azt mondják majd újólga, hogy legyen ez csak 37 százalékos, csak kritikák esetekben térnek el ettől. Tudják, a béren kívüli juttatások tekintetében amellet, hogy növelni akarták, növelni akarják az adóterheket, csökkentették az igénybe vehető mértékek nagyságrendjét, és 200 ezer forint felett már csak a SZÉP-kártya keretei között vehető igénybe mindez, legalábbis ugyanazon adóterher mellett.

Egy szó mint száz: önök nemhogy adnának az embereknek, mint ahogy L. Simon László államtitkár úr vagy bármely más képviselőtársam beszél róla. Nem! Beszélni tudnak róla, és közben elvesznek tőlük. Elvesznek, jelesül például a kávéterasz rendszerén keresztül a terveikhez illesztetten évi 120 ezer forintot vettek volna el minden egyes embertől. Ennek a lehetőségét vették volna el.

Hozzáteszem még azt is, s erre várom a válaszokat, miért lépnek mindig olyan irányba, hogy önöknek meg kell várni az utca hangját annak érdekében,



hogy egyáltalán normális irányba el tudjanak kezdeni gondolkodni vagy cselekedni. Miért? Miért?

Miért nem cselekszenek úgy, hogy az adóterheket csökkentsék, ami az embereket közvetlenül érinti? Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tállai András államtitkár úré a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Bevallom őszintén, hogy amikor elővástam először interpellációjának a címét, azt gondoltam, hogy korábban adta be, mint ahogy a parlament döntött november 18-án az adótörvényekről, hiszen éppen talán a kafetéria-juttatások terheinek a növekedése kapcsán engedett legtöbbit a kormány az eredeti elképzeléséhez viszonyítottan, és azt az Országgyűlés el is fogadta. Mert az ön állításával szemben a kafetéria adóterhe nem növekedett 200 ezer forintos éves összeghatárig, amibe a juttatások jelentős része beletartozik, tehát nem növekedett az Erzsébet-utalvány, a SZÉP-kártya, a helyi utazási bérlet, az iskolakezdési támogatás vagy az önkéntes pénztárba befizetett munkáltatói hozzájárulás sem. A 200 ezer forint fölötti összegnél sem növekedtek a terhek abban az esetben, ha ezt a munkáltató SZÉP-kártya juttatása formájában adja a munkavállalónak. Ez tehát azt jelenti, hogy a magyar vendéglátóhelyeken, szállodákban költhetik el ugyanolyan adóterh mellett a munkavállalók ezt a juttatást.

Való igaz, hogy a LIGA Szakszervezetek tüntettek, de ők a tárgyalás során azért azt elismerték, hogy ezt a tüntetést az előtt hirdették meg, mielőtt a kafetéria-rendszerrel az Országgyűlés döntött. Kafetériaügyben egyébként ők ez ellen a rendszer ellen nem tüntettek volna. Annyi kérésük volt, hogy az önkéntes megtakarításoknak biztosítsunk több adókedvezményt, ami a szakszervezettel való további tárgyalásoknak természetesen a témája lesz.

Ön emlegette a hat évvel ezelőtti rendszert, amikor még önök kormányoztak. No, azt nem kívánja vissza senki, ugyanis lehet, hogy a kafetéria-rendszer adómentes volt, de emlékezzen vissza, hogy akkor viszont a reáljövedelmek folyamatosan csökkentek, akkor vonták meg önök a 13. havi nyugdíjat és vonták meg a közfoglalkoztatottaktól a 13. havi fizetést is. Én semmiképpen nem szeretném, hogy az a rendszer, amire ön itt emlékeztetett, még egyszer visszajöjjön. Úgy gondolom, a kormánynak, a Fidesz-KDNP-többségnek az ezzel kapcsolatos elvi iránymutatása teljesen egyértelmű, ami azt jelzi, hogy a jövedelmeknek csökkenő terhe kell legyen és csökkenő személyi jövedelemadó. Ezért is került bevezetésre az egykulcsos adórendszer, a személyi jövedelemadó-rendszeren belül pedig a családot nevelők kapjanak adókedvezményt, amit nemcsak az adóból, hanem már a járulékból is igénybe tudnak venni, így 240 milliárd forintot fognak tudni az adórendszeren belül a családot nevelők igénybe venni támogatásképpen.

*(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

A kafetéria-rendszerre pedig egyértelműen kimondtuk, hogy azt szeretnénk, ha a pénzbeli jövedelem és a természetbeni jövedelem közelítene egymáshoz, és a jövőben olyan rendszert szeretnénk kidolgozni, amit a munkáltatók meg tudnak finanszírozni, hogy ne korlátozzuk le a munkavállalóknak a jövedelemfelhasználási lehetőségét, tehát ne korlátozzuk be, hogy természetben milyen szolgáltatásokat tudjon igénybe venni, hanem azt a juttatást, amit most így kap, valóban pénzként és jövedelemként tudja megkapni, és végül arra fogja fordítani, amire ő akarja.

Ez a kormányzat, a kormányzó többség célja a kafetéria-rendszerrel. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Közben megkérdem Gúr Nándor képviselő urat, hogy elfogadja-e a választ, szeretettel köszöntöm minden képviselőtársamat.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Ezt a választ nem fogadom el. Komolyan kérdezte? Szóval, a dolog lényege, hogy a házi szakszervezeti konföderációjuk is tiltakozik, mert már ők sem bírják elviselni azt, amit önök csinálnak. Gondolják csak végig, hogy mit csinálnak! Beszél itt a bérekről, államtitkár úr? Hát a minimálbér vásárlóerő-értékben kevesebbet ér, mint 2010-ben. A minimálbér különbsége a létminimumhoz képest jóval csökkent, mint annak előtte volt. Hátrányosabb helyzetbe kerültek az emberek. Miről beszél maga, bérről, államtitkár úr?

És mellette azért hadd mondjam, ha már az adóról is szót váltott: internetadót akartak bevezetni. Csak a közfelháborodás volt az, ami meggátolta önöket ebben. A szabadságharcot megvívta a pálinkaadó kapcsán, most meg 1 liter 50 százalékos párlat után 1670 forintot kell majd fizetniük az embereknek. *(Font Sándor: Nem igaz! Legalább nézd meg a törvényt!)* De mondhatnám az önkormányzatokat is az új adónemek kivetése tekintetében, és a kafetérián túl még sok minden egyéb másról lehetne szót ejteni.

Éppen ezért ezt a választ nem lehet elfogadni, elnök úr. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, hogy elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 103 igen szavazattal, 35 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Miért nem tett eddig semmit a kormány a szakmai gyakorlatok körüli problémák feloldása érdekében?**” címmel. Farkas

Gergely képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A Jobbik egyik missziója az ifjúságot érintő problémák feltérképezése, a megoldási javaslatok kidolgozása és a kormány nyomás alatt tartása annak érdekében, hogy történjenek meg a szükséges lépések a problémák megoldása érdekében.

(15.00)

Most is egy ilyen ügy kapcsán kérdezem önt, ugyanis rengeteg panasz jut el hozzánk a szakképzésben és a felsőoktatásban részt vevők részéről a szakmai gyakorlatuk kapcsán. Azért is nagyon fontos ez a téma, mert sajnos hazánkban is nagyon jelentős a fiatalok munkanélkülisége, amely részben pont a megfelelő szakmai tapasztalatok hiánya miatt alakul ki, és nagyon sok esetben ez a fiatalok munkahelyre való felvételekor a visszautasítás oka.

Épp ezért lett volna elengedhetetlen, hogy önök az elmúlt négy és fél évben kiemelt figyelmet fordítsanak a szakmai gyakorlatokat körülölelő problémákra, hisz a későbbi munkavállalás és a fiatalok önérzete szempontjából is aggályos, ha őket megfelelő szakmai munka helyett csak fénymásolásra, kávéfőzésre és hasonló alantas munkákra használják. Mindennek ellenére négy és fél év nem volt önöknek elég arra, hogy ezzel a - nem túlzás, hogy - több száz ezer fiatal érintő kérdéssel foglalkozzanak, megoldást találjanak. Ne csodálkozzunk tehát, ha ilyen hozzáállás után - amit sajnos nagyon sok más, fiatalokat érintő problémánál tapasztalhatunk - soha nem látott magasságokba került az elvándorlás ebben a korosztályban.

Természetesen tisztában vagyunk a felsőoktatásban a duális képzés bevezetésének tervével, de ahogyan Palkovics László államtitkár úr is kifejtette a Kulturális bizottság november 3-ai ülésén: az új képzési forma csupán a hallgatók 8, azaz nyolc százalékat képes majd lefedni, így az nem oldja meg a jelenleg működő rendszer problémáit, csupán néhány helyen lehel életet az adott intézmény gyakorlati képzésébe. Így kérem, válaszában ne is a duális képzésről beszéljen.

Mindannyian tudjuk, hogy a munkaadók - kihasználva a gyakorlat kötelező jellegét és a kormányzat által keletkeztetett, illetve meghagyott kiskapukat - sajnos sokszor csak saját előnyeiket szem előtt tartva foglalkoztatják a hallgatókat, sok esetben figyelmen kívül hagyva a szakmai fejlődés lehetőségeit. Ráadásul egy jól működő rendszerben általános érvényüként kellene működni annak, hogy a gyakorlatot jól teljesítő hallgatók továbbfoglalkoztatási lehetőséget is kapnak az adott gyakorlati helyen, de sajnos ez jelenleg még látóhatáron sincs.

Az önök kormányzása alatt érdemben szinte semmilyen lépés nem történt a munkaadók ösztön-

zésére, hogy szakmai tudást adjanak át a náluk gyakorlatot töltők számára, illetve a megfelelő ellenőrzési rendszer kiépítésére, hogy a hallgatók tényleges, használható tudást szerezhessenek. Elmaradt azon munkaadók elismerése is, akik ténylegesen hozzájárulnak gyakornoki programjaikkal a hallgatók szakmai felkészültségéhez. A kormány által kötött, stratégiai partnerekkel való együttműködési lehetőségek sem kerültek legtöbb esetben kiaknázására, pedig itt is lett volna lehetőség a gyakornoki lehetőségeket feltételül szabni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Számos nyitott kérdés maradt a felsőoktatási gyakorlat rendszerében, így azt látjuk, hogy elpazarolt négy és fél évet a kormány ezekben a fontos kérdésekben. Kérdésem tehát ez alapján, hogy miért nem tettek semmit a szakmai gyakorlatok tarthatatlan helyzetének javítása érdekében. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormány az elmúlt négy és fél évben sem tétlenkedett ezen a területen. A felsőoktatásban a szakmai gyakorlat a képzés része, amelynek szervezéséért - mint azt ön is tudja - a felsőoktatási intézménynek kell felelősséget vállalnia.

Az új törvényünk, a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény szakmai gyakorlatra vonatkozó, egységes keretszabályozása alapján: azon szakmai gyakorlatok során kell hallgatói munkaszerződést kötni, ahol a gyakorlatra hat hétnél hosszabb időtartamban kerül sor.

A korábban is jelzett kormányrendeleti szabályozás a felsőoktatási szakképzés képzési rendszerbe iktatása során fogalmazódott meg. Az alap- és mesterképzés tekintetében a felsőoktatási intézmények működési engedélyéhez igazodóan a szakmai gyakorlólhelyek nyilvántartását is a képzés és a hallgatók érdekében feladatul határoztuk meg.

A hatályos jogszabály alapján 2015. szeptember 1-jét követően kell vizsgálni a felsőoktatási intézmények működési engedélyénél, hogy milyen gyakorlólhelyet biztosítanak a képzések során maguk a felsőoktatási intézmények a hallgatók számára. Tájékoztatom a képviselő urat, hogy a felsőoktatási intézmények ennek felelősségét átértékelve a szakmai gyakorlólhelyet biztosító intézmények és vállalatok között létrejött megállapodások alapján már most, a 29-ből 20 felsőoktatási intézmény tekintetében mintegy négyezer szakmai gyakorlólhellyel létesítettek kapcsolatot, és ezt nyilvántartásba is vetették, ezt kezdeményezték az Oktatási Hivatalnál. Felelősségük a megállapodások alapján a kapcsolat mindenkori biztosítása, és a működési engedély ötvenkénti felülvizsgálatának is része a nyilvántartásba vett gya-

körülhelyek képzéssel, illetve a képzés feltételével összefüggő megfelelésének a vizsgálata. A képzéshez kapcsolódó gyakorlat egyrészt folyamatos kapcsolatot jelent a felsőoktatási intézmény és a gyakorlóhely között, ha ez együttműködésre, megállapodásra épül. Ezen keresztül jelenhet meg a lehetőség arra, hogy a gyakorlóhely esetleg további foglalkoztatásra is jelöltet találjon a gyakorlati képzésen részt vevő fiatalban, de ilyen kötelezettsége a munkáltatónak természetesen nincsen, csak ha jól sikerül az illető gyakorlata, és hasznosnak találja őt, akkor alkalmazza őt tovább.

A hatályos szabályozás munkajogi védelmet biztosít a szakmai gyakorlaton levő hallgató számára, sőt kiemelt védelmet. Előírja, hogy a kormány a hallgatói munkaszerződésre vonatkozó szabályok meghatározása során a hallgató számára kedvezőbb feltételeket állapíthat meg a munka törvénykönyvében foglalt általános feltételeknél, nyilván a hallgató számára kedvezőbb feltételeket.

*(Schmuck Erzsébet elfoglalja a jegyzői székét.)*

A képzési program keretében, illetve a képzés részeként megszervezett, legalább hathetes, egybefüggő szakmai gyakorlat esetén fő szabály szerint kötelező díjazás illeti meg a hallgatót. A felsőoktatási szakképzésről és a felsőoktatási szakképzéshez kapcsolódó szakmai gyakorlat egyes kérdéseiről szóló 230/2012-es, két évvel ezelőtt nyáron elfogadott kormányrendelet a felsőoktatási törvényben meghatározott keretek figyelembevételével szabályozza a szakmai gyakorlat megvalósításának részletes feltételeit, így a hallgatói munkaszerződés, illetve a szakmai gyakorlóhellyel kötendő együttműködési megállapodások kötelező minimális tartalmi elemeit.

Képviselő úr arra is megkért, hogy mire ne térjek ki, a duális képzésre. Egy mondatban viszont azt megerősíteném, hogy a duális képzés bevezetését pontosan a gyakorlatorientált képzési formák elterjesztése területén igenis fontos előrelépésnek tekinti a kormány, akár az ön kérdésének a tárgyát illetően is.

Ön mindenfelé elkalandozott általánosságban mozgó, tendenciózus állításokkal, de szeretném megerősíteni a képviselő úrnak, hogy pontosan azért illesztettük be ezt a törvényi, a felsőoktatási intézmények számára szigorítást, a hallgatók számára többletjogosítványt, pont azért vették komolyan ezzel a négyezer megállapodással már az intézmények is ezeknek a szakmai gyakorlati helyeknek a biztosítását, mert szeretnénk, ha a fiatalok jó tudást és itthon hasznosítanának. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem Farkas Gergely képviselő úrtól, elfogadja-e az államtitkári választ.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Természetesen nem tudom elfogadni. Tisztelt Államtitkár Úr! Négy percen keresztül ismertette a hatályos jogszabályokat, azokat a jogszabályokat, ame-

lyekkel kapcsolatban elmondta, hogy nem elégségesek, és ezek sajnálatos módon olyan kiskapukat tartalmaznak, amik lehetővé teszik, hogy a felsőoktatásban vagy a szakképzésben részt vevő hallgatókat kihasználják az egyes munkaadók, vagy éppen ne a szakmai tudásuknak megfelelő képzésben vegyenek részt azon a néhány héten keresztül, amikor is letöltik a gyakornoki programjukat.

En direkt már az interpellációm első részében is számtalan lehetőséget felsoroltam, hogy milyen lépésekre lett volna szükség az elmúlt években, amik elősegítették volna ezeknek a kiskapuknak a bezárását, azt, hogy tényleg azokat a gyakornoki helyeket, ahol méltatlanul bánnak a diákokkal, ki lehessen zárni ebből a programból, vagy éppen a fiataloknak legyen lehetőségük értékelni a gyakornoki helyeket, miután elvégezték a gyakorlati idejüket. Számos ilyen lehetőség lenne, önök ezeket nem lépték meg, pedig szükséges lenne, hogy ezen fiatalok érezzék a törődést ilyen módon is.

En kérem, hogy minél előbb tegyenek lépéseket, addig pedig ezt a választ nem tudom elfogadni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallhattuk, a képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Földi László képviselő úr, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Milyen pozitív változások várhatóak a vasúti közlekedésben a 2014-2020 között megvalósuló, integrált közlekedésfejlesztési operatív program eredményeként?**” címmel. Megadom a szót. Földi László képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A vasút számos embernek jelenti a napi munkába járás, oktatási intézményekbe jutás eszközét, ezért különösen fontos, hogy Magyarország vasúti hálózata megfelelő kapacitással, kiszámíthatóan és megbízhatóan működjön.

A korábbi években jelentős vasúti beruházás is megvalósult, valamint jelenleg is folynak vasúti pályafejlesztési, hídkonstrukciós vagy az utasok kényelmét és kulturált utazási körülményeit szolgáló fejlesztések az ország több pontján is. A 2014-2020-as programozási időszakra készített integrált közlekedésfejlesztési operatív program részletes tervet nyújt a következő hét évben várható, közlekedést érintő beruházásokról.

(15.10)

Az Európai Unió jelenlegi költségvetése a közösségi közlekedést részesíti előnyben, aminek az egyik

nagy nyertese lehet a vasút. A fejlesztések számos területet érintenek, így a vasúti infrastruktúrát, a motorvonatokat, az utasforgalmi területeket, valamint a vasút jobb, biztonságosabb és kényelmesebb elérését lehetővé tevő P+R parkolókat is.

Számos település elővárosi közlekedésében is fejlesztések várhatóak, aminek köszönhetően a főváros és több vidéki nagyváros, valamint agglomerációjuk is jobb helyzetbe kerül a közösségi közlekedés szempontjából. Várhatóan sor kerül olyan modern intermodális csomópontok kiépítésére is, amelyek jelentősen csökkenthetik az utazásra fordított időt azzal, hogy optimalizálják az átszállás helyét és idejét.

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem az államtitkár urat, hogy az integrált közlekedésfejlesztési operatív program mekkora forrást biztosít vasútfejlesztésre. A vasútfejlesztési források mekkora része került felhasználásra az elővárosi közlekedés fejlesztésére? Pontosan milyen fejlesztések várhatóak az országos vasúthálózatot érintően?

Tisztelettel várom az államtitkár úr válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott interpellációs kérdésre a választ Fónagy János államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Magyarország a 2014 és 2020 közötti költségvetési időszakban közlekedésfejlesztési célokra alapvetően két forrást, az integrált közlekedésfejlesztési operatív programot és az európai hálózatfinanszírozási eszközt veheti igénybe. Magyarország ebből a két programból, az előbbiből, az IKOP-on keresztül mintegy 1215 milliárd forinttal, az utóbbiból pedig mintegy 390 milliárd forinttal rendelkezhet.

A költségvetési időszak egyik nagy nyertese Magyarországon a vasúti közlekedés lesz: a rendelkezésre álló uniós források akár mintegy háromnegyede a kötött pályás közlekedésben hasznosulhat. Az előzetes tervek szerint a vasúti nagyprojektek mintegy 800 kilométert érintenek, és a korszerűsítések eredményeként a transzeurópai közlekedési hálózat részét képező vasútvonalakon a jelenlegi 80 kilométert sem elérő átlagsebesség jelentősen növekedni fog.

A vasútvonalak korszerűsítése számos szakaszt érint majd. Tovább folytatódik a dél-balatoni vasútvonal felújítása a Szántód-Köröshegy és Balatonszentgyörgy közötti szakaszon. Emellett megvalósul a Budapest-Rákostól Miskolcon át Nyíregyházáig tartó, a Budapest-Kelenföldtől Pusztaszabolcson és Dombóváron át Gyékényesig közlekedő, a Batorbágy és Tata közötti, a Püspökladány és Debrecen közötti, valamint a Budapest Liszt Ferenc nemzetközi reptőlter és a Nyugati pályaudvar közötti szakasz, valamint terveink szerint a Kőbánya-Kispest-Lajosmizse-Kecskemét, Rákospalota-Újpest-Veresegyház-Vác vonalszakaszok korszerűsítése is.

A kormány nagy hangsúlyt fektet az elővárosi közlekedés feltételeinek javítására is, mivel ezeken a vonalakon naponta több tízezren ingáznak otthonuk és munkahelyük, oktatási, egészségügyi és egyéb intézmények között.

A sebességkorlátozások felszámolásával és a megállóhelyek körzetébe épített új P+R parkolókkal olyan szolgáltatást kívánunk nyújtani, aminek révén az eddigieknél reményeink szerint jóval többen veszik igénybe a vasút szolgáltatásait.

A kormányzati tervekben nemcsak a vasúti pálya, hanem a személyszállító járművek, az állomások és egyéb elemek korszerűsítései is megtalálhatóak. A tervek között szerepel a második világháború után újjáépült és egyre rosszabb állapotban lévő Déli összekötő vasúti híd korszerűsítése, a GSM-R vasúti kommunikációs rendszer további, közel 2500 kilométeres szakaszon történő kiépítése. A személyszállító vasúttársaság újabb, akár 300 férőhelyes elővárosi motorvonatokat vásárol, amelyek a legforgalmasabb ceglédi és váci vonalakon emelik majd a szolgáltatás színvonalát.

Kérem a képviselő urat, hogy ezeket az egyébként összefoglalt vasúti eredményeket értékelve válasszomat elfogadni szíveskedjék.

Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Földi László képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm, államtitkár úr, előremutató válaszát. Nagyon fontos számomra, hogy említette Cegléd városát is. Valóban, Cegléden már 1847-ben volt vasúti közlekedés. A mai korban Budapest-Cegléd viszonylatában... - Cegléd 70 kilométerre van Budapesttől, és ahogy az elővárosi forgalomban, nagyon nagy jelentősége van ennek, hiszen több ezren utaznak naponta a fővárosba, és a régió fejlődése szempontjából kulcskérdés, hogy milyen módon tudnak utazni az emberek akár az iskolába, akár a munkahelyükre.

Az is külön öröm számomra, hogy Pest megyében, a központi régió Pest megyei részében is több komoly vasútvonal-fejlesztés lesz, és ez a régió szempontjából kulcskérdés. Köszönöm az államtitkár úr válaszát, és elfogadom. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Hallhattuk, a képviselő úr elfogadta az államtitkári választ. 16 óra 17 perc van *(Sic!)*, ezzel az interpellációs időszak végeire értünk.

Most áttérünk az azonnali kérdésekre. Megkérem képviselőtársaimat, hogy akik halaszthatatlan, sürgős hivatali feladatuk ellátása miatt elhagyják az üléstermet, azt próbálják olyan gyorsan és olyan csendben megtenni, hogy ez ne befolyásolja az azonnali kérdések indítását. *(Rövid szünet. - Számos képviselő távozik az ülésteremből.)*

(Hangosítási hiba. - Az MSZP-frakcióból érkező jelzésekre:) ...most már a megfelelő 15 óra 19 perc jelenik meg. Köszönöm azon képviselőtársaimnak a jelzését, hogy nem jól mondtam az időpontot, mert ahogy Józsa képviselő úr fogalmazta, visszatértem a nyári időszámításhoz. Tehát ez a technika ördöge, mert én csak azt mondhatom, ami a monitoromon megjelenik, mert az számít, amit az elnök a monitor alapján mond.

Tisztelt Országgyűlés! Tehát az **azonnali kérdések órája** kezdődik.

Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „Önnek, miniszterelnök úr, volt esélye? Mit gondol, a mai gyerekeknek van?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladat ellátása miatt** válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy kérdésével megvárja a miniszterelnök urat.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Sajnálom, miniszter úr, de nem fogadom el, megvárom a miniszterelnök urat. Köszönöm szépen. (Lázár János: Jó ízlése van!)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tehát mint hallhatuk, a képviselő asszony megvárja a miniszterelnök urat a válasszal. A miniszterelnök úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell majd válaszolnia.

Akkor a képviselő asszony helyett Harangozó Tamás képviselő úr következik, az MSZP képviselője, aki azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Magánnyugdíjügy: önök tudják, mit jelent az, hogy magántulajdon?**” címmel. A miniszterelnök halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt Varga Mihály miniszter urat kérte föl a válaszára. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Igen.

ELNÖK: Igen, köszönöm szépen. Harangozó Tamás képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

(15.20)

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Miniszter Úr! A 2010-es választások után a Fidesz gyakorlatilag einstandolta 3 millió ember 3000 milliárd forintnyi megtakarítását. Ezt a pénzt 2014-re fel is élték, épp most készülnek megszüntetni az államadósság-csökkenést alapot. A 3000 milliárd eltűnt, az államadósság meg nem hanyagolható, hanem nőtt.

2011-ben még nyilatkozhattak az emberek a tulajdonukat illetően - így tett mintegy 60 ezer ember. Tette ezt többek között azért, mert a magán-

nyugdíjmegtakarítás összege pontosan követhető volt, sőt akár örökölhették is.

Önök azzal hitegették az embereket, hogy az átlamosított befizetéseiket személyre szóló számlán fogják nyilvántartani az állami kasszában, így garantálva, hogy nem ellopták a pénzt, csak átmenetileg másra költötték. Ebben is hazudtak, a mai napig nem hozták létre az egyéni számlákat.

Most néhány soros törvénymódosítással gyakorlatilag felszámolják a maradék pénztárazakat. Az indoklás szerint azért, mert az önök által törvényben előírt feltételek mellett nincs biztonságban az emberek pénze. Értik ugye? Önök írnak egy törvényt, majd tönkreteszik azokat, akik azt betartják.

Nem lehet mindeközben nem észrevenni, hogy a magánnyugdíjak 200 milliárdos összege megegyezik a nép nyomására visszavont internetadó eredetileg tervezett bevételeivel. Tehát önök szerint nem Vida Ildikót és a NAV vezetését kell leváltani, és tenni valamit az ezermilliárdos áfacsalások megszüntetése érdekében, hanem el kell venni az emberek megtakarított pénzét, hogy ezt a korrupció, velejéig romlott rendszerüket finanszírozzák belőle.

Egyszerű kérdéseket teszek fel, miniszter úr, világos választ várunk. Magántulajdon-e a magánnyugdíjpénztárakban az emberek nevében lévő összeg? Ha magántulajdon, akkor mégis hogyan veszik a bátorságot, hogy más emberek pénzét a megkezdésük és jóváhagyásuk nélkül egyszerűen elvegyék? Mi lesz a következő lépésük, elveszik az emberek pénzét a bankszámlájukról is? Értik önök egyáltalán, hogy mit jelent az, hogy magántulajdon?

Várom válaszát, miniszter úr. (Taps az MSZP és a Jobbik mögött helyet foglaló függetlenek soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon!

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Engedje meg, hogy megköszönjem a kérdését. Sajnos a kérdései téves információkon és pontatlanságokon alapultak.

Kezdjük a kiindulási pontnál! Önök 1998-ra bevezettek egy kötelező magánnyugdíjpénztárt, kötelezték az embereket arra, hogy az állami rendszer helyett a kötelező magánnyugdíjpénztárba fizessék a járulékok legnagyobb részét. Mit értek el ezzel? Kockáztatták a nyugdíjak kifizetését, ráadásul, mivel nem garantálták a kötelező magánnyugdíjpénztárba fizetett összegek biztonságát, a pénz egy jelentős része onnan eltűnt. (Gógös Zoltán: Ez nem igaz! - Dr. Harangozó Tamás Attila: Milyen jelentős része? - Gógös Zoltán: Gyarapodott!) Na, ezzel találkozunk. Tizenhárom év veszteséget okoztak önök ezzel a nemzetgazdaságnak.

2011-ben megszüntettük ezt a rendszert. A 3 millió magánnyugdíjpénztári tagnak a 97 százaléka az állami rendszerbe lépett vissza. (Gógös Zoltán: Önként...) Fogadja el ezt a döntést, képviselő úr!

Mi történt ezek után? Százezer ember maradt még a kötelező magán-nyugdíjpénztári rendszerben. Ezek eleinte fizettek is még tagdíjat, átlagban havi 10 ezer forintot, mára azonban a szám 60 ezerre csökkent, és havi 500 forintot fizetnek csak tagdíjat. Magyarán ez azt jelenti, hogy a tagok döntő többsége nem fizet semmit ezekbe a kötelező magánnyugdíjpénztárakba.

Mit tehetett volna a kormány? Azt esetleg, mint Csehországban. Csehországban 2016. január 1-jével megszüntetik, végelszámolják az összes kötelező magánnyugdíjpénztárat. Mi ehelyett azt mondtuk, hogy az a nyugdíjpénztár, ahová még fizetnek be tagdíjat, az maradjon meg. Hogyha a tagok több mint 70 százaléka fél éven keresztül befizeti a tagdíjat, akkor a nyugdíjpénztár megmaradhat. Ha nem marad meg, mi történik? Vagy beolvad egy másik magánnyugdíjpénztárba, vagy pedig visszakerülnek a tagok az állami rendszerbe, a nyugdíjat megkapják úgy, mintha maradtak volna az állami rendszerben, sőt, ha a nyugdíjpénztárnak volt reálhozama, a reálhozamot is meg fogják kapni. (*Gógös Zoltán: És öröklődik majd?*)

Egy csomó tévinformáció és csúsztatás volt az ön állításában (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Mi lesz a pénzzel?*), képviselő úr, sajnálom, hogy nem készült föl pontosabban erre a kérdésre. (*Dr. Varga László: Szégyen!*) Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra Harangozó Tamás képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Tisztelt Miniszter Úr! Első körben sem volt semmi, amit ebben az ügyben tettek, de az, amit most beterjesztettek, az gyakorlatilag felér egy padlássöpréssel, nem tudok másként fogalmazni. Az, hogy magántulajdont úgy vegyenek el és úgy államosítsanak, hogy nem kérdezik meg és nem is nyilatkoztatják egyébként annak tulajdonosát, azt nem lehet máshogy minősíteni. (*Tállai András: Olvasd el a törvényt először! Olvasd el! Aztán rájössz!*)

Ez azért van, miniszter úr, mert önök képtelenek tenni a korrupció ellen, mert magának a rendszerük fenntartásának a része ez. Ezért újabb és újabb sarcokat vetnek ki, újabb és újabb határokat lépnek át napról napra. Ezt a menetelést, miniszter úr, az emberek meg fogják állítani. Kérem, legyenek annyira bölcssek, legyen eszük, és vonják vissza ezt a törvényjavaslatot.

Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP és a Jobbik mögött helyet foglaló függetlenek soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra Varga Mihály miniszter urat illeti a szó. Parancsoljon!

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr!

Önök több százezer, sőt több millió forintot fizetnek ki szakértőknek, én azt kérném, hogy ha már ön nem olvassa el a törvényjavaslatot (*Gógös Zoltán: Most miért akarnak tüntetni? Mindenki hülye?*), akkor legalább egy szakértőnek adja oda, hogy az hadd olvassa el, és hátha felkészíti önt rendesen egy azonnali kérdés elmondására.

Még egyszer mondom, egy csomó csúsztatás van az állításában. Csak kötelező magánnyugdíjpénztárakra vonatkozik; akkor, hogyha nem fizetnek tagdíjat az emberek, márpedig ezekben, úgy tűnik, hogy nem fizetnek. Ha ön vállalja annak a rizikóját, hogy 10-15 év múlva 60 ezer ember fog kopogtatni azért, hogy miért nem kap nyugdíjat, és akkor én azt tudom mondani, azért, mert Harangozó képviselő úr azt akarta, hogy önök benn maradjanak ebben a veszteséges nyugdíjpénztárban, akkor vállalja ennek a felelősségét! A kormány nem vállalja ezt, a kormány azt mondja (*Közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.*), hogy ezek az emberek is jogosultak lesznek nyugdíjra, meg kell kapniuk azt a nyugdíjat, ami a ledolgozott 30-40 esztendő után jár nekik. (*Gógös Zoltán: Hol a magánszámla?*)

Tehát beterjesztettük ezt a javaslatot, és kérem, hogy támogassa majd ennek az elfogadását. (*Gógös Zoltán: Kizárt!*)

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra képviselő asszony, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Bízhatunk-e a Fidesz újabb pálfordulásában?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladat ellátása miatt** válaszadásra Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki.

Tisztelettel kérdzem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja a válasszal a miniszterelnök urat.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Mivel miniszterelnök úr személyes pálfordulására vagyok kíváncsi, ezért megvárnám a válaszadással.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszterelnök úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Novák Előd képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külügyminiszternek: „Nem érzi-e magát politikai szélkakasnak, miután ellenzékben a luxus-úszómedencék megadóztatását követelte Gyurcsány villája előtt és az Országgyűlésben is, majd a gazdagok kormányában személyes érintettsége miatt pálfordulást hajtott végre?” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Miniszter úr halaszthatatlan **közfeladat ellátása miatt** válaszadásra Íjgyártó István államtitkár urat jelölte ki.

Kérdzem tisztelettel önt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja azzal a miniszter urat.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Hát, tisztelt elnök úr, egy órája még itt volt... Megértem, hogy kellemetlen a téma, nem is csoda, hogy egy hete gyáván távol maradt...

ELNÖK: Képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ...amikor megszavazták az ő 2005-ös javaslatát a fideszes mamelukok.

ELNÖK: Arra van lehetősége, hogy igennel vagy nemmel jelezze, hogy elvállalja vagy nem vállalja!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Szeretném, ha vállalná személyesen a véleményét. Türelmes vagyok. *(Csenger-Zalán Zsolt: Mi is. Veled.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mivel a képviselő úr nem fogadta el a válaszadó személyét, miniszter úrnak a második soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolni.

Tisztelettel arra kérek mindenkit, hogy tartsa be a házszabályt, én is betartom. És különösen arra kérem azokat a jegyzőket, akik bekiabálnak, hogy ők különösen tartsák be az órájuk vonatkozó előírásokat. Köszönöm.

Gyöngyösi Márton képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Továbbherdálja a kormány a nemzeti vagyont?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a válasszal megvárja a miniszter urat.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Nagyon sajnálom, hogy miniszter úr ilyen gyorsan távozott a teremből, fél perccel ezelőtt még itt volt, de nincs mit tenni, elfogadom államtitkár úr választát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, tehát elfogadja. De még egyszer szeretném jelezni, igennel vagy nemmel kell válaszolni.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Igen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Parancsoljon, képviselő úr!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Gazdaságpolitikai értelemben az elmúlt huszonöt év - talán egyetért velem - a neoliberalizmus, a neoliberalis gazdaságpolitika jegyében telt, aminek talán az egyik legfájdalmasabb következménye az az erőltetett privatizáció volt, amelyik igencsak megviselte kis hazánkat, ugyanis a korábbi százszázalékos állami tulajdon egypár év leforgása alatt kézen-közön eltűnt, elherdálta a felelőtlen politikai és gazdasági elit, amelyik ezt az országot irányította, kizárólag

átláthatatlan és korrupciógyanús körülmények között, idegen érdekeket szolgálva, idegen, külföldi tulajdonba juttatva ezeket az állami vagytonokat, és természetesen az országunkban jelen lévő, politikával, gazdaságilag összefonódó elit kezére játszva.

(15.30)

Minden évben egy költségvetés vitáját tárgyaljuk meg ebben a Házban, és úgy dönt a parlament minden évben a költségvetésről, hogy nincs állami vagyontelep, nincs kataszter, amiből kítűnne az, hogy az állam milyen vagyon felett diszponál, milyen vagyonnal rendelkezik. Ez a mulasztás önöket is terheli, hiszen már harmadik alkalommal nyertek választásokat. Nem tudjuk, hogy milyen vagyontárgyakkal rendelkezik az állam, miből gazdálkodik. Ehhez képest engem meglepetésként ért, hogy itt a jelenlegi költségvetésben az egyéb bevételek között megjelenik a XLIII. fejezetben egy „állami vagyonnal kapcsolatos bevételek” sor, 169 milliárd forintos bevétel, ami természetesen, vagy legalábbis nekem úgy tűnik, privatizációs bevételként értelmezhető. Ez a költségvetési tervezet igencsak szűkszavúan rendelkezik erről, semmi nem derül ki belőle. Szeretnék felvilágosítást kapni államtitkár úrtól, hogy milyen állami tulajdon kerül kalapács alá a jelenlegi költségvetésben.

Várom érdemi választát. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ tehát Tállai András államtitkár úrtól halljuk. Parancsoljon, államtitkár úr! *(Lázár János: Kártyáját kérjük behelyezni.)* Tállai András államtitkár úr, kérem, csak akkor tud válaszolni, akkor kap mikrofonhangot, amikor a neve megjelenik. *(Tállai András: Most már működik.)* Most, parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Először is azt szeretném elmondani önnek, hogy ilyen tekintetben a nemzeti vagyonkezelés nem a Nemzetgazdasági Minisztérium feladatkörébe tartozik, ezáltal nyilván a vagyonértékesítésről szóló válaszom is viszonylag korlátozott lesz ebben a kérdésben, miután nincs jogköre és feladatköre a minisztériumnak. A minisztérium a költségvetésért felel, és annak része ez.

Egyébként pedig a költségvetés általános vitája lezárult, de a vita lényegében tart a parlamentben, a bizottságokban, tehát nyilvánvalóan erre a kérdésre is konkrétan a törvényjavaslat parlamenti tárgyalása során is megvan a lehetősége, megvolt, és meg is van a lehetősége, hogy ezt kérdést feltegye. Tehát nem azonnali kérdésben.

Egyet viszont tudok önnek mondani, hogy ez a bevétel semmilyen működési vagy dologi kiadást nem fog finanszírozni a költségvetésben. Ez a Beruházási Alap bevételi részévé fog válni, a Beruházási Alap pedig azt szolgálja, hogy az állam által megvalósított fejlesztéseket, beruházásokat finanszírozza.

Tehát itt, ha ez az értékesítés megvalósul, akkor lényegében vagyomból vagyon fog keletkezni, semmiképpen nem fogja a nemzeti vagyon csökkenését jelenteni, ha teljesül ez az előirányzat. Hiszen ha a bevételi része teljesül, akkor a kiadási részen is abból valamilyen fejlesztés, valamilyen beruházás fog megvalósulni. Nyilvánvalóan a prioritást a költségvetésen belül a kormány fogja majd eldönteni.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Gyöngyösi Márton képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ez minden volt, csak válasz nem, értékelhető válasz nem. Hát ki ennek a törvényjavaslatnak az előterjesztője, kérdem én. Hát az NGM. Az a minisztérium, amelyben ön államtitkári pozíciót tölt be. Az pedig nem válasz, hogy ennek a törvényjavaslatnak már megtörtént a vitája. Tudom, hogy megtörtént. Szavazni fogunk erről a költségvetésről. Szerintem ez alkotmányjogi kérdéseket is fölvet, hogy önök úgy akarják, hogy ez a parlament szavazzon egy költségvetésről, hogy annak egyes tételeivel kapcsolatban nem kaphatunk önöktől kielégítő választ. Van 169 milliárd forint privatizációs bevétel beállítva ebbe a törvényjavaslatba, amiről ez a törvény annyit mond, hogy ez az állami tulajdonú ingatlan vagyon és ingóságok, vagyoni értékű jogok bevételeiből származik, és megnyugtatóan konstatálja azt, hogy ez javítja a költségvetést, tehát bevételként könyvelhető el.

Még van egy perce államtitkár úrnak, kérem, szedje össze magát, és adjon valami értékelhető választ.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik sorában. - Dr. Rétvári Bence: Na! Na!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Úgy gondolom, mindenki igyekszik a parlamentben összeszedni magát és úgy válaszolni, képviselő úr. Most államtitkár úré az egy perc.

Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Nem haragszik, ugye, ha nem önnek akarok ebben a parlamentben majd megfelelni, hanem alapvetően a választópolgároknak. És képzelje el, eddig a választókörzetemben ötször sikerült megfelelni. És engedje meg nekem, hogy olyan választ adjak, amilyet én gondolok, és ne olyat, amit ön esetleg elvárna.

Azt tudom önnek mondani, hogy a kormány fog dönteni természetesen a bevétel konkrét tartalmáról, és azt is tudom önnek mondani, hogy minden állami vagyoneértékesítés törvényszerűen és jogszerűen fog megtörténni, azaz felértékelés, pályázat útján. Azt is tudom önnek mondani, hogy nem funkcionális feladatokkal terhelt vagyon lesz eladva, tehát nem

privatizáció lesz, hanem kizárólag csak állami tulajdonnak, állami vagyonnak a közvetlen értékesítése, és lehetőleg olyan vagyon, amit most, jelenleg is egyébként vállalkozói formában működtetnek.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak: „**Fejlesztések? Miből?**” címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! A kérdésem az, hogy terveztek-e a költségvetésben fedezetet az önkormányzatok által lehívható európai uniós pályázatok önerőjének biztosítására. Hogyan tervezik elkerülni az újabb adósságsapdát, amely az önkormányzatok forrásainak hiányában a pályázatokhoz szükséges önerő megteremtése miatt szükségszerűen bekövetkezhet?

Kósa Lajos az önkormányzati választást megelőzően azt nyilatkozta, a kormány arra készül, hogy a központi költségvetésből nyújt forrást az önkormányzatoknak az európai uniós pályázatokhoz szükséges önrész előteremtésére. Az LMP úgy gondolja, fontos cél, hogy az uniós pályázatokon való részvétel még egyszer ne adósítsa el úgy az önkormányzatokat, ahogy az korábban bekövetkezett. Viszont az előterjesztett költségvetési javaslatban nem találhatóak meg az ehhez szükséges források, sem az önkormányzatokat érintő fejezetben, sem pedig az EU-önerőalap sorában. Sőt, a 2014. évi 30 milliárd forint helyett a tervezetben csak 26 milliárd szerepel ilyen címen, amiből arra lehet következtetni, hogy nem-hogy az önkormányzatok nem kapnak erre pluszforrást, de az eddig felhasználhatónál is kevesebb pénz jut ilyen célra.

Bár az állam általi önkormányzati adósságátvállalás könnyebbséget jelent a helyhatóságok számára, az új szabályok egyúttal szigorú gazdálkodási korlátot is jelentenek, mivel működési célra nem vehető fel hitel, beruházási célra is csak külön engedéllyel. Az európai uniós forrásokból megvalósuló beruházásokhoz mindezek tükrében logikus lépés, ha az önerőt az állam nyújtja, amely feltehetően a szükséges forrásokhoz jobb kondíciók mellett jut hozzá, mint amit az önkormányzatok el tudnak érni külön-külön a bankoknál hitelfelvétel esetén.

Úgy gondoljuk, hogy a helyi gazdaság beindításához, a kis- és közepes vállalkozások megerősítéséhez elengedhetetlenül szükséges, hogy a rendelkezésre álló forrásokat az önkormányzatokon keresztül is le tudja hívni az ország, ezért kiemelten fontosnak tartanánk a szükséges önerő megteremtésében az állami felelősségvállalást. *(Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallhattuk, az elhangzott interpellációs *(Sic!)* kérdés-



re a választ Lázár János miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Ház! Szeretném önöket arról tájékoztatni, hogy nagy ütemben zajlik az európai uniós pénzek kifizetése. Az ön kérdésére a választ kettébontanám. Beszélünk kell arról, közbevetőleg jegyzem meg, hogy 1900 milliárdot fogunk kifizetni, az idén rekordösszegű kifizetés lesz. Tavaly 1800 milliárd volt, ami a legtöbb volt az elmúlt hat esztendőben, és már az idén kifizettünk 1500 milliárd forintot. Tehát a kifizetések nagyon jól haladnak.

De az önkormányzatokat az ön kérdése szerint nem ez érinti, hanem a jövőbeni pályázatok. A 2007 és '13 közötti, rendelkezésre álló magyar források, Magyarországnak dedikált források 96 százalékaról már döntött a kormányzat, illetve az európai uniós bürokrácia. Tehát minimális pályázati kiírás várható a települési önkormányzatok számára, ezért a 2015-ös költségvetésben nem indokolt, hogy jelentős önerő felhasználására tegyünk lehetőséget. Hiszen részben lesznek maradványok az európai uniós pénzekből, amivel lehet emelni az önkormányzatoknak szánt pénzek támogatási intenzitását, részben pedig a pénzek kicímkezésére kerültek, tehát a döntések meghozatala megtörtént. A bonyolítás zajlik jövő év végéig és a pénzügyi elszámolás.

A 2014-20-as ciklus vonatkozásában a közvetlenül települési önkormányzatoknak szánt mintegy 1200 milliárd forint tartalmáról jelen pillanatban fog dönteni, illetve ezekben a hetekben zajlik az egyeztetés az Európai Bizottsággal.

(15.40)

Az Európai Bizottság várhatóan a következő év első negyedévében hoz végső döntést, és az önkormányzatok esetében megszűnik a pályázati rendszer. Az önkormányzatok esetében a miniszterek, az ágazatokért felelős miniszterek főlhívással élnek, amire jelentkezhet a települési önkormányzat egy olyan projektjavaslattal, amelyet nem kell pályázati mélységben kidolgoznia, és hogyha a kormány társadalmpolitikai és intézményfejlesztési céljaival egybevág, akkor kell a programot megvalósítania, arra törekszünk, hogy minél kevesebb önerővel.

Az én véleményem szerint csak 2015 második felében várható, hogy települési önkormányzatok ilyen főlhívásra jelentkezni fognak, illetve jelentkezni tudnak, ezért terveztünk *(Az elnök csenget.)* a következő évben kevesebb költségvetési kiadásal, ami az önerőt illeti. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egy percre Ikotity István képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): A kérdésem az, hogy mindezek ellenére is nyilván szükséges önerő ezekhez, ahogy korábban mondtam, nagyon fontos az, hogy az önkormányzatok ne kerüljenek abba az adóssághelyzetbe, ami korábban előfordulhatott. Abban az esetben ezt a 26 milliárd forintot, amit önerőalapként kiosztanak, milyen szempontok alapján szándékozik a kormány kiosztani? A pályázatok minősége vagy pedig a pályázatokkal kielégíteni szándékozott igények fontossága lesz a szempont, vagy pedig valamiféle szimpátia alapján történik majd a támogatásuk odaítélése? Az lenne nagyon szerencsés, azt gondoljuk, hogyha létrejönne valamiféle szempontrendszer erre, és erre szeretnék kérdezni, hogy vajon várható-e egy ilyen, az önerő elosztását segítő szempontrendszer.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egy percre miniszter urat illeti a szó, parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: A magyar kormány előtt a 2007-13 közötti fejlesztési ciklus lezárását illetően egyetlen cél lebeg, ez pedig az, hogy Magyarország száz százalékosan képes legyen fölhasználni a kohéziós alapot és a kohéziós forrásokat. Én ennek jelen pillanatban reális esélyét látom. Az én véleményem szerint nem lesz forrásvesztés a 2007-13-as ciklusban. Tehát elsősorban azokat az önkormányzati pályázatokat kell támogatnunk önerővel vagy önerősegíttéssel, amelyek a 2015-ös esztendőben még európai uniós pályázatot valósítanak meg, hiszen az egész közösség, az ország érdeke az, hogy a program megvalósuljon, pénzügyi elszámolása bekövetkezzen, és az Európai Bizottság a program megvalósítását elfogadja; ez a legfontosabb cél.

A jövőre nézve természetesen önerőalapot fogunk működtetni, a kiválasztás egybe fog esni a kormányzat és a társadalom társadalmpolitikai céljaival - iskolafejlesztés, óvodabővítés, egészségügyi beruházások -, transzparenssé tesszük az Európai Bizottság elvárásainak megfelelően ezt a döntési folyamatot, és a települési önkormányzatok anyagi teherbíró képességük arányában fognak az önerőtámogatásban részesülni. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Bodó Sándor képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Hogyan halad a lakossági értékpapír-értékesítés?”** címmel. *(Dr. Legény Zsolt: Jól.)* Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszádra Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Bodó Sándor jelzésére:)* Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Parancsoljon, képviselő úr!

BODÓ SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház!

Tisztelt Államtitkár Úr! Az állampapírok jelentik a legbiztonságosabb és az egyik legmagasabb hozamú befektetési lehetőséget, ugyanis az állam biztos pénzügyi partner lehet mindenki számára. Az állampapírok a legbiztonságosabb befektetési lehetőségnek számítanak Magyarországon, azok egyszerű lejáratok a tőke teljes összegére, valamint az esedékes kamatokra - értékhatártól függetlenül - teljes körű az állami garancia. Nincs forgalmazói kockázat sem, hiszen a forgalmazó, a Magyar Államkincstár 100 százalékban állami tulajdonú szervezet.

A Magyar Államkincstár állampapír-forgalmazó ügyfélszolgálatain igen változatos állampapír-kínálatból lehet választani. Mindenki megtalálhatja a számára megfelelő befektetési lehetőséget attól függően, hogy mennyi időre, milyen kamatozás mellett szeretné lekötni a pénzét. Az úgynevezett kincstárjegyek, diszkont-, féléves, kamatozó kincstárjegy 3 és 12 hónap közötti futamidejű, rövid lejáratú állampapírok. A magyar államkötvények futamideje ennél jóval hosszabb, 3 évtől 15 évig is terjedhet fix, illetve változó kamatozás mellett, tehát azok részére is ideális, akik hosszabb távon szeretnék jó helyen tudni a pénzüket.

További előnye az állampapír-vásárlásnak, hogy a Magyar Államkincstár az értékpapír-nyilvántartási számla megnyitásáért és vezetéséért nem számol fel díjat. A kiegészítő szolgáltatások, az állampapírokkal kapcsolatos ügyek után az államkincstár szintén nem számol fel díjat, és nincs készpénzfelvételi díj sem.

Annak érdekében, hogy az állampapír mint befektetési forma minél szélesebb körben elterjedjen, a Magyar Államkincstár folyamatosan bővíti állampapír-értékesítési hálózatát. Külön öröm, hogy szűkebb hazánkban, a választókerület központjában, Hajdúszoboszlón néhány nappal ezelőtt irodát, értékesítési pontot nyitott a Kincstár. Ezért kérdzem miniszter urat, hogyan halad a lakossági állampapír-értékesítés, mik az eddigi tapasztalatok. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallhattuk, a választ Tállai András államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány 2012 óta kiemelt célként kezeli a lakosság minél nagyobb arányú bevonását az adósságfinanszírozásba, ezzel egyrészt az adósságkezelés stabilitását növeli, másrészt csökkenti az ország sérülékenységét, mivel belső forrásokat használ adósságunk kezelésére. Ezt a kormány több intézkedéssel is elősegíti, egyrészt amellyel, hogy a bankszektort több állampapírtípus értékesítésébe is bevonta, folyamatosan bővíti a Kincstár az értékesítési helyeket.

A Magyar Államkincstár 14 új lakossági értékesítési pontot nyitott meg, és az év végéig további 10 újabb megnyitása várható. Másrészt az elmúlt két évben 5 új lakossági állampapírtípus került bevezetésre annak érdekében, hogy minél szélesebb állam-

papír-palettával szolgálja ki a lakosság különböző befektetési preferenciájú rétegeit. Harmadrészt a lakossági állampapíroknál kiemelt, tehát a piacinál magasabb kamatozással is vonzóvá teszi az állampapírokat, erre jó példa például a babakötvény infláció plusz 3 százalékos éves kamata, ami meghaladja a piaci lehetőségeket is.

A kormány törekvése nyilvánvalóan az, hogy a lakosság kezében lévő állampapír-állományt növelje, ami sikerült is, hiszen az elmúlt években megháromszorozódott, mintegy 2300 milliárd forint értékű állampapír van a magyar háztartásoknál, ami a teljes állampapír-állomány 10 százalékát teszi ki; ez az arány 2011 előtt még csak 5 százalékos volt.

Össességében elmondható, hogy a lakosság ösztönzése az állampapír-vásárlásra szemmel láthatóan jó eredményeket hozott az elmúlt évben, amit a kormány tovább szeretne folytatni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egypetcses viszonzválaszra Bodó Sándor képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

BODÓ SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a választ, államtitkár úr. Valóban így van, a magyar állampolgárok az elmúlt években, évtizedben számtalan olyan esetben nagyon kellemetlen ügyfélként, partnerként találkozhattak pénzintézetekkel, ezért aztán különösen fontos, hogy legyen egy megbízható partner is ebben a szférában. Azt gondolom, hogy az elmondottak ismeretében a magyar állam bírja ezeket a paramétereket, meg tud felelni ezeknek a követelményeknek, és azok a törekvések, amelyeket egy pénzügyi tranzakcióban elvár mindenki jogosan - a megbízhatóság, az állandóság, az elvárt hozam, illetve a hozzáférés szintén praktikus elérhetősége -, olyan garanciákat jelentenek, ami ennek az ügynek mindenképpen a pozitív előmenetelét tudja segíteni.

Köszönöm szépen, a választ elfogadom.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egypetcses viszonzválaszra államtitkár úr a szó. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen. Való igaz, a kormánynak nagyon sokat kellett azon dolgoznia, hogy megszerezze a lakosság bizalmát, s hogy a lakosság is az államban bízzon, az állampapíroknak bízzon, a magyar lakos, a magyar ember a magyar állam értékpapírjaiban is a magyar államot, a magyar állam működését finanszírozza ezáltal.

Ha visszaemlékezünk, 2008-ban ez bizony nem volt így, és az azt követő években sem, hiszen a 2008. évben azért kellett az IMF-hitelt fölvenni, mert nemhogy a magyar lakosság, külső tőkebefektetők sem voltak hajlandók egy forintot sem adni a magyar államnak, és lényegében az ország csődhelyzetbe, a csőd szélére jutott, ekkor jött az IMF segítsége. Ma nem ez a helyzet, ma az állampapíroknak többszörös a kereslet, és ami örömdetes - és ezért köszö-

nöm a kérdését -, hogy a magyar lakosság is bízik a magyar államkötvényekben, az állampapíroknak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Lukács Zoltán képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyész úrnak: „**Mikor hozzák nyilvánosságra a 34 korrupciós ügyet?**” címmel. Lukács Zoltán képviselő urat illeti a szó, parancsoljon!

(15.50)

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Nyilván ön is értesült arról, hogy az elmúlt hetekben a kormányzat különböző korrupciós ügyekbe keveredett, ezért aztán az ilyen ügyeknek egyre nagyobb teret szentel a nyilvánosság. Varga Mihály úrral leveleztem hosszasan, öt levélváltás után tájékoztattott arról a miniszter úr, hogy az OLAF, az Európai Unió csalások elleni hivatala hosszú évek óta természetesen Magyarországon is folytat vizsgálatokat. Ezekből a vizsgálatokból rendkívül sokat lezárt, és elég sok ügyben a Legfőbb Ügyészséghez fordult, oda nyújtott be bizonyítékokat. 2011-ig tíz ügyet adott át a Legfőbb Ügyészségnek, 2011-12 között kettő ügyet, 2013-ban hét ügyben adott át az ügyészségnek bizonyítékokat, és 2014-ben a miniszter úr információi szerint 15 ügyben fordult a Legfőbb Ügyészséghez.

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! A kérdésem az lenne, hogy ezekben az ügyekben, ismereteink szerint ebben a 34 ügyben folyik-e eljárás, kezdeményezette-e a Legfőbb Ügyészség ezekben az ügyekben eljárást, indult-e ezekben bármilyen vizsgálat. Van-e arra lehetőség, hogy ezekről a vizsgálatokról többet tudjunk, illetve magukról az ügyekről többet tudjunk, amit az OLAF a Legfőbb Ügyészségnek átadott, és a Legfőbb Ügyészséghez fordult? Van-e arra információ, hogy a most nemrégiben nyilvánosságra került, az Egyesült Államokkal kapcsolatos korrupciós ügyekben van-e átfedés ezekben az ügyekben?

Ez a kérdésem, hogy a Legfőbb Ügyészség nyilvánosságra hozza-e ezeket az ügyeket. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm Polt Péter legfőbb ügyész urat, és a válasza meg is adom a szót. Parancsoljon!

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ön az OLAF által tett feljelentéseket említi kérdésében. Az OLAF az Unió költségvetési csalás elleni hivatala, közigazgatási jellegű vizsgálatokat folytat az Unió pénzügyi érdekeinek védelmében. Azt vizsgálja, hogy a szabályokat a tagállamok betartják-e, és megfelelő módon képviselik-e az Unió pénzügyi érdekeinek védelmét. Ennek során az OLAF természetesen kapcsolatban áll a különböző nemzeti ható-

ságokkal, és azoknak a jelentéseit átadja. Az ügyészséghez akkor fordul, ha jelentéseiben valamilyen bűncselekményre utaló jelet talál, illetve jogosultsága van arra is, hogy kifejezetten feljelentést tegyen. Egyebekben pedig az illetékes nemzeti hatóságot keresi meg. Ebből adódhatnak azok a számbeli eltérések, amelyek most már a sajtóban is napvilágot láttak.

2011-től kezdve, hogyha az akkor is folyamatban lévő ügyeket nézzük, a mi nyilvántartásunk szerint az OLAF összesen 12 ügyben jelzett a Legfőbb Ügyészség felé, illetve tett feljelentést, de ezen ügyek mind egyikét a magyar ügyészség megvizsgálta. Egy ügyben már azóta büntetőeljárások indultak, egy ügyben jogerős ítélet született, két ügyben megtörtént a vádemelés, egy ügyben nyomozást megszüntető határozat született, további nyolc ügyben pedig folyamatban van a nyomozás.

Amennyire átnéztem ezeket az ügyeket, valamennyi ügy vagy költségvetési csalás, vagy a korábbi törvény szerinti, ennek megfelelő bűncselekmény, illetve vagyon elleni bűncselekmények azok, amelyek előfordulnak. Köszönöm szépen. *(Dr. Rétvári Bence tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzválaszra Lukács Zoltán képviselő úré a szó. Parancsoljon!

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Akkor hiába leveleztem öt héten keresztül a miniszter úrral, mert akkor valóban nem jó számokat tudott öt válaszlevélben nekem küldeni. Akkor ezek szerint újra leveleznem kell a miniszter úrral, hogy ezt tisztázzuk.

Tisztelt Főügyész Úr! Én önhöz nemrégiben hasonló vagy majdnem ugyanebben az ügyben írásbeli kérdéssel is fordultam. Nyilvánvalóan akkor azt várom vagy remélem, hogy az írásbeli kérdésben természetesen ennél részletesebben fogok ezekre az ügyekre választ kapni, mert azt gondolom, hogy bizonyos ügyekben az ügyészség fontosnak tartja azt, hogy a nyilvánosságot minden esetben bevonja, és sajtótájékoztatót tart, ezekben az ügyekben pedig nem hallottuk, hogy a nyilvánosság elé állt volna. Azért is fordultam önhöz írásbeli kérdéssel, és ezzel a parlamenti műfajjal is, hogy szót ejthessünk erről.

Azt kérem öntől, ügyész úr, hogy ezekben az ügyekben, ebben a 12 ügyben konkrétan és pontosan legyen kedves választ adni majd nekem arra, hogy ezek milyen ügyek, és pontosan milyen intézkedéseket foganatosítottak. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzválaszra a legfőbb ügyész urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Tisztelt Képviselő Úr! Ahogy említettem az előbb is, ezek a számszerű eltérések adódhatnak abból, hogy vannak közigazgatási természetű jelzések, és vannak büntetőeljárásokat érintő jelzések. Természetesen minden

felvilágosítást megadunk, amennyiben az nem sérti a nyomozás érdekeit. Önnek a levél elkészült, a mai napon aláírtam, tudomásom szerint egy kézbesítővel már át is küldték önnek, és hogy a transzparenciát szolgáljuk, minderről sajtóközleményt is kiadtunk.

Állunk továbbra is mindenki rendelkezésére, ezekben az ügyekben meg másokban is az ügyészség a törvények szerint teszi a dolgát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbb ügyész úr. Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra képviselő asszony, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyész úrnak: **„Meddig maradunk következők nélküli ország?”** címmel. Dúró Dóra képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! A Szegényeket és Rászorultakat Segítő Alapítvány, rövidebb nevén Szersa 2009-ben hozott létre egy iskolát, amely sokkal inkább tekinthető pénzmosodának, hiszen érdemi munka soha nem folyt ott. 425 tanulót regisztráltak, és ezek után igényeltek állami normatívát éveken keresztül, de az intézményt látogató diákoknak a száma 40-50, legfeljebb 70 fő között mozgott. A szakképzéshez szükséges eszközök hiányosak voltak, amik megvoltak, azokat is a pedagógusok hordták be. Az adminisztráció fénymásolatokon történt, és a pedagógusok döntő többsége nem azt tanította, amilyen végzettsége van. Cigány nemzetiségi oktatásra is kaptak támogatást, de ilyet sem végeztek, és ugyanez a helyzet az általános iskola 1-6. évfolyamáig terjedő képzésével.

Az épületért járó bérleti díjat nem fizették meg a Fővárosi Önkormányzatnak. A bérleti szerződést 2009. június 16-án írták alá, de már 2009 októberében nem fizették be ezt a díjat, a Fővárosi Önkormányzat illetékesének tájékoztatása alapján a tartozásuk meghaladja a 100 millió forintot. Pesti Imre, a Fővárosi Kormányhivatal vezetőjeként vizsgálatot folytatott, és azokat a megállapításokat tette, amiket az előbbieknél felsoroltam. A Fővárosi Önkormányzat egyébként már 2010-ben felmondta ezt a bérleti szerződést, de az iskola a mai napig működik ebben az épületben, mert a négy év alatt nem tudták kitenni a szűrőket.

Az én figyelmemet erre az egész ügyre Tényi István hívta fel, aki ebben az iskolában tanított, és azoknak a pedagógusoknak az egyike, akik szintén áldozatul estek ennek a csaló alapítványnak, és egyébként Tényi István a Fidesz tagja, és többször próbálta a saját pártján belül jelezni akár az illetékes minisztérium munkatársainak is, hogy probléma van ezzel az iskolával, de nem tettek semmit.

Kérdezem legfőbb ügyész urat, hogy e folyamatos törvénysértést követően mikor kerül végre valaki rács mögé, és az ügyészség mit tesz ebben az ügyben. Köszönöm válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Polt Péter legfőbb ügyész urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Az ügyészség két területen érintett ebben az ügyben, egyrészt a közérdekvédelmi területen, másrészt pedig a büntetőterületen is. A közérdekvédelmi területen előre kell bocsánatom, hogy az ügyészség ma már törvényességi felügyeletet nem gyakorol, csak törvényességi ellenőrzést végez, tehát azt, hogy egy alapítványnál a megjelölt cél a működéssel összhangban van-e; a gazdálkodását és az egyéb területeket az ügyészség nem vizsgálhatja.

A Szersával kapcsolatban egy megkeresés érkezett, amikor a Szersát az Oktatási Hivatal immár harmadízben megszüntette, a Szersa fordult az ügyészséghez ezen megszüntető határozatot sérelmezve. Az ügyészség ebben az esetben megállapította, hogy fellépésére nincsen törvényes indok, ezt egyedül bíróság bírálhatja felül.

Van azonban természetesen egy büntetővonala is ennek az ügynek, 2013 óta a NAV illetékes igazgatósága költségvetési csalás miatt folytat ebben az ügyben eljárást. Az eljárást a Budapesti V. és XIII. Kerületi Ügyészség felügyeli, az eljárás tárgya az, hogy vajon történt-e olyan jellegű csalás, hogy bejelentett, de valójában nem létező tanulók után normatív támogatást vesz fel az alapítvány.

(16.00)

Ez az eljárás folyamatban van, nem olyan nagyon régi. Az ügyészség felügyeli, és reményeink szerint mihamarabb ennek eredménye lesz, és ha bűncselekmény történt, ennek elkövetői felelősségre vonásra kerülnek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzáslaszra Dúró Dóra képviselő asszonyé a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Az általam előbb hivatkozott Tényi István úr 2012. december 15-én már az ügyészséghez fordult. De több esetben is megtette ezt, ugyanis ez az alapítvány állítólag létrehozott telephelyeket Zalaszentgróton és Gyomaendrődön is, azonban az általuk megjelent címen magánházak léteznek. Amikor ezt jelezték az önkormányzatnak, az önkormányzat mindkét településen azt jelezte, hogy ott semmiféle oktatási tevékenységet ez az alapítvány nem végzett.

A Zala megyei Főügyészség válasza az volt, hogy a Fővárosi Főügyészséghez tették át az ügyet, mert az alapítvány székhelye ott van. A Fővárosi Főügyészség pedig azt írta szintén Tényi István úrnak, hogy a közoktatási információs rendszerben található dokumentumok alapján nehezen dönthető el, hogy hol található az intézmény székhelye, ezért a Budapest Főváros Kormányhivatalának adták át az ügy kivizsgálását.

Azt szeretném kérni, legfőbb ügyész úr, hogy az ügyészség ne azt keresse, hogyan tudja az ügyet lepasszolni, hanem igenis a közpénzek felügyeletében

és a közpénzekkel történő család megakadályozásában járjanak élen. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzásra Polt Péter legfőbb ügyész úré a szó.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen, elnök úr. Talán nem volt teljesen világos akkor, amit mondtam. De megismétlem, hogy az ügyészség törvényességi felügyeletet nem gyakorol, csak törvényességi ellenőrzést az alapítványok fölött. Jelen esetben gazdálkodási kérdésekről van szó, ebben nincs hatásköre. Amiben hatásköre van az ügyészségnek, az a büntetőrésze az ügynek. (*Dúró Dóra: Így van!*)

Ez a büntetőrész folyamatban van, az ügyészség odafigyel erre az ügyre, mint minden más ügyre is, és gondoskodni fog, ha lesznek ilyenek, a felelősök megfelelő megbüntetéséről. Köszönöm szépen. (*Dr. Rétvári Bence tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbb ügyész úr. Tisztelt Országgyűlés! Szászfalvi László képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszternek: **„Milyen eredményeket értek el a Kőrösi Csoma Sándor-program résztvevői (Korózs Lajos: Jókat!) az idei évben, és a programmal kapcsolatban mi várható a jövőben?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszként Potápi Árpád János államtitkár urat jelölte ki. A képviselő úr jelezte már felém a felkonferáló szövegem közben, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Képviselő úr, öné a szó. Parancsoljon!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A múlt héten került sor a Magyar Diaszpóra Tanács negyedik ülésére. 2011 novemberében, az első Magyar Diaszpóra Tanács ülésén a résztvevők a következőt fogadták el és jelentették ki: „A diaszpórában élő magyarságnak húsz évvel a rendszerváltoztatás után végre kellő figyelmet kell kapnia a nemzetpolitikában.”

Ennek az igénynek is megfelelően a kormány életre hívta a Kőrösi Csoma Sándor-programot. A program célja, hogy a diaszpóra magyarságának magyarnyelv-tudását fejlesszük, a magyar közösségekben való tevékenységet és a Magyarországgal való kapcsolattartást ösztönözzük, azaz a magyar identitást megerősítsük. A Kőrösi Csoma Sándor-programban részt vevő fiatalok idén másodszer képviselték hazánkat világszerte a helyi magyar közösségek köreiben, és igyekeztek a kitűzött céloknak megfelelni, azaz minél szorosabbra fűzni a diaszpórában élő magyarok és az anyaország kapcsolatát. Az első év sikerei után a kormány a programra szánt keret megemelésével, valamint a programban részt vevő fiatalok létszámának növelésével lehetőséget biztosított arra, hogy minél több magyarhoz jusson el az

anyaország üzenete, és ezzel egy időben hitet tett az ügy jelentősége mellett.

Az első két év során elért sikerek után az idei évben is folytatódik a program, ami kiemelt fontossággal bír a nemzetpolitikai célkitűzések eléréséhez. Mindezek alapján tisztelettel kérdezem az államtitkár urat, milyen eredményeket értek el a diaszpórában dolgozó fiatalok és a jövőben hány fő kiutazása várható. Milyen visszajelzések érkeztek a diaszpóra magyarságától e programmal kapcsolatban?

Tisztelettel várom az államtitkár úr megtisztelő válaszát. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Potápi Árpád János államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a kérdését. Az idei évben már második alkalommal valósulhatott meg a Kőrösi Csoma Sándor-program, amelyet röviden csak KCSP-nek szoktunk emlegetni. Alapvető célja a diaszpóra magyarságának megszólítása, a nemzeti identitás megerősítése, illetve a diaszpóra közösségi és kulturális életének megszervezése, fejlesztése. Örömmel mondhatom, hogy 2014-ben a tavalyi évhez hasonlóan öt kontinensen, de immár 24 országba küldtünk száz ösztöndíjast, mint ahogy ön is említette, az előző évben 47-et, most pedig százast.

A Magyar Diaszpóra Tanács múlt heti, november 19-ei ülésén a miniszterelnök úr bejelentette, hogy a programot folytatjuk. Ennek érdekében a kormány a két héttel ezelőtti ülésén ismét egymilliárd forintot biztosít a program számára. Ezenfelül tovább folytatjuk a Mikes- és a Julianus-programokat, amelyeknek a célja szintén a diaszpórában megtalálható értékek megmentése, leltározása, hazahozatala.

A Diaszpóra Tanács ülésén megvitattuk a Kőrösi Csoma Sándor-program eddigi tapasztalatait, és meghallgattuk a tagszervezetek kéréseit, javaslatait. Tájékoztatom a képviselő urat, hogy a diaszpóra magyarságától érkező visszajelzések egyértelműen pozitív hangvételűek. A megjelent szervezetek képviselői üdvözölték a program létét és annak tervezett folytatását. Itt jegyzem meg, hogy 78 tagszervezet küldötte volt Vancouver-től le Sydneyig, Fokföldtől Helsinkig.

A tanácskozás regionális üléseinek keretében megtörtént az ösztöndíjasok munkájának értékelése. Örömmel mondhatom, hogy minden szervezet azt pozitívnak ítélte meg. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Szászfalvi László képviselő úr következik. Parancsoljon!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, hogy a

nemzetegyesítés nagy céljának elérésében rendkívül fontos felismerés és fontos annak kimondása is, ami megtörtént az elmúlt esztendőben, hogy a diaszpóra magyarsága az egységes magyar nemzet egyenjogú és egyenrangú részét jelenti. Rendkívül fontos az a kormányzati célkitűzés, hogy segítenünk és támogatnunk kell minden lehetséges eszközzel a diaszpóra magyarságának közösségeit annak érdekében, hogy a magyar nemzeti identitásukat minél inkább meg tudják erősíteni, és minél inkább meg tudják őrizni nemzedékeken keresztül.

Azt gondolom, hogy ez a cél, ez a nemzetpolitikai cél pártpolitikán felül álló egységes nemzetpolitikai cél kell hogy legyen. Támogatjuk a kormánynak ezt a további programját és célkitűzéseit. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra Potápi Árpád államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Talán engedjék meg, hogy két, a programban részt vevő, illetve pályázó véleményét hadd olvassam fel. „A legnagyobb élmény, hogy a magyar nemzet fogalma számomra értelmet nyert. Életemben először szembeülhettem azzal, hogy a világ másik oldalán idegen emberekkel fél szavakból is megértjük egymást. Közös múlt, közös történelem, egy család.” Vagy egy másik vélemény egy másik ösztöndíjas beszámolójából: „Tizenéves, akcentussal beszélő magyar gyerekek mesélnek a Balatonról úgy, hogy életükben jó, ha kétszer voltak ott. A tábornok ropegása mellett csángó népdalokat tanulok Fillmore-ban, a cserkészvezető-képzésünk bölcsőjében olyan vezetőktől, akik a nagyszüleim lehetnének.”

Még egyszer szeretném megerősíteni, ha a következő évben is folytatjuk a programot, újra száz fiatal fog kikerülni a világ magyar közösségeihez. Köszönöm szépen, elnök úr, képviselő úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: „**Mennyit kapott az állam az aranytojást tojó tyúkért?**” címmel. A miniszter halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt Fónagy János államtitkár urat jelölte ki a válaszára. *(Dr. Szél Bernadett jelzésére:)* A képviselő asszony jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Képviselő asszony, ön é a szó. Parancsoljon!

(16.10)

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Bizonyára ön is ismeri a mesét az aranytojást tojó tyúkról, aminek igazából egy tanulsága van: ezt a tyúkot sem eladni, sem levágni nem szabad.

Az MVM-nél sajnos azonban úgy tűnik, hogy nem ismerik ezt a mesét, illetve az ebből fakadó tanulságot, hiszen ott a lehetőség: Ausztriából sokkal olcsóbb gázt kapunk, mint Keletről, amire hosszú távú szerződésünk van. Nyilván ott van egy árkülönbözet, ami nagyon csábító lehet, és amivel sok mindent lehet kezdeni.

Két stratégiát látok alapvetően arra vonatkozóan, hogy ezt az árkülönbözetet hogyan hasznosítja Magyarország. Az egyik stratégia nyilván az, hogy közvetlenül az állami cég maga foglalkozik ezzel a gázzal, így a profitot ő tartja meg; a költségvetésbe és így hosszú távon az adófizetők zsebébe kerül ez az árkülönbözetből fakadó előny. Vagy ott van a másik stratégia, amelynek keretében megbíznak, mondjuk, egy offshore-ban végződő szövevényes cégháló, hogy ő kereskedjen ezzel a gázzal. Gyakorlatilag ennek az a vége, hogy a profit eltűnik egy fekete lyukban, az adófizetők nem látnak semmit ebből a haszonból, mint ahogy abból az olcsóbb gázból sem látnak semmit, ami Ausztriából érkezne. Valami miatt az MVM ezt a második stratégiát választotta, és hogy neve is legyen a gyermeknek, nevezzük meg a MET Holdingot; ők kapták meg ezt a jogot, hogy ezzel a gázzal kereskedjenek.

Kérdezem a tisztelt államtitkár urat, hogy miért döntött így az MVM? Miért adta ki a kezéből az aranytojást tojó tyúkot? A kérdésem másik része arra vonatkozik, hogy pontosan mennyiért adta oda ezt a jogot a MET Holdingnak? Pontosán mennyi pénzt kapott az állam azért a jogért, hogy ezt átengedte?

Ez nekem azért is érdekes, mert megnéztem az adatokat: 2012-ben 50 milliárd forint profitot realizált ez a cég. Ez azt jelenti, hogy körülbelül ennyi pénz tűnt el az adófizetők horizontjáról. A másik, ami nagyon érdekes, hogy Garancsi István éppúgy megvan ebben a céghálóban, mint ahogy Nagy György, a Wallis közeli szakember is felbukkan ebben a céghálóban.

Tudom, hogy az önök számára kínos ez az ügy, hiszen Lázár János múltkor nagyon megfutamodott a kérdésre való válaszolás elől, de most már nagyon szeretném, ha a kormány részéről érdemi választ kapnék arra, hogy miért adták oda ezt a jogot, és mennyibe *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* került ez nekünk.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Fónagy János államtitkár úr fogja megadni, parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony!

Először talán az általánosságokról, hogy pénzek hova folynak. Az elmúlt három évben több mint 300 milliárd forint maradt a magyar lakosság zsebében, egyebek mellett a földgázszolgáltatásból is, ergo úgy gondolom, hogy a földgázszolgáltatás alapvetően nem veszteséges, hanem a rezsicsökkentés céljait szolgálta.

De ami a kérdését illeti: ha megengedi, most az aranytojás és a tyúk összefüggéseit kevésbé költői elemekre cserélem. A többségében állami tulajdonban lévő MVM-csoport kizárólag az E.ON Földgáz Trade - ez a Magyar Földgázkereskedő Zrt. jogelődje - által megkötött szerződések, illetve csak ezen korábbi szerződések alapján van kapcsolata a MET Magyarországgal, valamint a MET Energy Trade Internationallel.

Az MVM Partner Zrt. - a másik szóba jöhető cég - és a MET, valamint az előbb említett MET Energy Trade 2011-ben és '12-ben földgáz-, illetve földgáz-betáplálási kapacitásra vonatkozó értékesítési, valamint beszerzési szerződéseket kötöttek egymással. 2014. július 1-je óta az MVM Partnernek sem a MET-tel, sem a METI-vel semmiféle szerződéses kapcsolata nincs.

A többségében állami tulajdonban lévő, MVM-csoporthoz tartozó MVM Partner Zrt.-nek a törvényben megszabott keretknél szigorúbb szabályozása van önmagára nézve, és a társaság betartja az irányadó jogszabályokat. Belső szabályzatainak megfelelően transzparens módon járt el, hiszen az ügyben érintett kapacitásokat aukción keresztül, pályáztatással értékesíti évek óta. Az MVM Partner minden esetben *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* a piacon elérhető legjobb árat érte el.

Ha megengedi, majd folytatom az egy percen belül.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a képviselő asszony következik egy percre, majd utána jön államtitkár úr, szintén egy percre.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Muszáj lesz folytatni, államtitkár úr, mert nem válaszolt a kérdésemre.

Tehát itt van egy olyan cég, a MET, ami 40 százalékban a MOL tulajdonában van, de 50 százaléka a Kajmán-szigeteken van bejegyezve, 10 százalék pedig a svájci MET ManCo AG tulajdonában van, Zugban, ami szintén az offshore-ról ismert. Azt is tudjuk, hogy egyébként 2014. február óta a VISD Holding áll itt, pontosan ők vették át; és Nagy György mellett, aki wallisos, még Kóbor Miklósnak - aki exwallisos - szintén komoly érdekeltségei vannak. Tehát én azt értem, hogy miért jó, mondjuk, Garancsi István-nak meg a Wallisnak az, hogy egy ilyen céghálóban benne van, és ebből profitot realizál, de miért jó a magyar adófizetőknek?

Ez annál is érdekesebb, merthogy ön azt állítja, hogy itt a rezsicökkentésnek fontos szerepe van. Ez egy komoly rezsinövelő tényező, ha ilyen cégeken, közvetítőn keresztül viszik fel az árat, úgyhogy sajnálatos módon ön nem tudott nekem magyarázatot adni, hogy példál az az 50 milliárd forint *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, ami 2012-ben eltűnt, miért nem az adófizetőkhez került. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Fónagy János államtitkár úr a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Ismételten meg szeretném erősíteni, hogy az MVM Partner minden esetben a piacon elérhető legkedvezőbb ajánlatot fogadta el, és a társaság földgázüzletági tevékenysége mind 2012-ben, mind '13-ban nyereséges volt, úgy, hogy közben a hazai fogyasztói gázárak folyamatosan csökkentek, ellentétben a nyugat-európai tendenciákkal.

Tudom, hogy ön nem ezt a választ várja tőlem, de a magyarországi gázárak, magyarországi lakoságnál és a magyar gazdaságnál maradót több mint 300 milliárd, úgy gondolom, megfelelő válasz az ön politikai felhangokat érintő kérdésére.

Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Mikor láthatnak tisztán?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt Tállai András államtitkár urat jelölte ki a válaszadásra. *(Heringes Anita bólint.)* A képviselő asszony közben már jelezte, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Parancsoljon, képviselő asszony!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Már nagyon sokszor kérdezzük önöket évek óta ebben az ügyben, de érdemi választ nem kaptunk sem mi, sem az állampolgárok. A média évek óta beszámolt a Kecskeméti Sportegyesületet működtető társaság, a KSE Kft. számlázási botrányáról. A közel 100 százalékos önkormányzati tulajdonban levő kft. három olyan céggel kötött marketing- és reklámcélokra szerződést, melynek portfóliójában nem szerepel ez a tevékenység. A négypartii önkormányzati vizsgálóbizottság megállapítása szerint két év alatt a három cég 298 millió forint közpénzt kapott.

Az ügyben az MSZP Demokráciaközpontja megtette a feljelentést, és ez alapján a NAV adócsalás, okirat-hamisítás és hűtlen kezelés gyanújával nyomozást indított. Ennek már több mint három éve. Úgy látszik, vannak ügyek, melyekben lassan örölnek azok a bizonyos malmok. Amit tudunk, és amik a tények: a kecskeméti cégek gazdálkodásáért felelős alpolgármester akkoriban Szemereyné Pataki Klaudiva volt, aki azóta nagy karriert futott be, hiszen a nyomozás ideje alatt rokona, Matolcsy György megüresedett mandátumán lett országgyűlési képviselő, ezzel mentelmi joghoz jutott, majd az önkormányzati választásokon Kecskemét polgármestere lett. Az ügy, amely már évek óta borzolja Kecskemét közvéleményét, a mai napig sem tisztázott.

A kérdés az, hogy a közvélemény és a sajtó érdeklődését is felkeltő ügynek mi lesz a végkifejlete. Az ilyen ügyek megnyugtató lezárása miatt kéne önöknek visszaadni a NAV becsületét azzal, hogy

tisztázzák: miért is tiltották ki Vida Ildikót az Egyesült Államokból, és kik vannak még ezen a listán. A NAV becsületét az elmúlt időszakban sokat romboló ügyek egyikévé válhat ez is. Sajnálom a NAV azon dolgozóit, akik becsülettel végzik munkájukat a mindennapokban, hogy a hatalom játékszerei lettek.

Öntsenek tiszta vizet végre a pohárba! Az ön minisztériuma által felügyelt NAV hol tart a nyomozásban? Mikor láthatnak tisztán a kecskeméti lakosok, a magyar *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* állampolgárok NAV-ügyben?

Várom válaszát. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Tállai András államtitkár úr fogja megadni, parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Ön valóban interpellált már ez ügyben szeptember 24-én, ez évben, hogy hol tart az ügy. Lényegében szó szerint elmondta azt az azonnali kérdését, így ha megengedi, én is a szeptember 24-i válaszomat mondom el önnek. *(Derűltség az MSZP padsoraiban. - Dr. Rétvári Bence: Stílusos!)*

Bizonyosan képviselő asszony előtt is ismert, hogy az KSE-vel szemben folytatott büntetőeljárás jelenleg is folyamatban van. A büntetőeljárásról szóló törvény szerint pedig kizárólag annak adható felvilágosítás az eljárásról, aki annak lefolytatásához vagy eredményéhez fűződő jogi érdekét az ügyészség, illetve bíróság előtt igazolni tudja.

(16.20)

A konkrét kérdések ismerete nélkül azonban le kell szögezmem, hogy a nyomozó hatóság eljárásait, azok pontos szabályait a jogszabályok szigorú kerete közé zárják. Ezért a Nemzeti Adó- és Vámhivatal nyomozati szerve is csak ezeknek megfelelően folytathat nyomozást. A nyomozás határidejével kapcsolatosan tájékoztatom, hogy a büntetőeljárásról szóló törvény vonatkozó rendelkezései lehetőséget biztosítanak alapvetően a határidő hosszabbítására. Az eljárások még a törvényes határidőn belül vannak.

A fentiekre tekintettel a kérdésével kapcsolatban tájékoztatom, hogy az ügy minél teljesebb körű felderítése érdekében a jogszabályok biztosította keretek között a nyomozás jelenleg is folyamatban van, arról bővebb információt a nyomozás érdekeire való tekintettel, illetve a törvények tiltása alapján nem áll módomban közölni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzválaszra Heringes Anita képviselő asszonyt illeti a szó.

HERINGES ANITA (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Cinikussággal és arroganciával leplezni szok-

tak az emberek valamit. Tudja, a tényeket, amiket felsoroltam: csakugyan ugyanazokat a tényeket tudom elmondani az ügyről. Viszont a lakosság bizalma az ilyen ügyek miatt rendül meg a jogállamban. Amikor mobiltelefonokat kell keresni, arra mindig van apparátus. Ezt bizonyítja az önkormányzati választásokon Kecskeméten a 32 százalékos részvétel. Az emberek hitét veszik el az ilyen ügyekkel. Nemcsak a jogállamban, hanem abban, hogy ha őket éri bármilyen veszteség, akkor bízhatnak-e az állami szervezetben. Ez felelőtlenség, tisztelt államtitkár úr! Ezzel csak egyet érnek el, azt, hogy a saját szavazóik sem bíznak már önökben; ez látszott most vasárnap is. Demokrácia helyett az érdektelenség és az elkeseredettség lett úrrá emiatt. Ez felelőtlenség, és ez mind az önök felelőssége! *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egy percre Tállai András államtitkár úré a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen. Az egy percet arra szeretném használni, hogy elmondjam önnek, hol találja meg az adótitok fogalmát, melyik törvényben, melyik passzusban, és hogy a parlament nem arra való, hogy egy adóhatóság által elvégzett nyomozást, illetve eljárást idehozunk a nyilvánosság elé. Ha én ezt megtenném - egyébként sem tudok róla semmit, nem is tudhatok -, akkor megsérteném az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 53. § (1) és (2) bekezdését, amely az adótitok kezelésének a rendjét szabályozza az alábbiak szerint: „Adótitok az adózást érintő tény, adat, körülmény, határozat, végzés, igazolás vagy más irat.” Az adótitokra vonatkozó rendelkezéseket és a közösségi vámjog végrehajtásáról szóló törvény 16. § (9) bekezdésében foglalt rendelkezést kell alkalmazni VPID szám megállapításával, nyilvántartásba vételével és nyilvántartásával összefüggő eljárásokra.

Tisztelt Képviselő Asszony! Adótitokról a parlamentben nem beszélhetünk.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel az azonnali kérdések órájának végére értünk. Áttérünk a **kérdésekre**.

Korózs Lajos képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mikor kapnak valódi béremelést a szociális ágazat dolgozói? Meddig hitegetik még őket?”** címmel. Korózs Lajos képviselő úré a szó. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Közel egy éve, hogy először vonultak utcára a szociális ágazat dolgozói béremelést követelve. Az elmúlt években a humán szférában többé-kevésbé voltak béremelések, de a szociális szféra borzasztóan elmarad a humán ágazat többi szakmájától, nem beszélve arról, hogy tudomásom szerint amikor én államtitkár voltam,



akkor kaptak utoljára béremelést, és ennek már legalább hat éve.

Kedves Államtitkár Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Amikor arról beszélünk a szociális szakmában, hogy mennyi is a fizetése azoknak az embereknek, akik a gyermekvédelemben vagy a szociális ágazatban dolgoznak, és mondjuk, ha ez egy nemzetközi konferencia szünetében hangzik el, akkor a kollégák vissza szoktak kérdezni, hogy ez a 250-300 euró hetibérezet vagy havibérről van szó.

Szeretném megemlíteni, hogy annak idején, amikor önök átalakították az adórendszert, és eltörölték az adójóváírást mint lehetőséget, ez a szociális ágazatban dolgozó kollégákat nagyon érzékenyen érintette, hiszen az alacsony bérrrel rendelkező kollégák tudták az adójóváírással egy kicsit kellemesebb helyzetbe hozni magukat és a családjukat. Hat év távlatában, azt hiszem, nem túlzás, ha azt mondom, hogy ezért jövedelmük a vásárlóértékének mintegy 25-30 százalékát elveszítette.

A közelmúltban azt mondta a miniszter úr - idézni szeretném, mert a nyáron kérdést intéztem hozzá, hogy mikor lesz valódi béremelés -, azt mondta, hogy életpályamodellt kínálnak a szociális ágazatban dolgozóknak, és több munkacsoportot is létrehoztak ennek érdekében. De a legújabb hír arról szól, tisztelt államtitkár úr - és ez a hír Lázár úr titkárságáról származik -, hogy akkor lesz majd béremelés, ha a szociális ágazatból 15-20 ezer embert elbocsátanak, és az így elbocsátott emberek béréből tudnak egy tisztességes béremelést megtenni.

Kérdezem: mikor lesz valódi béremelés a szociális ágazatban, és milyen mértékű lesz az? Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Először is örülök, hogy ön a párttársaival ellentétben elismeri azt, hogy több ágazatban béremelés zajlott az elmúlt időszakban, így a pedagógusok terén is eléggé érzékelhető. Ugyanakkor majdnem pontosan emlékszik, tisztelt képviselő úr, amikor azt mondta, hogy az ön államtitkársága alatt volt az utolsó béremelés a szociális szférában, mert Soltész Miklós államtitkár úr államtitkársága alatt, az idén január 1-jén volt utoljára béremelés. Ez nyilvánvalóan egy olyan béremelés, amely csak az első lépése egy hosszabb sorozatnak, de az ideai költségvetésben is szerepel 12 milliárd forint ágazati bérpótlékként, és ez a jövő évi költségvetésbe is be van tervezve. Ezzel 10-15 ezer forinttal keresnek valamennyivel többet az ágazatban dolgozók. Ez még messze nem annyi, mint amennyit a munkájuk miatt érdemelnének. Ön is szokott arra célozni más fórumokon, hogy akik ilyen munkát végeznek, azok mind emberileg, mind fizikailag az egyik legmegpróbáltatottabb munkát

végzik, hiszen nagyon nehéz körülmények között lévő embereken próbálnak segíteni. Éppen ezért fontos, hogy mind a munkakörülményeikben, mind a munkabérukben a kormányzat segítségükre tudjon lenni.

Mi azt tervezzük a következő időszakban - ahogy ezt többször is elmondtuk -, hogy ha magának a szociális ellátórendszernek az átalakítása megtörténik a következő hónapokban, ami nyilván törvényjavaslatok formájában is meg fog jelenni a parlamenti patkóban, akkor utána elindulhat az ágazatnak egy bérfejlesztéssel egybekötött életpályaprogramja. De ugyanúgy a pedagógusoknál is az életpálya egyik része a bérfejlesztés, a másik pedig nyilván az, amit az intézményvezetők vagy a kormányzat elvár az itt dolgozóktól, ez itt is valahogy hasonlóképpen alakul, de mindenképpen egy érzékelhető fizetésnövekedéssel kell hogy párosuljon.

Mi október folyamán, pontosabban október elejére leegyeztettünk egy pontos szöveget a szakszervezetekkel, amelynek az aláírására már két hete vártuk őket, meg egy hete is vártuk őket, de ők a közösen megállapított szöveget nem írták alá, helyette szervezték a demonstrációt, holott korábban nekik sem volt kifogásuk a szöveggel kapcsolatban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Sneider Tamás képviselő úr, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés alelnöke kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Kívánja-e kifejezni a kormány a megbecsülését a hétköznapiak hősei felé?”** címmel. Sneider Tamás alelnök urat illeti a szó. Parancsoljon!

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Örömteli tény, hogy a korábbi szocialista kormányzás időszakával összehasonlítva egyre jobban terjed Magyarországon az önkéntes munka, az önkéntes segítői tevékenység. Az önkéntes munka személyiségformáló, valamint elsősorban vidéken alkalmas a kisközösségek erősítésére is. Számos program működik, elég, ha például a katolikus, a református és az evangélikus egyház közös „72 óra kompromisszum nélkül” címet viselő akcióját említem.

Az önkéntesszervezetek, az önkéntes segítői tevékenységben részt vevők száma fokozatosan nő, ami jól mutatja a magyar emberekben alapvetően meglévő igényt az ilyen tevékenységre. A szociális területen, a környezetvédelem, az állatvédelem, az oktatás és sajnos időről időre az árvízvédelem területén is láthatjuk, hogy az önzetlen és segítő kezekre szükség van.

Azt gondolom, hogy honfitársaink tekintélyes lélekszámú csoportja azonban annak ellenére sem érezte meg az önkéntes munka örömét, hogy a segítő szándék minden bizonnyal megvan benne. Ugyanakkor mások a kisközösségeikben mindezt úgy teszik, korrepetálások, téli tüzelő felhasogatása, bevásárlás s a többi formájában, hogy azzal a lehetőségeikhez

mérten aránytalanul nagy terhet vállalnak magukra. A hétköznapi hősök teszik a dolgukat, segítenek, ahol tudnak, időt rabolva nemcsak a szabadidejüktől, de a szeretteiktől is.

Tervezi-e a kormány legalább szimbolikus jelleggel kifejezni megbecsülését az ilyen, mondjuk úgy, hétköznapi hősök felé? Illetve milyen tervei vannak azoknak az önkéntes munkába történő bevonására, akik megszólítása mind ez idáig nem történt meg, de akikben kétségtelenül megvan a segítő szándék?

Várom a választ, államtitkár úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(16.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr adja meg. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban, az egyik legnagyobb dolog, amikor valaki teljesen önérdék nélkül tesz másokért anélkül, hogy bármifajta hasznát lesné a dologból. Ezért önkéntes munkával segít azokon, akik valamilyen szempontból nehéz helyzetben vannak, vagy valamilyen közös ügyet elő tudnak mozdítani. Mint az ön által idézett „72 óra kompromisszum nélkül” akcióban, aminek az a lényege, hogy valaki 72 óráig az önzést félreteszi, és saját maga aláveti magát más emberek érdekének, másokért dolgozik, ennek a megnyitóján volt szerencsém nekem is részt venni. Én magam is részt vettem az egyik akcióban. De amikor még ez indult, annak idején még mint a KIM-nek, ami nem a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium, hanem a Katolikus Ifjúsági Mozgalmat jelenti, annak a tagjaként én is a szervezője voltam ezeknek az önkéntes akcióknak, és láttam, hogy az embereknek igenis, erre nagyon nagy igénye van, és sokan keresik az alkalmat, hogy ezt kifejezzék.

Ettől függetlenül és az én korábbi tevékenységemtől függetlenül is még korábban döntött arról a minisztérium, hogy ezt az önkéntes toborzó, önkéntes közvetítő, koordináló és a médiában is megjelenő akciót 5 millió forinttal támogatja, túl azon, hogy a történelmi egyházak is nagy áldozatot vállaltak ennek a beindításáért, és biztosították a szervezeti kereteit.

Ön is tudja, hogy az önkéntesség kultúrájának az elterjesztésére az érettségi előtti 50 óra közösségi munkát bevezettük, pontosan azért, hogy kinek-kinek legyen alapélménye már az iskolája során is. Ezeknek az intézkedéseknek vagy az önkéntesség éve meghirdetésének a magyar EU-elnökség idején volt eredménye, hiszen 4 százalékkal nőtt 2011 és '14 között a 18 év feletti önkéntesek száma.

Az Új Széchenyi-terv keretében az önkéntességre külön pályázati felhívásokat tettünk közzé, 1,7 milliárd forint értékben 102 szervezet részesült ilyen

támogatásban. Pro Voluntarius-díjat alapítottunk 2013-ban, amelynek pont december 1-jén, nemsokára lesz a díjátadója, amely közel esik a december 5-ei nemzetközi önkéntességi naphoz.

Tehát nemcsak tanácsadással, információkkal, önkéntespontokkal a megyeszékhelyeken, hanem konkrét anyagi támogatással is százas nagyságrendben segítettünk szervezeteket az önkéntesség terjesztésében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, az Országgyűlés jegyzője kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Lesz-e vizsgálat a Fidesz közeli civileknek juttatott pénzekből?”** címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Szép lassan összeáll kép, világossá vált, hogy a kormánynak miért kellett fideszesíteni a civil pénzekkel kapcsolatos döntéshozatali rendszert. Világossá vált, hogy miért háborog a kormány amiatt, hogy egy tőle független civil szervezet dönt például a norvég civil pályázati forrásokról.

Az ok végtelenül egyszerű. A gigaberuházásoktól a helyi civil támogatásokig mindenre rá akarják tenni a kezüket. A Nemzeti Civil Alap felszámolása és a Nemzeti Együttműködési Alap létrehozása már eleve arról szólt, hogy kiszorítsák a civileket a civil pénzek elosztásáról szóló döntésekből, a felhasználás ellenőrzéséből. Ha más nem, a CÖF-ös Csizmadia László elnöki posztja világos jelzés, hogy mit is gondol a kormány a civil világról.

Kik is nyertek tehát a NEA pályázatain többkevesebb pénzt? A kormánypárti parlamenti alelnök alapítványa vagy például olyan városi alapítvány, amelynek kuratóriumában ott ül az egészségügyi államtitkár, korábbi miniszterelnöki tanácsadó. Nyert volt fideszes országgyűlési képviselő alapítványa, és nyertek fideszes polgármesterekhez, jelenlegi országgyűlési képviselőkhöz, önkormányzati képviselőkhöz kötődő szervezetek. Miközben a kormány által nem irányított vagy a Fideszhez nem olyan közeli szervezeteket ellenséggé nyilvánították, sajátjaiknak gátlás nélkül osztogatják a pénzt.

Mindezek alapján azt gondoljuk, hogy néhány konkrét kérdésre jogosan vár választ a nyilvánosság. Hány olyan pályázat nyert, amelyben fideszes politikusok vagy családtagjaik érintettek? Mennyi pénz került ilyen módon a kormánypárt politikusaihoz? Vizsgálták-e, hogy a civil álarc mögé bújó politikusok szervezetei valóban végeznek-e érdemi közösségi tevékenységet?

Mikor indul a Kehi vizsgálata nyilvánvalóan politikai támogatások miatt? Várom a választ. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Magas labdát adott ön fel nekem azzal, hogy a norvég alap támogatási politikáját összehasonlította a Nemzeti Együttműködési Alappal. Tisztelt Képviselő Asszony! A Nemzeti Együttműködési Alap 5 ezer civil szervezetet támogatott eddig, 12 638 eredményes és sikeres pályázattal sikerült civil szervezeteket támogatni. Ezzel szemben az Ökotárs kezelésében a norvég alap 800 millió forintot 20 szervezetnek osztott szét. 5 ezer kontra 20, és nagyságrendileg olyan nagy eltérés nincsen a 800 millió és a 3,5 milliárd között, mint amekkora sok-sok nulla különbség van az 5 ezer civil szervezetnek kiosztott NEA-támogatás és a 20 szervezetnek kiosztott norvég alap között.

Az 5 ezerből ön talált olyat, amelynek valamely tisztségviselője valahol Fideszhez köthető. Ahogy az előbb mondtam, én ezelőtt nyolc évvel a Katolikus Ifjúsági Mozgalom egyik tisztségviselője voltam, most államtitkár vagyok. Ezt is megtámadhatná, hogy biztosan azért kap támogatást, mert én korábban ott voltam tisztségviselő. Nyilván lemondtam egyébként minden pozícióról 2010-ben ebben a szervezetben, hogy ne hozzam őket ilyen kellemetlen helyzetbe, de ettől függetlenül nyilván fog ön különböző szervezetekben aktívan dolgozó olyan embereket találni, akik a Fidesz-KDNP-vel szimpatizálnak, de legalább nem azt tesszük, mint a Gyurcsány-Bajnai-kormányzat, amelyik annak idején megadóztatta magukat a civil szervezeteknek adott adományokat.

Azt hittem, hogy ön itt inkább az LMP és a norvég alap, az LMP és az Ökotárs Alapítványnak a kapcsolatáról fog beszélni, vagy elhatárolódik attól, amikor Gulyás Márton az ATV Egyenes beszéd című műsorában idén június 19-én elmondta, hogy a norvég alapból természetesen egyébként kormányellenes vagy Lázár János-ellenes tüntetéseket finanszíroztak; ezzel ismerve be, hogy amit ön a civilség csúcsának mond, azt mások, amikor egy-egy pillanatukban valamilyen őszinteségi roham köszönt rájuk, akkor beismerik, hogy igazából ez egy pártpolitikai tevékenység volt. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Mi ennek ellenére örülünk annak, hogy a civil szervezetek számára - csak egy szót engedjen meg, elnök úr - a 2015-ös évre 2,12 milliárddal több, 5,4 milliárd forint összességében az a támogatás, ami kiadható.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Pószán László képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mikor, hogyan tervezik a duális képzés bevezetését a felsőoktatásban?”** címmel. Pószán László képviselő urat illeti a szó.

Parancsoljon!

DR. PÓSZÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar felsőoktatásban viszonylag gyakran találkozunk azzal a jelenséggel, hogy alapos és mélyenszántó elméleti felkészültség van, ugyanakkor a gyakorlati ismeretek szintjén viszont komoly hiányosságokkal is találkozhatunk, vagy nem egy esetben találkozhatunk azon álláshirdetésekkel, hogy már gyakorlathoz kötöttek keresnek diplomásokat, akik viszont, ha kikerülnek az egyetemekről, főiskolákról, nyilván a gyakorlat megszerzése szempontjából még abban a helyzetben vannak, hogy ez nem adatik meg nekik. Ez egy kicsit a 22-es csapdája.

Ebből a szempontból, azt gondolom, üdvözlendő az a törekvés, hogy a gyakorlati képzést is valahogy behozzuk a rendszerbe. Ezzel a fogalommal mostanában barátkozunk, hogy duális képzés. A kérdésem a következő, ami ezzel kapcsolatban fontos lehet, részben már Farkas képviselőtársunk is említette. A tervek szerint létrejön majd a duális képzési tanács. Kérdezem, hogy ennek a felállítása hol tart, hiszen ez lesz jogosult kidolgozni azt a feltételrendszert, amelynek mentén ténylegesen majd összeáll a felsőoktatásban ez a duális képzés.

Milyen eredményt várnak attól, hogy a duális képzést ki lehet terjeszteni a felsőoktatás minden területére? Annál is inkább, mert jó, ha tudjuk, hogy számos területen eddig is volt már gyakorlati képzés, orvosképzésben például, jogászképzésben is, nyilván a pedagógusképzésről nem is beszélve, hogy ezeknek milyen aránya, arról nyilván vitatkozhatunk. És ezekhez hasonlóan a műszaki tudományok területén is a gyakorlati képzésben lesz valamilyen gyakorlati szintű értékelési mechanizmus is bevezetve? Ha igen, akkor ezt a cégeknél hogyan és mint kell elképzelni? Avagy várjuk meg ezzel kapcsolatban még ennek a duális tanácsnak a döntését?

Ezért lenne fontos tudni azt, hogy ez körülbelül milyen stádiumban van, mikortól lehet elképzelni ennek a tényleges bevezetését. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A duális képzés az egyik leghatékonyabb eszköznek bizonyul a gyakorlatorientált képzési szerkezet kialakításában. Leszögezhetjük, hogy a munkaerőpiac elvárásainak megfelelő szakemberképzés az elméleti és a gyakorlati képzést azonos fontossággal kezelő duális felsőoktatási képzési rendszer megteremtésével érhető el leginkább. Már csak azért is, mert a duális felsőoktatás a felsőoktatási intézmények és az érintett iparvállalatok együttműködésén alapuló, gyakorlat-orientált képzés. Ez a képzési forma a minőségi elméleti tudás mellett gyakorlati tapasztalatokkal, a

szükséges kompetenciákkal és készségekkel rendelkező fiatal szakemberek képzését szolgálja.

(16.40)

Az oktatási időbeosztás a hagyományos nappali képzéshez képest fokozottabb, gyakorlatilag a főállású munkaviszonnyal azonos. A duális képzés biztosítja a diákok számára azt, hogy az iskola befejezése után gyakorlatilag átmenet nélkül teljes értékű munkavállalóként hasznosítható szakismereteiket. A duális képzés révén a hallgatók a helyszínen, az életben ismerhetik meg a legkorszerűbb módszereket, eljárásokat, termékeket és technológiákat, folyamatokat, szervezeti működést, valamint a diplomamunkát, a szakdolgozatot is a valós élet problémáiról készítik el. E képzési rendszer segítségével olyan munkaerő kerül ki a felsőoktatásból, amely azonnal, több hónapos vagy éves továbbképzés és további anyagi ráfordítás, gyakorlati idő nélkül képes belépni a munka világába.

A hazai felsőoktatási duális képzési modell németországi példákon alapszik, Németországban az 1970-es években indultak a duális képzések a felsőoktatásban, és azóta is hozzájárulnak Németország gazdasági fejlődéséhez.

(Móring József Attilát a jegyzői székben  
Földi László váltja fel.)

A duális képzéseken végző hallgatók 85 százaléka ugyanis munkaszerződéssel fejezi be a tanulmányait. Az eddigi magyar duális képzések esetében ez a szám 95 százalékos, a lemorzsolódás tehát elenyésző.

A fenti példák nyomán az EMMI idén júniusban a duális képzési forma nevesítéséről rendelkezett a felsőoktatási törvényben. Ez meg is történt a parlamenti jóváhagyással, és a jogszabály mondja ki, hogy duális képzési forma indítható a magyar felsőoktatásban *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, és szeptember 1-je lesz az első hivatalosan induló képzéseknek az időpontja.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Teleki László képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Miért csökkennek jövőre közel százmillió forinttal a jelnyelvi tolmácsolásra fordított állami pénzek?”** címmel. Teleki László képviselő urat illeti a szó, parancsoljon!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A jövő évi költségvetés áttekintése során azt tapasztalhatjuk, hogy a nagyarányú szociáliskiadás-csökkentés jelentős mértékben érinti a jelnyelvi tolmácsolást és az elemi látásrehabilitációs támogatásokat is. A kormányzat társadalommal szembeni érzéketlensége most közvetetten is sújtja a jelnyelven kommuniká-

lókat, valamint a látásrehabilitációban részt vevőket azzal, hogy közel százmillió forinttal csökkentik ennek a területnek a támogatását.

Az idén még közel 480 millió forintos támogatás szerepelt a költségvetésben, de szomorúan lehet olvasni, hogy jövőre már csak közel 384 millió forintot kíván erre fordítani a kormányzat. Óhatatlanul is felmerül a kérdés, hogy miért van szükség erre a szociáliskiadás-csökkentésre, érthetetlen, hogy miért nem a jelnyelvi tolmácsokra fordított összegek növelésén gondolkoznak. Mindannyiunk számára fontos, hogy egyenlő módon és mértékben férjünk hozzá például az állami és egyéb szolgáltatásokhoz. Ha nem állnak majd rendelkezésre kellő létszámban és kellő időben jelnyelvi tolmácsok, akkor ez azt is jelenti, hogy azok, akik számára ez a kommunikáció egyetlen formája, nem fognak tudni érvényesülni a mindennapi életben.

A jelnyelvi tolmácsolás kifejezetten olyan terület, amit egyre bővülő állami eszközökkel és forrásokkal kellene támogatni, hogy egyre színvonalasabb és kényelmesebb életvitelt tudjanak biztosítani minden olyan honfitársunk számára, aki jelnyelven tud csak kommunikálni. A jelnyelvi tolmácsolás speciális tudás, ami véleményem szerint nagyobb megbecsülést és elismerést érdemelne a mostaninál.

Ezért tehát kérdezem államtitkár urat: miért kívánunk közel százmillió forintot elvenni a jelnyelvi tolmácsoktól jövőre? Miért nem becsülik meg jobban ezt a speciális tudást, ami honfitársaink számára az egyetlen kommunikációs csatorna a nagyvilággal?

Köszönöm megtisztelő válaszát előre is. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormány, ahogy a korábbi években tett intézkedései is bizonyítják, továbbra is felelősséget érez a jelnyelvet használó honfitársaink iránt, és ezt nemcsak szavakban, de tettekben is tettük. Az Alaptörvényben rögzítettük, hogy Magyarország védi a magyar jelnyelvet, mint a magyar kultúra részét, valamint 2011-ben megalkotásra kerültek a magyar jelnyelvről és a magyar jelnyelv használatáról szóló törvényhez kapcsolódó miniszteri rendeletek, amelyek szabályozzák a térítésmentes jelnyelvi tolmácsolást és a jelnyelvi tolmácsok országos névjegyzékét is.

A kormány folyamatosan biztosította az elmúlt években a hallássérült és siketvak személyek által térítésmentesen igénybe vehető jelnyelvi tolmácsolás országos hálózatának működtetését. Két kormánypárti képviselő, Nyitrai Zsolt és Tapolczai Gergely javaslatára az Országgyűlés törvény módosítást fogadott el, amelynek értelmében a munkáltatók a magyar jelnyelvtudás után pótlékot fizetnek a köz-

szolgálati tisztségviselőknél, ha a nyelvtudás a munkakörük ellátásához szükséges; ahogy tehát az idegen nyelv után, ugyanúgy a helyes nyelv után is fizetniük kell a közszolgálatban a munkáltatóknak.

A kormány a jövőben is mindent megtesz annak érdekében, hogy az egyre több felhasználó által igénybe vett helyes nyelvű tolmácsszolgáltatás országos hálózata a lehető leghatékonyabban, zökkenőmentesen és kiszámíthatóan működhessen továbbra is. Ezeknek a működése tehát a jövő évi költségvetésben is biztosított.

A kormány elkötelezettségét jelzi a helyes nyelv térnyerése érdekében a JelEsély TÁMOP 5.4.6/B kódjelű kiemelt projekt meghirdetése és elindítása, amelynek projektgazdája a Magyar Tudományos Akadémia Nyelvtudományi Intézete. Ez a projekt az úgynevezett kétnyelvű oktatási módszer nyelvészeti oldalú megalapozását célozza. Ennek keretében a helyes nyelv egységesítése, illetve nyelvtudományi kutatások elvégzése zajlik, a költségvetés végső formája pedig - ön is tudja, képviselő úr - a módosító javaslatról való szavazás során alakul majd ki. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Ez lesz az egészségügy 4-es metrója?**” címmel. Lukács László György képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A TIOP és a közép-magyarországi operatív program keretében 2013-ban egy, a GYEMSZI vezetésével alakult konzorcium összesen 2,1 milliárd forint pályázati pénzt nyert el az e-Health, azaz a nemzeti egészségügyi informatikai rendszer, elektronikus közhiteles nyilvántartások és ágazati portál fejlesztésére. A fejlesztés képezné alapját annak az elektronikus egészségügyi szolgáltatási térnek, amelyről szintén gyanúsán keveset hallani mostanság, pedig bevezetése mellett a kormányzat elvileg elkötelezett.

Az e-Health az egészségügyi közhiteles nyilvántartások struktúrája lenne, amely által olyan jelentős- és üzenettovábbító rendszer válna elérhetővé, ami az egészségügyi ágazat intézményei között az adatcserét hatékonyabbá, hiba- és redundancia-mentessé tenné, az ott tárolt adatokat, a szakdolgozók adminisztratív terheit csökkentené.

A projekt megvalósítása az egyik konzorciumi tag, a Nemzeti Infokommunikációs Zrt. honlapja szerint 2013. július 1-jén megkezdődött, és 2015. június 30-án kellene lezárulnia. Ehhez képest az ugyanígy fellelhető adatok szerint a projekt készültési foka jelenleg 7 százalékon áll, ráadásul a támogatási szerződések szerint a fizikai befejezés eredeti dátuma 2014. november 28. lett volna.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ha jól számolom, a projekt elkezdése óta lassan 16 hónap telt el, és az újra-

ütemezett megvalósításig is alig 7 hónap van hátra. Felvilágosítana, mégis hogyan kívánja az Önök felügyelete alá tartozó GYEMSZI, OEP, Országos Tisztifőorvosi Hivatal, EEKH, valamint a további konzorciumi tag 7 hónap alatt befejezni a több mint 2 milliárdos projektet és annak a maradék 93 százalékat? Esetleg az adatok közzétételi kötelezettségéből származó adat-karbantartási feladatuknak nem tettek eleget a szervek?

Ugye, nem akarják, hogy az e-Health-rendszer és az elektronikus egészségügyi szolgáltatási tér és ennek a kivitelezése az egészségügy 4-es metrója legyen?

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen - legalábbis a válasznak azt a részét, ami két perche belefér, mert ez nyilván egy hosszabb és összetettebb kérdés. 2010-ben a kormány az elektronikus egészségügyi fejlesztések terén egy rendkívül rossz helyzetet örökölt, hiszen a megelőző kormányzat elképzelései szerint egy csaknem 14 milliárdos fejlesztési program összes eredménye az lett volna, hogy a betegek megjelenésekor a tajt egy elektronikus kártyáról lehet leolvasni.

Ennek a hibás koncepciónak a megvalósítását a kormány nem tartotta helyesnek, ezért minden kapcsolódó fejlesztést felülvizsgált. Ennek eredményeképpen a 2010-14-es kormányzati időszak a fejlesztési koncepciót az egészségügy stratégiai átalakításának megfelelően korrigálta, azt helyes pályára állította, majd ezt követően az egyes fejlesztéseket elindította. A képviselő úr által jelzett elmaradás legfőbb indoka az előbb említett volt, a projekt megvalósítása ebben az értelemben nagyon feszes ütemezést kívánt meg. Biztosíthatom, hogy a kormány maximálisan elkötelezett az elektronikus egészségügyi szolgáltatási tér megvalósítása és az üzembe helyezés kapcsán.

A Semmelweis-terv az ágazati szinten egységesített informatikai szolgáltatások kialakítását, többek között a megbízható törzsadat-nyilvántartások felhasználásának biztosítását is meghatározza. Az ágazat tervezett informatikai megújításának kulcselemét jelenti egy olyan egységes törzskezelő és -publikáló rendszer megteremtése, amely lehetővé teszi az ágazati adatvagyon egységes nyelvezetre emelését, a fogalmi és értékkeszletbeli heterogenitás felszámolását, ezáltal a továbbiakban a jelenleginél magasabb szintű hasznosítását.

A projekt másik alapvető célkitűzése egy egységes ágazati jelentős- és üzenettovábbító infrastruktúra megteremtése. Az így létrejövő egységes platform használatát minimalizálja annak kockázatát, hogy a rohamos tempóban átalakuló egészségügy ütemesen változó szabályozói miatt gyorsan elavuló technoló-

giájú és tartalmú különálló eszközrendszer-elemeket kelljen fenntartani, illetve egymással összehangolni.

(16.50)

A TIOP és a közép-magyarországi operatív programból megvalósuló fejlesztés alapvető változásokat fog elindítani az egészségügyi rendszer működésében (Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.), ami a következő időszak meghatározó tényezője lesz. Az időpontra pedig én azt mondanám önnek, hogy jövő év közepére lehet ezt sikerrel befejezni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kepli Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Mikor szülehetnek ismét gyermekek Várpalotán?**” címmel. Kepli Lajos képviselő úr a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A korábbi várpalotai Városi Kórház, amely egy éve vette fel Szent Donát nevét, a 2005. évben került magánvállalkozás üzemeltetése alá, mivel az önkormányzat finanszírozási nehézségekkel küzdött. Az üzemeltetési jogért a város nem kért pénzt, ugyanakkor a működtetést átvevő cég vállalta, hogy a kórház adósságállományából 60 millió forintot törleszt.

Az átadás-átvételnél kiderült, hogy az intézmény adóssága megközelíti a 100 millió forintot, így az önkormányzatnak még mintegy 30-40 millió forintot kellett előteremtenie a hitelállomány felszámolásához. A megegyezés értelmében az épületek továbbra is önkormányzati tulajdonban maradtak, így azok felújítása az önkormányzatot terhelte. Időközben ezek az ingatlanok az államhoz kerültek. A fél évszázados múltra visszatekintő várpalotai kórház a város és a környező hat település mintegy 40 ezer lakosát látja el, szolgálja ki. Az új üzemeltető nagy tervekkel érkezett, új szárnyakat építettek, elsősorban rehabilitációs részleg kialakítására.

Néhány évvel később, 2007-ben a kórház funkciót váltott, azóta csak krónikus, rehabilitációs, illetve járóbeteg-ellátó feladatokat lát el, megszűnt a sebészet, a belgyógyászat és a leginkább hiányolt szülészeti. Mára a helyi lakosok véleménye szerint a kórház elfekvővé vált, és sokan mondják, hogy Várpalotán csak meghalni lehet, de születni nem. Pedig sokan büszkének arra, hogy születési helyként szeretett városuk van feltüntetve lakcímkártyájukon, és szeretnék, ha születendő gyermekük is elmondhatná majd, hogy Várpalotán született.

Tisztelt Államtitkár Úr! Elfogadhatatlan, hogy egy korábban valóban az emberek gyógyulását, születését szolgáló intézmény profittermelő céllal működjön, miközben jóval több szolgáltatásra lenne igény. Szemmel látható, hogy Várpalotán és a környező településeken élők igényeit nem elégíti ki a jelenlegi működés.

Tisztelettel kérdem tehát, hogy mit tesz a kormány annak érdekében, hogy a várpalotai kórházban ismét sebészet és belgyógyászat működjön. Mikor indulhat újra a szülészeti osztály, hogy újra születhessenek gyermekek Várpalotán? Köszönöm szépen. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ahogy bizonyára az a képviselő úr előtt is ismert, 2007. január 1-jével - a szocialista kormányzás idején - az egészségügyi ellátórendszer akkori struktúrávaltozása eredményeként alakult ki a várpalotai kórház krónikus ellátási profilja az aktív ellátás megszüntetésével; megszűnt a belgyógyászat, megszűnt a szülészeti-nőgyógyászat. 2012-től a kórház - tehát két éve - 166 krónikuságy-kapacitással rendelkezik az ápolás, a szakápolás, a krónikus belgyógyászat és a pszichiátriai rehabilitáció területén. A járóbetegszakellátás heti 237 szakorvosi órában, 12 szakmában működik, többek között szülészeti-nőgyógyászati járóbeteg-szakellátás, szülészeti-nőgyógyászati ultrahang-szakrendelés keretében. Ezeket tehát biztosítani tudtuk a szocialista bezárás hullám után.

Az ellátórendszer 2012. évi átalakítása során a szülészeti-nőgyógyászati szakterület felülvizsgálatánál figyelembe kellett venni a szakmai kollégium szülészeti és nőgyógyászati, asszisztált reprodukció tagozatának véleményét is. Számos szakmai egyeztetést követően a tagozat szerint - a betegbiztonsági szempontokat prioritásként kezelve - a szülészeti osztály kialakítása Várpalotán nem volt megalapozott. A manuális szakmák esetében elmondható, hogy a betegbiztonsági szempontokat előtérbe kell helyezni - mondta ez a vélemény -, hogy magasabb szakmai tudást vagy költségesebb eszközigényű beavatkozásokat centralizáltan lássanak el, ahol az esetleges szövődmények ellátására is felkészültek az intézmények.

Az orvosszakmai fejlődés lehetővé tette, hogy számos beavatkozás egynapos sebészeti ellátás keretében belül is elvégezhető legyen, így ezek az ellátások már a lakosság széles köre számára könnyen elérhetőek. Várpalotán például egynapos sebészeti ellátás a szemészet, a sebészet és a nőgyógyászat is. Ezekben a szakmákban nincs is szükség arra, hogy az egyszerű beavatkozások elvégzéséhez a páciensek nagyobb centrumokba utazzanak.

Az uniós forrásokból végzett fejlesztések eredményeként a várpalotai kórházban tovább fog bővülni (Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.) az egynapos ellátások köre, jelentős infrastruktúra- és technológiafejlesztés valósul meg, és bízunk benne, hogy további alkalmazottak felvételére is a továbblépéshez lehetőség lesz.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ezzel a kérdések végére értünk. Most az Országgyűlés vitával folytatja a munkáját.

Először előterjesztés **tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása** következik.

Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön a részvételi demokrácia érvényesülése érdekében Magyarország Alaptörvényének hatodik módosítását kezdeményező T/1841. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Először megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, ötperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt hetek tüntetéseinek emberek tízezrei, volt, hogy közel százezer ember nyilvánította ki véleményét, politikai véleményét az utcákon, egyik-másik tüntetés nem is kis hatékonysággal, hiszen elég csak a netadóra gondolni, ahol maga a miniszterelnök hátrált meg, és vonta vissza javaslatát. Szóval, ezeknek az utcai demonstrációknak is fel kell hívniuk a kormánypárti képviselők figyelmét arra, hogy az emberek véleményének kikérése és a részvételi demokrácia szabályai a jelenlegi formájukban biztos, hogy nem elégségesek. Főleg úgy, hogy önök az elmúlt négy évben rengeteg mindennel foglalkoztak, de leginkább a saját hatalmuk és anyagi bázisuk bebetonozásával és megteremtésével. Önök egy egypárti, vagy ha úgy tetszik, önök egy kormánypárti frakciószövetség alkotmányát fogadták el itt a parlamentben, és megváltoztatták természetesen az Alaptörvényben és ahhoz kötődően a népszavazás intézményét is.

Több mint cinikus ez a szabályozás jelenleg a népszavazás tekintetében egy olyan párttól vagy egy olyan pártkoalíciótól, amelyik egyébként saját maga a választásokon a választásra jogosultak 30-35 százalékanak támogatásával szerzett kétharmados parlamenti többséget, míg a népszavazás tekintetében magának a népnek azt írja elő, hogy legalább 50 százalékos részvételnek kell lennie egy népszavazáson - az önök új szabályai szerint -, hogy az egyáltalán érvényes legyen.

Önök sok milliárd forintot dobtak ki az ablakon nemzeti konzultációkra az elmúlt években, ahol gyakorlatilag nem történt más, mint hogy néhány száz ezer Fidesz-támogatóval, -szimpatizánsokkal folytattak levelező tagozatot közpénzen, ennek a népakarat valódi megismeréséhez nyilvánvalóan semmi köze nem volt.

Ha önök a nép akaratát akarnák megtudni és becsatornázni a kormányzásukhoz, akkor ehhez a részvételi demokrácia különböző eszközeinek a kiterjesztésével juthatnak el. Az egyik és legfontosabb ilyen a népszavazás, amit önök bizonyára jól ismernek, hiszen ami még cinikusabb az önök részéről, hogy 2008-ban önök még a 300 forintos vizitdíjért is népszavazást hívtak életre (Dr. Schiffer András:

*Meg a tandíj!*), illetve a tandíj ellen, amit azóta önök voltak szívesek egyébként más néven bevezetni Magyarországon. (Dr. Schiffer András: *Meg a tandíj!*)

Megtették ezt, hatalomra kerültek, kétharmados hatalomhoz jutottak, és még egyszer mondom, szinte az első dolguk az volt, hogy ezt a jogot elvették; nem az ellenzékétől, tévedés ne essék, hanem magától a néptől, akikre hivatkozik egyfolytában Orbán Viktor miniszterelnök és a fideszes szónokok döntő többsége.

(Schmuck Erzsébetet a jegyzői székben  
Mirkóczki Ádám váltja fel.)

A mi javaslatunk konkrétan ezért arról szól, hogy a 2010 előtti években megszokott népszavazási lehetőségeket állítsuk vissza akár egy kicsit kibővítve is a jelenlegi, most meglévő rendszerük helyett. A javaslat visszahozná a jogállami alkotmány 28/C. § (6) bekezdésének azt a rendelkezését, amely az ügydöntő népszavazáshoz nem követeli meg a választópolgárok felének a részvételét, hanem az ügydöntő népszavazás eredményes, ha az érvényesen szavazó választópolgárok több mint fele, de legalább az összes választópolgár több mint egynegyede a megfogalmazott kérdésre azonos választ adott. Az Alaptörvény új 8/A. cikke a véleménynyilvánítás céljából elrendelt népszavazás szabályait állapítja meg. A véleménynyilvánítás céljából elrendelt népszavazás intézményének ismételt bevezetése biztosítja a közvetlen és határozott véleménynyilvánítást a választópolgárok számára.

A mi megoldási javaslatunk szerint az ilyen véleménynyilvánító népszavazásnak viszont az lenne a sajátja, hogy ha sikerül a népszavazás mellé annyi embert állítani, amennyi egyébként az ügydöntő népszavazás feltételeinek is megfelel, tehát annyi választópolgár menne el, és világosan kinyilvánítaná a polgárok több mint fele azt, hogy egyes kérdésekben egyformán gondolkodnak, akkor azt automatikusan - bár véleménynyilvánító népszavazásnak indult - ügydöntő népszavazásnak kell tekinteni, tehát az Országgyűlést kötnék ezen döntések.

(17.00)

Mi azt kérnénk a kormánypárti többségtől, hogy ne féljenek a néptől, ne féljenek az emberektől. Ha ki akarják kérni a véleményüket, akkor ne álkonzultációkat tartsanak, hanem adják vissza az emberek jogát ahhoz, hogy beleszólhassanak saját életük és sorsuk alakításába, döntésébe. Az emberek, higgyék el, el fogják mondani a véleményüket, és visszatérve a bevezető gondolataimra, higgyék el, hogy bár legitim a tüntetés, legitim a demonstráció, sokkal jobb lenne, ha ezzel a törvényjavaslattal megteremtenék az embereknek egy rendszerszerű beleszólását az ügyeikbe. Mert, még egyszer mondom, ha a máshogy nem, majd az utcán fogják az emberek ezt előbbutóbb kikényszeríteni.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Szórványos taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő 2-2 perces időkeretben, valamint az elsőnek jelentkező független képviselő szintén 2 perces időkeretben ismertetheti álláspontját.

Elsőként megadom a szót Mátrai Márta képviselő asszonynak, az Országgyűlés háznyagának, aki írásban előre jelezte felszólalási szándékát. Parancsoljon!

DR. MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyarország Alaptörvénye egy erős társadalmi akarához köti a részvételi demokrácia érvényesülését, így emelve gátat annak, hogy ne lehessen a népszavazás eszköz a folyamatos társadalmi feszültségek keltésére, és csak valóban az egész ország sorsát érintő kérdések kerülhessenek közvetlen döntéshozatalra. A részvételi demokrácia kiemelkedő lehetőséget teremt a népakarat megismerésére, de rossz időben és rossz szándékkal a népszavazás felőrli a társadalom politikai energiáit. *(Dr. Schiffer András: Jézusisten!)*

Nehéz megérteni, hogy miért gondolják az előterjesztők, akiknek módjuk és kötelességük tájékozódni és szakértőket igénybe venni, hogy a népakarat által rájuk ruházott felelősséget a bonyolult szakmai és közjogi kérdésekben átháríthatják a polgárokra. Csak azt tudom gondolni, hogy a tájékoztató szándék mellett ez az indítvány a közvélemény egyoldalú befolyásolását szeretné politikai haszonra váltani, miközben egy egész országot lázban tartana az éppen aktuális javaslat. A részvételi demokrácia parttalan tételével a politikai erők egy része nem a kormány működésével vagy a jogalkotás kritikájával foglalkozna, hanem csak azzal, hogy mit kellene kitalálni a soron következő népszavazás tárgyaként.

Az előterjesztés azt sugallja, hogy a népszavazás korlátoktól mentes lehetőségével a választások által kijelölt országirányító akaratot szeretnék folyamatosan fölülírni a kormányzás lehetőségétől távol maradó politikai erők. Ez végső soron az ország kormányozhatóságát is veszélyeztetheti. Csak remélni tudom, hogy ez nincs a nevesített célok között. Az elvesztett választások után egy kis türelemre biztatnám az ellenzékbe szorult pártokat, köztük a létük önigazolását szolgáló akciózás alkotmányos bevezetése helyett.

Ugyanis, tisztelt Országgyűlés, az Alaptörvény nem erre való. Ezért álláspontunk szerint szükségtelen a népszavazásról szóló részének a javaslat szerinti módosítása és kiegészítése. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, háznyag asszony. Mielőtt megadnám a szót Schiffer András frakcióvezető úrnak, megköszönöm munkájukat, az elnöklést átadom Jakab István alelnök úrnak. Schiffer András frakcióvezető úré a szó. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Harangozó-

féle indítvány nem tesz mást, mint visszahozza azokat a szabályokat a magyar közjogba, amelyek 2008-ban is vonatkoztak a népszavazás intézményére. Az elmúlt két percben meghallhattuk Mátrai Márta képviselő asszonytól, hogy 2008-ban a Fidesz visszaélt az alkotmányos lehetőségekkel, a Fidesz megpróbálta lehetetlenné tenni a kormányzást, hiszen a Fidesz a kétharmados többségét is nagyrészt a 2008-as népszavazási sikerének tudhatja. 2008-ban is az emberek bonyolult kérdésekben nyilvánították véleményét. Semmi más nem történt, mint Mátrai Márta bevallotta azt, hogy a Fidesz aszerint cserélgeti az álláspontját, hogy éppen ellenzékben van vagy kormányon. Szégyen, gyalázat!

*(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Ezt a javaslatot természetesen támogatjuk, viszont azt meg kell jegyezni, hogy túl azon, hogy az LMP már három évvel ezelőtt jelezte, hogy egy népi alkotmányozásra, részvételi alkotmányozásra van szükség Magyarországon, a részvételi demokrácia nem pusztán a népszavazás intézményét jelenti. Éppen ezért kénytelen vagyok utalni arra, hogy 2002 és '10 között több lépésben is az akkori álbaldali parlamenti többség megkurtította a társadalmi szervezetek és az emberek részvételét a különböző hatósági eljárásokban. Ilyen volt a 2003. évi CXXVIII. törvény, az úgynevezett sztrádatörvény, ilyen volt a Bajnai Gordon által beterveztett és a Fidesz által is megszavazott kiemelt beruházási törvény 2006-ban. Rendelet sorra a környezeti hatásvizsgálatokat leszűkítette, lehetetlenné tette a civil szervezetek beleszólását a környezetünket alakító alapvető döntésekbe. Ilyen volt például az építési törvény módosítása, amelyik lehetővé tette, hogy a lakosság teljes kizárásával lehessen nagyberuházásokat engedélyezni, de említhetném a Ket. 2008-2009-es szabályait is.

Tehát igazából arra lennék kíváncsi, hogy ezekhez az intézkedésekhez a szocialista frakció, a Szocialista Párt, amelyek a Medgyessy-Gyurcsány-Bajnai-kormány idején szűkítették az állampolgári részvételi lehetőségeket, ezekről ma mi az álláspontja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Kérdésem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, aki válaszolni kíván az elhangzottakra.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Schiffer frakcióvezető úrnak mondom, egyrészt azzal teljesen egyetértünk, hogy a részvételi demokráciának ez nem az egyetlen, de az egyik legfontosabb, közjóilag az egyik legrelevánsabb eszköze. Azokról, amiket ön fölhozott rendeleteket és a nyilvánosságot szűkítő rendelkezéseket, nyilvánvalóan indokolható és érdemes is róluk



beszélni. De azt gondolom, hogy azt a kormányt, amelyik például az információs önrendelkezéssről szóló törvényt annak idején meghozta, vagy az üvegseb-rendelkezéseket, ma nyugodtan visszasírhatja képviselő úr ebben a tekintetben a 2010 előtti időszakot, még ezekkel a problémákkal együtt is.

Ami pedig Mátrai Márta hozzászólását illeti, szóval, idézek, jó? „Társadalmi feszültségek keltésének eszköze” Mátrai Márta szerint a népszavazás. Képviselő Asszony! Háznagy Asszony! Mondhatnám, hogy önök már csak tudják, de inkább csak annyit tudnék mondani, hogy ne haragudjon, de ez szégyenletes megfogalmazás volt. Az önök Alaptörvényének B) cikke még most is szó szerint így szól: „A közhatalom forrása a nép, és a nép a hatalmát kivételesen közvetlenül gyakorolja.” Sajnos, önöknél a „kivételesen” van a hangsúly, de ezt ön sem mondhatja. Például ilyet sem mondhat, hogy áthárítja a polgárookra a döntést. Miről beszél képviselőtársam?! A nép hárítja át a döntését ránk, közvetett képviselőkre, adja át a jogot arra, hogy mi döntéseket hozunk helyettük, és hogy a nép ilyen típusú jogát és akaratát nem minősítheti így itt a parlamentben.

Az pedig, hogy rossz időben, rossz szándékkal hoz valaki népszavazási kérdéseket, még egyszer mondom, csak azt tudom mondani önnek, hogy ez a Fidesz önbeismerése volt. Szeretném kérdezni, és azt ki dönti el, tisztelt képviselőtársam, ki dönti el, hogy mi a rossz idő és mi a rossz szándék. Mi úgy láttuk, hogy például - még egyszer mondom és zárom is ezzel - az utcán lévő ügyek egyike-másika még az önök miniszterelnökét is befolyásolta, és döntésének megváltoztatására kényszerítette; valószínűleg nem rossz szándékból és nem rossz időben tette.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Kérem, támogassák a törvényjavaslatunkat. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája**. Lázár János, Szűcs Lajos és Völner Pál, Fidesz, képviselők önálló indítványa T/1803. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentése T/1803/4. számon a hálózaton érhető el.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, az előterjesztők nevében ki kíván felszólalni. Megadom a szót Völner Pál képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról szóló javaslatunk lényege, hogy az a banktitok,

ami a bankok működését védi, illetve az ügyfelek érdekeit, egy bizonyos szegmensben, a pártok tekintetében átláthatóbbá váljon. Tehát feloldást kaphasson a szabályozás alól a bank, és így a pártokkal kötött ügyletek, szerződések, akár a múlt történései is átláthatóbbá váljanak, és a felvett hitelek, vissza nem fizetett hitelek története tisztázható legyen a közvélemény előtt is.

Ez az a szegmens, amit a módosítás érint, és ebben kérem a tisztelt Ház támogatását, hogy fogadják el a javaslatot. Köszönöm.

(17.10)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy képviselő úrnak a vita végén a zárásó elmondására 9 perc áll rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki felszólalni 10 perces időkeretben. *(Jelzésre:)* Megadom a szót L. Simon László államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Az önök előtt lévő törvényjavaslat módosítani kívánja a Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló törvényt. A módosító javaslat értelmében a pártok működési feltételeit szolgáló ingatlanok vásárlásához nyújtott MFB-hitelek esetében az ügyfél személye, az ügylet összege, a pénzkölcsön nyújtására vonatkozó szerződés, a biztosítéki szerződés, valamint a kapcsolódó végrehajtási eljárás iratai a jövőben nem minősülnek banktitoknak. A javaslat szerint ezt a rendelkezést a jövőbeli és a korábban már megkötött hitelügyletekre egyaránt alkalmazni kell.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt években számos ügylet, amiről itt szó van, széles körű közérdeklődésre tartott számot. A szerződések megismerhetőségét illetően mind egyértelműbb társadalmi és politikai igény mutatkozott, amit nem lehet figyelmen kívül hagyni. A kormány elkötelezte magát a pártok finanszírozásának és pénzügyének átláthatóbbá tétele mellett, és támogat minden, a pártok működésének állampolgárok általi megismerhetőségét célzó javaslatot. Úgy véljük tehát, tisztelt képviselőtársaim, hogy a pártok esetében a transzparencia fokozottan fontos, függetlenül attól, hogy helyet kaptak-e az Országgyűlésben vagy sem.

A törvényalkotásban részt vevő pártok olyan társadalmi szervezetek, amelyeket a választópolgárok bizalma juttatott kiemelt szerephez, az országgyűlési pártok választott képviselői a szavazók akaratának köszönhetően vehetnek részt a törvényhozásban, és dönthetnek az ország jövőjét érintő igen súlyos ügyekben. Mindezekért a kormány úgy gondolja, hogy az MFB-törvény módosítása és a pártingatlanok megvételére adott hitelszerződések megismerhetősége, az említett ügyletek banktitok alóli feloldá-

sa egyértelműen a közbizalom tovább erősítését szolgálja.

A politikai szervezetek átláthatósága olyan széles körű társadalmi elvárás, amelynek minden, a választópolgárok parlamenti képviselőjére felhatalmazást kapott pártnak meg kell felelnie. Az önök előtt fekvő törvényjavaslat, tisztelt képviselőtársaim, ezt tartja szem előtt, hiszen politikai értékrendtől és szavazói támogatottságtól függetlenül, megkülönböztetés nélkül minden érintett pártra vonatkozik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezeket figyelembe véve a kormány nevében támogatjuk a képviselői indítvány elfogadását. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Felszólalásra jelentkezett Mengyi Roland képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! A törvényjavaslat célja a Magyar Fejlesztési Bank tekintetében a banktitoknak nem minősülő adatok körének kiszélesítése a közügyek átláthatóságának biztosítása érdekében. A javaslat alapján az országgyűlési képviselők általános választásán országos listát állító és az Országgyűlésben képviselőcsoport alakítására is jogosultságot szerző párt részére, a párt működési feltételeinek biztosítása érdekében iroda rendeltetésű ingatlan vásárlásához a Magyar Fejlesztési Bank által az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 68. §-ában meghatározott feltételek szerinti, korábban nyújtott kölcsönre vonatkozó adatok a közügyek átláthatóságának elősegítése érdekében nem minősülnek banktitoknak. Így ezen adatok tekintetében nem alkalmazandók a banktitok megtartására vonatkozó rendelkezések.

A 2007-es vagyontörvény adott lehetőséget arra, hogy a parlamenti pártok állami kezességvállalás mellett kedvezményes Magyar Fejlesztési Bankkölcsönrel működési célú ingatlanokat vásároljanak. Az SZDSZ 415 millió forintot vett fel a Fejlesztési Banktól, de miután nem fizetett, 2010 decemberében a hitelt felmondták, 2011 március óta pedig a pénzintézet végrehajtási joggal rendelkezik az ingatlanfedezetek felett.

Érkezett olyan módosító javaslat, amely úgy módosítaná a törvényt, hogy nemcsak a pártingatlanok, hanem a Magyar Fejlesztési Bank tulajdonában lévő egyéb gazdasági társaságok vagyoni helyzetére, üzleti tevékenységére, gazdálkodására, tulajdonosi kapcsolataira vonatkozó adatokat is ki kívánja emelni a banktitok köréből. Véleményem szerint a gazdasági élet egyéb szereplőivel kapcsolatban méltánytalan és indokolatlan lenne kiterjeszteni ezt a törvényt. Ez a javaslat ugyanis arra született, hogy a pártokkal szemben egy szigorúbb követelmény érvényesüljön az átláthatóság jegyében.

Kérem, támogassák a módosító javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén írásban jelezte felszólalási szándékát Tóth Bertalan képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó, 9 perces időkeretben.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mengyi képviselőtársam már előre válaszolt az én felvetéseimre, hiszen valóban benyújtottunk egy olyan módosító indítványt, amely kiterjesztén ezt a banktitok alóli mentességet, hiszen hallhattunk itt a felszólalások között olyan kijelentéseket, olyan fogalmakat, mint átláthatóság, nyilvánosság, közérdekűség, és hallhattunk egy olyan kifejezést is, amely arról szólt, hogy olyan ügyek, amelyek nagy közérdeklődést váltanak ki. Módosító javaslatunk is ezt célozta, hiszen mi támogatunk minden olyan kezdeményezést, amely ezeknek az elveknek megfelel, az átláthatóságnak, a nyilvánosságnak és a közérdeklődés teljesítése elvének, hiszen láthattuk azt, hogy a Fidesz-kormányzat az elmúlt időszakban például a Magyar Fejlesztési Bank működésének nyilvánosságával kapcsolatban milyen korlátozó jogszabályokat hozott. De gondolok itt a különböző állami vállalatoknál korábban megvolt nyilvánosság korlátozására.

És mi az a nagy közérdeklődésre számot tartó ügy, ami a mi javaslatunk mögött is meghúzódik? A Simicska Lajos által tulajdonolt Közgépnek nyújtott több tízmilliárdos magyar fejlesztési banki hitel. Ugye, emlékszünk rá, hogy rázúdult a társaságra a sok európai uniós fejlesztésnél a megrendelés, és szükséges volt, hogy ezeknek a megrendeléseknek eleget tudjon tenni, és láss csodát, a Magyar Fejlesztési Bank, az állam bankja segített is ebben a Közgépnek, hiszen több tízmilliárd forintban hitelt nyújtott. Mi szeretnénk ennek a részleteit is megismerni, és nyilvánvalóan, amennyiben tudják támogatni a módosító indítványunkat, akkor tudjuk támogatni az önök javaslatát is.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az írásban előre bejelentett felszólalások végére értünk. Most a normál időkeretben felszólalásra jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Felszólalásra következik Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport.

Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Vannak a magyar államnak olyan pénzintézetei, amelyek sok-sok milliárd adóforinttal gazdálkodnak, működésükről mégis alig tudunk valamit. A legelső, ami az emberek eszébe jut, a Magyar Fejlesztési Bank, de ugyanígy említhetném az Eximbankot vagy az Exporthitel Biztosítót. Sőt a jelenlegi kormánytöbbség ugyanilyen átláthatatlan-

nak tervezi a Nemzeti Bank gyámkodásában létrehozandó úgynevezett rossz bankot.

Tíz- és százmilliárd forintok folynak el ezen intézményeken keresztül. Időről időre felröppenek botrányos részletek; általában az aktuális kormány-nál jól fekvő cégek kapnak gyanús körülmények között segítséget. Azonban a pontos igazság alig-alig ismerhető, hiszen a megkötött szerződéseket üzleti vagy éppen banktitoknak minősítik. Az adófizetők pénze így kerül kétes vállalkozásokhoz vagy egyenesen pénzügyi kalandorokhoz.

Ez a rendszer szinte mindent megtestesít, ami ellen az LMP küzd, a kiváltságosok és hűbéresek garantált hasznát, a politikai szempontú kontrasztelekiót, az állampolgárok kiskorúsítását. Véget kell vetnünk ennek a gyakorlatnak, amely a mindenkori kormányok kedvelt eszköze saját kegyeltjeik helyzetbe hozására.

Most egy olyan kormánypárti javaslat fekszik a Ház előtt, ami egy nagyon apró lyukat ütne a kulisszákban: a titokban elköltött adóforintok egy picit szelvére talán rálátást enged a Fidesz. A Magyar Fejlesztési Bank esetében kikerülnének a banktitok leple alól azok a hitelek, amelyeket politikai pártok kaptak székházvásárlásra.

(17.20)

Mit is mondhatnánk minderre? Először is agyrém, hogy eddig ezek a hitelek nem voltak nyilvánosak, éppen úgy, ahogy az MFB, az Eximbank és a Mehiv működésének fontos részletei. Természetesen támogatjuk a törvénymódosítást, mert jó irányba mutat, akármilyen csekélység is a probléma egészéhez képest. De egyvalamit senki se felejtse el: amíg százmilliárdos hitelkeretéről döntenek átláthatatlanul, addig érdemi előrelépés itt nem lesz. Senki ne lepődjön meg, ha az utca embere csalódott, kiábrándult és bizalmatlan. Pont ez, az elszámolás elől menekülés, a barátok és üzletfelek kistaffirozása, az igazi döntési szempontok homályban hagyása bőszihi fel az embereket. Ezt a gyakorlatot, a mutyizás táptalaját kell mindenekelőtt felszámolni, hogy a polgárok bízhassanak a választott vezetőkben, a politikusokban.

A most Ház előtt fekvő törvénymódosítás apró, mikroszkopikus lépés a helyes irányba, de ne gondoljuk azt, hogy nincs további teendő ezen a téren. Az LMP álláspontja eddig és ezután is világos ebben a kérdésben. Mi azt sürgetjük, hogy az MFB, illetve a többi közpénz felett döntő állami pénztintézet minden szerződése legyen nyilvános egy ésszerű határidő letele után. Azt gondolom, hogy az állami szervezetek felől nézve ez erkölcsi kötelesség, ez lenne a tisztesség minimuma. A szerződések másik oldalát nézve pedig elvárható egy magáncégtől, hogy vállalja ezt a feltételt, ha az adófizetők pénzéért tartja a markát.

Nem csak a magyar politika évek óta tépázott tekintélyének tenne jót az átláthatóság. Egészen biztos vagyok benne, hogy tíz- és százmilliárd forintokat lehetne megtakarítani hasznosabb célokra, például az oktatás és az egészségügy megmentésére,

a szegénység elleni harcra vagy a környezetvédelemre. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Szintén felszólalásra jelentkezett Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportja. Öné a szó, képviselő úr.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az elején elmondom, a Jobbik Magyarországért Mozgalom természetesen örömmel támogatja ezt a törvényjavaslatot. Engedjék meg, hogy egy kicsit magaménak is érezzem ezt a törvényt, hiszen több mint egy éve küzdök azért, hogy az SZDSZ tartozásaival kapcsolatos információk napvilágot láthassanak. Több írásbeli kérdést tettem föl a szaktárcát felügyelő miniszternek, így Németh Lászlónénak is és most Lázár Jánosnak is, és örömmel vettem, hogy az egyik ilyen interpellációs kérdés után Lázár János úgy döntött, hogy igazam volt az elmúlt egy évben is, nem lehet banktitok egy olyan kölcsönszerződés, amely kölcsönszerződést egy száz százalékban állami tulajdonú bank és a magyar adófizetők pénzéből nyújtotta; ez a törvényjavaslat ezért került ide a Ház elé. Engedjék meg, hogy egy-pár mondatot még egyszer elmondjak az előzményekről, hogy miről is dönt jelen pillanatban, most ez a törvény, és mi volt az oka annak, hogy ezt a törvényt meg kellett alkotnunk.

2012. augusztus 31-én az Állami Számvevőszék elnöke kiadományozta a Szabad Demokraták Szövetsége - Magyar Liberális Párt 2009-2010. évi gazdálkodása törvényességének ellenőrzéséről szóló ellenőrzési jelentést. Ebből a jelentésből nyilvánvalóvá vált mindenki számára, hogy a párt részéről súlyos visszaélések történtek a közpénzekkel szemben, sőt az is felmerült, hogy a károk megtérülésére vajmi kevés esély van. Mint ahogy Mengyi Roland elmondta, a probléma eredője az volt, hogy az állami vagyontörvény 2007. novemberi módosítása úgy szövelt, hogy az országgyűlési képviselők általános választásán országos listát állító és az országgyűlésben képviselői csoport alakítására is jogosultságot szerző párt részére a párt működési feltételeinek biztosítása érdekében iroda rendeltetésű ingatlan vásárlásához a Magyar Fejlesztési Bank Zrt. a párt kezdeményezésére pénzkölcsönt nyújt. Tehát a Magyar Fejlesztési Bank, a magyar állam kizárólagos tulajdonában lévő hitelintézet nyújtotta a hiteleket, és megállapíthatóan a mindenkori költségvetést terhelték ezek a hitelek. A pénzkölcsön nyújtására tehát egy olyan bank részéről került sor, amely akkor is köztulajdonban állott, és olyan forrásokat helyezett ki, amelyek közpénznek minősülnek.

A Szabad Demokraták Szövetsége a szóban forgó kölcsönökből rövid idő alatt 20 darab ingatlan vásárolt - hozzáteszem csak halkan, hogy két olyan településen is vettek ingatlant, ahol nem is volt SZDSZ-alapszervezet, és mint mondtam, arról volt szó, hogy a párt működésére használják fel ezeket az

ingatlanokat -, és természetesen a 20 ingatlanok a céltól eltérő használata sem volt nyilvános egészen addig, amíg az Állami Számvevőszék közzé nem tette az ominózus jelentését. Ebből a jelentésből hadd idézzek még egy keveset: „Az MFB 2010. december 28-án a kölcsönszerződést felmondta, mivel a párt - tehát az SZDSZ - 2009. július 15. óta a tőke- és kamatfizetési kötelezettségeinek nem tett eleget.”

Azóta eltelt több mint négy év, és semmilyen információval nem rendelkezünk arról, hogy a szerződés felmondását követően, a végrehajtási jog megnyílt után milyen intézkedéseket tett az állami vagyongazdálkodó annak érdekében, hogy a kintlévőségeit behajtsa. Annyit tudunk, hogy a 2011-es adósság utáni kamattartozás már a 2011. év végére 58 millió 274 ezer forintba rúgott. Az már csak hab a tortán, hogy a párt az államon kívül - ugyancsak ingatlanügyekből kifolyólag - a VII., VIII. és IX. kerületi önkormányzatoknak is tartozott 2010. december 31-én 63 millió 824 ezer forinttal, és a teljes tartozása a 2011. év végén hozzávetőleg 770 millió forint volt

A tetemes tartozás évről évre csak növekedett, mígnem az SZDSZ Országos Tanácsa úgy döntött, hogy kezdeményezi az ügyészségnél önmaga feloszlását. Innentől kezdve vége is lett volna ennek a történetnek, ha most nem tartanánk ott, hogy ezt a törvényjavaslatot önök benyújtották, és remélhetőleg a Ház el is fogja fogadni. Hozzáteszem még, hogy tettem az ügyben büntetőfeljelentést is. A feljelentésem alapján immáron több mint háromnegyed esztendeje folyik a nyomozás költségvetési csalás, tartozás fedezetének elvonására irányuló kísérlet, továbbá hűtlen kezelés bűncselekmények alapos gyanúja miatt.

A fenti számsorok egy nyilvános, bárki számára hozzáférhető, készített jelentésből jutottak a tudomásunkra az Állami Számvevőszéktől, de az ugyanilyen tárgykört érintő kérdéseimet a feladat- és hatáskörrel rendelkező szaktárca több ízben is visszautasította; tehát mint mondtam, az államtitkár aszszony is visszautasította, és egyébként Lázár János is az első írásbeli kérdésemre visszautasította a választ. Felmerül tehát a kérdés, hogy miként lehetséges egyáltalán ez a nonszensz helyzet, hogy a Magyar Fejlesztési Bankot felügyelő mindenkori szaktárca arra a kérdésemre, amelyik úgy szólt, hogy „Jelenleg mekkora a szabad demokratákkal szembeni követelés pontos összege, azaz a tőke- és a kamattartozás?” azt a választ adják, hogy banktitok, ugyanakkor az ÁSZ-jelentésben pontosan rögzítette ugyanezt az adatot a 2011. év végi állapotnak megfelelően. Tehát az egyik szervnél banktitokként értékelik, az Állami Számvevőszéknél nem értékelik banktitokként ugyanezeket a számsorokat. Miért is lenne - véleményünk szerint - banktitok az, hogy a megnyílt végrehajtási jog alapján milyen cselekményeket hajtott végre a bank a kihelyezett kölcsön megtérülése érdekében.

Tehát az ügy lényege arról szól, hogy ezek az adatok nem képezhetik sem bank-, sem üzleti titok körét, amiért a most benyújtott törvényjavaslatot

üdvözlöm. Tehát közpénzekből kifolyólag, pártoknak nyújtott hitel, amit felhasználnak, és hogy hogyan használják fel, az véleményem szerint egyáltalán nem képezheti banktitok körét, ezért maximálisan üdvözljük ezt a törvényjavaslatot, sőt kimondottan köszönöm Lázár Jánosnak, hogy ezt a törvényjavaslatot benyújtotta, és természetesen a Jobbik Magyarországért Mozgalom meg fogja szavazni.

Hozzáteszem, hogy innentől kezdve ez már nem csak az SZDSZ ügyeiről szól, hiszen az összes olyan pártnak, aki élt ezzel a lehetőséggel, vagy aki a jövőben bármilyen formában kapcsolatba fog kerülni a Magyar Fejlesztési Bankkal és közpénzeket fog felhasználni, ezeknek a pártoknak nyilvánosak lesznek ezek a szerződésai, és én úgy érzem, hogy ez a tisztaságot és az átláthatóságot maximálisan szolgálja.

Akinek nincs takargatnivalója, annak nem kell félnie ettől a törvénytől, akinek pedig van, az majd, gondolom, nem fogja megszavazni ezt a törvényt. A Jobbik Magyarországért Mozgalom meg fogja szavazni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki az adott napirend keretében felszólalni. (Nincs jelzés.) Jelenkét nem látok. Megkérdezem, az előterjesztők nevében kíván-e képviselő úr válaszolni. *(Dr. Völner Pál bólint.)* Igen, megadom a szót Völner Pál képviselő úrnak.

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak röviden, mert néhány kérdés felmerült. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Schmuck Erzsébet képviselőtársunknak merültek fel olyan aggályai, ami az MFB működését érintette. Azt kijelenthetjük nyugodtan, hogy a Fejlesztési Bank működésére vonatkozó szabályok szigorúbbak, mint a többi bankra vonatkozó szabályok.

(17.30)

Tehát az a kérdéskör, hogy nem átlátható a működése, és hogy ott különböző olyan üzelmek folynának, amelyek más bankoknál nem megengedettek, ez a közbizalom rombolására alkalmas, és szerintem mélyen sérti a bankban dolgozókat. Ugyanolyan büntetőjogi felelősségük van, anyagi felelősségük, polgári jogi felelősségük van, vonatkoznak rájuk a hitel- és pénzügyi törvény előírásai, felügyeletük van.

A Szilágyi György képviselő úr által említettek: az ÁSZ-nak valóban van ilyen jogosítványa. A bank, illetve a minisztérium nem érezte magát feljogosítva itt a banktitok átlépésére. Valóban köszönjük azt a támogatást, ha sikerül ezt a problémakört feloldani. Remélhetőleg mérlegadatokból, egyéb nyilvános végrehajtási és egyéb bírósági adatokból pedig a jövőben is mindenféle olyan ügyek felszínre bukkanhatnak, amelyek esetleg ebben a körben érzékenyebbek lehetnek, illetve nem tudja ezeket első körben kiadni a bank.

Mindezekkel együtt köszönöm a támogatást, és kérem, hogy szavazzuk meg az előterjesztést. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom, és a szavazásokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló 2013. évi CCXXX. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/804. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető, a kijelölt Költségvetési bizottság részletes vitáról szóló jelentését a T/804/4. számon megkapták. A Költségvetési bizottság összegző módosító javaslata T/804/6. számon, összegző jelentése pedig T/804/7. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Költségvetési bizottság álláspontjának és a kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Megadom a szót László Tamás úrnak, a bizottság elnökének.

LÁSZLÓ TAMÁS, a Költségvetési bizottság elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány mindig is hangsúlyozta, hogy elkötelezett az államháztartás rendbetételét illetően, ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy az idén mindösszesen csak egy alkalommal módosítja a költségvetést, de alapvetően ez sem fogja veszélyeztetni az uniós módszertan szerinti 2,9 százalékos hiánycél teljesülését. A módosítást ugyanis az indokolta, hogy a kormány év közben olyan nem várt intézkedéseket hozott, amelynek célja a korábban feladott állami pozíciók újraépítése. A következő cégekben vásároltunk az idén részesedést: Főgáz Zrt., Antenna Hungária Zrt., Magyar Gáz Tranzit Zrt., AVE Magyarország Zrt.

A törvényjavaslathoz módosító indítvány nem érkezett, de a költségvetési bizottság módosításra irányuló szándékot fogalmazott meg, amelyek közül a legfontosabbak a következők.

Elsőként az Eximbank forrásjuttatása; célja az, hogy a hitelezési aktivitás bővítése érdekében a tevékenységét eddig is radikálisan bővítő Eximbank további forráshoz jusson.

Másodsorban pontosítja a helyi önkormányzatok esetében a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz ártalmatlanítása támogatásának és ezenkívül a gyermekétkeztetés támogatásának elszámolási szabályait.

Harmadsorban a közúti áfacsalások, a fiktív külföldre szállítások következtében meglévő áfacsalások visszaszorítását célozza az, hogy 8,5 milliárd forint többletforrást biztosít a közúti áruforgalmi ellenőrző rendszer kiépítésére.

Negyedsorban új felhatalmazást ad az államháztartásért felelős miniszternek, hogy az állam nevében az állam fizetési kötelezettségére vonatkozó szerző-

dések esetén a szerződés megerősítésére nyilatkozatot teheszen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezekre való tekintettel kérem önöket, hogy a holnapi napon támogassák szavazatukkal a 2014. évi költségvetés módosítását. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kisebbségi vélemény ismertetésére megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Előttém szóló László Tamás képviselőtársunk elmondta, hogy stratégiai célokat tűzött ki maga elé a kormány, amelyeknek a teljesítéséhez természetesen kell rendelni költségvetési forrásokat is. Mi azonban úgy látjuk, hogy mind a költségvetési módosításnak az időpontja, mind annak a módja egyébként nem feltételezi azt a stratégiai gondolkodást, amelyet képviselőtársam is említett. Azért mondom ezt, mert a 2014-es költségvetésnek a módosítása kis híján összezsúszott a 2015-ös költségvetés tárgyalásával. Az utolsó pillanatban elénk hozott módosítással ugye 152 milliárd forinttal növeljük valójában az idei költségvetés hiányát, hiszen bevételi oldalon nem szerepel más arra, hogy közműcégeket vásároljunk.

Amikor először tárgyaltuk ezt a költségvetési módosítási javaslatot itt a tisztelt Ház falain belül, már akkor is elmondtam, hogy ezzel a 152 milliárd forinttal valójában azért növelni fogjuk a hiányt, és itt azért fel kell arra hívni a figyelmet, hogy igaz, hogy az európai uniós metodika szerint a vagyoni más oldalon természetesen megjelenik a könyvekben, illetve az államháztartásban, azzal együtt a Költségvetési Tanács felhívta arra a figyelmet, hogy igen, az év végi elszámolásban a költségvetés reálhiányára márpedig ez a mostani, kicsit kapkodva benyújtott költségvetési módosítás hatással lehet. Érdemes ezt egyébként végigolvasni és ennek a következményeit is szem előtt tartani.

Közműcégeket vesz jobbra a magyar állam 152 milliárd forintért, mi erre azt mondtuk, hogy ez a drága módja annak a stratégiai célnak, amelyet a kormány el akar érni. A kormány azt akarja elérni, hogy ezek a közműcégek ne úgy, ne abban a megszkottott rendben, amit eddig megszoktak, ne akképpen gazdálkodjanak és ne akképpen szolgáltatassanak. Itt szabályozással kellene elérnünk azt, ami a kormánynak, illetve a törvényhozásnak az akarata, nem pedig tulajdonosi szemléletben kell gondolkodni. Erre nekem akkor Banai államtitkár úr azt mondta, hogy mindkettőre szükség van. Én úgy gondolom, hogy az egyike természetesen szükség van. Az, amiben a törvényhozásnak szerepe lehet, az az, hogy olyan szabályozókat alkot, amelyben ezek a közműszolgáltató cégek megfelelően tudnak működni, és a törvényeknek megfelelően tudnak működni. A tulajdonosi

szemlélet ebben az esetben egész egyszerűen csak drága. A magyar államnak ott kell szolgáltatnia, ahol más nem szolgáltat helyette. Ilyen az egészségügy, ilyen az oktatás, ilyenek a szociális területek.

A következő évi költségvetésben természetesen látjuk is, hogy ezekre nem jut több, mégis egyébként most pedig ezeket a cégeket megvásároljuk. Egészségügyre, oktatásra nem fog több jutni, pedig én úgy gondolom, hogy a magyar államnak ott kell szolgáltatnia, nem pedig ott, ahol piaci szereplők vannak.

Visszatérve egy pillanatra a metodikára: László képviselőtársamnak azt a mondatát, amelyben azt mondta, hogy örül, hogy a 2014-es költségvetést csak egyszer módosították, ezt valószínűleg azért mondhatta, mert mi mindig azért ostromozzuk a kormányt, mert a 2013-ast nyolcszor kellett módosítani, de mégis, ez az egy ez három. Egyszer már letárgyaltuk itt a parlament előtt, letárgyaltuk itt plenáris ülésen, majd visszakérült ez a bizottság elé, ahol egyébként hozzájött például az Eximbanknak a 20 milliárd forintja, amelyre rákérdeztünk, hogy ez vajon miért így van, majd ezt követően még egyszer visszajött a bizottság elé, miután már egyszer elmondtuk, úgy a bizottság elnöke is, mint jómagam is, hogy ennyire közel a 2015. évi költségvetésnek a tárgyalásához talán már nem is illik, de metodikailag egészen biztosan nagyon nehezen kezelhető a 2014-es költségvetésnek a módosítása. Tehát háromszor tárgyaltuk meg ezt a javaslatot.

Amit emellé még muszáj elmondanunk, az az - ami miatt nem is értünk vele egyet -, hogy az MVM-nél látjuk, hogy egyfajta profiltisztítás folyik, mondhatjuk ezt így is, mondhatjuk úgy is, ezt most jó értelemben gondolom, természetesen ismerjük a hátterét, itt most nem terhelném önöket, és természetesen nem is rabolnám vele az időt, hogy miért van erre szükség. Én egy dolgot nem értek, hogy erre miért költségvetési forrásból van szükség, és költségvetési forrásra miért van szükség. Önök annyira büszkén állítják azt, hogy sem a rezsicsökkentés, sem ezeknek a cégeknek a megszerzése, sem ezeknek a cégeknek a megregulázása, a gazdálkodásukba való belefolyás, az soha, de soha nem került áthárításra, sem adók formájában, sem pedig díjak formájában nem került áthárításra a magyar lakosságra, akkor most miért kell költségvetési forrást fordítani arra, hogy akár a Paks II-t, akár a földgáztranszfert az egyik állami cég átvegye a másik állami cégtől.

(17.40)

Ennek a megoldása egyébként az is lehet, hogy az állam természetesen mindkét cégének ad egy megrendelést, azok pedig a maguk módján lezárják ezt az ügyet. Ennek két módja is van. Egész egyszerűen az, hogy az MMV fizet az MVM-nek azért, amit megvásárol tőle, vagy az egyik oldalon töркеemelés, a másik oldalon pedig töркеcsökkentés lesz. Erre természetesen azt a választ kaptam, hogy az MVM-nél önök nem szeretnék vagyonszerzést látni, és az MVM nem engedheti meg magának, hogy ott va-

gyonszerzés legyen. Úgy gondolom, ez a válasz nem válasz. Nem szabadna, hogy két állami cég között bizonyos vagyontárgyak, bizonyos üzleti érdekeltségek tulajdonost cserélnek, ha úgy tetszik, az állam az egyik zsebéből a másik zsebébe áteszi ezeket a vagyonelemeket. Arra, hogy miért kell az adófizetők által befizetett adóforintokat használni, például ebben a két esetben ez csak 15 milliárd forint, nem kaptunk megfelelő választ.

Úgy gondolom, főleg annak a fényében is, amit korábban mondtak, hogy soha nem hátrították át a lakosságra, és soha nem volt ennek költségvetési kihatása, akkor talán megmaradhatna ez a logika is, és akkor ezt nem kellett volna tárgyalnunk. Emögött valószínűleg valami más van. Illetve természetesen azt is figyelembe kell venni, hogy most már látjuk a 2015-ös költségvetést, ahol pedig azt látjuk, hogy most az állam vesz cégeket. A következő évi költségvetésben benn van egy 169 milliárd forintos tétel, amely pedig valaminek az értékesítése, kifejtve nincs benne, de valaminek az értékesítéséből fog majd befolyjni a költségvetésbe, remélem, hogy a kettő között nem kell találnunk semmifajta összefüggést.

Ezeket a kérdéseket a metodika miatt, tehát amiatt, hogy miért most és miért így kellett tárgyalni, miért háromszor kellett ezt az egyet tárgyalni, és mindig hozzájött még egy, még egy, még egy további kormányzati ötlet, amely bejött a bizottság elé, emiatt is, illetve amiatt is, amit korábban elmondtam, egyet lehet érteni azzal, ha meg akarják regulálni ezeket a közműszolgáltató cégeket, de ahhoz ez túl drága, ahhoz szabályozni kellene.

Ezért kisebbségi véleményként a bizottság azt fogadta el és mi is ezt fogjuk képviselni a Magyar Szocialista Párt frakciójában, hogy nem támogatjuk az előterjesztést. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Tállai András urat, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárát, kíván-e válaszolni vagy a kormány nevében felszólalni. *(Tállai András: A végén!)* Nem, az államtitkár úr jelezte, hogy majd a zárzó kapcsán kívánja elmondani a tárcá és a kormány álláspontját.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirendi pont szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Először az írásban jelentkezőknek adom meg a szót. Elsőként felszólalásra következik László Tamás képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Az előttem szóló képviselő úrnak csak néhány mondattal válaszolnék az általa elmondottakra. A szocialisták ezeket a közműcégeket eladták, és az ottani szabályozás bizony azt tette lehetővé, hogy maximált profitot biztosítottak ezen cégek számára. Ezzel szemben azt gondolom, hogy ezek az intézkedések, ezek a lépések, ezek a közműcégekben

történő részesedésvásárlások bizony a magyar lakosság érdekében végzett tevékenységek voltak. Valamennyi lépés, amelyet felsoroltunk, mind olyan lépés, amely a magyar lakosság érdekeit szolgálja. Szerintem az, hogy az Eximbanknak forrást juttatunk, azt a hitelezési gyakorlatot, hitelezési aktivitást erősíti, amire óriási szükség van. Valamennyi olyan tétel, amit felsoroltunk, olyan gondolatok, olyan tételek, amelyek a 2015. évi költségvetésben ésszerű és pozitív tartalmú módosítások.

Azt gondolom, mivel még szavazásra nem került sor, hogy mindent teljességgel időben teljesített a kormány is, és a holnapi szavazással a parlament is ezt fogja tenni. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén írásban jelezte felszólalási szándékát Szakács László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport.

Öné a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Úgy gondolom, hogy a kisebbségi véleményben nagyjából-egészében azt az álláspontot elmondtam, amely a Szocialista Párt frakciójának a véleménye. Egy reakciót azonban egészen biztosan megér László Tamás képviselőtársam előző felszólalása.

Úgy gondolom, a magyar lakosság érdekét az szolgálja, ha minél kevesebb költségvetési forrást kellene arra fordítani, hogy az állam egyik cége az állam másik cégével üzletel. Egész egyszerűen bizonyos üzletágak elkerülnek az egyik cégtől, és odakerülnek a másik állami céghez. Ez normális esetben, piaci körülmények között nem úgy történik, hogy a tulajdonos egyből a zsebébe nyúl, és az egyik cégnek az ebből fakadó bevételkiesését, vagy az ebből fakadó vagyonszűkülését kifizeti, hanem úgy, hogy az egyik cég kigazdálkodikja. Ezek nagyon nagy cégek, ezek, úgy gondolom, el is bírnák ezeket a kiadásokat. Nem értjük, hogy a magyar lakosságnak az miért állna érdekében, hogy erre költségvetési forrást, adóforintokat biztosítsanak azért, hogy az egyik cégnél ne legyen vagyonszűkülés. Hiszen el is kerül onnan a másik állami céghez a vagyon, tehát nem máshova kerül ki a vagyon.

Az Eximbank tekintetében nem támadtam, képviselőtársam. Örülünk, ha a magyar exportot sikerül egyáltalán talpra állítani. Nagyon örülünk, ha ennek egy jó szereplője lesz az Eximbank. Egész egyszerűen arról van szó, hogy amikor először tárgyaltuk ezt a költségvetési módosítási javaslatot, akkor ez nem feltétlenül szerepelt itt benne. Mint ahogyan a földgáztranszfer ára is szépen lassan kúszott feljebb 2,5, 3, majd 5 milliárd forintig. Egész egyszerűen egyszer csak a nyakunkba esett ez a javaslat. Mi erre azt mondjuk, hogy ez kapkodás, ez kapkodó javaslat volt. A végén még az államtitkár úr is a bizottsági ülésen magára vállalta, hogy az egyik módosító javaslat valójában egyébként azért van, mert korábban elfelejtették beleírni.

Amikor ekkora összegekről döntünk, amikor ilyen előterjesztéseket tárgyalunk, úgy gondolom, kicsit pontosabb előkészítés is lehetne. Márpedig nem az, hogy a kormány megad egy megrendelést, na, akkor azt vigyük el a bizottsághoz, legyen ez egy bizottsági módosító, hiszen arra ad még lehetőséget a házszabály, és akkor gyorsan ezt még hozzuk be a Ház elé.

Ha van idő, ha ésszerű határidők vannak, akkor ezt meg lehetett volna csinálni. Márpedig nem gondolom, hogy ezek a stratégiai célok november elején keletkeztek a kormányban. Ezt korábban is meg lehetett volna csinálni, behozni, nyugodtan végigtárgyalni, és utána minden további nélkül megtehető volt, hogy megtárgyaljuk és meg is szavazzuk ezeket a célokat. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a normál időkeretben felszólalásra jelentkezett képviselők felszólalásai következnek. Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, LMP-képviselőcsoport.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Hónapok óta a parlament előtt fekszik a 2014-es büdzsé módosítása, amihez legutóbb újabb érdekes módosító javaslatot csatolt a kormány a költségvetési bizottságon keresztül. Ebből az derül ki, hogy nem csupán az ideai államosításokat - Főgáz, Antenna Hungária, AVE - kívánják átvezetni a költségvetésen, hanem egy év végi pénzszorás keretében a 100 milliárd forintos Országvédelmi Alap közel felét is elköltenék.

A módosító javaslat értelmében a pénzforgalmi szemléletű deficit 15 milliárd forintra emelkedne, a központi tartalék pedig 47 milliárd forintra csökkenne. Még idén 20 milliárd forintot költenének az állami tulajdonú Eximbankra, amely egyébként jövőre újabb 18 milliárdos tőkeemelésben részesül. 2015-ben emellett 23 milliárd forint támogatást is kap kamatkiegyenlítésre, és így ez két év alatt 61 milliárd forintba kerül az adófizetőknek. A Eximbankon túl 9 milliárdot juttatnának a Magyar Postának, és a MÁV Zrt. is átesik egy kisebb konszolidáción.

A folyó támogatások mellett az Államvasutak hiteleiből idén 35 milliárdot, jövőre 23,4 milliárd forintot vállal át az állam. De az elvben nyereséges állami energiamagut Magyar Villamos Művek is tőkeinjekciót kap. Az ideai 10 milliárdos osztalékot követően decemberben várható egy 41 milliárdos MVM-tőkeemelés, amit a 2015-ös költségvetésben újabb 50 milliárdos adófizetői tőkeemelés követ.

(17.50)

Emlékeztetnék rá, hogy a kormány rezsiharcának egy fontos végrehajtója az MVM, így ezek az összegek valójában ennek költségeit fedezik. A jelenlegi módosító persze mindenre most nem tér ki, csupán arra, hogy a számos magántársaság bevonásával alig két évvel ezelőtt létrejött MVM Paks II.

Atomerőmű Fejlesztő Zrt. megvásárlására több mint 10 milliárdot utalnának át. Azt gondoljuk, egy alaposabb vizsgálatot is megérne, hogy valóban megér-e 10 milliárd adóforintot ez az újonnan alakult társaság.

A módosító javaslat további tételeit jelentik, hogy a Főgáz-részesedés megvásárlása a tervezetthez képest plusz 2 milliárd forintba kerül, illetve a tervezett 20 milliárd helyett 27 milliárd forintot költenének a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. tulajdonosi jogainak gyakorlására. Teszik ezt szinte egyetlen sor indoklás nélkül.

Az előzőkhöz képest aprópénz, de a Hungarian Initiatives Foundation nevű szervezet 612 milliós támogatása több mint elsüllyedt költség. A Fellegi Tamás volt nemzeti fejlesztési miniszter irányításával működő, Magyarország és az Egyesült Államok közötti együttműködés elősegítését célul kitűző alapítvány a kuratóriumi tagjai felét elvesztette a kitiltási botrány kezdete óta, köztük George Patakit, New York állam magyar származású korábbi kormányzóját. Ez nem túl sok eredmény ahhoz képest, hogy csak Fellegi fizetése eléri az évi 40 millió forintot.

A fentiekben, az államosításokon és az indokolatlan pénzosztáson túl kitér a javaslat a szén-dioxid-kibocsátási egységek kereskedelméből származó bevételek különböző jogcímekek közötti felosztására is. Arról a szektorról beszélünk, amely egész Nyugat-Európában a munkahelyteremtés szempontjából húzóágazatnak és a gazdasági növekedés motorjának számít. Magyarországon viszont a kormány 2010 óta altatja ezt az ágazatot, amely csak egy-egy jelentősebb korrupciós botrány kapcsán került be a hírekbe.

Az LMP már tavaly felhívta rá a figyelmet, hogy valójában a kvótabevételek száz százalékának az energetikai korszerűsítést kellene szolgálnia a költségvetés lyukainak befoltozása helyett, szemben a mostani törvénymódosításban nagylelkűen engedélyezett 50, illetve 25 százalékkal. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Jó lenne talán átállni egy olyan munkamódszerre, amely szerint, ha a kormányzat változtatni kíván a költségvetésben, akkor nem egy több száz vagy százmilliárdos nagyságrendű országtartalékot vagy céltartalékot rejt el mindegyik büdzséjében, hanem így, mint most, egy módosítási szándék kifejezésével megjelöli a megvásárolandó vagyontárgyat vagy a tervezett kiadást, és ehhez igazítja a költségvetést. Ezzel tehát önmagában nem lenne akkora probléma.

Az is látható, hogy a 152 milliárd forintos hiánynövekedéssel együtt járó tervezetet valószínűleg igen sürgős módon és igen gyorsan a kormányzat még most keresztül akarta verni, hogy ez ne a következő évet, éveket terhelje, és az is látható, hogy vannak itt

alapvetően támogatható célok. Tehát akár a Főgáz megvásárlása, pontosabban az érdekeltség-növelés tekintetében, akár az Antenna Hungaria vagy Magyar Gáz Tranzit Zrt. tekintetében magyarázható az, hogy az állami részesedést erősítsük. Nem ezzel van a baj.

A probléma azzal mutatkozik, hogy a lényegi indoklás hiányzik ezen tervezetek és főleg most a módosító javaslatokban szereplő akár csak 2 milliárdos különbségek mellől, de nagyon jó lenne tudni, hogy ezek miből adódnak, mivel indokolja a kormányzat, hogy ne kerüljünk olyan helyzetbe, mint korábban, amikor egy stratégiai társaságot kívánt visszavásárolni a kormányzat, erre kért egy hatalmas összeget, amit különítsünk el biankó módon a számára, aztán kiderült, hogy háromszoros különbség mutatkozott az értébecslés és a valódi érték között, és a vásárlási ár tekintetében. Tehát elmondható az, hogy itt nagyon komoly háttérszámításokkal, nagyon komoly háttér tanulmányokkal kellene rendelkezni.

S való igaz az, ha egyik állami cégtől a másikhoz csoportosítanak át különböző vagyonelemeket, akkor arra nem lehet válasz és nem lehet magyarázat az, hogy erre azért van szükség, mert az MVM tekintetében nem akarnak vagyonszétválást látni. Adódik a kérdés, hogy egy ilyen profitábilis vállalkozás tekintetében mivel magyarázható, mivel indokolható a tőkeemelések. De az biztos, hogy hosszú távon a hasonló indítványokat nyugodtan akkor lehet támogatni, ha ezek párosulnak egy reprivatizációs stratégiával, tehát láthatnánk, hogy egy ütemterv szerint a kormányzat mit, hogyan, miért, milyen értékben, reális értékben kíván-e visszavásárolni. A valódi rezsicsökkentés pedig valóban az lenne, ha ezen stratégiai társaságok nagy többsége vagy magyar állami kézben, vagy magyar állami ellenőrzés alatt állna.

Tehát a szocialisták javaslata, miszerint pusztán szabályozással oldandó meg ez a teljes kérdéskör, és pusztán a szabályozás vadhajtásainak lenyesegetésével vagy akár szigorításával megoldható lenne az, hogy a piaci szolgáltatók a kellő minőségben szolgáltatassanak, talán már egy évtizeddel ezelőtt megoldott. Nem kívánok mindig visszautalni a szocialisták időszakára, amikor 8 százalékos eszközárnyos garantált profitot kaptak olyan társaságok, amelyek egy-két hét alatt dobra verték teljes magyar ágazatok egyikét-másikat, de azt igenis elmondom, hogy a szolgáltatások minőségének szavatolása tekintetében nem feltétlenül elégséges csak a szabályozási környezet átalakítása. Egy reprivatizációs stratégia mentén igenis látni kéne, hogy milyen vagyontárgyak, milyen értéktárgyak szerezhetők vissza. De hangsúlyozom, a kormányzat részéről ez csak akkor sikeres, ha ezt reális áron teszi, ha nem kér többet tőlünk biankó csekkel olyan esetekben, amikor többszörös különbség áll fenn az értébecslés, a vagyonszámítás és a ráfordítandó összeg között. Tehát látható, hogy az eddigi stratégia nem feltétlenül működőképes.

Akkor tudjuk nyugodtan támogatni a hasonló indítványokat, ha egy egyértelmű ütemterv mentén átgondoltan, tisztességes és átlátható keretek között



zajlanak, hiszen Magyarország érdeke az, hogy a stratégiai társaságai - mint említettem - vagy magyar állami kézben, vagy állami ellenőrzés alatt álljanak. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki az adott napirend keretében felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megadom a szót Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, hogy válaszoljon a vitában elhangzottakra. Tízperces időkeret áll államtitkár úr rendelkezésére.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! A 2014. évi központi költségvetési törvény több ponton módosításra szorult, tekintettel a hatálybalépés óta meghozott kormányzati döntésekre és a törvény alkalmazása során felmerült pontosítási igényekre. A kormány által benyújtott módosító javaslat elsősorban a stratégiai jellegű társasági részesedésvásárlások költségvetési fedezetének megteremtése miatt szükséges.

A parlament előtt lévő 2014. évi központi költségvetési törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához az Országgyűlés Költségvetési bizottsága mint törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatot nyújtott be. A bizottsági módosító javaslat a kvótaértékesítési bevételek megosztásával és az egyházi köznevelési célú támogatások év végi felhasználásával kapcsolatos változások pontosítását célozza. A hulladék-közszolgáltatással kapcsolatos felhatalmazó szabályok, az önkormányzati felméréssel kapcsolatos és az egyéb, az önkormányzatokra és a fővárosi fejlesztésekre vonatkozó kedvező hatású módosítások pedig az időközben meghozott kormányzati döntések, folyamatok hatásainak átvezetését tartalmazzák.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném kiemelni, hogy az állami vagyon gyarapítását szolgáló kiadások módosításait egyrészt a törvényjavaslat benyújtása óta eltelt időszakban ismertté vált pontosítások indokolják, másrészt pedig a Paks II. projekt állami finanszírozásba vonása teszi szükségessé. Ezek a tételek összességében 14,8 milliárd forinttal növelik az államháztartás központi alrendszerének pénzforgalmi hiányát. Hangsúlyoznám ugyanakkor, hogy ezt a növekedést olyan pénzügyi tranzakciók eredményezik, amelyek az uniós módszertan szerint az államháztartás egyenlegét nem befolyásolják. A költségvetésben a közútfenntartási kiadások finanszírozására 10 milliárd forint, a Magyar Posta Zrt. egyetemes szolgáltatói szerepköréből adódó többletterhe megtérítésének megelőlegezésére 9,1 milliárd forint, az Eximbank tőkeemelésére pedig 20 milliárd forint többletforrás állhat a módosítás eredményeként rendelkezésre.

Ezen túlmenően még ebben az évben megkezdődnek a gazdasági fehéredésből származó, a 2015. évi többletbevételek realizálását megalapozó elekt-

ronikus közötti áruforgalom-ellenőrző rendszer bevezetéséhez szükséges fejlesztések, amelyre 8,6 milliárd forintos előirányzatot biztosít a módosító javaslat.

(18.00)

A fenti tételek együttesen 47,7 milliárd forint összegű többletkiadást eredményeznek, amelyek az uniós módszertan alapján is befolyásolnák a hiányt. A módosító javaslat azonban nem engedi a költségvetési hiány növekedését, mivel e kiadások költségvetési ellentételezését az Országvédelmi Alap előirányzatának csökkentése megteremti.

Magyarország gazdaságának dinamikus, jelenleg 3,2 százalékra becsült növekedése ugyanis lehetőséget ad arra, hogy a módosító javaslatban szereplő többletkiadásokhoz szükséges forrást az Országvédelmi Alap előirányzatának csökkentése fedezze. Fontos azonban hangsúlyozni, hogy az alap fennmaradó, csökkentett összege is megfelelő módon biztosítani tudja a kitűzött 2,9 százalékos, uniós módszertani szerinti hiánycél teljesülését.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy az összegző módosító javaslatot támogatni, illetve a Költségvetési Tanács engedélye alapján a törvényjavaslatot elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padso-rokban. - L. Simon László: Ez így lesz!)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A szavazásokra a holnapai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/1768. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A kijelölt Gazdasági bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/1768/21. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/1768/23. számon, összegző jelentése pedig T/1768/24. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Mivel a bizottság azt jelezte, hogy a kisebbségi előadó megnevezésére később kerül sor, először megkérdem, hogy a bizottsági álláspont ismertetése után kívánja-e valaki a kisebbségi véleményt ismertetni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Megadom a szót Pesti Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. PESTI IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Urak! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2014. november 20-ai ülésén a T/1768. számon benyújtott, a tudományos kutatásról, fejlesztés-

tésről és innovációról szóló törvényjavaslatot megtárgyalta, és ahhoz a bizottság 22 igen szavazat és 10 tartózkodás mellett - tehát ellenszavazat nélkül - összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat egyrészt tartalmazza a Gazdasági bizottság tízpontos módosító javaslatát, melyből kettőt a Törvényalkotási bizottság korigált, továbbá a módosító indítvány része a Törvényalkotási bizottság két saját előterjesztése is. A benyújtott módosító javaslat figyelembe veszi, hogy az egyetemek jelentős része magas színvonalú, nemzetközileg is elismert kutatási tevékenységet végez, valamint széles körű ipari és gazdasági kapcsolatrendszerrel rendelkezik. A törvényjavaslatban megfogalmazott cél érdekében szakterületük szerinti körben ésszerű lehet bevonásuk a kutatási, fejlesztési és innovációs stratégia megalkotásába.

A szövegmódosítással az egyetemek szakterületükön úgy vehetnek részt a stratégia megalkotásában, hogy azzal a miniszteriális feladat- és hatáskörök a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően érvényesülni tudnak. A benyújtott irománytól eltérően a módosító javaslat a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal elnökének kinevezendő személylyel kapcsolatban felsőfokú végzettség, tudományos fokozat, kutatóhelyi gyakorlat és vezetői tapasztalat előírásával kívánja biztosítani a vezetői kinevezéshez szükséges szakmai garanciákat. Továbbá fontos változás annak biztosítása, hogy bizonyos alap kutatások, felfedező kísérletek tudományos megalapozottságát valóban a kellő szakértelemmel rendelkező testület ítélje meg. Így indokolt, hogy a döntéshozatalban kollégiumi tagként tudományos fokozattal rendelkező személyek vegyenek részt.

Jelezném, hogy a Törvényalkotási bizottság az érdemi változtatásokon túl - feladatköréből adódóan - jogtechnikai, nyelvhelyességi pontosításokat is kezdeményezett a törvényjavaslatnál kapcsolatban. A világszínvonalú kutatás, a célirányos fejlesztés és a hasznosuló innováció a versenyképes gazdaság nélkülözhetetlen tényezői.

A törvényjavaslat elfogadásával létrejövő intézményrendszer megfelelő alapot jelenthet ezen előnyök kihasználására, ezért kérem a képviselők támogatását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem L. Simon László államtitkár urat, kíván-e szólni a vita ezen szakaszában. Megadom a szót L. Simon László államtitkár úrnak, parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy azt az előbb hallottuk Pesti képviselőtársunktól, a Törvényalkotási bizottságban tulajdonképpen vita nélkül tárgyaltuk meg az előterjesztést. Nagyjából két percig tartott a napirend megvitatása.

Abból, hogy kisebbségi vélemény sem fogalmazódik meg a Házban, hogy az ellenzék kisebbségi előadót sem állított, az látszik, hogy ennek a törvényjavaslatnak széles köre az elfogadottsága. A korábbi általános vitában itt, a plenáris ülésen is, azt gondolom, nagyon konstruktívan vitattuk meg a törvényjavaslat legfontosabb elemeit.

Azt kérem éppen ezért tisztelt képviselőtársaimtól, hogy a végszavazásnál is támogassák az előttünk fekvő törvényjavaslatot, így az összegző módosító javaslat és az egységes javaslat elfogadását kérjük tehát az Országgyűléstől.

A Házat tájékoztatom arról, hogy a Jobbik és az LMP fenntartott pár módosító javaslatot, ezeket viszont nem támogatjuk. A Törvényalkotási bizottság módosító javaslatát a kormány támogatja, az egységes javaslatban mindent átvezettünk, úgy érezzük, hogy vitás kérdés nem maradt fenn.

A fenntartott módosító indítványokkal kapcsolatosan szeretnék tenni néhány megjegyzést. Öt módosító javaslatot tartottak fenn, kettőt a Jobbik, hármat az LMP. A Jobbik egyik fenntartott javaslata kodifikációs szempontból helyesen megfogalmazva benne van a Törvényalkotási bizottság módosítói között. Itt a plenáris ülésen az általános vitában ezeket a fölvetéseket el is fogadtuk. Egy pontosabb szövegváltozat került be az összegző módosító javaslatba, illetve az egységes javaslatba.

Az LMP mindhárom fenntartott módosítója a törvényjavaslat egész szellemével ellentétes és értelmezhetetlen. *(Dr. Schiffer András sziszegve lép az ülésterembe.)* Értelmezhetetlen például... - Schiffer képviselő úr megjött és rögtön sziszeg; pedig jó lenne, ha elolvasná, hogy miket nyújtanak be képviselőtársai.

Értelmezhetetlen, hogy a pályázatok elbírálása után ki kell kérni az MTA véleményét a pályázatokról. Ha már egyszer elbírálták a pályázatokat, akkor miért utána kérjük ki az MTA véleményét? *(Dr. Schiffer András közbeszól.)* Miért nem előtte kérjük ki, ha már ki akarjuk kérni a Tudományos Akadémia véleményét? Ráadásul pontosabban kellene megfogalmazni, hogy mégis kinek a véleményét.

Gondolják végig, tisztelt képviselőtársaim, hogy mennyire életszerű az, hogy az MTA közgyűlése véleményét mond több ezer pályázatról, amelyeket egyébként már szakmai értékelők megtárgyaltak. Javárészt olyan személyekből álló bizottságokról van szó, akik egyébként a Magyar Tudományos Akadémia tagjai, tehát ők már értékelték a pályázatokat. Ez egy teljesen értelmezhetetlen, fölösleges módosító indítvány.

A másik LMP-s módosító a tanácsadói tevékenység támogatására tesz javaslatot. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezek elkerülését céloztuk meg a törvény megalkotásakor, hiszen a törvény célja a kutatás, a fejlesztés és az innováció elősegítése és nem a kétes értékű tanulmányokban leírt tanácsadás támogatása. Schiffer képviselő úr a nagy-nagy, hangzatos és veretes felszólalásaiban minduntalan az ellen kel ki, hogy ne költsük el a forrásokat tanácsadókra meg min-

denféle fölösleges tanulmányokra. Most ehhez képest ők nyújtanak be olyan módosító javaslatot, hogy erre is lehetőség nyíljon. *(Dr. Schiffer András nevet.)*

A harmadik módosító, amit az LMP benyújtott, szintén nem támogatható a kormány álláspontja szerint *(Dr. Schiffer András: Miért?)*, hiszen az LMP-s elképzelés szerint az NKFI Hivatal az MTA-val egyetértésben dönt a pályázatok finanszírozásáról, például nemzetközi szerződés esetén. Kérem szépen, kivel? A közgyűléssel vagy mégis kivel kell egyetértésben döntenie? *(Dr. Schiffer András: Nem erről beszéltem.)* Ráadásul ez gyakorlatilag kivitelezhetetlen és jogilag is értelmezhetetlen.

Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, maradjunk az összegző módosító javaslat elfogadásánál. Arra kérem képviselőtársaimat, hogy szavazatukkal szíveskedjenek ezt is és az egységes javaslatot is támogatni. Köszönöm, elnök úr.

(18.10)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom államtitkár urat, hogy a zárzó elmondására 6 perc időkeret áll rendelkezésére a vita végén, amennyiben majd a vita végén zárót kíván mondani. *(L. Simon László: Persze.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Először az írásban előre jelentkezett képviselőtársaimnak adom meg a szót. Elsőként felszólalásra következik Pósan László képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. PÓSAN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Szerintem nyugodtan kijelenthetjük azt, amit államtitkár úr is már szóba hozott, nevezetesen, hogy ezt a törvényjavaslatot azért mind a korábbi vita során, mind pedig a Törvényalkotási bizottságban is alapvetően konszenzus fogadta és övezte.

Ha megnézzük az összegző jelentést, akkor szerintem, aki csak egy picit is figyelmesen megnézi, láthatja, hogy azok a javaslatok és felvetések, amelyek az általános vita során itt a plenáris ülésen elhangzottak, beépültek a szövegbe. Ebből következően bizvást mondhatjuk, hogy ez egy mindenkinek az álláspontját valamilyen módon tükrözni képes, ha úgy tetszik, akkor kölcsönös kompromisszumokat tartalmazó törvényjavaslat. Ugyanis ne felejtjük el, itt a plenáris ülésen került felvetésre az, hogy a hivatal elnökének a kritériumrendszerét, hogy ki pályázhat, szabályozni kellene a törvényben. A törvénybe ez be is került, éppen Szilágyi képviselő úr vetette fel.

Ugyancsak itt, a plenáris ülésen került szóba az, hogy a stratégia kidolgozásába érdemes lenne bevonni mindazon nagy felsőoktatási intézmények rektorait, akik korábban is már meg jelen helyzetben is ilyen tevékenységgel érintettek lehetnek. Ugyan-

csak a plenáris ülésen merült fel az a kérdés, hogy az alapkutatások során, ahol mégiscsak a kiindulópontok mikéntjét tudományosan illik megítélni, hogy van-e abban valamiféle ráció, ahhoz tudományos fokozattal rendelkező embereket kérjünk fel, és ezek mind-mind beépültek a törvényjavaslatba.

Azt gondolom, hogy mindezeket alapul véve és figyelembe véve a törvényjavaslat bizvást számíthat minél szélesebb körű támogatásra. Nagyon remélem, hogy így is lesz.

Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Szabó Szabolcs független képviselő. Megadom a szót 2 perces időkeretben.

Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban, itt egy érdekes vita volt egy ilyen késői órán, valamikor éjfél körül emlékeim szerint, és tényleg, az ellenzéki frakciók nagyobb része vagy mindegyik ellenzéki frakció alapvetően támogatásáról biztosította ezt a törvényt. Én magam voltam talán az egyetlen, aki alapvetően koncepcionális problémát látott ebben a dologban, elsősorban az OTKA beolvasztása miatt. Én ezt, megmondom őszintén, továbbra is így látom, és nem a független ellenzéki képviselő szól belőlem. Én kutatóként dolgoztam, mielőtt képviselő lettem, és alapvetően úgy ismertem meg az OTKA-t abban résztvevőként is, hogy ez egy szakszerű és jól működő elbírálási rendszerrel működött. A problémája az volt, hogy kevés volt benne a pénz. Ez a törvényjavaslat ezt az alapvető problémát nem oldja meg, egyszerűen csak egy centralizált hivatalba tolja be az alapkutatások finanszírozását.

Azt kellett volna megtenni, erre nyújtottunk is be egyébként törvénymódosító javaslatot, hogy azokat az elemeket, amelyek az OTKA-törvény benne voltak, emeljük át ebbe a törvénybe is, mert nem az a legfontosabb vagy kizárólagos probléma ezzel a törvénnyel, hogy nem írták elő, hogy a kollégiumnál doktori fokozattal rendelkezzen valaki, hanem hogy hogyan állítják fel azokat a kollégiumokat, ki állítja fel kinek a javaslatára, és a többi.

Sajnálatos módon ez egy kézi vezérlésű intézmény lesz, ez teljesen egyértelműen kiderül ebből a törvényjavaslatból. Maga a vita meg elég érdekes volt abban a bizottságban, ahova megfigyelőként beültem. Pálkás úr felsorolta a módosító javaslatok közül, hogy melyiket támogatja, melyiket nem. Gyorsan csomagban megszavazták, vita nem volt. Ez egy elég furcsa döntési eljárás szerintem.

Köszönöm szépen. *(Varju László tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a normál időkeretben felszólalásra jelentkezett képviselők következnek. Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Összegző vitához érkezett a tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló törvényjavaslat. Az LMP számára kiemelt fontosságú a K+F terület, az innováció erősítése. Mi a tudásalapú társadalomban hiszünk. Csak egy jól kitalált innovációs politika eredményeképp tudjuk újrapozicionálni magunkat a világban, ami pedig alapvető feltétele a jobb életszínvonalnak.

Az LMP az általános vitában is elmondta, hogy egyetért az eddig szétaprózott szabályozás és a széttagolt intézményi környezet új kereteinek megalkotásával. Az eredeti irományt október végén derült égből villámcsapásként terjesztették az Országgyűlés elé, a társadalmi vitát ismét mellőzve. Az eredeti törvényjavaslathoz képest lényegében nem változott a szavazás előtti verzió. Néhány nyelvhelyességi korrekción túl nem akartak változtatni semmin. Ismét bebizonyosodik az: amit a kormánypártok vagy bizonyos lobbicsoportok, oligarchák a kulisszák mögött kitalálnak, azt egy az egyben elfogadják. A parlamenti eljárás csak a kötelezően lezavarandó üzemszerű mechanizmus a Fidesz-KDNP számára. Semmilyen logikus érv nem akaszthatja meg ezeket a folyamatokat.

A Lehet Más a Politika módosító javaslatai súlyos hiányosságokat orvosolnának a törvénytervezettel kapcsolatban. Három, a Törvényalkotási bizottságban elutasított módosító javaslatot tartunk fenn, mert úgy gondoljuk, hogy komoly törvényi garanciákat kell a jogszabályba építeni a döntések meghozatalára vagy éppen az átláthatóságra, korrupciómentességre vonatkozóan.

Az LMP feloldaná a törvényjavaslatban megalkotandó új forráselosztó pályázati rendszer közvetlen és kizárólagos kormányzati politikai meghatározottságát. Amennyiben ugyanis a kormányfő által kinevezett új hivatalvezető dönt mindenről, az komolyan felveti annak gyanúját, hogy megint a haverokhoz, kormányhoz közeli gazdasági, vállalati körökhöz kerülnek az innovációs források. Nem mintha erre a jelenlegi átláthatatlan és kusza forráselosztó rendszerben ne lenne lehetőség, de a jövőben mindez koncentráltan, kézi vezérléssel működhethetne zavartalanul, és ez nem személyre szóló, hanem a rendszerre vonatkozó megjegyzés.

Éppen ezért az LMP szükségesnek tartja a Magyar Tudományos Akadémia bevonását a forráselosztó pályázati rendszer működésébe. Pályázati kiírás ne születhessen meg az MTA által jóváhagyott programstratégia nélkül. A pályázatok értékelését pedig ne lehessen szintén az MTA bevonása nélkül végrehajtani. Ezen túlmenően az LMP szükségesnek tartja a nyilvánossági garanciák beépítését is az új törvénybe.

A pályázatadás kapcsán a minél nagyobb átláthatóságot szorgalmazzuk. Fontos az is, hogy a K+F pályázatok esetében a szakterületi kollégiumok tagjaira ne az új Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal elnöke tegyen javaslatot, hanem a szakterület meghatározó kutatás-fejlesztési mű-

helyeinek véleményét is figyelembe véve szintén az MTA.

Az LMP módosítaná azt a rendelkezést is, miszerint a törvényben rögzített támogatási rendszer szabályaitól egyedi kormányhatározattal el lehet térni. Egy ilyen törvényi szabályozás megalkotása teljesen felesleges, ha kézi vezérléssel felül lehet írni a parlament által elfogadott szabályokat. Ez ismét a törvényalkotás szerepének ledegradálása, a parlament és a nyilvánosság által valamennyire biztosított ellenőrző funkció kiiktatása.

Az LMP határozott véleménye az, hogy a közpénzből nyújtott támogatások megfelelő felhasználásához, valamint a korrupciós kockázatok elhárításához minimális követelmény, hogy a döntések a jogszabályban meghatározott rendben szülessenek meg. A kézi vezérlés kiszűrésére, a nyilvánosság biztosítására és a korrupciós kockázat csökkentésére vonatkozó törvényi garanciák beépítésén túl fontosnak gondoljuk azt is, hogy az új törvényben is nevesítsük a kutatás-fejlesztést és innovációt elősegítő szolgáltatásokat. Jelen törvényjavaslat hiába említi ezeket a szolgáltatásokat, részletezésükkel adós maradt. Nem szeretnénk ezt újabb kormányrendeletben látva szabályozni, ezért emelnénk be a törvénybe is a korábban már bevált fogalom-meghatározásokat. Nem kell mindent kidobni, ami korábban jól működött.

Összefoglalva: alapvetően fontos egy világos szerkezetű törvény, és ezt a Lehet Más a Politika támogatni is tudná, de a fenti garanciák hiányában ezt nem teszi.

(18.20)

Nem fogjuk a nevünket adni egy olyan törvényhez, amely újabb területen teszi lehetővé az egyszemélyi döntések meghozatalát, a nyilvánosság kizárását és a korrupciós kockázatok fenntartását. Ezért javasoljuk ismét a módosító javaslataink megfontolását és elfogadását. Köszönöm. *(Dr. Schiffer András tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Pósnán László képviselő úr. Tájékoztatom, hogy kétperces felszólalásra nincs lehetőség, de normál időkeretben öné a szó.

Parancsoljon, képviselő úr!

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak szeretném megjegyezni, hogy egyrészt Ikotity képviselő úr valószínűleg elaludta azt, amit államtitkár úr volt kedves jelezni, nevezetesen, hogy az MTA egyetértésének a kikérése egész egyszerűen értelmezhetetlen felvetés, mert az MTA egy köztestület. Ott vagy nevesíteni kellene, hogy az elnök, az elnökség, a közgyűlés, a főportás, a nem tudom, micsoda. *(Dr. Schiffer András: Dehogyan értelmezhetetlen!)* Tehát ezért ez így egy értelmezhetetlen dolog.

Azt pedig szeretném megjegyezni, hogy ha figyelmesen elolvasta volna a törvényjavaslatot, akkor azt tudja, hogy a döntéshozataloknak a mikéntje szabályozva van, tehát kézi vezérlésről beszélni egész egyszerűen nem felel meg a valóságnak.

Szabó Szabolcs felvetette az OTKA kérdését, és azt mondta, ha jól értettem, hogy korábban is az volt a fő probléma, hogy kevés volt benne a pénz. Én azt látom, hogy a mostani nagyobb kereteknek a létrehozása azt teszi lehetővé, hogy akár az OTKA-ra fordítható pénzüsszegeket is lehessen növelni, és ez egyébként az általános vita során el is hangzott. Tehát én azt gondolom, hogy az a típusú felvetése vagy ha úgy tetszik, félelme, sokkal inkább itt fog megoldást nyerni, mint ha a korábbi állapotokat megnézzük.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy továbbra is a törvény szerintem teljes nyugalommal és mellszéllességgel támogatható. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Szilágyi György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

Oné a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Elmondtuk az általános vita során is, hogy a tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló törvényjavaslatot támogatjuk, örülünk neki, hogy megpróbálják rendezni ezt a területet, és esetleg fejlődésnek indulhat.

És ahogy államtitkár úr mondta, arról is szeretnék beszélni, hogy két módosító javaslatunkat fenn tartottuk. Az egyiknél elmondtuk, hogy a forrás felhasználására vonatkozó azon rendelkezési javaslat, miszerint a kormány egyedi határozattal jogosult pályázat nélkül közfinanszírozási támogatást odaítélni, közpénzből, a neki tetsző projektet finanszírozni - ezt a lehetőséget ráadásul önök a javaslat 2. § (1) bekezdés b) pontjában alapelveként rögzítik -, aggályos számunkra. És azt is elmondtuk, hogy a kormány jogosultságával kapcsolatosan a javaslat mindezen felül ellentmondásosan fogalmaz, mivel a 9. § szerint a hivatal számára csak jogszabály írhat elő feladatot. A törvényjavaslat szerint a hivatal feladatai többek között a KFI-stratégiai végrehajtása és a forrásokat biztosító alap kezelése, azonban a kormány jogosult nem jogszabállyal, egyedi döntéssel, pályázat nélkül az alapból projektet finanszírozni.

Tehát a hivatal olyan feladatot is kénytelen lesz ellátni, végrehajtani, amit a kormány számára határozatban ír majd elő. És itt felhívtuk a figyelmet, hogy a kormányhatározat nem jogszabály. Az ellentmondás feloldása nélkül a javaslat gyakorlati végrehajtása a döntéshozatalra jogosult személyt, a hivatal mindenkor elnökét méltatlan helyzetbe hozhatja, és elmondtuk, hogy erre be fogunk nyújtani egy módosító javaslatot.

Be is nyújtottuk, ahol semmi más nem történt, csak annyi, hogy kivettük a kormányhatározatot, tehát a kormány kormányrendeletben tudna esetleg szabályozni, egy kormányrendeletben tudna bizo-

nyos utasításokat adni. Továbbra is fenntartjuk, hogy ez így nem jó. Tehát én kérem azt, hogy fogadják el ezt a módosító javaslatot, hiszen még egyszer mondom, a kormányhatározat nem jogszabály, és ha előírják, hogy jogszabály szerint kell működni, akkor itt koherenciazavarok léphetnek fel.

A másik, amiről szintén beszélt államtitkár úr is, köszönöm, hogy elismerték, hogy valóban, benyújtottunk egy módosító javaslatot, amit a Gazdasági bizottság elutasított. Tehát a nevem alatt a Jobbik Magyarországért Mozgalom módosító javaslatát önök elutasították. És utána meglepve láttam, hogy a Gazdasági bizottság benyújtotta gazdasági bizottsági módosítóként, szinte szóról szóra ugyanazt, amit én benyújtottam. Én ennek örülök, hiszen véleményem szerint elfogadták azt, amire fölhívtam a figyelmüket, a módosító javaslatomat önök beemelték a törvénybe gazdasági bizottsági módosítóként. (L. Simon László: Na!)

Államtitkár Úr! Ön szerint, ha ez elegáns, hogy azért nem fogadják el egy módosító javaslatot, mert azt egy ellenzéki párt nyújtotta be, nevezetesen, hogy ne legyen, ne szerepeljen majd később az iratok között, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom benyújtott egy olyan módosító javaslatot, amit önök jónak találtak és elfogadtak, ezért önök ugyanazt a módosító javaslatot szóról szóra szinte benyújtják - ugye, nem tudom, miért kellett kivenni a kutatási intézményt, mennyire volt ez annyira fontos meghatározás, hogy ki kellett venni -, szerintem ez nem elegáns.

Őn mondhatja azt, hogy ez elegáns, az én véleményem szerint az, hogy az ellenzéki pártokat még ilyen szinten is megpróbálják háttérbe szorítani, nehogy véletlenül egy módosító javaslatunkat elfogadják, szerintem ez nem elegáns, de lehet, hogy ez az ön morális helyzetében megfelelő, vagy az ön morális elvárásainak abszolút megfelelő, én megértem. Soha nagyobb örömet ne okozunk önöknek!

Köszönjük szépen, hogy elfogadták a módosító javaslatunkat. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Pósan László képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Öné a szó.

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Azt szeretném csak Szilágyi képviselő úrnak megjegyezni - (Megszólal egy mobiltelefon.) bocsánat, elfelejtettem kikapcsolni a telefont -, hogy nem szóról szóra történő megismétlés van, és nem rosszul munkálkodott az egész mögött, hanem egyszerűen csak a törvényben a kutatóhely definiált, a kutatási intézmény pedig nem. Tehát ez egy jogtechnikai vagy ha úgy tetszik, kodifikációs logika mentén történő módosítás volt, és jogtechnikailag ezt csak egy bizottság tudta már megtenni.

Tehát nem önnel szemben valamiféle rosszindulat és nem pedig valamiféle ellenzékkal szembeni attitűd kíván lenni, hanem jogtechnikailag így lehetett megtenni. (Közbeszólás a Jobbik soraiból: Kap-

csolódó módosító?) A kutatási hely definiált volt a törvényben, a kutatási intézmény viszont nem.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! További felszólalások következnek. Megadom a szót Bana Tibor képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy ez többek részéről elhangzott, valóban, az általános vitában nagyjából konszenzus alakult ki a törvényjavaslattal kapcsolatban, így aztán az összegző módosító javaslatot és magát a törvényjavaslatot is támogatni tudjuk holnap, hiszen elmondtam azt, hogy jó irányba mutat ez a kezdeményezés, és örömteli, hogy a kutatás-fejlesztés területén megtörténnek ezek a lépések. De azt a magam részéről ott elmondtam, és itt el is hangzott Pósnán képviselőtársamtól, hogy az NKFI hivatal vezetője kapcsán azért a követelményrendszer tekintetében mindenképpen jó lenne, ha beépülnének kritériumok a javaslatba. Ez végül is itt módosítókkal megtörtént.

Szilágyi György frakciótársam indokolta a saját módosító javaslatát, hogy miért is döntöttünk úgy, hogy kettőt fenn is tartunk ezek közül, és azért én is úgy értékelem, tisztelt kormánypartii képviselőtársaim, hogy elsősorban arról szólt az, hogy végül is a Gazdasági bizottság nyújtott be egy javaslatot, ami majdnem megegyezik Szilágyi György javaslatával, hogy önök ebben az esetben is büszkeségi kérdést csináltak ebből, és nem akartak ellenzéki indítványt befogadni a javaslatba.

Azokat a kritikai észrevételeimet és fenntartásaimat, amelyeket megfogalmaztam az általános vitában, hosszabban nem kívánom megismételni. Azt azért még egyszer aláhúznám, hogy ha visszatekintünk az elmúlt évekre, akkor azzal kapcsolatban azért vannak fenntartásaink, hogy végül is a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal valóban el fogja-e tudni látni azt a célt, amit kitűztek elé és megfogalmaztak a javaslatban. És amit pedig nagyon határozottan ígérhettek a Jobbik nevében, hogy a pályázatok elbírálását lehetőségeinkhez képest a legalaposabban követni fogjuk, az NKFI Alap pályázatait, és mindenképpen számon fogjuk kérni azt a kormánytól, hogy valóban el tudunk-e mozdulni egy olyan irányba, hogy a kutatás-fejlesztés GDP-arányát érdemben növelni tudjuk a következő évek során, és ezen belül is kiemelten a kis- és középvállalkozások helyzetén tudunk-e javítani, mert azért itt valóban egy meglehetősen komoly különbség az, ami a magyar kkv-k innovációs aktivitása és összességében az európai átlag között megfigyelhető, ugye, ez 13 százalékos hazánk esetében és 30 százalék körül mozog uniós szinten.

(18.30)

És most, a következő hét éves időszakban, '14-20 között komoly összeg áll majd rendelkezésre kutatás-

fejlesztési és innovációs célokra, két és félszer annyi, mint a 2007-2013-as periódusban. Nagyjából 700 milliárd forintból beszélhetünk. Azt kérem a kormánytól, államtitkár úrtól, hogy a megtett 60 százalékos vállaláson belül, ami arra vonatkozik, hogy a gazdaságfejlesztésre a forrásoknak ekkora részét kívánják fordítani, mindenképpen jelenjen meg kiemelten a kutatás-fejlesztés területe, ezen belül is elsőrendűen a kkv-k, a mikro-, kis- és középvállalkozások innovációs aktivitásának serkentése irányába ható lépések.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. Igen, megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak azért, mert államtitkár úr után majd nem fogunk tudni megszólalni. Elképzelhető, persze, önöknek... *(L. Simon Lászlóhoz.)* Hát, nem tudunk. Vagy tudunk, államtitkár úr? Mert ha ön a zárszót elmondja, akkor, gondolom, nem tudunk. Csak azért, mert egy kicsit tyúkpernek néz ez ki, és lehet, hogy így is van. Lehet, hogy önök azt mondják, hogy most aztán kodifikációs szempontból azt, hogy kutatási intézmény, nem tudják értelmezni, de hát uraim, ebben a törvényjavaslatban az NKFI elnökével kapcsolatban semmilyen meghatározás nem volt eddig. Tehát bárki lehetett volna. Bárki betölthette volna ezt a pozíciót.

De eddig a pillanatig az nem volt probléma, hogy önök így nyújtották be a törvényjavaslatot. Most az probléma, és azzal kapcsolatban már vannak aggályaik, hogy egy kutatási intézmény meghatározását hogy kellene értelmezni. Szerintem pontosan lehet értelmezni és normálisan, és úgy érzem, a Jobbik Magyarországért Mozgalom teljesen korrekten és normálisan járt el ezzel a módosítóval kapcsolatosan.

Ha önök úgy érzik, vagy államtitkár úr úgy érzi, hogy ön is korrektil jár el ezzel a módosítóval kapcsolatban, akkor lelke rajta. Innentől kezdve akkor csak gratulálni tudok. Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, van-e még további felszólalási szándék. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok az adott napirend keretében.

A vitát lezárom. Megkérdezem L. Simon László államtitkár urat, kíván-e válaszolni. Államtitkár úr, oné a szó, hatperces időkeretben.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Őszintén megmondom, abban a reményben mondtam el a kormány nevében a gondolataimat a vita elején, hátha megkíméljük magunkat attól, hogy

képviselőtársaim a védhetetlen módosító indítványokat védjék. De mintha mi sem történt volna, Ikotity képviselőtársam is felolvasta az előre megírt szöveget, még csak nem is reflektált azokra a gondolatokra, amiket elmondtam.

Menjünk szépen sorjában a felszólalásokon! Szabó Szabolcs képviselőtársam tulajdonképpen megismételte azt, amit az általános vitában. Azt hiszem, akkor ezeken részletesen végigmentünk, úgyhogy újra nem akarom ezeket elemezni.

Viszont nagyon határozottan kell nekem is, Pósnán képviselőtársammal egyetértve, visszautasítanom azt, itt a kézi vezérlés vádja teljesen alaptalan. Ugye, egy parlamenti bizottsági ülésen, ezt csak a parlamenti szabályok megértése miatt mondom el Szabó képviselőtársamnak, hogy értse a műfajt, ha egy parlamenti bizottsági ülésen Pálincás elnök úr elmondja, hogy mely módosító indítványokat támogatja és melyeket nem, és ehhez képviselőtársaim nem szólnak hozzá, azt gondolom, ez nem Pálincás elnök úr problémája, hanem láthatólag akkor meggyőző volt, és nem generált különösebben vitát. A képviselők, ha akartak volna, vitatkozhattak volna. Nem is értem, hogy ezt a részletes vitában miért kell előhozni. Ez milyen furcsa és tulajdonképpen értelmetlen vád akar lenni?

Ikotity képviselőtársamnak azt tudom mondani, hogy nagyon szép volt a hozzászólása - a szépet majd tessék a jegyzőkönyvben idézőjelbe tenni! Ugyanakkor azt kell mondani Ikotity képviselőtársamnak, hogy igazán megtisztelő volt az, hogy idejött hozzám az előbb, és mondta, hogy elnézést kér, nem tud itt maradni meghallgatni a zárszót, ahol reagálok az ő megszólalására is. Látják, tisztelt szocialista képviselőtársaim, ez az elegáns viselkedés. Nem az, amit önök szoktak csinálni, hogy hozzászólnak a vitában, elmondják a magukét, utána itt hagyják a termet, nem is kíváncsiak arra, hogy mire mit válaszolunk, és a kormánynak mi a véleménye, álláspontja az önök által felvetett ügyekkel kapcsolatosan. Úgyhogy megköszönöm Ikotity képviselőtársamnak az udvariasságát.

Ugyanakkor azt nagyon határozottan megint vissza kell utasítanom, hogy nincsen már lassan olyan kérdés, ahol ne oligarcházna az LMP. Én nem is egészen értem, hogy kiben látott éppen oligarchát. Közben hátra is néztem Pálincás elnök úrra, miközben Ikotity képviselőtársam beszélt, hogy tán csak nem Pálincás elnök úrban látott egy újabb oligarchát. Én azt tudom mondani, tisztelt képviselőtársaim, hogy Pálincás elnök úr nem oligarcha, hanem korábban a Magyar Tudományos Akadémia elnöke volt, akadémikus, nemzetközileg elismert szaktekintély, és bizony ilyen embereknek köszönhetjük ennek a törvényjavaslatnak a kodifikálását és a szakmai keretek meghatározását.

Az LMP megint rossz helyen keresgél, a közvetlen és a kizárólagos politikai befolyás rémét látja megint egy ilyen, egyébként nagyon alaposan végiggondolt döntési folyamatnál. Ezzel nem nagyon tudok mit kezdeni. Haverokhoz, kormány közeli embe-

rekhez jutnak majd források, hangzott el Ikotity képviselőtársam szájából. Hát, kérem szépen, ha a magyar tudományos élet, kutatás-fejlesztés színe-java kormány közeli és haver, akkor mi nagyon jól állunk politikailag. Attól tartok, hogy nem csak haverokhoz és kormány közeli tudósokhoz fognak jutni források.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szilágyi képviselő úrnak nem tudok mit mondani, saját démonaival küzd. Én a bevezetőben is elmondtam, hogy elfogadtuk a módosítását. Képviselőtársam, Pósnán képviselőtársam megmagyarázta, hogy miért kellett mégis átalakítani. Úgy tudom, képviselő úr nagy futballszurkolói tapasztalatokkal rendelkezik, nem kell akkor is hülye bírót kiabálni, amikor a saját csapata gólját adja meg a bírónak. Úgyhogy ezt tudom csak hozzátenni magvas felszólalásához.

A kormány határozatokban szokta a forrásokat csoportosítani, tehát teljesen rendben van az, hogy kormányhatározattal dönti el a kormány, hogy kinek ad támogatást, vagy kinek nem ad támogatást. Azt pedig, hogy miért kell egyedi döntéssel is adott esetben kutatás-fejlesztési forrást biztosítani, elmondtam már az általános vitában. Sajnálom, hogy képviselőtársam nem értette meg, hogy vannak olyan nagyságrendű és azonnal meglépendő fejlesztési feladatok, ahol a kormány egyedi döntése szükségeltetik.

Ugyanakkor Bana Tibor képviselőtársamnak új-fent megköszönöm rendkívül konstruktív hozzászólását, és nagyon köszönöm azt is képviselőtársamnak, hogy az európai uniós forrásoknál is szóba hozta a kutatás-fejlesztést és különösen a kvv-szektor kutatás-fejlesztési forrásigényét. Azt tudom ígérni képviselőtársamnak, hogy a kormány természetesen, ahogy azt eltervezte, a lehető legtöbb forrást gazdaságélénkítésre fogja fordítani az európai uniós források elosztása esetében is, és azt is meg tudom ígérni képviselőtársamnak, hogy ebben hangsúlyos szerepet fog kapni a kutatás-fejlesztés támogatása, különösen is a magyar innováció elősegítése. Úgyhogy Bana Tibor képviselőtársam konstruktív és előremutató hozzászólását, ahogy az általános vitában, itt is megköszönöm.

Összegzésül azt tudom mondani, tisztelt képviselőtársaim, amit már elmondtam a vita elején, hogy egy értékes vita lezárását élhetjük most meg. Arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy holnap mind az összegző módosító javaslatot, mind pedig az egyéges javaslatot szavazatukkal szíveskedjenek támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát, a szavazásokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az európai területi társulásról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/1708. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A kijelölt Európai ügyek bizottsága részletes vitáról szóló jelentését T/1708/2. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módo-

sító javaslata T/1708/4. számon, összegző jelentése pedig T/1708/5. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának és a kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Mengyi Roland úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. MENGYI ROLAND, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az Európai Parlament és Tanács létrehozta az európai területi társulások jogintézményét azzal a céllal, hogy lehetővé tegye két vagy több tagállam régiói és helyi hatóságai között a hatékony, határon átnyúló együttműködést és ezen keresztül a gazdasági és társadalmi kohézió megerősítését az érintett területeken. E társulás legfőbb előnye, hogy a határ mindkét oldalán jogi személyiséggel és teljes jogképességgel rendelkezik, és a tagjai által meghatározott célkitűzéseket és feladatokat hajtja végre.

Nos, a rendelet felülvizsgálatára 2013-ban sor került, amelynek során a szabályozás több pontján is jelentős változásokat és könnyítéseket vezetett be.

(18.40)

A felülvizsgálat célja a rendelet egyszerűsítése és átláthatóbbá tétele volt.

Nos, erre is tekintettel született az európai területi társulásról szóló T/1708. számú törvényjavaslat, amelyet a Törvényalkotási bizottság 2014. november 20-ai ülésén megtárgyalt. Figyelemmel arra, hogy a törvényjavaslathoz módosító javaslat nem érkezett, és az Európai ügyek bizottsága sem fogalmazott meg módosításra irányuló szándékot, egy tizenöt pontból álló jogtechnikai, nyelvi és kis részben tartalmi módosításra került sor.

A Törvényalkotási bizottság módosítási szándékát 22 igen, 5 nem és 7 tartózkodás mellett a bizottság támogatta. A bizottság az összegző módosító javaslatot és jelentést 22 igen, 12 tartózkodás és nem szavazat nélkül támogatta. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kisebbségi vélemény ismertetésére megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TÓTH BERTALAN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ebben a vitában háromszor kerültem bejelentésre mint felszólaló, ezért szeretném kérni az elnök urat, hogy miután az általános vitában is kifejtettem már az MSZP-frakció véleményét a bizottságon és az Európai ügyek bizottságában is, ezért most ebben a hét percben foglalnám össze a szocialista frakció álláspontját a mostani záróvitán, tehát kérem, hogy ne szólítson majd a következőkben.

Ezekben a vitákban, amelyeket felsoroltam, elmondtam, hogy a Szocialista Párt messzemenőig támogatja az európai területi társulásokat, azoknak a működését, azoknak a létrejöttét, hiszen az európai uniós fejlesztési forrásokon belül is kiemelt szerep jut ezeknek a társulásoknak. Olyan határ menti együttműködésekéről van szó, amelyek egy-egy régió számára valós kitörési lehetőséget jelenthetnek, azoknak a nemzetközi együttműködéseknek, azoknak a helyi szervezeti együttműködéseknek igenis egy-egy régió fejlődésében kiemelt szerepe van és lehet. Ugye, mindig a Pécs központtal működő dél-dunántúli régiót szoktam kiemelni, ahol Horvátországgal, illetve Szlovéniával nagyon fontos, szoros együttműködési formák alakultak ki.

Ez a törvényjavaslat, amelyről tárgyalunk, illetve amelynek a záróvitájáról beszélünk most, tulajdonképpen egy új európai jogszabálynak az átültetése, viszont amit kifogásoltunk a jogszabállyal kapcsolatban, az az, hogy ezeknek a társulásoknak mind a jóváhagyását, nyilvántartásba vételét és törvényességi felügyeletét is a Külgazdasági és Külügyminisztérium látja majd el. Ezeket a feladatokat eddig megszövegeztve - a jóváhagyást a Külügyminisztérium, viszont a nyilvántartásba vételt a bíróság, a törvényességi felügyeletet pedig az ügyészség - látták el, ez most mind együtt bekerül a Külgazdasági és Külügyminisztérium alá.

Ami a Törvényalkotási bizottság képviselőtársam által említett módosító javaslatába még bekerült: az Állami Számvevőszék látta el eddig ezeknek a társulásoknak a gazdálkodási ellenőrzését, ezt most a Kehi látja majd el a benyújtott módosító indítvány alapján.

Ezt sem tudtuk támogatni, mert ez megint azt jelzi, hogy a kormányzat maga alá gyűri ezeket a társulásokat, tehát tulajdonképpen most már minden, ezekkel a társulásokkal kapcsolatos hatósági intézkedés, felügyeleti vagy bármilyen ellenőrzési eljárás a kormányzat hatáskörébe tartozik majd.

Ott a Törvényalkotási bizottságon meg is kérdeztük, hogy mi ennek az oka, és egy megdöbbentő választ kaptunk erre: az Állami Számvevőszék jelezte, hogy nem kívánja ellátni ezt a feladatot. Ez abból a szempontból megdöbbentő, hogy egy állami szervezet, egy állami intézmény mióta jelez bármit is a Törvényalkotási bizottság számára - hiszen ez a Törvényalkotási bizottság módosító indítványa volt -, hogy valamilyen rábízott feladatot nem kíván ellátni. Tehát ez már önmagában furcsaság volt a vita során, ezt a kormányzó többség megszavazta, mi tartózkodtunk ennek a javaslatnak a szavazása során.

Szeretném megköszönni azt a módosító javaslatot azonban, amely arról szólt, hogy a hatálybalépésig milyen feladata van a törvénytörvényeknek. Ezt jeleztük, hogy jogtechnikailag értelmezhetetlen, hogy még hatályba se lép egy jogszabály, már feladatot ró bármilyen intézményre, jelen esetben a bíróságra. Ezt végül is kijavította a Törvényalkotási bizottság módosító indítványa, tehát a hatálybalépés napján kell azokat a nyilvántartási adatokat átadni a Kül-



gazdasági és Külügyminisztérium számára, amelyek eddig a bíróságon voltak fellelhetők.

Osszességében, még egyszer kihangsúlyozva, hogy az európai területi társulások működését megszeméltőig támogatja a szocialista frakció, azonban mivel láthatóan teljes mértékben kormányzati felügyelet alá kerülnek az ezzel kapcsolatos felügyeleti és ellenőrzési jogkörök, ezért tartózkodni fogunk majd a szavazás során. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Akceptálva a képviselő úr kérését, az írásban előre bejelentett felszólalásától eltekintünk.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, hogy - *(Jelzésre:)* igen, más írásban előre jelentkezett felszólalás nincs.

Megkérdezem Magyar Levente államtitkár urat, hogy kíván-e felszólalni a vitában. *(Magyar Levente jelzésére:)* Most ön é a szó, államtitkár úr.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a szót, és mindenekelőtt köszönöm szépen az illetékes bizottságok támogató álláspontját, valamint azokat a konstruktív módosítókat, amelyeket jogtechnikai, illetve értelmezési nehézségek miatt nyújtottak be, ezeket természetesen teljes mértékben el tudjuk fogadni.

Ami a tartalmi kifogásokat illeti, tisztelt képviselő úr, meggyőződésünk, hogy a korábbi szabályozással ellentétben, egy egyszerűbb, hatékonyabb, gyorsabb ügyintézését lehetővé tevő rendszer jön létre. Valóban karcsúsodik a struktúra, de mi ennek az előnyeit látjuk, amennyiben nem hónapokba fog telni az, hogy egy ilyen társaság bejegyeztesse magát, hanem akár néhány nap, néhány hét alatt megtörténhet a jóváhagyás. Azt gondolom, ezek a lépések szükségesek voltak ahhoz, hogy az európai területi társulások elnyerjék valódi funkciójukat, és a határ mentén élő milliók képviseletét - ami a gazdaságfejlesztést, a társadalmi kapcsolatok kiépítését illeti - határon átnyúló jelleggel, hatékonyan el tudják látni.

Még egyszer köszönöm a konstruktív meglátásokat, köszönöm a bizottságok támogatását, és kérem a törvényjavaslat jelen formájában való elfogadását. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm az államtitkár úr felszólalását, és tájékoztatom, hogy a zárszóra kilenc perc áll az ön rendelkezésére, amennyiben ezzel élni kíván majd.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Firtl Mátyás úrnak, a kijelölt Európai ügyek bizottsága előadójának. Parancsoljon!

FIRTl MÁTYÁS, az Európai ügyek bizottságának előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az Európai ügyek bizottsága az európai területi társulásról szóló törvényjavaslat részle-

tes vitáját kijelölt bizottságként 2014. november 11-ei ülésén lefolytatta. A törvényjavaslatához módosító indítvány nem érkezett, így a részletes vitában elfogadott bizottsági jelentés megállapításai a határozati hárszabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek való megfelelésre térnek ki.

E helyütt azért érdemes azonban felidézni a törvényjavaslat néhány főbb elemét, amelyek a múlt heti bizottsági vitában felmerültek. Kiemelendő, hogy a törvényjavaslat az 1302/2013. EU-rendeletnek való megfelelést szolgálja elsősorban, tehát európai uniós tagságunkból fakadó kötelezettség a törvény megalkotása. A törvényjavaslat az elmúlt évek gyakorlata alapján az európai területi társulások működését egyszerűbbé, hatékonyabbá kívánja tenni. A határ menti fejlesztések előmozdítása, a határok elválasztó szerepének felszámolása stratégiai célkitűzés hazánk számára. Ezek megvalósítását szolgálják az európai területi társulások révén koordinált közlekedésfejlesztési, oktatási, turisztikai célú beruházások. A társulások nemcsak az érintett régiók fejlődését segítik elő, de megkívánják a régiók közti szorosabb együttműködést a tervezésben, a projektek lebonyolításában egyaránt.

(18.50)

Végül tájékoztatom a képviselőtársaimat, hogy az Európai ügyek bizottsága a törvényjavaslat részletes vitáját november 11-ei ülésén lezárta. És mint már az előzőekben a kisebbségi véleményt képviselőtársam, Tóth Bertalan már elmondta, úgyhogy ez a többségi vélemény.

Köszönöm figyelmüket. Kérem a törvényjavaslat további támogatását. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tóth Bertalan képviselő úr jelezte, hogy a frakció összegző álláspontját már ismertette. Így most képviselői felszólalások következnek, amennyiben képviselőtársaim élni kívánnak e lehetőséggel. Kérdezem, kíván-e valaki felszólalni. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy az elhangzott bizottsági felszólalásokkal kapcsolatban kíván-e válaszolni. *(Magyar Levente nemet int.)* Államtitkár úr jelzi, hogy a kormány álláspontját már ismertette.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. A zárószavazásokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Elfogadott napirendünknek megfelelően mai ülésünkön nem kerül sor a központi címregiszter létrehozásával összefüggő, valamint egyes igazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló T/1709. számú előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitájára és zárószavazására.

Most általános vitákkal folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **harmadik országbeli állampolgárok beutazásá-**

**ról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Rogán Antal, Tuzson Bence, Csizi Péter, Fidesz, képviselők önálló indítványa T/1168. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként a Gazdasági bizottság folytatta le.

Elsőként megadom a szót Tuzson Bence úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr! *(Jelzésre:)* Bocsanat! Képviselőtársaim, az ülésvezető elnök olvasás közben nem tájékozódott, hogy Rogán Antal frakcióvezető úr képviseli az előterjesztőket. Frakcióvezető úr, öné a szó.

ROGÁN ANTAL (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak nagyon röviden szeretnék reagálni, mert itt alapvetően tartalmi módosulásról nem beszélünk. Technikai módosulásról beszélünk, hiszen a letelepedési kötvényprogram, amit elindított Magyarország, illeszkedik azokba a programokba, amiket egyébként jó néhány európai ország bonyolít. Talán ezek közül a legismertebbek: a bulgáriai program, amely talán a legtöbb európai bevándorlót vonzotta mind ez ideig, de nyugodtan mondhatnám az osztrák vagy éppen az angol programot is. Ezek kisebb létszámúak, bár a magyar programhoz képest még mindig több embert vonzottak, viszont lényegesen drágábbak. És ezenkívül talán még föl lehet említeni a ciprusi és a máltai programot, amely szintén működik és működőképes.

Ezek közül a programok közül a magyar az egyik legkedvezőbb kondíciókkal rendelkezik, de ugyanakkor az egyik legszigorúbb a szónak abban az értelmében, hogy a többi programmal ellentétben nem biztosít állampolgárságot, csak letelepedési jogot biztosít. Ráadásul azt is a legszigorúbban a magyar jogszabályi környezethez igazodva, hiszen elsőként tartózkodási engedélyért lehet folyamodni, és féléves várakozási idő után, amikor meg kell felelni azoknak a feltételeknek, hogy például Magyarországon állandó lakcímet kell létesíteni, ezt követően a megfelelő ügyvédi képvisellettal együtt lehet a letelepedésre vonatkozó igényt benyújtani és a letelepedésnek érvényt szerezni. Ez természetesen schengeni övezetben utazási lehetőséget biztosít, de magyar állampolgárságot nem biztosít; erre vonatkozóan ugyanazok a szabályok érvényesek, mint bárkinél, aki letelepedési jogosítvánnyal rendelkezik. Tehát ugyanúgy ki kell várni a megfelelő számú évet, ami a magyar jogszabályi környezet alapján nyolc év állandó itt-tartózkodás.

Maga a kötvény egy ötéves időszakra szól, ugyanúgy, ahogy a letelepedési program is, tehát legfeljebb két letelepedési ciklus végigvitele után kérelmezhet bárki állampolgárságot Magyarországon.

Azért gondoltuk, hogy a törvény némely technikai részletet módosítani érdemes, mert közel kétezer jelentkező volt már mind ez ideig a jelenlegi kondíciókkal. Ezek elsősorban kínai állampolgárok, kisebb

számban egyébként közel-keleti állampolgárok és talán legalacsonyabb számban orosz állampolgárok. Ez a három célterület, ahonnan a legtöbb letelepedési jelentkező érkezett.

Minden esetben most indulnak el az első olyan körök, amikor letelepedésről is beszélünk. Én úgy tudom, hogy közel százan létesítettek már állandó lakcímet Magyarországon, ami azt jelenti, hogy ennek megfelelően vagy ingatlanbérletre, vagy ingatlanvásárlásra is sor került. Ez ugye a program államkötvény-vásárlási kötelezettségéhez képest további adcionális befektetés.

Úgy gondoltuk - összhangban az állami adósságkezelővel -, hogy érdemes a kibocsátandó kötvénynek az összegét megemelni, hiszen a 250 ezer eurós kötvény egy kezdő, bevezető ár volt gyakorlatilag, 300 ezer euróra emelnénk meg, gyakorlatilag hasonló kondíciókkal. Ez azt jelenti, hogy 150 bázisponttal alacsonyabb hozamot biztosít, mint a mindenkori magyar államkötvényhozam. Ez egyébként ma már azt jelenti, hogy érdemben lefelé korrigálja a magyar államkötvények hozamát. És hozzátenném, hogy 2015-ben, ha figyelmesen nézték a költségvetést, akkor a magyar állam külföldi kibocsátást nem is tervez, hanem csak és kizárólag a letelepedési kötvény lesz az egyetlen olyan államkötvény, amely 2015-ben magyar államkötvényként devizaalapon kibocsátásra kerül, az összes többi forintalapon fog működni. Én azt gondolom, hogy ez így helyes is, és ráadásul összességében is lefelé fogja vinni azokat a hozamokat, amelyeket a magyar államkötvények után fizetni kell. Csendben megjegyzem, ma ezek alacsonyabb hozamszintek, mint amit, mondjuk, például a szocialisták által oly sokat dicsért IMF-finanszírozás biztosított.

Úgyhogy én azt gondolom, a magyar állam számára ez a program mindenképpen jár adcionális előnyökkel, ráadásul lehetővé teszi azt, hogy tőkét is vonzzon Magyarországra. Ehhez mindösszesen annyit kell tenni, hogy a letelepedés szigorúvá tétele után meg is kell keresni azokat, akik ezzel a lehetőséggel éltek, fel kell ajánlani nekik magyarországi beruházási lehetőségeket, és a program továbbvitelét pedig majd ehhez érdemes kötni.

Mivel gyakorlatilag ez az egyetlen érdemi tartalmi módosulás az egész program lebonyolításán belül, ezért azt gondolom, hogy ezt talán nem is érdemes túlságosan sokáig ragozni. Tisztában vagyok vele, hogy képviselőtársaimtól gyakorlatilag ugyanazokat az ellenérveket, vádakat, vádpontokat fogom megkapni, amelyek akkor is voltak, amikor bevezettük ezt a programot, körülbelül két esztendővel ezelőtt, de szeretném, hogyha azt néznék, hogy azért itt most már gyakorlatilag a program első komoly évén vagyunk túl, ugye volt egy fél év és most a 2014-es évvel egy teljes év. Mi arról beszélünk, hogy 4 ezer államkötvényt szeretnénk eladni, és tisztelettel jelzem, hogy közel 2 ezernél járunk. Ez azt jelenti tehát, hogy a program azokat a reményeket, amelyeket fűztünk hozzá, többé-kevésbé be fogja tudni váltani, feltehetőleg a következő év végére vagy a 2016. év

közepére. Ezért azt gondolom, hogy ezt a programot mindenképpen érdemes folytatni. Azokat a módosításokat pedig, amelyeket kezdeményeztünk, az Országgyűlésnek érdemes elfogadni.

Ha képviselőtársaimnak vannak további módosító indítványai, azokat szívesen látjuk, és majd értelemszerűen meg is fontoljuk. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, aki a kormány álláspontját kívánja ismertetni. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány az előterjesztést támogatja. Köszönöm szépen. *(Dr. Schiffer András: De miért?)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Völner Pál képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VÖLNER PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ahogy az előterjesztőtől is elhangzott, 2012. december 28-i hatállyal került bevezetésre a nemzetgazdasági célú tartózkodási engedély, majd az erre tekintettel kibocsátott letelepedési engedély intézménye. Az ezt követő időszak leszűrt tapasztalatai teszik szükségessé a módosító javaslatban meghatározott változtatásokat. Ennek megfelelően pontosításra kerülnek a jóváhagyás visszavonásának esetei, valamint a javaslat előírja az idegenrendészeti hatóság értesítési kötelezettségét az Országgyűlés gazdasági ügyekért felelős állandó bizottsága felé.

Ezen harmadik országból érkező állampolgárok esetében, akik a letelepedés kérelmezését közvetlenül megelőző legalább hat hónapja rendelkeznek tartózkodási engedéllyel, és vásárolnak államkötvényt, nincs törvénybe foglalva kötvényjegyzési határidő. Ezen hiányosság kiküszöbölésére indokolt a kiegészítés.

(19.00)

A befektetői letelepedési program az Európai Unió tagállamainak programjai közül messze a legversenyképesebb, így teljesen érthető, hogy 250 ezer euróról 300 ezer euróra lehet emelni ennek az összegét.

A letelepedési engedélyt az idegenrendészeti hatóság visszavonhatja, ha a harmadik országbeli állampolgár Magyarország területét 6 hónapnál hosszabb ideig elhagyta, kivéve, ha ezt külön nem engedélyezték, illetve visszavonható akkor is, ha az állampapír lejegyzésére kötelezővé tett 45 napos határidő betartását elmulasztották, ekkor ugyanis nem valósul meg a letelepedés célja, a nemzetgazdasági cél.

A befektetői letelepedés jogintézményének bevezetése óta folyamatosan nő az érdeklődés, s mivel a magyar program a legolcsóbbnak számít az Unió tagállamainak hasonló programjai között, indokolt a módosítás. A hazai program összehasonlító áron így is az egyik legversenyképesebb marad Európában. A program tavalyi elindulása óta összesen 2200 letelepedési értékpapírt értékesítettek Kínában, ebből 2014-ben 1800-at. A magyar program azért is lehet ilyen sikeres, mert a nyugat-európai programok jellemzően 500 ezer euró körüli összeggel találhatók.

A forgalmazók támogatják az előírt államkötvény-mennyiség megemelését, erre tekintettel támogatjuk az előterjesztést. Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tóth Csaba képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

TÓTH CSABA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ahogy frakcióvezető úr is elmondta, körülbelül két évvel ezelőtt módosította a parlament a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvényt, s ez tette lehetővé a nemzetgazdasági érdekből történő letelepedést is. Ennek alapfeltétele volt eddig, hogy 250 ezer euró értékben letelepedési kötvényt vásároljon a magán-személy vagy általa a többségi tulajdonú cég.

Ezeket a kötvényeket itthon kizárólag az Államadósság Kezelő Központ bocsátja ki, de a letelepedni szándékozók nem közvetlenül tőle vásárolják meg, hanem közbeiktatott kereskedőkön keresztül. Ezek többsége külföldi offshore cég, Máltán, Szingapúrban, a Kajmánon és Cipruson bejegyzett cégeket látunk. Ezek a közvetítő cégek jelentős költséggel működnek, jelentős költséggel értékesítik ezeket a kötvényeket. Egyrészt diszkontáron kapják meg az Államadósság Kezelő Központtól ezeket a kötvényeket, hisz 250 ezer euró helyett nagyjából 220 ezer eurót fizetnek ezekért a kötvényekért, mert a letelepedni szándékozó nem közvetlenül kötvényt vásárol, hanem ezeken a közvetítő cégeken keresztül szerződik, és a cégek jegyzik le ezeket a kötvényeket. Ezek a közvetítő cégek ezen túl jelentős közvetítői jutalékot számítanak fel az ügylet kapcsán, ez 40-45 ezer eurót jelent esetenként, üzletenként.

Pár héttel ezelőtt az egyik internetes oldalon az egyik forgalmazó cég vezérigazgatója, a hangzatos nevű Hungary State Special Debt Fund vezérigazgatója, Lian Wang úr számolt be arról, hogy hogyan működött ez náluk az elmúlt időszakban, és büszkén elmondta, hogy 2200 letelepedési értékpapírt értékesítettek az elmúlt időszakban, csak 2014-ben 1800-at, és -ők kínai és vietnami relációban forgalmazzák ezt - ennek a többsége kínai befektető volt, aki ezt vásárolta.

Azt is elmondta Lian Wang úr, hogy tulajdonképpen nekik ez nem egy rossz üzlet, hisz a kamatot előre megkapják a diszkontáron vásárlás kapcsán,

hisz a 221 ezer euró és a 250 ezer euró közötti különbség azonnal jelentkezik náluk, plusz a 45 ezer eurós jutalék is, amit felszámolnak az üzletek kapcsán. De rögtön meg is nyugtatott minket, hogy ők olyan jól azért nem járnak, mert ennek a legnagyobb része elmegy a letelepedési kötvényt promotáló rendezvényekre, mondta Wang úr. Ha ezt kiszámoljuk - nem egy nagy búvászmutatvány -, a 2200-szor körülbelül 20 millió, az körülbelül 40 milliárd forint jutalékot jelent, tehát Lian Wang úrék cége körülbelül ennyit fordított az üzlet promotálására az elmondása szerint.

Magával a törvénymódosítással nincs is baj, az országnak szüksége van ilyen módon források bevonására - ezzel még egyet is értünk -, a probléma ezeknek a közvetítő cégeknek a szerepével van. Egyrészt az, hogy miért van szükség ezekre az offshore cégekre a továbbiakban, és miért nem magyar cégek látják el, itthon adózó cégek látják el ezeket a kötvényforgalmazási feladatokat. És még egy kérdés fölmerül ennek kapcsán, hogy ha 250 ezer euróról fölemeljük ezt 300 ezer euróra, akkor mennyivel fog növekedni ezeknek a közvetítő cégeknek a jutaléka, haszna.

Mennyivel keresnek többet ezen az ügyleten, és miért nem a magyar állam zsebében marad ez a közvetítői jutalék? Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportja jelezte, hogy nem állít vezérszónokot.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mirkóczki Ádám képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Ígérem, én sem kívánom hosszúra nyújtani és kihasználni az időkeretet, néhány rövid megjegyzést azonban tennék.

Ahogy Rogán frakcióvezető úr említette, hogy az ellenzék részéről biztos ugyanazok lesznek a vádak és a kritikák, hát igen, részben ugyanazok, abban valóban igaza van, hogy ez egy technikai módosítás, de én tennék is rögtön egy kérdést. 2012-ben nagy-nagy reményekkel lett ez az intézmény úgymond bevezetve és ez a módosítás megalkotva, ellenben nem hallottuk azóta sem, hogy hány nagybefektetőt sikerült bármelyik harmadik országból ide ennek az intézménynek köszönhetően becsábítani, azok kik, és mondjuk, hány munkahelyet sikerült belőlük létrehozni. Mi sokkal szkeptikusabbak vagyunk ennek az intézménynek a sikerességében.

Ha valaki nyomon követi most már hosszú évek óta a Jobbik külpolitikáját, sok mindennel lehetünk vagy vagyunk vádolva, azzal azonban nem, hogy mi a keleti nyitást elvetnénk, vagy nem következtesen képviselnénk, azonban erre a javaslatra önmagában nemet mondunk, hiszen mi úgy gondoljuk, hogy a keleti nyitás, a keleti partnerség nem azon múlik, hogy biztosítunk-e egy olyan kikaput, amit pénzzel

meg lehet nyitni, és most már kicsit még több pénzzel, még ha ez Európában olcsónak is számít vagy talán a legolcsóbbnak. Tehát ez a változtatás, hogy 250 ezerről 300 ezer euróra emeljük, ez önmagában is mutatja, hogy igazából itt egyfajta sarc megfizetéséről van szó.

Ugyanakkor azt is szeretnénk hangsúlyozni, hogy tranzitország jellegünkben adódóan potenciális veszély, adott esetben a nemzetbiztonsági kockázatok fennállnak, főleg úgy, hogy pénzzel ebben a világban, és nemcsak Magyarországon, de amint látjuk az elmúlt időszak eseményeit, pénzzel nagyon sok mindent el lehet intézni. Nem kell messzire menni, azért itt van az orosz-ukrán konfliktus, és ne adja isten, lesznek más konfliktusok vagy más külpolitikai problémák, ha valaki tehetős, akkor adott esetben magának vagy adott esetben a saját köreinek, olyan elemeknek is tud ezzel az intézménnyel a schengeni határokon belül biztosítani különböző jogosítványokat, ami pusztán pénzkérdés. Mi továbbra sem látjuk azokat a garanciákat, amelyek ezeket a kockázatokat kiszűrnék, és garanciája lenne annak, hogy nem lehet ezzel visszaélni rossz szándékkal.

Tehát még egyszer mondom, nekünk a befektetőkkel semmi problémánk nincs, a problémánk abból adódik, hogy pénzzel sok mindent el lehet intézni, és sajnos, ahogy látjuk, el is intézik. Még egyszer mondom, az, hogy mi tranzitország vagyunk, és ilyen világpolitikai események alakulnak - negatív értelemben - és burjánzanak egyre inkább, ez még inkább növeli és fölveti annak a veszélynek a kockázatát és a lehetőségét, hogy olyan elemek is beszivároghatnak pusztán pénz által, akiket - finoman fogalmazva - nem szeretnénk sem Magyarországon, sem Európán belül látni. Ugyanakkor azt is látjuk, hogy ha megvan a megfelelő háttér, megvan a megfelelő anyagi forrás, akkor ennek Magyarország gyakorlatilag a legolcsóbb lehetőségét kínálja fel a schengeni határokon belül.

Tehát nem fogok nagy titkot elárulni azzal, ha azt mondom, hogy a Jobbik ezt a fajta javaslatot semmilyen formában nem tudja támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosítás a jogintézmény lényegén nem változtat, csak immár 300 ezer euróért lehet tartózkodási, illetve letelepedési engedélyt vásárolni, csupán emeli a tétet az előttünk fekvő előterjesztés.

(19.10)

A szigorítások önmagukban ugyan támogathatók és racionálisak, ott viszont, ahol igazán fontos lenne, tehát hogy ne offshore vállalkozások legyenek

a közvetítők, nincs változás, és az egész intézménynek, a letelepedési kötvény egész intézményének a filozófiája továbbra is kétséges.

Normálisabb helyeken az ilyen elsősorban munkahelyteremtő közvetlen tőkebefektetésekről szól. Nézzünk néhány példát! Az Egyesült Államokban egymillió dollár befektetés és minimum tíz új állás. Írországban 300 ezer euró és minimum két új állás. Németországban 250 ezer euró és minimum öt új állás. Koreában pedig 500 ezer USA dollár és öt új állás a feltétel. Nálunk viszont semmiféle fenntartható feltétel nincsen, csak az államkötvény-vásárlás, egy olyan országban, ahol az emberek számára az elsődleges probléma az, hogy nem jutnak valódi, tartós, válságálló, új munkahelyhez. Ha valamiért egyáltalán megfontolandó egy ilyen intézmény fenntartása, az éppen a munkahelyteremtés lenne, miközben a szabályozás semmiféle ilyen típusú feltételt nem támaszt.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány 2013 tavaszán jelentette be a magyar államkötvények speciális fajtájának, az úgynevezett letelepedési kötvényeknek a forgalmazását. Mivel a kötvény megvásárlásával külföldiek a szokásosnál kedvezőbb feltételekkel kaphatnak letelepedési engedélyt, a kormányzat szerint ez majd fellendíti a gazdaságot.

A történetben azonban számos zavaró momentum van. Az egyik ilyen, hogy a kötvények árusítására az Államadósság Kezelő Központ jellemzően offshore hátterű cégekkel szerződött. Ezen a ponton szeretnék utalni arra a válaszra, amit Vágó Gábor képviselőtársunknak a „Csak akkor baj az offshore, ha más csinálja” című írásbeli kérdésére 2013. május 30-án a nemzetgazdasági miniszter válaszolt. Azt írta Varga Mihály: „Ezenkívül szeretném felhívni a figyelmét arra is, hogy ezek a cégek sok, valóban offshore hátterű céggel ellentétben nem pénzt visznek ki, hanem eurómilliókat hoznak be Magyarországra.”

Szerintem itt álljunk meg egy pillanatra. Az offshore cégekkel nekünk az alapvető problémánk nem az, hogy elsődlegesen pénzt visznek ki, vagy hoznak be, a jelenlétük a probléma. Mert hiába állítjuk azt, hogy formailag ők pénzt hoznak be, az offshore cégeknek a jelenléte mérgezi a gazdaságot, az, hogy ilyen könnyítésekkel olyan hátterű cégek kapcsolódnak be a magyar gazdaság véráramába, amelyek aztán néhány üzlettel odébb, néhány évvel odébb adózatlanul kipumpálják a nemzetgazdaság életerejét adó jövedelmeket, ez egyszerűen megengedhetetlen.

Egy olyan országról beszélünk, ahol az elmúlt negyedszázadban az államadósság két és félszeresét pumpálták ki offshore paradicsomokba. Innentől kezdve egészen elképesztő, hogy a nemzetgazdasági miniszter erre így reagál, hogy tulajdonképpen nem is érdekes, hogy most offshore vagy nem offshore, hiszen pénz nem kivisznek, hanem behoznak. Persze, ezzel a történettel elsődlegesen behoznak, és utána pedig majd busás haszonnal kivisznek - isten tudja, hová - adózatlanul jövedelmet a magyar nemzetgazdaságból.

Az első ilyen cég a Kajmán-szigeteken bejegyzett, képviselőtársam által már felemlített Hungary State Special Debt Fund volt. Közismert, hogy a Kajmán-szigetek egy offshore paradicsom, bár Rogán Antal ezt többször cáfolta, hogy a Kajmán-szigetek egy offshore paradicsom lenne, ahová azért jegyeznek be cégeket, hogy ne kelljen adót fizetni. Frakcióvezető úr szerint ez nem gond, és ő nyugodtan alszik, mert tudja, hogy rendes magyar üzletemberek állnak a háttérben. Pedig egy vállalkozás nem attól lesz offshore, hogy ismerjük-e a tulajdonosokat vagy sem, ez csak az egyik jellemző, attól offshore valami, hogy olyan helyre teszi székhelyét, ahol nincs vagy minimális az adó, miközben a tevékenységét valójában nem is ott végzi.

Tudniillik, az offshore-nak két válfaja van. Az egyik esetben, és erről valóban az Alaptörvény is megemlékezik, igaz, hogy csak a közvetlen állami támogatásoktól tiltja el az offshore-nak ezt a válfaját, amikor a tulajdonosi háttere egy vállalkozásnak nem átlátható. Viszont offshore-nak tekinthetjük azokat a cégeket is, ahol ugyan tudjuk azt, hogy ki a tulajdonos, de bizonyos olyan országokban, postafiókokban, különböző gyarmati státusú helyeken vannak bejegyezve, ahová nyilvánvalóan adóelkerülő, úgynevezett adóoptimalizálási szándékkal vitték ki a vállalkozásokat, sok esetben egyébként politikusok.

Az LMP egy ilyen típusú offshore-ellenes törvénycsomagot terjesztett elő már több alkalommal az Országgyűlésnek, hogy az állami vagy uniós források a közpénzek környékéről ne csak az átláthatatlan tulajdonosi struktúrájú cégeket seprűzzük ki, hanem a különböző felsorolt, általa azt hiszem, ha jól emlékszem, K-ig felsorolt offshore paradicsomokba, többek között a Kajmán-szigeteken bejegyzett vállalkozásokat is seprűzzük ki. Nem működhetnek az állami pénzek, a közvagyon környékén ilyen cégek. Éppen ezért elfogadhatatlan az, hogy az Államadósság Kezelő Központ ilyen cégekkel bármiféle megállapodást köt.

Elfogadhatatlan az, hogy közpénzekre, közvagyonra, állami jogokra offshore hátterű cégekkel köt szerződést a magyar állam vagy az önkormányzatok vagy állami, önkormányzati tulajdonban álló cégek. És nemcsak az az offshore, akinek a tulajdonosi háttere átláthatatlan, az is offshore, aki Marshall-szigeteken vagy éppen Kajmán-szigeteken tart fenn postafiókot. Ne nézzük egymást hülyének, pontosan tudjuk, hogy miről van szó, pontosan tudjuk azt, hogy ilyen típusú cégek az előző kormányok alatt is csapolták meg a közöst, és ez sajnos folytatódik tovább.

Egyébként az egyik cég tulajdonosa, a már szintén emlegetett Lian Wang úr sajtótájékoztatón mondta el, vallotta be, hogy a cége igenis offshore. Azt persze egyikük sem említette, hogy a másik tulajdonos, a volt Wallis-vezető, a Hajdú-Bét volt vezérigazgatója, hogy a szálak megint összeérjenek. Másfél év után sem derült ki, hogy mi szükség offshore hátterű közvetítő cégek bevonására, és hogyan illeszkedik mindez a kormány szóban offshore-

ellenes politikájába. Miért enged ki a kormány tíz-milliárdokat a kezéből, és adja oda semmiért?

A forgalmazók beszédnek körülbelül 40 ezer euró díjat a vásárlóktól, miközben diszkontáron kapják az államkötvényt, jelenleg 30 ezer eurót nyerve. Az a kérdés, hogy az államkötvények árának emelésével 250-ról 300 ezer euróra mennyivel nő a diszkontárrés és a jutalék. Ha arányosan, akkor az eddigi nyereség kötvényenként 70 ezer euróról 84 ezer euróra emelkedik. Az év végére 2400 körülre emelkedik az eladott kötvények száma. Ez azt jelenti, hogy eddig az állam 50 milliárd forint jövedelmet engedett ki az országból adózatlanul. Nem is engedi, valójában tuszolja külföldre, fenntartva ezzel az országot károsító pénzszivattyút. Négy év alatt 4 ezer kötvényt készülnek eladni. Ez minimum újabb 40 milliárd forint kifolyását jelenti a magyar nemzetgazdaságból. Ma egy magyar kisvállalkozás, ha van 100 forint bevétele, az áfa és minden egyéb adó és járulék befizetése után 50 forint marad neki, de sok esetben 20-30. A kormány által szponzorált offshore cégek viszont egyetlen fillér adót sem fizetnek a költségvetésnek.

Az offshore cégek persze nemcsak adózási, illetve gazdaságpolitikai racionalitást érintő kérdéseket vetnek fel. Felmerülnek más jellegű kérdések is, például hogyan lehetünk biztosak abban, hogy a kötvények jó helyre kerülnek, nem merülnek-e fel nemzetbiztonsági kockázatok. Ezt felvetette már jobbikos képviselőtársam, várnám a belügyi államtitkár úr válaszát ebben a kérdésben.

Miért nincs nyilvános és folyamatosan frissülő adatbázis arról, hogy eddig hányan vettek kötvényt, és milyen országból érkeztek? A helyzet az, hogy továbbra is ugyanaz az offshore nagykoalíció folytatódik, amit már látunk az elmúlt két és fél évtizedben. Miközben a kormány az idej és a jövő évi költségvetésben is adómaximalizálásra törekszik, szétadózta a magyarokat, nem támogatja azon LMP-s kezdeményezést, amely az offshore cégeket, azok nyereségét adóztatná meg.

Rogán Antalnak és az Orbán-kormányának csupán a korábbi szabályozás felpuhítására, a becsületlen adózókkal szemben tisztességtelen adóamnesztiára, a pénzmosásra alkalmas speciális megtakarítási számla bevezetésére és az offshore ingatlanügyletek megkönnyítésére futotta. A kormánytöbbség zsigerből utasítja el az LMP offshore-ellenes javaslatát, amelyek kiséprúznék a hazai gazdaságból az offshore lovagokat, és amelyek az állami vezetők és kormánytisztviselők esetében kőkeményen megtiltanának bármiféle offshore tevékenységet, érdekeltséget.

Azzal, hogy az Országgyűlés eddig egyszer sem vette tárgysorozatba ezeket az LMP-s törvényjavaslatokat, a kormánypártok többször is kinyilvánították, hogy az offshore lovagok pártján állnak. És természetesen ne legyen illúzió, az offshore nem pusztán korrupciós kérdés. Arról van szó, hogy addig az ország függetlenségéről, addig a magyar gazdaság két lábra állásáról beszélni nem lehet, amíg egy ekkora szivattyú rajta van a magyar nemzetgazdaságon.

Az ország kitettségét, a magyar nemzetgazdaság függőségét részben pontosan ez az offshore szivattyú okozza, éppen ezért egy olyan kormány, amelyik különböző technikákkal még fokozza is az offshore vállalkozások jelenlétét, illetve nem hajlandó semmit tenni az ellen, hogy az állami, önkormányzati cégekkel, szervezetekkel ne kerülhessenek ilyen vállalkozások kapcsolatba, semmilyen állami joghoz, közvagyonhoz, közpénzhez ne férhessenek hozzá, tovább fokozza a magyar nemzetgazdaság függőségét, kitettségét.

(19.20)

Az offshore-ozás az egyik olyan csatorna, amelyen keresztül a magyar nemzetgazdaság függősége tovább erősödik. Éppen ezért hiába tartalmaz maga a javaslat ezen a kereten belül racionális megoldásokat, magát az intézményt utasítjuk el addig, amíg lehetőséget teremt arra, hogy különböző offshore cégek, amelyek között fölsejlenek mindenféle gyanús figurák, kereshessenek ezen a bulin.

Elutasítunk minden olyan javaslatot, amelyik továbbra is kedvezményezi az offshore cégeket a tisztességes magyar adófizetőkkel szemben. És természetesen elutasítjuk addig ezt az intézményt, amíg a munkahelyteremtés nem lesz feltétel az ilyen jellegű kötvényügyletek megkötése esetében. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Kérdezem, hogy kíván-e élni valaki ezzel a lehetőséggel. (Varju László: Igen.) Egy gombnyomást kérnék szépen. Köszönöm szépen. Öné a szó, képviselő úr.

VARJU LÁSZLÓ (független): (Hangosítás nélkül.) Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház!

ELNÖK: Képviselő úr, nem működik a mikrofonja, szeretném jelezni. A kártyája el van helyezve? Gombot nyomott? (Varju László: Most működik?) Most már igen. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Annak a felszólításnak szeretnék eleget tenni, hogy Rogán Antal frakcióvezető úr ne érezze magát abban a hátrányban, hogy ne lenne teljes körű az a figyelemfelhívás, illetve jelzés, miszerint már nemcsak hónapokkal, hanem évekkal ezelőtt megtettük azt, hogy e jogintézmény működése mellett, annak a megoldásai ellen tiltakozni kell.

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló, egyszerűbben fogalmazva a letelepedési kötvények ellen és az eljárásaik ellen tulajdonképpen már több mint egy évvel ezelőtt levelezésbe keveredtem Varga Mihály miniszter úrral, aki akkor még nem vállalt azért felelősséget,

hogy magára húzta volna azt a megoldást, hogy tulajdonképpen offshore cégeken keresztül üzletelnek, hanem átirányított Rogán Antal úrhoz, aki azt válaszolta, hogy mindaz a felvetés azért nem értelmezhető, mert ez nem offshore cég, hiszen a tulajdonosait ismerjük.

Így az a Kajmán-szigeteken bejegyzett cég, amelyet most már itt több felvonásban is hallottunk, sőt ennek a cégnek a nyilatkozatairól is szó esett, azt gondolom, hogy mindaddig, amíg ezt a megoldást önök alkalmazzák, addig ebben a formában sem a módosítást, sem pedig a jogintézményt támogatni nem lehet. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr! Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Először az írásban előre jelentkezett képviselőknél adom meg a szót. Felszólalásra következik Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Látszólag egy technikai módosítás fekszik előttünk, ami tulajdonképpen egy számot változtat meg, mégis érdemes mögé nézni és azokat az indítékokat feltárni, amelyekkel a kormány ellátta ezt az előterjesztést, hiszen vonzó lehet egy hasonló kötvény. Számos helyen a félmillió eurót is eléri az az összeg, amit ilyenkor le kell tenni az asztalra. Tehát európai és regionális szinten is e megoldás tekintetében „olcsónak” számít a hazai szabályozás, és az az összeg, amit elvárnak az államok, Portugáliában például ingatlanvételek formájában, jellemzően sokkal magasabb, mint a miénk. Tehát érdemes megvizsgálni, hogy az erre támasztott kereslet vajon milyen előnyöket rejt Magyarország számára. A kormányzat indoklása tekintetében talán őszintébb lenne azt mondani, hogy itt egy több tíz milliárdos bevételi tömeg az, ami reális várakozásként jelenik meg, és ennyi az értelme az önök részéről az egésznek. Az úgynevezett államadósság elleni harc egy fejezetéről beszélhetünk ez esetben tehát.

Minket, jobbikosokat sokkal jobban érdekelne az a multiplikátor hatás, amit az így bevont tőke adott esetben kifejt. Erről hatástanulmányokra lenne szükség, legalább kimutatásokra, pontosabban arról, hogy hány munkahely jöhet létre ezen intézménynek köszönhetően. Még fontosabb számomra az, hogy ha bejön egy ilyen tőkeforma, akkor hány magyar munkahely szűnhet meg vagy kerülhet veszélybe, hiszen nem látjuk pontosan, hogy milyen iparágakban és milyen formában jelenik ez meg. Ugyanakkor azt is látnunk kellene, hogy itt nagyon komoly kérdésekre most már második esztendeje nem kapunk választ. Látható, hogy azáltal, hogy közvetítő cégeket bíznak meg a tényleges értékesítésre, amelyek, mint elhangzott, a Kajmán-szigeteken, Máltán, Cipruson bejegyzett cégek, amelyek az adott ország területén szerződnek, adódik a kérdés, hogy mi történne, ha az úgynevezett ügyfél közvetlenül az ÁKK-hoz fordulna, hiszen jelen pillanatban az történik, hogy a letelepe-

dési kötvényt szerezni szándékozó valaki értékpapírokat vásárol meg egy olyan magáncégtől, amely speciális letelepedési kötvényeket vásárol az ÁKK-tól.

Látható, hogy még ha el is fogadnánk ezt a jogintézményt, mint ahogy nem, akkor is nagyon súlyos kérdéseket vet fel, hogy mi szükség van hasonló közvetítőkre. Látható, mint ahogy az állampolgárságot sem lehet adni-venni és nem lehet árucikként kezelni, úgy a letelepedési joggal is hasonló a helyzet álláspontunk szerint. De hát a legfalsabb indoklás talán az volt, hogy az államadósság-csökkentést ilyen módon is finanszírozzák. Ez szó szerinti idézet volt az eredeti indoklásból.

Nézzük, hogy a valóságban mi történt ezzel szemben! Elégettek majdnem 3000 milliárd forintnyi magán-nyugdíjpénztári vagyont, az éves akkori GDP majdnem tizedét. És mit csinált az államadósság a nagy harc és a letelepedési kötvényért kapott összeg idefolytatásáért „cserébe”? Az államadósság 2010-ben a repoműveletekkel együtt tulajdonképpen már 20 041 milliárd forintra nőtt, áll az Állami Adósságkezelő Központ jelentésében, ezzel szemben azt látjuk, hogy a 2014 második negyedévi MNB-adatok szerint 25 432 milliárd forintról beszélünk. Tehát az államadósság elleni harcuk ilyen eredményre vezetett, több ezer milliárdos különbség lehetséges fel, még egyszer mondom, annak ellenére, hogy az elégetett magán-nyugdíjpénztári vagyon jó része ide került, és annak ellenére, hogy ilyen indoklással látják el még a letelepedési kötvényért beszedett pénz felhasználhatóságát is, hogy azzal majd csökkentik az államadósságot. Látható, hogy totálisan felsültek ezzel a tervvel.

Érezhető, hogy egy olyan kaput nyit meg az úgynevezett letelepedési kötvény megszerezhetősége vagy annak lehetővé tétele, amely teljesen fölösleges. Nem ez a keleti nyitás, nem ilyen módon képzelte el a Jobbik sem az amúgy nagyon fontos és történelmi stratégiai partnereinkkel való kapcsolaterősítést, hiszen látható, hogy egy kettős prés alá kerül Magyarország. Egyrészt az egész övezetben itt a legolcsóbb a letelepedési jog megszerzése pusztán azáltal, hogy tőkejóságokat tesz le az asztalra egy számunkra ismeretlen háttérű, számunkra adott esetben ismeretlen iparágban és ismeretlen céges közvetítői háttérrel ideérkező valaki, másrészt pedig mi vagyunk az az ország, amely a schengeni zónát illetően a határain keresztül a menekültek számára is a legkönnyebben megközelíthető. Tehát ha arról beszélünk, hogy a Kárpát-medencétől jelen pillanatban idegen gazdálkodó egység vagy akár gazdasági menekült, politikai menekült közelítene felénk, azt látjuk, hogy minden szempontból a legkönnyebb dolga Magyarországot illetően van, hiszen itt a legolcsóbb a letelepedési jog megszerzése, ide a legolcsóbb céges ügyleteken keresztül betörni, gazdasági menekültként itt lehet a legegyszerűbben átlépni a zöldhatárt, itt bálnak talán a leginkább kesztyűs kézzel az úgynevezett menekültekkel, és az látható, hogy itt lehet talán a legkönnyebben eltűnni a hatóságok szeme elől, ha valaki Magyarországra ilyen szándékkal érkezik.

Ezt a nem is kettős, hanem talán többszörös prést semmiképpen nem szabadna kockázati tényezőként meghagyni a magyar közéletben és a magyar életben, éppen ezért a Jobbik egyértelmű elutasításának tud csak hangot adni e javaslat kapcsán. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Staudt Gábor képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. *(Dr. Staudt Gábor: Visszalépek.)* Képviselő úr visszalépett a felszólalásától.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdezem Kontrát Károly államtitkár urat, hogy kíván-e... - bocsánat, államtitkár úr már nem kíván reagálni, ő a kormány álláspontját ismertette. Megkérdezem Rogán Antal frakcióvezető urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Rogán Antal: Igen.)* Igen, öné a szó, frakcióvezető úr.

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen. Én is próbálnék rövid lenni, mert képviselőtársaim is korrektil, nem a teljes időkeretet kihasználva mondták el a véleményüket. Ebben valóban sok olyan dolog volt, ami elhangzott már akkor, amikor bevezetésre került a letelepedési kötvényprogram. Szerintem akkor is cáfoltam, ezért engedjék meg, hogy reagáljak erre. Megtenném Schiffer képviselő úrnak is, de ő időközben elhagyta az üléstermet, vagy legalábbis nem látom, pedig ő volt a legvehemensebb ebben a tekintetben.

(19.30)

Szeretném elmondani önöknek először is, hogy itt olyan cégekről beszélünk, akik nem Magyarországon fejtik ki a tevékenységüket. Ezért teljesen indokolatlan lenne, ha magyar cégeket bízánk meg azal, hogy Kínában egyébként állami kötvényt értékesítsenek, mert erre nem lennének képesek. Erre azok képesek, akik egyébként értelemszerűen azon a területen tudják kifejteni a tevékenységüket. Kínában egyébként ez egy üzletág, amire jó néhány ügynökség épült fel. Nyilvánvaló, hogy csak ezekkel az ügynökségekkel való együttműködés révén tud egy ilyen program sikeres lenni. Természetesen vannak jutalékok, amiket ezek az ügynökségek elkernek, de nekik kell felhajtani azokat az embereket, akik egyébként, mondjuk, megbíznak például egy magyar államkötvényben, és valljuk be őszintén, túlnyomó többségük akkor hall először Magyarországról, amikor ezzel a lehetőséggel találkozik. De nekünk van lehetőségünk arra, hogy közelebb hozzuk őket ide. Nyilvánvaló, hogy egy-két év múlva már ők is hírért viszik a programnak, hírért viszik az országnak, de most ebben a pillanatban őket meg kell győzni erről.

Erre mi nem vagyunk képesek. Azoknak hisznek, akik egyébként ilyen programokat sikerrel bonyolítottak, és akik egyfajta garanciát vállalnak azért a befektetésért, amit ők a maguk részéről megtesznek. Ezért van az, hogy a közvetítő cégek igenis garanciákat vállalnak, és ráadásul a garanciavállalásokon túl egy hatéves teljes jogi képviselést is vállalnak.

Szeretnék mindenkit megnyugtatni, hogy egyetlen olyan cég sem működhet ebben a rendszerben, aki egyébként nem fedte fel a tulajdonosait. Ezt magánszemélyig visszamenőleg meg kell tenni. Ezeket a gazdasági bizottság egyébként a határozataiban minden alkalommal nyilvánosságra is hozza. Ezek a felfedett magánszemélyek például a kínai esetben Lian Wang úr, aki, azt gondolom, a legtekintélyesebb tulajdonosa a szóban forgó cégnek, ő kisebbségi tulajdonosa és egyébként a cégnek ügyvezetője; vagy az a Moore, aki jelentős szerepet vállalt Magyarországon a BorsodChem létrehozásában és működtetésében. A BorsodChem az egyik legnagyobb magyarországi külföldi befektetés és az egyik legnagyobb munkáltató.

Azt is szeretném hozzátenni, hogy mi szívesen kötnénk munkahelyteremtéshez. De általában pont ebből vannak a visszaélések. Angliában például pont ilyenek miatt kritizálják a programot, hogy odavisz valaki pénzt, beteszi egy bankba, azt követően létesít 3-4 munkahelyet és aztán, mikor már megkapta az útlevelet, értelemszerűen ezeket felszámolja. Vagy mondjuk, a spanyol vagy a portugál program esetében abból volt az óriási botrány, hogy ott ingatlant kellett vásárolni, és az ingatlanvásárlásnál egymás között ugyanazokat az ingatlanokat csereberélték azért, hogy egyébként hozzájussanak letelepedési lehetőséghez. Azt gondolom, ehhez képest a magyar állam finanszírozása egy sokkal tisztább követelmény. Akkor lehet őket meggyőzni arról, hogy Magyarországra be is fektessenek, ha egyébként már megvan a kötődésük az országhoz. Ezért van a programban előírva az, hogy itt kell lakni, itt kell állandó lakcímet létesíteni, bizonyos időközönként meg kell jelenni. Ezek mind nagyon fontos előfeltételek, és segítik azt, hogy tényleg vásároljon ingatlant, ahol ráadásul neki kell laknia, és azt követően folyamatosan hozzon be valamilyen lehetőséget Magyarországra. Azt látom, hogy a letelepedésben érintett első száz embernél már a túlnyomó többsége érdeklődik valamilyen magyarországi befektetés iránt.

Úgyhogy azt kérem mindenkitől, hogy ennek a végeredményét akkor vonjuk meg, amikor már azt is látjuk, a letelepedési államkötvény lejegyzésén túl, az egyébként letelepedésben részesültek milyen magyarországi beruházásokba, vállalkozásokba vágtak bele. Természetesen az, hogy mely országokból jegyezték le a kötvényt és hány ember érkezett be melyik államból, az az információ és adatbázis nyilvános, tisztelt képviselőtársaim. Ez hozzáférhető, ezt a gazdasági bizottsági ülésen is bármikor lekérhetik. Nagyon szívesen én is megkérem a Bevándorlási Hivatalt arra, hogy ezzel kapcsolatban számoljon be, hiszen itt semmi titkolnivaló nincs.



Azt az államtitkár úr helyett is szeretném elmondani, hogy természetesen a programnak része egy nemzetbiztonsági ellenőrzés. Ennek az a lényege, hogy minden olyan hozzáférhető adatbázisban, amely a nemzetközi bűnüldözői adatbázisokban és egyéb helyen létezik, a jelentkezőket leellenőrzik, és ez előfeltétele annak, hogy valaki megkaphassa a letelepedési jogosítványt. Aki ezeknek nem felel meg, azt a magyar állam indoklás nélkül visszautasíthatja. Tehát ebben az esetben még azzal sem kell foglalkozni, hogy az illetőnél ezt megindokoljuk. Indoklás nélkül visszautasítható. Jelzem, hogy ilyen feltételek alapján bármikor egyébként maga a letelepedési jog vissza is vonható. Tehát erre a belügyminiszternek mindig megvan a lehetősége. Ha utólag merül fel olyan információ, amely alapján úgy érzi, hogy ezt kell tennie, akkor ezt a magyar állam, a magyar kormány nevében megteheti. Ezeket a jogosítványokat fenntartottuk magunknak, és azt gondolom, hogy ezt a rizikót annak, aki Magyarországon akar befektetési lehetőséghez jutni, vállalnia kell természetesen.

Tekintettel arra, hogy ugyanazokat az érveket hallottam, amikre én is ugyanazokat tudom elmondani, csak most már azt gondolom, másfél év működési tapasztalatainak a fényében, mégiscsak kérném a képviselőtársaimat, hogy fontolják meg, hogy ezt az alapvetően technikai természetű módosítást az Országgyűlésben támogassák. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény, valamint egyes törvényeknek a nemzetbiztonsági ellenőrzéssel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/2077. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként a nemzetbiztonsági bizottság folytatja le.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A nemzetbiztonsági ellenőrzés célja annak vizsgálata, hogy a fontos és bizalmas munkakörre jelölt, illetve az ilyen munkakört betöltő személyek, továbbá a minősített adatot kezelő szervvel közreműködő személyek esetében megállapíthatók-e olyan kockázati tényezők, amelyek felhasználásával e személyek tevékenysége jogellenes céllal befolyásolhatóvá, illetve támadhatóvá válhat.

A nemzetbiztonsági ellenőrzés korábban hatályos rendszere szerint az érintett személy fontos és

bizalmas munkakörbe történő kinevezése előtt lefolytatott nemzetbiztonsági ellenőrzés során egy adott időpillanatban vizsgálták a biztonsági feltételek meglétét. Az ennek alapján kiadott biztonsági szakvélemény ötéves időtartamra tanúsította a munkakör betöltőjének nemzetbiztonsági alkalmasságát. Ez a gyakorlat nem volt képes felfedni a munkakör betöltése alatt felmerülő kockázatokat, különösen azokat a befolyásolásra alkalmas körülményeket, amelyek szükségképpen az adott tisztség betöltése alatt, arra tekintettel jelentkeztek.

A nemzetbiztonsági ellenőrzés rendszerének hatékonyabbá tétele érdekében fogadta el az Országgyűlés a 2013. évi LXXII. módosító törvényt. Az Alkotmánybíróság a módosító törvény két elemét, a folyamatos nemzetbiztonsági ellenőrzést és a külső, kormánytól független jogorvoslati lehetőség hiányát Alaptörvénybe ütközőnek minősítette és megsemmisítette. A döntés következményeként párhuzamos, esetenként többféle értelmezést is lehetővé tevő szabályozás alakult ki. Ezen helyzet megszüntetése érdekében a törvény nemzetbiztonsági ellenőrzéssel kapcsolatos rendelkezéseinek ismételt és átfogó módosítása szükséges.

A jelen törvényjavaslat azt célozza, hogy a nemzetbiztonsági érdekek hatékony védelmét biztosító, az alkotmányossági elveknek megfelelő rendszerben szabályozza a nemzetbiztonsági ellenőrzés intézményét az alábbiak szerint. A nemzetbiztonsági ellenőrzést az érintett jogviszony létesítését megelőzően kell kezdeményezni, az ellenőrzéshez az érintettnek hozzá kell járulnia, a hozzájárulás megtagadása esetén az adott jogviszony nem hozható létre. A kezdeményezés a biztonsági kérdőív kitöltésével és a nemzetbiztonsági szolgálatnak történő megküldésével indul. Fő szabályként a munkáltatói jogkör gyakorlója vagy a kinevező a kezdeményező.

A javaslat szerint a nemzetbiztonsági ellenőrzés egyszintű, 60 nap időtartamú, 30 napos hosszabbítási lehetőséggel, lefolytatása során a nemzetbiztonsági szolgálat az ellenőrzött személlyel konzultálhat, az ellenőrzött személlyel kapcsolatban álló személyeket hallgathat meg, a kérdőíven feltüntetett adatokat ellenőrizheti, továbbá titkos információgyűjtést folytathat.

A nemzetbiztonsági szolgálat a nemzetbiztonsági ellenőrzésről biztonsági szakvéleményt állít ki. A biztonsági szakvélemény érvényességi ideje öt év, ezt követően új ellenőrzést kell kezdeményezni. A javaslat szerint az érvényes biztonsági szakvéleménnyel rendelkező, nemzetbiztonsági ellenőrzés alapjául szolgáló jogviszonyban álló vagy ilyenbe jelölt személy esetében a biztonsági feltételek fennállása felülvizsgálati eljárás keretében vizsgálható. Felülvizsgálati eljárás lefolytatására az alábbi esetben kerülhet sor: ha a betöltött munkakör tartalma megváltozik, ha az érvényes biztonsági szakvéleménnyel rendelkező személyt új munkakörbe jelölik, ha a nemzetbiztonsági ellenőrzés alá eső személy ezt kéri, ha az ellenőrzött személy a nemzetbiztonsági ellenőrzéssel kapcsolatos változásbejelentési kötelezettsége

teljesítését elmulasztotta, vagy a bejelentett változás jellege ezt indokolja.

(19.40)

A felülvizsgálat indoka itt az életkörülmények esetleges olyan irányú megváltozása, amely a nemzetbiztonsági kockázatok ismételt megvizsgálását indokolhatja.

Végezetül a nemzetbiztonsági szakmai szempontok alapján kialakított felülvizsgálati okok említendők. Ennek lényege: ha az ellenőrzés kezdeményezésére jogosult vagy maga a nemzetbiztonsági szolgálat biztonsági kockázatra utaló körülményről szerez tudomást, úgy a felülvizsgálat elindítható. A törvény a legjellemzőbb ilyen eseteket felsorolja. A felsorolt körülmények mindegyike biztonsági kockázatra utaló körülmény lehet, amely indokolhatja a felülvizsgálati eljárást.

A felülvizsgálati eljárás elrendelésének jogcímei két csoportba sorolhatók. Az egyikbe tartoznak azok, amelyek formalizálható és az ellenőrzött személy által ismert okokból indokolhatják a felülvizsgálatot: új munkakör, a munkakör tartalmának változása, kérelem, illetve azok, amelyek esetén a biztonsági kockázatra utaló körülmény vagy annak lehetősége merül fel.

Tisztelt Országgyűlés! Ennek megfelelően az első esetben a nemzetbiztonsági ellenőrzés alá eső személy tájékoztatható a felülvizsgálati eljárás kezdeményezéséről vagy elrendeléséről, és ismételten kitölti a biztonsági kérdőívet. Ezzel szemben a második esetben a felülvizsgálat elrendeléséről és lefolytatásáról, valamint eredményéről a felülvizsgálati eljárás befejezését követően kiállított biztonsági szakvélemény tartalmáról kapott tájékoztatás keretében szerezhet tudomást.

A felülvizsgálati eljárásról tehát az ellenőrzött személy mindig értesül, így lehetősége nyílik egyfelől a jogorvoslat igénybevételére, másfelől pedig az alapvető jogok biztosára eljárásának kezdeményezésére. A felülvizsgálati eljárás befejezését követően kiállított biztonsági szakvélemény jogkövetkezménye azonos a nemzetbiztonsági ellenőrzés alapjául szolgáló jogviszonyba jelölés során kiállított biztonsági szakvéleményével. Biztonsági kockázat megállapítása esetén a jogviszony nem hozható létre, illetve nem tartható fenn. Biztonsági kockázat hiányában ötéves érvényességi idővel tanúsítja a biztonsági feltételek fennállását, egyidejűleg a korábbi biztonsági szakvélemény érvényét veszíti.

Tisztelt Országgyűlés! A tervezet a felülvizsgálati eljárás tekintetében megteremti az Alkotmánybíróság által is feltételként megjelölt külső ellenőrzés lehetőségét, amely a jogorvoslati út igénybevételétől függetlenül biztosítja a törvényes elrendelés és eljárás vizsgálatát. Az alapvető jogok biztosára egyfelől a felülvizsgálati eljárás alá vont személy kérelmére az adott ügyben, másfelől hivatalból a nemzetbiztonsági szolgálat felülvizsgálati eljárást érintő gyakorlatára vonatkozóan folytathat vizsgálatot.

Az alapvető jogok biztosának vizsgálati jogköre azonban nem terjed ki a nemzetbiztonsági kockázatok megállapításának szakszerűségére. Ha az alapvető jogok biztosára a felülvizsgálati eljárás elrendelése, lefolytatása körében az alapvető jogokkal összefüggő visszasságot állapít meg, tájékoztatja a nemzetbiztonsági szolgálatot irányító minisztert, és egyben ajánlást fogalmaz meg a szükséges intézkedések megtételére.

Ha az irányító miniszter intézkedését nem tartja megfelelőnek, erről az Országgyűlés Nemzetbiztonsági bizottságát tájékoztatja.

A tervezet megállapítja az Országgyűlés Nemzetbiztonsági bizottsága fentiekkel kapcsolatos eljárásának szabályait is.

Az érintett biztonsági szakvéleményben szereplő, általa valótlannak tartott megállapításokkal, a megállapított kockázati tényezővel kapcsolatosan panasszal élhet az ellenőrzést végző nemzetbiztonsági szolgálat főigazgatója útján a miniszternél. Ha a nemzetbiztonsági szolgálat főigazgatója a panaszban foglaltakkal egyetért, a biztonsági szakvéleményt visszavonja és új biztonsági szakvéleményt bocsát ki. Ha a panaszban foglaltakkal a főigazgató nem ért egyet, úgy azt az állásfoglalásával együtt felterjeszti a miniszternek.

A miniszter a panaszt a beérkezésétől számított 30 nap alatt kivizsgálja, ez a határidő egy alkalommal 30 nappal meghosszabbítható. A miniszter az alaptalan panaszt elutasítja, vagy a panasznak helyt ad és orvosolja a hibákat, vagy új eljárásra kötelezi az érintett szolgálatot. Az érintett a miniszter döntésével szemben panasszal élhet a Nemzetbiztonsági bizottságnál.

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló törvény módosítása - a közszolgálati tisztviselőkre vonatkozó rendelkezésekhez hasonlóan - a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjai esetében is megteremti annak lehetőségét, hogy a nemzetbiztonsági kockázat megállapítása esetén felajánlható más, nemzetbiztonsági ellenőrzés alá nem tartozó beosztás.

Az alapvető jogok biztosának felülvizsgálati eljárással kapcsolatos új jogköre szükségessé teszi az alapvető jogok biztosáról szóló törvény módosítását is. A tervezet ezen túlmenően több törvényen átvezeti a többszintű nemzetbiztonsági ellenőrzés megszüntése miatt szükséges technikai módosításokat.

Tisztelt Országgyűlés! A bemutatott indokok és érvek alapján kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot vitassa meg és támogassa. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Megadom a szót Németh Szilárd István képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

Öné a szó, képviselő úr.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Még az előző parlamenti ciklusban, 2013. június 3-án került kihirdetésre az önálló képviselői indítványként benyújtott, az egyes törvényeknek a nemzetbiztonsági ellenőrzés új szabályainak megállapítása érdekében szükséges módosításáról című törvény, amely számos szükséges és időszerű módosítást, újítást tartalmazott.

Az Alkotmánybíróság azonban - ahogy államtitkár úr is említette - a törvényben foglalt nemzetbiztonsági ellenőrzés új rendszerének két pontját, az úgynevezett folyamatos nemzetbiztonsági ellenőrzést és a külső, azaz a kormánytól független jogorvoslati lehetőség hiányát alaptörvénybe ütközőnek találta, és ezeket a lényegi passzusokat - mert gyakorlatilag ez volt annak a törvénynek a módosítási lényege - meg is semmisítette. A döntés azonban nem érintette az ezekhez kapcsolódó rendelkezéseket, de így nem lett volna alkalmazható teljességgel ez a törvény. A kialakult inkoherens helyzet megszüntetése érdekében nyújtotta most be a Belügyminisztérium ezt az új, átfogó és egyébként az Alkotmánybíróság észrevételeit orvosló módosítást.

Habár az Alkotmánybíróság alaptörvény-ellenesnek minősítette a folyamatos ellenőrzés intézményrendszerét, viszont határozatában kimondta, hogy a nemzetbiztonsági ellenőrzés alá eső jogviszony fennállása alatt a biztonsági kockázatok vizsgálata önmagában nem alkotmányellenes. A most benyújtott törvényjavaslat ennek figyelembevételével készült.

Az Alkotmánybíróság által eltörölt rendelkezések szerint a folyamatos nemzetbiztonsági ellenőrzés alapján formális kezdeményezés nélkül bármikor vizsgálható lett volna a biztonsági kockázatok megléte a jogviszony alatt. Ezzel szemben a jelenlegi törvényjavaslat szerint a biztonsági feltételek fennállása felülvizsgálati eljárás keretében vizsgálható.

Lefolytatására öt esetben kerülhet sor, ahogy már államtitkár úr is idézte. Az egyik, ha a nemzetbiztonsági ellenőrzés alapjául szolgáló jogviszonyban álló személy jogviszonyának tartalma megváltozik; ha más jogviszonyba jelölik; ha maga az ellenőrzött személy kéri ezt, illetve az ellenőrzött személy a nemzetbiztonsági ellenőrzéssel kapcsolatos változásbejelentési kötelezettsége teljesítését elmulasztotta vagy a bejelentett változás jellege ezt indokoltá teszi; ötödik esetben, ha az érintett személlyel kapcsolatban a nemzetbiztonsági ellenőrzés kezdeményezésére jogosult vagy a nemzetbiztonsági szolgálat főigazgatója biztonsági kockázatra utaló körülményről, így különösen az alábbiakról szerez tudomást.

Maguk a körülmények is pontosan meghatározottak az új jogszabályban: az ellenőrzött személy vagy közeli hozzátartozója ellen indult büntetőeljárás vagy elzárással sújtható szabálysértési eljárás; az ellenőrzött személynek vagy közeli hozzátartozójának a külföldi személyekkel, szervezetekkel, külföldi érdekeltségeivel kapcsolatos körülményeiben bekö-

vetkezett lényeges változás; idegen állampolgárság megszerzése, külföldi útlevél megszerzése, kábítószer-fogyasztás, alkoholfüggőség, alkoholfogyasztással összefüggő magatartászavarok; az igazolható jövedelemhez képest jelentős mértékű eladósodottság, pénzügyi kötelezettségek teljesítésének jelentős mértékű mulasztása; jelentős mértékű, ismeretlen eredetű vagyongyarapodás; az igazolható jövedelemből nem fedezhető életvitel - ezt például a Simon-ügyben rendkívül jól lehetett volna alkalmazni -; a minősített adatok kezelésére, a biztonságtechnológiai rendszerek használatára vonatkozó szabályok, a munkakör betöltésével kapcsolatos biztonsági előírások megsértése. Többek közt - igazuk van - nálam is lehet alkalmazni, hiszen ilyen ellenőrzés alá vontak engem is, mert a Nemzetbiztonsági bizottság alelnöke vagyok. Állok készséggel a rendelkezésére mindenkinek, hogy ezt a típusú ellenőrzést akár végre is hajtsák.

Ezek mind biztonsági kockázatra utaló körülmények, de az előbbi, öt pontos felsorolásból is látszik, hogy a felülvizsgálati eljárás elrendelése két nagy csoportra osztható: az egyik a formalizálható és az ellenőrzött személy által ismert okokból indokolt felülvizsgálat. A másik pedig, ha biztonsági kockázatra utaló körülmény vagy annak lehetősége merül föl, akkor a felülvizsgálat elrendeléséről és lefolytatásáról, valamint eredményéről és a felülvizsgálati eljárás befejezését követően kiállított biztonsági szakvélemény tartalmáról kapott tájékoztatás keretében szerezhet csak tudomást a személy, és ez is csak utólag történhet meg.

(19.50)

A másik ilyen jelentős változtatás a jogorvoslati lehetőség hiánya, illetve a jogorvoslati lehetőség megadása. Az alapvető jogok biztosa egyfelől a felülvizsgálati eljárás alá vont személy kérelmére az adott ügyben folytathat vizsgálatot. Másfelől hivatalból a nemzetbiztonsági szolgálat felülvizsgálati eljárást érintő gyakorlatára vonatkozóan is vizsgálat lefolytatható. Ha az alapvető jogok biztosa az irányító miniszter intézkedését nem tartja megfelelőnek, erről az Országgyűlés Nemzetbiztonsági bizottságát tájékoztatni fogja.

A tavalyi év során elfogadott törvényben benyújtott passzussal kapcsolatos döntés ellen további jogorvoslatnak nem volt helye. Ezt is az Alkotmánybíróság, mint ahogy az előbb említettem, megsemmisítette, és a törvény értelmében most annak kézhezvételétől számított 15 napon belül panasszal lehet ismét élni a Nemzetbiztonsági bizottságnál, tehát a törvény eredetileg visszaállította azt az állapotot, amit az előző C típusú vizsgálatoknál a panaszkezelésnél néhányszor megtapasztaltunk a bizottság munkájában.

Kérem a tisztelt képviselőtársakat, hogy az Ab döntésének figyelembevételével a keletkezett koherenciahiány kiküszöbölésével elkészült törvényjavaslatokat támogatni szíveskedjenek.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Molnár Zsolt képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. MOLNÁR ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Aelnök Úr! Azt gondolom, hogy amivel ön befejezte a beszédét, az teljesíthető, hiszen ezekre a koherenciazavarokra és ezekre az anomáliákra másfél évvel ezelőtt az ellenzéki képviselők, köztük a szocialista képviselők hívták föl a figyelmet. Ha másfél évvel ezelőtt tartanánk ennél a vitánál, akkor azt lehetne mondani, hogy egy közel konszenzus közeli állapot lenne, ahol néhány finomítás árán tulajdonképpen egy teljesen támogatható javaslatról beszélünk.

Kár volt azért a másfél évért, és kár volt azért, hogy ehhez az Alkotmánybíróság döntésének kellett bekövetkeznie, amikor a napnál is világosabb volt, hogy azok a problémák, amelyekre fölhívtuk a figyelmet, ezek közül különösen a jogorvoslat kérdése és a folyamatos ellenőrzés kérdése, ezek bizony Alaptörvénybe fognak ütközni. Ezt az Alkotmánybíróság ki is mondta. Látjuk a jó szándékot és azt a szakmai tudást, amit ebbe a törvénybe beletettek, azonban van még néhány olyan részletkérdés, amelyben szükség lesz további gondolkodásra. Ebben majd módosító javaslatot is fogunk benyújtani.

Picit hasonlít ez a történet ahhoz a feliratkozásnak nevezett rémálmhoz vagy előzetes regisztrációhoz, amelyet szintén nem hittek el kormánypárti képviselők, aztán az Alkotmánybíróság mondta ki ebben a döntő szót. Még szerencse, hogy az Alkotmánybíróság döntését még a kormánytöbbség is tiszteletben tartja.

Amit államtitkár úr és aelnök úr elmondott szakmailag érvelésként, az egyébként helyes. Az sajnálatos, hogy ennyi időt kellett erre várni, hogy eljussunk oda, hogy valahogy a nemzetbiztonsági érdek és a magánélethez helyes arányát találjuk meg ebben a kérdésben. Hiszen minden országgyűlési képviselőnek az ország biztonsága, a nemzet biztonsága, minden olyan intézkedés és törvényjavaslat, amely előreviszi ezt az ügyet, az támogatható, azonban természetesen figyelemmel kell lenni a magánélet sérthetlenségére, és a helyes arányt kell megtalálni.

A folyamatos ellenőrzésre jó választ ad most az önök javaslata, hiszen ez az utóellenőrzés és az alapvető jogok biztosának bekapcsolódása a jogorvoslatok közé, az egy helyes eljárás, és azok az esetek, amelyeket ön felsorolt gyakorlatilag taxatív, ezek már indokolták teszik, hogy miért van szükség erre az utóellenőrzésre, ami a folyamatos ellenőrzésnél sokkal előremutatóbb, és a magánéletet jobban tiszteletben tartja, mégis választ ad arra, hogy ne az történjen, hogy öt évig semmi sem történik. Hiszen

azt le kell szögezni, hogy szükség van módosításra, nemcsak azért, amit aelnök úr mondott, hanem nagyon sok más oknál fogva. Eljárt az idő a fölött az ellenőrzés fölött, hogy 4-5 évig ne történjen semmi, és gyakorlatilag egy konstans állapot maradjon. Hiszen az életkörülményekben, nagyon sok minden másban olyan változások következhetnek be, amelyek indokolták teszik egy ilyen utóellenőrzés lefolytatását.

Az is helyes, hogy önmagában a biztonsági kockázatot nem feltétlenül mindig mint büntetést jelöli meg ez a törvényjavaslat, hiszen lehetnek olyan biztonsági kockázatok, amelyek adott esetben személytől függetlenül bekövetkezhetnek, nem feltétlenül azért, mert ő valamilyen gonosztettre vetemedett, hanem lehetnek olyan életkörülmények, amelyek önmagukban biztonsági kockázatot jelentenek, és az helyes, hogy ilyenkor ezt nem büntetésként kell felfogni.

Nem jó választ ad egészen a másik alkotmányossági kérdésre az önök javaslata, és itt van még probléma. Hiszen a jogorvoslat kérdése, ahogy az utóellenőrzésnél megoldható és helyes, amit önök mondtak, a panasz eljárásnál az, hogy a Nemzetbiztonsági bizottságnak visszaáll a korábbi hatásköre, még az is elfogadható, de külső jogorvoslati fórum hiánya, tehát a magyar független bíróság hiánya problémás. Itt külön felhívnam arra az esetre a figyelmet - hiszen válasszuk ketté ezeket a jogviszonyokat. Ha valaki még nem volt nemzetbiztonsági ellenőrzés alatt, nem volt hivatásos vagy közszolgálati jogviszonyban, és úgy próbál ilyen jogviszonyt létesíteni, és biztonsági kockázatot állapítanak meg, akkor föl lehet esetleg vetni azt a kérdést, hogy ebben az esetben helyes-e a bírói út léte, hiszen itt még egy nem létező jogviszonyról beszélünk. Azonban szeretném felhívni a figyelmet arra az esetre, amikor valaki adott esetben évtizedek óta nemzetbiztonsági ellenőrzés alatt lévő szolgálati viszonyban áll, és ott megállapítanak vele szemben nemzetbiztonsági kockázatot.

Ilyen esetben a miniszteri és a Nemzetbiztonsági bizottsági út is kevésnek mutatkozik. Itt adott esetben valakinek az egész életét teheti tönkre, ha adott esetben alaptalanul állapítanak meg nemzetbiztonsági kockázatot. Ebben az esetben - és talán ez a legfontosabb kérdés, amiben majd konszenzusra kellene jutni - nagyon fontos lenne a bírói út megnyitása. Tehát, ha már fönnáll egy ilyen jogviszony, és valamilyen oknál fogva ennek a jogviszonynak a megszüntetését eredményezi a nemzetbiztonsági kockázat, hogy ilyen esetben akár speciális bíróság, hiszen van már olyan bírói út titkosszolgálati eszközök alkalmazása esetén például, vagy minősített adatok megismerése esetén olyan speciális bíróság, amely rendelkezhet olyan jogkörökkel, ami ilyen esetben felülvizsgálatra ad lehetőséget. Fontos, hogy ez a kormányzattól és a kormánytöbbségtől vagy adott esetben az ellenzéki képviselőktől függetlenül következzen be. Ezért nem helyes, ha a Nemzetbiztonsági bizottság mondja ki a végső szót, hanem

jobb lenne ezt bírói útra terelni. Ilyen kijelölt speciális bíróságot létre lehetne hozni, amelynek legalább ahhoz legyen jogköre a mi javaslatunk szerint majd, hogy megsemmisítse az eljárást, és új ellenőrzést hozzon létre.

Mi sem gondoljuk azt naivan, hogy az lenne a helyes, ha egy bíróság fölülbírálná adott esetben a nemzetbiztonsági szakvéleményt. Az lenne a helyes, hogy ha olyan eljárási vagy szakmai hiba van benne, amelyet a bíróság, ez a speciális bíróság észlel, akkor új eljárásban kelljen ezt tisztázni. Ehhez a jogorvoslatához, ami egy ilyen kasszációs joghoz hasonlítana, szerintem alapvető érdek fűződik a jogbiztonság miatt.

*(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Azt vettük észre, hogy azért ebbe a törvénybe belecsempészték más típusú jogviszonyok rendezését is. Ilyen érdekességként említeném az önkéntes tartalékos katonáknak a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálatnál való alkalmazását. Ezt súlyos problémának tartjuk, akkor is, ha ez nem a fő kérdés, de mégis jeleznénk azt - és itt képviselőtársaim helyeslő bólogatása mindig megnyugvással tölt el, még akkor is, ha a tőlem balra lévő padsorból érkezik -, hogy nem helyes az, ha egy ilyen fontos kérdést a nemzetbiztonsági ellenőrzés kapcsán akarnak rendezni. Az önkéntes katonai szolgálatot alapvetően nem a nemzetbiztonsági ellenőrzés szabályai kapcsán kell módosítani. Külön vitát kell arról nyitni, hogy helyes-e és hol van helye az önkéntes tartalékos szolgálatnak.

Ugyanilyen érdekes az úgynevezett kilitási botrány ügyében a külföldi állam által foganatosított idegenrendészeti rendelkezés, ami a beutazási tilalomra vonatkozik. Ezt üdvözlendőnek és helyesnek tartjuk, hogy belekerül. Erre is egy sajnálatos ügy világít rá, hogy miért is van szükség ilyen típusú kérdések föltételére a biztonsági ív kapcsán.

Az is helyes egyébként, hogy a biztonsági ellenőrzések száma, ha az A, B, C kategóriák megszűnnek, és egységes ellenőrzés lesz, akkor csökkenhet. Egységes rendszer van. Ennek az indokoltságát természetesen figyelemmel kell majd kísérni, hogy ne hogy ahhoz vezessen, hogy valójában a három kategória megszűnik, de még több ellenőrzés lesz, és mindenképpen, akit korábban ellenőriztek, azt is ellenőrizni fogják. Tehát arra kell szerintem komoly hangsúlyt fektetni, hogy csak nagyon indokolt esetben, de akkor a legszigorúbb ellenőrzés következzen be.

Ezért összefoglalásul azt mondanánk, hogy néhány részletkérdés, különösen a jogorvoslati jog tisztázása akár ahhoz is vezethet, hogy ebben konszenzusra kerüljön sor legalább a szocialista frakcióval abban az esetben, ha a külső jogorvoslati lehetőség legalább a meglévő szolgálati jogviszonynál, a hivatásos vagy közszolgálati jogviszonynál megnyílik, és egy speciális bíróság kasszációs jogkört kapna. Ebben az esetben közel kerülnénk ahhoz, hogy ha

ettől a néhány részletkérdéstől, mint például az önkéntes tartalékosoknak a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálatnál való alkalmazhatóságától eltekintően, akkor valóban ez a törvényjavaslat már tényleg progresszív és a szakma követelményeinek megfelelő lenne. Helyes arányban próbál a nemzetbiztonsági érdek és a magánszféra között lavírozni, nem könnyű feladat, azt hiszem. Nagyon nehéz megmondani, hogy az a határ hol van, és mikor helyes, ha a magánszférába be kell engedni adott esetben a személy akarata ellenére is a nemzetbiztonsági szolgálatokat. Vannak ilyen helyzetek.

(20.00)

Itt már valami kényes egyensúlyszerű állapot kezd kialakulni. Sajnálatos, visszatérnék arra, hogy ennyi időt kellett erre várni, és ehhez az Alkotmánybíróság döntésének kellett megszületni. Napnál világosabb volt, hogy ezek nem fogják kiállni az alkotmányosság próbáját.

Módosító javaslattal is készülünk, szakmai egyeztetéssel is készülünk a Nemzetbiztonsági bizottságban is, és köszönöm szépen képviselőtársaim munkáját, hiszen érdemi és jobbító javaslatokkal jöttünk. Államtitkár urat kérem, hogy fontolja meg ezt ebben a szűk, de mégis nagyon fontos esetben, amikor tényleg valakinek az életpályája, 10-20-30 éves szolgálati viszonya a nemzetbiztonságnál vagy bármely más olyan szervnél, ahol ilyen átvilágításra, ilyen ellenőrzésre szükség van, mehet tönkre egy rosszul sikerült ellenőrzéstől. Márpedig, ugye, a bizottságban tapasztaltuk, hogy bizony ritkán, de mégiscsak előfordulhatnak tévedések, és itt azt kell mondjam, hogy 20-30 év titkosszolgálati jogviszony után nem lehet reparálni, nem lehet visszacsinálni, ha valakire az a bélyeg kerül, hogy biztonsági kockázat. Ez nem olyan, mint egy futballista, aki egyik csapatból megy a másikba, és ahová átment, ott szeretettel fogadják. Hát, azt a nemzetbiztonsági tisztet, akinél 20-30 év szolgálati viszony után, adott esetben kétséges körülmények között vagy tévedés folytán, legyünk jóhiszeműek, nemzetbiztonsági kockázatot állapítanak meg, kérdezem én, hová veszik azt föl. Milyen jövőképe van annak, aki 40-50-60 évesen, nyugdíj előtt ilyen helyzetbe kerül?

Azt gondolom, ebben a helyzetben azt a lehetőséget, hogy legalább egy független bíróság megvizsgálja ezt az esetet, és legalább új eljárásra kötelezze a szolgálatokat, az ellenőrzést végző szolgálatot, megfontolandónak tartanám. Ha ebben tudnánk előre mozdulni, akkor nagy valószínűséggel ez a javaslat akár támogatható is lenne. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket, jó estét mindenkinek. Folytatjuk a munkát.

Soron következik Mirkóczki Ádám képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka.

Öné a szó, parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én is hasonló érvekkel készültem, mint Molnár Zsolt elnök úr, a Nemzetbiztonsági bizottság elnöke, egy kicsit más aspektusból természetesen. De azt gondolom, fontos megjegyezni az elején, hogy a tavalyi, a 2013-as módosítást mi előzte meg, ami nagy-nagy öröm volt, és ez részben abból fakadt, hogy azért a nemzetbiztonság kérdése pártállástól függetlenül minden frakciónak, minden pártnak egyaránt fontos. A tavalyi módosítást, ami, ugye most, az Alkotmánybíróságnak köszönhetően pontosításra kerül, megelőzte a bizottságban egy elég komoly közös vita, közös munka, majd bizottsági üléseken kívüli egyeztetések, amelyek lényegében szinte egy konszenzusos álláspontot teremtettek. Ezt azért mondom most kritikaként, hogy a jelen módosításnál ez nem volt meg, de bízom benne, hogy a szerdáig benyújtandó módosító indítványok megvitatása és a tényleg objektív észrvek vitája meghozza majd a kellő konszenzust.

Az teljesen nyilvánvaló, hogy tökéletes átvilágítás, mindenre kiterjedő, tökéletes mechanizmus nincs, hiszen porszem mindig kerülhet a gépezetbe. Ugyanakkor ezt azért tartom fontosnak megjegyezni, hogy a legnagyobb probléma, amit most már az elmúlt időszak tapasztalatai alapján szerintem mondhatunk, hogy minden abból fakad, hogyha nem következetesen van betartva, vagy ne adj' isten, egyes esetekben a kettős mérce megvalósulni látszik. Nem biztos, hogy szándékosan, de úgy gondolom, az elmúlt évek példái alapján sok illet lehetne hozni. És több helyen sajnos erre lehetőséget ad az egzakt hiánya, a nem teljes körű felsorolás, illetve nagyon sok olyan gumiparagrafus ágyaz meg ennek a jelenségnek, amelyeket, azt gondolom, lehetne mindenképpen módosítani, és kellene is módosítani.

Annak, hogy új feladat lesz a Nemzetbiztonsági bizottság részére, vagy régi-új, hogy a felülvizsgálati eljárásról, annak tájékoztatásáról majd az alapvető jogok biztosának köszönhetően a panasszal foglalkozhatunk, én ennek részben örülök, hiszen egy picit kezdett kiüresedni a tekintetben, hogy ilyen esetekben nem volt dolga a bizottságnak. Ugyanakkor azt is fontosnak tartom, hogy ne a bizottság játssza el természetesen az adott szolgálat szerepét, hiszen nem mi vagyunk azok a szakemberek, akik ezeket a kockázati tényezőket föltárják vagy éppen bizonyítják, de sokszor pontosan a kívülálló okán, és mivel nagyon sok ilyen tapasztalattal bírunk már, talán tudjuk néha előbbre vinni vagy segíteni az ügyet.

Amit problémának tartok, rögtön a 4. §, ahol tételesen föl van sorolva, hogy mi minősül nemzetbiztonsági kockázatnak. Itt nem azt akarom kiemelni, hogy ez nem így van, hiszen nemzetbiztonsági kockázatnak minősül, ha az illető személyével szemben olyan körülmény áll fenn, amely sérti vagy veszélyezteti a minősített adat védelméhez fűződő érdekeket. Ez abszolút így van, teljes mértékben egyetértek. Hát mi az igazi nemzetbiztonsági kockázat, ha nem ez? Amit azonban szeretnék az elmúlt időszakból negatív

példaként hozni, és nem vitát akarok ezzel generálni, csak már véget értek a kampányok és a különböző választások, és azt gondolom, most már beszélhetünk objektíven arról, ha három példát említek meg, részben az előző ciklusból, részben a jelenlegi ciklusból.

Ugye, ott volt a Portik–Laborc-találkozókat vizsgáló külön albizottság, és bizony-bizony még a titkosítás feloldása előtt komplett, hogy is mondjam, majdhogynem oldalak vagy nagyon komoly bekezdések jelentek meg a sajtóban. Teljesen nyilvánvaló volt, hogy ha itt komolyan veszi a szolgálat és az érintett intézmény azt, hogy amíg ezek a minősített adatok nincsenek feloldva, akár a bizottságon belül, a bizottság tagjai között vagy a bizottságba frakciók által delegált szakértők közül valaki egy az egyben, tételesen átadott információkat a sajtó részére. De az is lehet, hogy éppen a szolgálatok valamelyik érintette adott ki információkat. Aztán, kronológiailag megyek, jött a Simon Gábor-ügy, itt is hasonló volt a helyzet. Majd jött a Kovács Béla-ügy, és megint hasonló volt a helyzet. És ami a probléma, hogy nem követte igazából semmilyen vizsgálat. Talán elnök úr meg tud erősíteni, hogy ez több esetben probléma volt különböző zárt ülések után, hogy a sajtóban olyan dolgok jelentek meg, amelyek, hát, finoman fogalmazok, mondjuk úgy, hogy a titoksértést minimum súrolták. És ugye, mindig az volt, hogy hát, nem valósult meg, jó, rendben. És akkor az adott illető, most teljesen mindegy, hogy politikus, szakértő, esetleg a titkosszolgálat valamely tagja gondolhatta úgy, hogy jó, hát akkor feszegethetjük a határokat, és mehetünk tovább.

Miért mondom mindezt? Azért, mert azt gondolom, hogy itt van némi következetlenség. És ha illet előírunk, nem véletlenül írjuk elő bizonyos státusokban, hogy a minősített adatok, ugye, a legkényesebb dolgok ezen a területen, akkor azok maximálisan védve legyenek, ne legyenek sértve. Hiszen elég, ha csak félig állítok valamit vagy félig kérdezek valamit, közben azért csöpögtetünk is, és ez alkalmas akár a gazdasági életben, akár a politikai életben, akár más fontos szegmensben, hogy is mondjam, minimum manipulálásra vagy éppen zsarolásra. Azt gondolom, ezt egy picit jó lenne, és ez nem a mi dolgunk, csak mondom, hogy jó lenne, ha a hatóságok, illetve az érintettek ezt sokkal komolyabban vennék.

Azt gondolom, nem szerencsés az sem, ami az 5. §-ban van, hogy a nemzetbiztonsági ellenőrzéshez kötött munkaköröket, tisztségeket és beosztásokat nemcsak a törvény, a rendelet, a közjogi... - most nem akarom végigsorolni -, hanem munkáltatói intézkedés is meghatározhat. Azt gondolom, szerencsés lenne megelőzni a kettős mércét azzal, hogy ha ez is tételesen föl lenne sorolva, hogy ki és milyen esetekben. Mert ez megint olyan, nem akarok jogászkodni, főleg, hogy nem is vagyok jogász, de nekem ilyen gumiparagrafusnak tűnik, hogy egyes esetekben ezt majd meg lehet tenni, más esetekben meg lehet, hogy elvárható lenne, de mivel nem fogalmaz egyértelműen a törvény, ezért, hogy is mondjam, az alkalmazása nem lehet vagy nem biztos, hogy egységes lesz.

Amire még szeretném fölhívni a figyelmet, a 17-18. §-ban annak definiálása, hogy mit vizsgál a felülvizsgálati eljárásban, és ezt Németh alelnök úr is összefoglalta, hogy mely esetekben kell újra lefolytatni ezt a bizonyos vizsgálatot. Nem szorosan ide tartozik, de azért itt szeretném fölhívni rá a figyelmet: idegen állampolgárság, külföldi útlevél megszerzése. Amikor mi azt kértük, és gondoljunk bele akár a katonai területen, akár valamelyik nemzetbiztonsági szolgálat különböző munkatársainál, ha ilyen dolgok lehetnek kockázati tényezők, és azt mondom, hogy lehetnek, nagyon helyes, hogy ez belekerült, akkor hogy létezik az, hogy választott országgyűlési képviselők esetében ez egyáltalán nem fontos.

(20.10)

Azoknak a választott országgyűlési képviselőknek az esetében, akik például törvényt alkotnak arról, hogy majd azok az érintett szolgálatok kit, miért és mi alapján minősíthetnek adott esetben kockázati tényezőnek. Még egyszer mondom, ez nem ehhez a törvényhez tartozik, csak itt szeretném megragadni az alkalmat, hogy fölhívjam a figyelmet arra, és volt itt egy már említett Simon-ügy is, ahol ez bizony fölmerült mint kockázati tényező, függetlenül attól, hogy úgy volt-e vagy sem, nem mi vagyunk természetesen a hatóság, de ez is megágyazott annak a szükségszerű hiánynak a kezelésére vagy legalábbis az igényre, hogy bizony-bizony ez országgyűlési képviselők esetében is nagyon fontos lenne.

És igen, az egyik legsántább dolog a történetben, ami volt az elmúlt évben is, a jogorvoslat kérdése. Én szkeptikus vagyok az ombudsmani eljárással kapcsolatban, mert persze, majd véleményez, észrevételez, de önmagában nem jelent semmit. Tehát ez az érintett illetőnek - negatív értelemben érintett illetőnek, ahogy elnök úr is elmondta - nem lesz megoldás. Amíg nincs benne egy független, objektív bíróság, vagy én továbbmegyek, nem kell feltétlenül speciális, mondjuk, egy katonai bíróság, de legyen meg egy olyan szerv, amely bizony lényegesen nagyobb kontrollt tud gyakorolni ezeknek az ellenőrzéseknek a milyensége fölött. Hiszen, még egyszer mondom, én nem is feltétlen az eddigi szabályozást tartottam rossznak, hanem annak az alkalmazását, ami néha objektív, néha meg szubjektív okok miatt nem volt következetes.

Amit még szeretnék ezzel kapcsolatban kiemelni, hogy igen, majd a miniszter elbírálja. De most képzeljük el, hogy az érintett miniszter elbírálja, most én szándékosan feltételezem a legrosszabbat, csak azért, hogy a példa kedvéért világos legyen. Valaki, tételezzük fel, politikai okok miatt - nem akarom föltételezni, de tételezzük föl, hogy politikai okok miatt - elhasal, mondjuk, a nemzetbiztonsági átvilágításon, aztán majd panasszal fordul értelem-szerűen a miniszterhez. A miniszter azt mondja, hogy dönt így vagy úgy. Nyilván rosszul fog dönteni,

akkor kerül a bizottsághoz, hiszen akkor még utána a Nemzetbiztonsági bizottsághoz fordulhat. Igen ám, de a Nemzetbiztonsági bizottságban is, ahogy az Országgyűlésben, ahogy a többi bizottságban, van egy kormánypárti többség. A kormánypárti többség nyilvánvalóan nem fogja az ellenkezőjét megállapítani annak, amit a saját maguk által képviselt és támogatott kormány érintett minisztere döntött. És ebben nincsen - idézőjelben - semmi probléma, hiszen a politikai lojalitás és a többi, tehát nyilván én ezt nem akarom magyarázni.

Ezzel csak azt akarom mondani, hogy az teljesen világos szerintem mindenki számára, hogy ez nem kellő kontroll, és nem is lehet objektív, és nem is lesz soha objektív. Ezt azért mondtam el, mert szerintem, ahogy Molnár elnök úr is említette, nagyon-nagyon fontos, hogy a panasz elbírálója legyen egy olyan testület, egy olyan külső, objektív mérce alapján munkáját végző testület, mint például a bíróság vagy katonai bíróság. Rengeteg, rengeteg ilyen ügyel foglalkoztak már, azt gondolom, hogy ezt minden további nélkül meg lehet oldani. Nincs ezekből azért olyan mennyiségű eset, mint amivel egyébként a bíróságok le vannak terhelve.

Tehát én nem hiszem, hogy ezt külön kell ragozni, de azt gondolom, hogy a bizottsági ülésen ezt át fogjuk még minden bizonnyal tárgyalni. És remélem, hogy hasonlóan konstruktív módon fogjuk ezt áttárgyalni, ahogy tettük azt 2013-ban is, hiszen itt is szeretném kiemelni, hogy most tényleg a szűk kampányidőszakot leszámítva azt gondolom, ez az egyik olyan bizottság, ahol általában a politika úgy a többi bizottsághoz vagy a többi szakpolitikához képest a lehető legtávolabb maradt, és tényleg mindent próbáltunk szakmai alapon végezni. Remélem, hogy ez így lesz.

Még talán egyetlenegy dologra hívnám fel a figyelmet, az pedig az, hogy a családtagok esetében is bekövetkezhet olyan probléma, amikor az érintett, átvilágításon átesett ember is kerülhet bajba. Én itt örülnék annak, ha ez picit tételesebben vagy pontosabban lenne megszabva, akár büntetőeljárás, most képzeljünk el egy közlekedésből, közlekedési balasztból fakadó szabálysértési akármilyen büntetőeljárást, egy katona, egy rendőr, egy nem tudom, milyen hivatalnok személyében, akinek létfeltétele a munkájához és a karrierjéhez ez a fajta átvilágítás, és amiatt kerül bajba úgy, hogy effektíve ő nem követett el semmit, de mondjuk, egy közeli családtagja.

Tehát én nem gondolom, hogy ez feltétlen a legjobb irány. Fontos, de ne legyen már ez kizáró tényező, ha valakinek a közvetlen családtagja követ el olyat, tehát itt is azt gondolom, a jogorvoslat lehet az, ami leginkább döntően meghatározza ennek a törvénynek a minőségét, amely egyébként összességében nagyon sok pontosítást, nagyon sok javítást és előremutatást tartalmaz. Azt gondolom, a neuralgikus pontja ez, hogy a jogorvoslat marad-e pusztán az ombudsman, a miniszter és a bizottság, vagy tényleg megadjuk a lehetőségét annak, hogy egy tőlünk független, tehát egy valamelyik bírói szervnek a kezébe

helyezzük az objektív mércék alapján ennek a jogorvoslatnak a lehetőségét.

Mindenesetre én köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Én is köszönöm. Soron következik az LMP vezérszónoka, Szél Bernadett képviselő asszony. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Bevallom őszintén, hogy én ettől a törvényjavaslattól egy kicsit többet vártam, mert az előzetes beharangozások alapján ennek több funkciója lett volna, mint hogy pusztán a 2013-as változásokat, amelyek alaptörvény-ellenesnek minősültek, sok esetben kiküszöbölje. És szomorúan látom, hogy ezek nincsenek benne, holott a kormánytöbbség pont azért tartózkodott le egy olyan törvényt, ami kifejezetten alkalmas lett volna arra, hogy állami vezetőket, amennyiben például korrupciós botrányba keverednek és azt nem jelentik a feljebbvalójuknak, akkor elmarasztalta volna, vagyis egy olyan helyzetet hozott volna létre, hogy egy ilyet ne tehessenek meg.

És akkor azzal kezdem, hogy nagyon sajnálom, hogy ez a törvényjavaslat jelenlegi formájában ezt a helyzetet nem orvosolja. Tehát ha ez így elfogadásra kerülne, és a mögötte levő kormányrendelet ugyanúgy nézne ki, akkor Vida Ildikó adott esetben ugyanúgy nem lenne köteles arra e törvény értelmében, hogy jelentse az esetleges kitiltását az Egyesült Államokból. Bár egyébként hozzáteszem, hogy a mi értelmezésünkben már most léteznek olyan törvények, például a köztisztviselők jogállásáról szóló törvény, amelynek értelmében ezt kötelessége lett volna megtenni.

Amennyiben ez nem így van, és ez a törvény mégiscsak alkalmas arra, hogy egy ilyen helyzetet kezeljen, akkor érdeklődve várom a kormányoldal reakcióját, de most így elsőre megvizsgálva ezt a szöveget meg ami mögötte van, meg a szándékot, úgy látjuk, hogy ez nem hoz előrelépést ebben a kérdésben.

És rögtön azzal kezdem, hogy egy nagyon egyszerű társadalmi és egyébként politikai igény is megfogalmazódott arra, hogy egy olyan rendszere legyen az ellenőrzésnek, ami azt biztosítja, hogy ha egy nemzetbiztonsági ellenőrzés alá eső jogviszonyban álló kormánytisztviselő egy korrupciógyanú alapján, mondjuk, kitiltásra kerül egy másik országból, akkor ezt köteles legyen jelenteni. Tehát erre egyszerűen reflektálni kell ebben a törvényben, és én azt is gondolom, hogy egyébként egy kormányrendelet, mint olyan, önmagában nem megfelelő, törvényi garancia kellene rá.

A következő kritikai megjegyzésem arra vonatkozik, hogy én nem értem, hogy miért az éj leple alatt kell már megint egy ilyen fontos és kétségtelenül rendkívül fontos törvényjavaslatot megvitatnunk. Nagyon kevesen vagyunk itt a teremben, és azt

gondolom, fontos lenne az, hogy a választópolgárok lássák azt, hogy egy ilyen kardinális törvényt milyen körülmények között és milyen vita keretében hozunk meg. Úgyhogy messzemenőig nem értek azzal egyet, hogy a hétfői napirendet is megváltoztatva, amúgy is utolsó törvényjavaslatnak tették be ezt a törvényjavaslatot. Nagyon szeretném, ha végre a kormányoldal megértené, hogy a nyilvánosságnak egy alapvető eszköze az, ha az állampolgárok nyomon tudják követni a képviselők tevékenységét itt a plenáris ülésen. Nagyon nem tartom egyébként megfelelőnek azt, hogy itt este, nem tudom, 8 óras kezdéssel kell egy ilyennek nekivágni hétfő este.

Visszatérve a konkrét szövegre, alapvetően azt mondtam is, hogy egy létező alkotmányellenes szabályozásnak a korrekcióját kaptuk itt kézhez. Nagyon nagy hibát követett el szerintem azzal a kormányoldal, amikor a szokásos eszközt használta, és egy egyéni képviselői indítvány formájában, a közigazgatási egyeztetést kikerülve egy előkészítetlen törvényt tett le az asztalra, és a szabályozás nem is állta ki az alkotmányosság próbáját, maga az Alkotmánybíróság volt az, amely egyébként nagyon nagy többséggel kimondta, hogy ilyen formájában nem működhet ez a törvény ebben az országban.

(20.20)

Csak hogy felidézzük, hogy milyen problémák voltak vele: folyamatos adatgyűjtést tett volna lehetővé, a magánszféra legbensőbb titkait tárta volna fel anélkül, hogy valami konkrét ok lett volna, hogy ezt miért kezdik meg; az állampolgár, az érintett személy nem is tudott volna védekezni ellene, hiszen nem is tudta, hogy pontosan milyen mélységű megirányú maga a vizsgálat, és egy készletező adatgyűjtésről volt szó. Felháborító, hogy ez a kombináció egyébként felmerülhet egy jogállamban. Úgyhogy az mindenesetre pozitív, hogy végre találkozhatunk egy olyan korrekciós kísérlettel, ami ezt a helyzetet megpróbálja feloldani, kezelni.

Konkrétan akkor ránézve erre a javaslatra. Már itt többet beszéltünk róla, hogy van öt pont, amit véleményem szerint külön kell vizsgálni, ezek azok a konkrét helyzetek, amelyekben a felülvizsgálati eljárás elkezdődhetne. Na most, ezzel kapcsolatban én nem vagyok maradéktalanul boldog, hogy finoman fogalmazzak, mert úgy látom, hogy önök megpróbáltak visszavenni abból a nyilvánvalóan alaptörvényellenes vagy alkotmányellenes szabályozásból, amit letettek az asztalra, viszont ez a kísérlet még mindig túlságosan tág és gumiszabályszerű rengeteg ponton ahhoz, hogy egy jól célzott és hatékony ellenőrzési rendszert tartalmazhasson.

De akkor nézzük konkrétan, hogy az egyes esetekben mi a helyzet, és én mit kifogásolok. Az első esetben arról van szó, hogy ha a jogviszony tartalma megváltozik, akkor kerülne sor ilyen felülvizsgálatra. Na most, azt gondolom, bizonyos esetekben ez tényleg így van, de ezt átfogóan és folyamatosan, tehát



minden esetben előírni teljesen felesleges. Úgy is mondhatnám, hogy túlzó és szükségtelen, tehát itt valamilyenfajta szűkítést mindenképpen elő kellene irányozni. Most előrebocsátom az államtitkár úrnak, hogy az LMP módosító javaslatokat fog benyújtani ehhez a törvényhez, amit nyilván meg fogunk tudni vitatni; ezen a ponton mindenképpen megpróbálunk beavatkozni.

A második esetben itt arról van szó, hogy ha egy másik olyan jogviszonyba kerül az illetékes személy, ami szintén nemzetbiztonsági ellenőrzés alapjául szolgál. Itt megint felhívnom erre a figyelmét, hogy egy kicsit furcsa az, hogy egyáltalán nem veszi a szabályozás figyelembe azt, hogy közvetlenül megelőzően, az előző jogviszonyban volt-e ilyen követelmény vagy nem volt ilyen követelmény. Na most, ha van egy érvényes biztonsági szakvélemény, akkor teljesen felesleges újabb ellenőrzést előírni énszerintem.

A harmadik esetben ezt támogathatónak érzem, ha a nemzetbiztonsági ellenőrzés alá eső személy maga kéri azt, hogy legyen egy ilyen. Én azt gondolom, ez minden további nélkül megengedhető. Mindenki azt és annyira enged be egy másik személyt vagy intézményt a magánszférájába, amennyire kívánja. Nem tudom, hogy mennyire életszerű egyébként ez a helyzet, de azt gondolom, ezt nem lehet megtagadni, tehát ez nyugodtan legyen a törvényben, ezzel kapcsolatban nincsen kifogásom.

A negyediket azonban nehezen tudom értelmezni, mert itt többféle helyzet fennállhat, tehát itt a negyedik esetkör esetében. Ad absurdum én azt is elképzelhetőnek tartom, hogy ebbe még az is belefér, ha egy kormánytisztviselő vagy egy köztisztviselő, mondjuk, egy külföldi állampolgárral megiszik egy kávé, és mondjuk, baráti viszonyba kerülnek, azt is jelentenie kellene, és ez alapján a nemzetbiztonsági ellenőrzés elkezdődhetne irányában. Azt gondolom, hogy itt a XXI. századi Európában most már azért - hogy így fejezzem ki - nem a földönkívüliekkel való találkozásnak minősül az, ha az ember külföldi állampolgárokkal találkozik. Hogy ez most automatikusan okot jelentsen a nemzetbiztonsági ellenőrzésre, ezt egy kicsit abszurdnak tartom. Nem tudom, mi volt a jogalkotó célja, de mindenesetre azért szeretném felhívni a figyelmét, hogy ahogy a törvényjavaslatot olvassuk, ez simán értelmezhető így is, amit én problémásnak gondolok.

Viszont szintén akkor itt szeretném megemlíteni azt, hogy a másik esetben maga Tasnádi államtitkár úr is azt mondta, hogy cél az, hogy ne fordulhasson elő az, hogy korrupciógyanúba kerül egy kormánytisztviselő, és azt nem jelenti, tehát elvileg ebbe a pontba kellene szerintem ennek beleférnie, csak hogy mondanom kell, hogy emögött ott van egy kormányrendelet.

Itt két eset fordulhat elő. Mondjuk, ha a kormánytisztviselő, aki tudomást szerez arról, hogy korrupciógyanúba keveredik, nem jelenti be azt, hogy ez vele megtörtént, akkor a felülvizsgálatnak meg kellene történnie, csak kérdés az, hogy mondjuk, akkor honnan fog információt szerezni az illeté-

kes szerv erről a tényről. Itt már látható, hogy semmiképpen nem tekinthető automatizmusnak, hogy megtörténik, hiszen a bejelentési kötelezettséget nem látom feltüntetve a törvény szövegében, és mint mondtam, a kormányrendelet is kibúvót ad, hiszen ha nem adna kibúvót, akkor már ebben a mostani botrányban is megtörténhetett volna a bejelentés.

Vagy ott a másik eset: a kormánytisztviselő bejelentti azt, hogy egy ilyen eset történt meg vele, és akkor viszont a másik oldalról kell mérlegelni azt, hogy akkor most felülvizsgálják vagy nem vizsgálják felül. Mindenesetre ott akkor az információátadás megtörtént, de ott is van mérlegelési lehetőség.

Szóval, én azt gondolom, hogy ez a négyes esetkör meglehetősen problémás a jelenlegi formájában. Mi ezt megpróbáljuk módosító indítványokkal letisztítani, egyrészt olyan módon, hogy ilyen túlkapasok ne fordulhassanak elő benne, másrészt hogy egyértelművé váljon az, hogy ha egy ilyen helyzet előáll, akkor viszont a bejelentési kötelezettség fennálljon.

Az ötödik esetkörrel igazából nincsen problémám, azt gondolom, ez szükséges is meg egy jó irány is. Tehát itt arról van szó, hogy ha a nemzetbiztonsági ellenőrzés alapjául szolgáló jogviszonyban valamilyen információ jut az illetékesek tudomására, akkor ők elkezdik ezt a felülvizsgálatot. Azt gondolom, ez helyes irány, és ez némiképpen ilyen visszatérés is a 2013 előtti szabályozáshoz, úgyhogy ezt én tudom támogatni.

Ami a külső ellenőrzés problémájának a feloldását illeti, azt gondolom, a módosítás iránya jó, tehát jó az, hogy az ombudsman, az alapvető jogok biztosa hivatalból tud vizsgálatot indítani. Az is jó, hogy betekinthez az iratokba a korlátozásoktól teljesen függetlenül, és azt is természetesen üdvözlöm, hogy lehet újra panasszal élni a Nemzetbiztonsági bizottságnál, bár én is hozzáteszem, hogy nyilván a Nemzetbiztonsági bizottságnak is megvannak a korlátai és a feladatai ezzel kapcsolatban.

Összességében tehát azt tudom mondani, hogy volt ez a 2013-as megoldás, ami teljességgel elfogadhatatlan volt, és az Alkotmánybíróság ezt ki is mondta meggyőző többséggel. Ez most már kezd egy alkotmányos és az európai alapjogi minimumnak megfelelő szabályozáshoz hasonlítani, de azt gondolom, hogy ha a módosító indítványokat önök el fogják fogadni, amelyeket mi benyújtunk, akkor mondható az nyugodt szívvel, hogy ez előrelépés az előző állapothoz képest. Most még mindig egy igen túlzó kísérletet látok ebben arra, hogy a lehető legtágabb körben lehessen és folyamatában is lehessen ellenőrizni konkrét biztonsági kockázatra utaló körülmény nélkül.

Azt továbbra is el kell hogy mondjam, hogy azt viszont teljes mértékben elfogadhatatlannak tartjuk, hogy közalkalmazottak tömegeit figyeljék meg folyamatban, titokban, érdemi indoklás nélkül. Ilyen helyzetet mi nem tudunk támogatni, és látjuk ennek a veszélyét ebben a törvényjavaslat-szövegben, úgyhogy mi ezt módosító indítványokkal megpróbáljuk jobbá tenni.

Azt is el kell önöknek mondanom, hogy azért nyilvánvaló az, hogy különösen abban a jelenlegi kontextusban, ami megfigyelhető a XXI. században, amikor egyre több ellenőrzés és nyilvántartás történik nemzetbiztonsági okokból - itt gondolok a terrorizmus elleni harcra például -, én kifejezetten kérem arra a kormánytöbbséget, hogy a túlzó kiterjesztés helyett sokkal inkább egy olyan szabályozási környezetnek a létrehozására koncentráljon, amelyben az állami és az üzleti szféra kizárólag a hatékony működéshez elengedhetetlen személyes adatokat kezel, és az emberek maguk tudják meghatározni, hogy a róluk szóló információkat kivel osztják meg. Tehát egyfajta mértékletességet szeretnék kérni a kormányoldal részéről, mert nyilvánvaló, hogy korunkban vannak olyan folyamatok, amelyek azt igénylik, hogy legyenek különböző ellenőrzések. Mindannyian tudjuk azt, hogy milyen problémák vannak ezzel kapcsolatban, viszont ez semmiképpen nem teremthet jogalapot arra, hogy olyan gumiszabályokat tegyünk le az asztalra, amelyekkel utána vissza lehet élni az egyes állampolgárok kárára.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

**ELNÖK:** Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk, így aztán lehetőség lenne kétperces szót kérőknek szót adnom, de minthogy ilyen nincs, folytatjuk a munkánkat további képviselői felszólalásokkal.

Előre bejelentett felszólalóként ezért megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, Jobbik. Parancsoljon!

**DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik):** Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy felszólalásomban egy kicsit távolabbról kezdem meg a témát, hiszen ahhoz, hogy megérthessük azokat a folyamatokat, amelyek mögöttünk állnak, és megoldandó feladatként tornyosulnak az Országgyűlés előtt, a múltat látni kell.

Itt a múltba való visszamenetelnél 2009-ig mennék vissza, bár vissza lehetne jóval messzebbre is menni. 2009-ben elfogadta az Országgyűlés – egyébként az akkori MSZP-kormányzat és az akkori fideszes szavazatokkal együtt - az új, minősített adatokról szóló törvényt, és már akkor elmondtuk, hogy ennek a törvénynek az elfogadása valószínűleg az az irányú félelem miatt következett be, hogy nehogy valaki az Országgyűlésbe újonnan bekerülve, itt az új pártok - Jobbik, LMP és lehetne sorolni -, akik a programjukban hirdették meg azt, hogy a titkosításokat felül szeretnék vizsgálni és az eddigi rendszert meg szeretnék változtatni, alapvetően olyan információkhoz hozzáférjenek, amelyek a jelenlegi garnitúrának, az akkor húsz éve regnáló garnitúrának az érdekeit sértik.

(20.30)

Hogy mire gondolok itt? Például gondolok arra - és ezt Mirkóczki képviselőtársam is elmondta -, hogy ha politikai célból használják a titkosszolgá-

tokat és titkosszolgálati eljárásokat, az semmiféle jóra nem vezet. Márpedig ezt a különböző kormányok, a mindenkori kormányok megtették politikai ellenfeleikkel szemben. És a 2009-es törvény is ezt tette lehetővé, hiszen hogy ha egy minősített adat nyilvánosságra kerül, akkor csak a titokgazda feljelentésére fognak nyomozni a hatóságok. Mit jelent ez? Hogyha úgy kerül ki ez az adat, hogy a kormányzat vagy a kormányzathoz köthető politikai köröknek érdeke, hogy kikerüljön, nem fog a titokgazda feljelentést tenni; ha viszont más tesz feljelentést, nem történik semmi. Tehát bármit nyilvánosságra lehet hozni, eljárás nem lesz. Ha viszont, mondjuk, valaki az ellenzékéből vagy a sajtó részéről hozzátud ilyen adathoz, és szándékosan vagy nem kellő körültekintéssel ezt nyilvánosságra hozza, a legsúlyosabb büntetésnek nézhet elébe. És sorolhatnám, de nem szeretnék mélyebben belemenni, hogy a 2009-es törvény mennyiben teremtette meg a hasonló eljárások lehetőségét.

És akkor jöttek a 2010-es események. A Jobbik bekerült az Országgyűlésbe, és megtörtént az, hogy a Jobbik képviselőit nemzetbiztonsági kockázatnak minősítették úgy, hogy előtte akár csak az MSZMP-nek később az úgymond demokratikus parlamentbe bekerülő képviselőinél soha ilyen aggály nem merült fel, tehát hazaárulók, a diktatúra működtetői mindig átmehtettek ezen a vizsgálaton, de egyébként a jobbikosok esetében mondva csinált indokokkal el lehetett azt érni, hogy nemzetbiztonsági kockázatot állapítsanak meg. Hogyha ez így van, akkor a rendszer nem jó, és politikai alapon működik, és ezzel valamit tenni kell, és egy objektív kritériumrendszert kell kialakítani. Sajnos azóta ez nem valósult meg.

És most elmondanám, hogy ez a törvény miért nem fog javítani. Bár természetesen az Alkotmánybíróság által kifogásolt és kihúzott részekre egyfajta megoldást próbálnak találni a betérjesztők, de ez nyilvánvalóan abból a kényszerből táplálkozik, hogy az Alkotmánybíróság ezeket a passzusokat megsemmisítette. Ugye ezek a passzusok, ahogy elhangzott, a kormánytól független jogorvoslat lehetősége volt, tehát ennek a megteremtését várja az Országgyűléstől az Alkotmánybíróság, illetőleg a folyamatos ellenőrzéssel kapcsolatosan is aggályokat fejtettek ki.

És akkor nézzük meg, hogy mi az a rendszer, ami újra - mert azt kell mondjam, újra - működőképes lesz. A működőképességet inkább a jogi működésre mondanám. Az Országgyűlés Nemzetbiztonsági bizottsága igaz, hogy majd újra elbírálthatja azokat a panaszokat, amelyeket a miniszter elbírált, azonban a sértett továbbra is fenntartja, hogy jogorvoslatot ő nem talált. Tehát az Országgyűlés Nemzetbiztonsági bizottsága, ahogy azt Mirkóczki képviselőtársam elmondta, egy politikai testület, nem várható el és nem tekintjük olyan független külső szervnek, amely, lévén, hogy többségben van a mindenkor kormánytöbbség ebben a bizottságban, valódi kontrollt tud gyakorolni. És nincs is meg a szakértelem ebben a bizottságban, úgy, ahogy, mondjuk, egy bíróságban meglenne a megfelelő eljárásjogi és a

megfelelő mérlegelési lehetőségeket és a megfelelő kapacitást is figyelembe véve, hiszen a bizottság nem tud belemélyedni ezekbe az ügybe. Ezt egyébként a jobbikos képviselők ügyében láthattuk is, gyakorlatilag formális döntések születtek, azt mondta a bizottság akkor, hogy ha valakiről az Alkotmányvédelmi Hivatal azt mondta, akkor az biztosan nemzetbiztonsági kockázat. Ha önök a jövőben is ezt a rendszert szeretnék visszahozni, akkor inkább ne tegyék, mert ilyen formális, álságos eljárásokra egyáltalán nincs szükség a törvényben, és az Alkotmánybíróság döntését sem elégíti ki, hogyha önök így próbálják ezt beemelni. Tehát a tapasztalatok azt mutatják, hogy ez semmiképp nem mondható független eljárásnak.

Az egyébként meg egészen cinikus, hogy korábban, a 2013-as módosításban még ezt is kivették, tehát még ezt a panaszlehetőséget sem szerették volna megadni. De ahogy elmondtam, és egyébként Mirkóczki képviselőtársam is utalt rá, a bírósági eljárás lenne az indokolt, még a bíróságok a legfüggetlenebb szervek, amelyek kellő szakértelemmel - akár speciális kijelölt bíróságok - ezt a feladatot elláthatnák. Persze értem én, hogy ebben az esetben mindenkire vonatkozna az ő döntésük, attól függetlenül, hogy valaki kormánypárti vagy ellenzéki politikus, de ettől nem kellene tartani, hogyha önök valóban tiszta helyzetet szeretnének megteremteni.

Amit a javaslat bevezet, illetve úgy próbálják beállítani, hogy meghatározzák a kritériumrendszerét, hogy mi minősül nemzetbiztonsági kockázatnak, ez megint csak álságos, hiszen egyrészt olyan gumijogszabályokkal van tele, ami tulajdonképpen önmagát magyarázza, vagy amelyek a védendő adatot veszélyeztetik, olyan körülmény áll fenn. Hát, köszönjük szépen, ezt leírás nélkül is ki lehetne találni. Viszont az a meghatározás, hogy olyan személlyel tart kapcsolatot, akinél öt évi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel fenyegetett szándékos bűncselekmény elkövetése miatt a bíróság büntetőjogi felelősséget megállapított, ezt szerintem önök se gondolták át tökéletesen, hogy mit jelent ez. Azt jelenti, hogy például egy közeli hozzátartozó esetében, hiszen a kapcsolattartás erre is vonatkozhat, akár egy gyerek, testvér, szülő esetében akkor fel fogjuk róni valakinek, hogy az ő gyermeke, mondjuk, egy olyan bűncselekményt követett el, amit a büntető törvénykönyv öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntet, és ebben a bíróság megállapította felelősségét. Azt nem írják, hogy a felelősségmegállapítás mi, az lehet egy ejnye-bejnye is a bíróság részéről, vagy mondjuk, egy közmunkát vagy pénzbüntetést is kaphatott, mert ennyire minősült súlyosnak a bíróság előtt. Itt mire lehet gondolni? Akár egy közúti veszélyeztetés vagy egy kábítószer-birtoklás, teljesítményfokozó szerekkel való visszaélés vagy a segítségnyújtás elmulasztása is lehet olyan körülmény, ami megalapozhatja azt, hogy egy illetet elkövető személynek akár a családtagját fogjuk megbüntetni. Tehát ennek szerintem semmi értelme nincsen. Például a sajtóban megjelent, hogy 2013-ban a bölcsészkaron tartott az Alkotmányvédelmi Hivatal egy toborzót, és ott például

elhangzott az -én ezt a médiában olvastam -, ott elmondták az Alkotmányvédelmi Hivatal munkatársai, hogy az alkalomszerű alkohol- és droghasználat csak akkor jelenthet gondot, hogyha ezt valaki eltitkolja. Tehát nyugodtan, aki akár könnyű drogokkal is él -fordíthatjuk le-, az attól még beadhatja az Alkotmányvédelmi Hivatalhoz a pályázatát, ha ő ezt nem titkolja el, akkor akár még fel is vehetik. Na most, ebben az esetben pedig önök be akarják hozni azt, hogy ha valakinek a gyermeke, mondjuk, a tudtán kívül egy tő vadkendert termelt, és ezért megbukik, és kap egy enyhe büntetést, akkor ő, aki teljesen nem felelős a családtagja által elkövetettekért, akkor ez alapján akár nemzetbiztonsági kockázatnak is tekinthető. Tehát ezt én borzasztóan eltűzöttnek tartom.

Az se feltétlenül jó, hogy megadjuk azt a jogkört - és elég tágra nyitják azt a jogkört -, hogy hiába állapítanak meg nemzetbiztonsági kockázatot valakivel kapcsolatosan az arra jogosult szervek, de a miniszter, a miniszterelnök, az Országgyűlés elnöke vagy akár a legfőbb ügyész is, hogyha úgy gondolja, akkor kinevezheti az ő emberét; tehát mondjuk, a legfőbb ügyész azt az ügyészt, akivel kapcsolatban ez felmerült, és így ő felülírhatja ezeket a döntéseket. Na most, sokkal jobb lenne egy olyan rendszer, amelyben inkább jogorvoslatot biztosítanánk egy nemzetbiztonsági kockázatot megállapító szakvéleménnyel szemben, mondjuk, egy bírósági jogorvoslatot, de ha a bírósági jogorvoslat lefut, és a bíróság hoz egy döntést, akkor az mindenkire vonatkozzon. Tehát se a legfőbb ügyész, se az Országos Bírósági Hivatal elnöke, se mondjuk, az Országgyűlés elnöke egy független bírósági döntés után ne nevezhesse ki azt az embert. Hogyha a jogorvoslati lehetőség adott, akkor ezt be lehetne emelni a törvénybe. Amit önök csinálnak, az az lesz, hogy valakinél majd szigorúan fogják venni, másnál meg ezeket a jogszabályokat át tudják lépni. És ez nem az, amit jogbiztonságnak nevezünk.

Annak örülök, hogy belekerül, hogy arányosnak kell lenni a kockázati tényezőnek, illetve az érintett alapvető jogait legkevésbé korlátozó eszközt kell igénybe venni a nemzetbiztonsági szolgálatnak az ellenőrzés elvégzése során. Bár, hogy ki fogja azt ellenőrizni, hogy ez így történt, a panaszokon kívül, mert nyilván panasz - ahogy elmondtam - benyújtása általában nem vezet ilyen eredményre, ez már egy jobb kérdés. Illetőleg a nemzetbiztonsági kockázatnak a részletes indokolását is meg kellene adni, hiszen az indokolás bármi lehet, két sor is lehet, ezt is megtapasztaltuk.

(20.40)

Illetőleg az sem egyértelmű, hogy abban az esetben, hogyha az illető elé tárják, hogy ő mondjuk, miért jelent nemzetbiztonsági kockázatot, és a törvény úgy szól, hogy majd a minősített adatokra nem terjed ki ez a tájékoztatás, nos, ez esetben akkor me-

gint felmerül, hogy mi minősül minősített adatnak - amit minősítettek. Tehát hogyha az egészet minősítik vagy annak egy nagy részét, akkor tulajdonképpen az adott személy megint csak nem tudhatja meg, hogy mik azok a körülmények, amelyek vele szemben fennállnak. Annyit fog megtudni, hogy kockázati tényező merült fel, és az, hogy ez pontosan micsoda, ez minősített adat, ezt sajnos nem árulhatjuk el. És hogy egy minősített adatból bármikor is nyílt, megismerhető, nyilvános adat legyen, az gyakorlatilag nagyon ritkán történik meg, tulajdonképpen majdnem hogy örökre el vannak ásva ezek az adatok.

A felülvizsgálati eljárás esetében szintén - amit már elmondtam - felmerül az a probléma - és Mirkóczki képviselőtársam is mondta -, hogy ha mondjuk, az idegen állampolgárság és a külföldi útlevelel - egyébként helyesen - kockázatot jelent, és egy új eljárást eredményezhet, akkor országgyűlési képviselők vagy akár egyéb - a Jobbik az Országgyűlésben több törvényjavaslatot is benyújtott -, a legfelsőbb állami vezetők esetében ez miért nem valósulhatott meg. Itt is az a kitétel felmerül, hogy nemcsak hogy az ellenőrzött személy, hanem a közeli hozzátartozójával szemben is elég egy büntetőeljárás vagy akár egy elzárással is büntethető szabálysértés megindulása, hogy ő tulajdonképpen újra vizsgálat alá vonható legyen; ez azért elég tág. Ha szintén valakinek, mondjuk, a gyermeke vagy mondjuk, az édesapjával, édesanyjával szemben egy elzárással büntethető szabálysértés indul, akkor az egyébként teljesen vértlen személy ellen újra az eljárást lefolytatni, ez megint csak túlzás. Én azt is mondom, hogy ez már túl van az alkotmányosság garanciáján, hiszen senki nem kötelezhető arra, hogy egyébként ilyen cselekmények esetében ő felelősséget vállaljon a közeli hozzátartozójáért, akivel lehet, hogy egyébként nincs is jó kapcsolatban, az is lehet, hogy az ország más részében él.

A végére - mert a 15 perces időkeret végén járok - azért el szeretném mondani, hogy természetesen annak örülünk, hogy bekerül a kérdőívbe, hogy a kitöltővel vagy a közeli hozzátartozójával szemben van-e idegenrendészeti kiutasítás, beutazási vagy tartózkodási tilalom, ennek a gyakorlati ellenőrzése egy másik dolog lesz. Ez valamiféle reakció legalább akkor a kitiltási botrányokra, de azért összességében úgy gondolom, hogy a benyújtott módosító javaslatok döntik el azt, hogy támogatni fogjuk-e a javaslatot.

Én attól tartok - és itt főleg a bírósági felülvizsgálat intézménye a kérdés -, hogy ez nem fog *(Az elnök csenget.)* megérintő fülekre találni a kormánynál, és ezért valószínűleg nem tudjuk támogatni a javaslatot, de a módosítóinkat megfogalmazzuk. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (Nincs jelzés.) Jelenkezőt nem látok, ezért az általános vitát lezárom, és megkérdezem államtitkár úrtól, Kontrát államtit-

kár úrtól, kíván-e reagálni az elhangzottakra. Igen, államtitkár úr, öné a szó, parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Szeretném megköszönni a frakciók vezérszónokainak a hozzászólásokat. Németh Szilárd képviselő úr támogató hozzászólását köszönöm, bízom abban, hogy ez a támogatás is hozzájárul ahhoz, hogy jó törvényt tudunk elfogadni ebben a nagyon fontos témakörben.

Molnár Zsolt képviselő úr, bizottsági elnök úr hozzászólását is szeretném megköszönni. Ő részletesen kitért a javaslat előnyös és az ő megítélése szerint vitatható részeire, s azon szándékát is kifejezte, hogy módosító indítványokat fognak beadni. Én ezzel kapcsolatban itt és a többi vezérszónok kapcsán is szeretném elmondani, hogy minden módosító javaslatot meg fogunk fontolni, és szeretném azt is leszögezni, az a cél, hogy a lehető legjobb törvényt alkossuk meg közösen itt a parlamentben ezzel a nagyon fontos témakörrel kapcsolatban.

Mirkóczki Ádám képviselő úr hozzászólását is szeretném megköszönni. Ő most jelenleg nincs a teremben, az ő... *(Mirkóczki Ádám jelentkezik: Itt vagyok.)* Bocsánat.

ELNÖK: Itt ül fönt, államtitkár úr, a jegyzői munkáját végzi.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a figyelemfelhívást. Tehát némi ellentmondást érzek, vagy jelentős ellentmondást érzek Mirkóczki Ádám képviselő úr és Staudt Gábor képviselő úr hozzászólása között. Mirkóczki képviselő úr bizonyos módosító javaslatok elfogadását fogalmazta meg, abban az esetben elfogadhatónak, támogathatónak tartja a javaslatot, míg Staudt Gábor képviselő úr *(Dr. Staudt Gábor: Én is ezt mondtam.)* már előre látta, hogy ezek a módosító indítványok nem lesznek támogatottak, és már ítéletet is hirdetett, res judicata, de bízunk benne, hogy téved. *(Dr. Staudt Gábor: Győzzön meg, államtitkár úr.)* Azon vagyok.

Szél Bernadett LMP-s képviselőtársunk hozzászólását is szeretném megköszönni. Szeretném elmondani, hogy amiről a képviselő asszony beszélt, ezt a problémát orvosolja a törvény. A melléklet tartalmazza a kérdőív módosítását, ez a 2. pont, amelyben benne van, amely tartalmazza, hogy nyilatkozni kell arra vonatkozóan, hogy áll-e külföldi beutazási vagy tartózkodási tilalom alatt, tehát ezt világosan tartalmazza a javaslat, de köszönöm, hogy fölhívta a figyelmet. A javaslat elkészítésekor igyekeztünk a legszélesebb körre figyelemmel lenni a tekintetben, hogy a lehető legjobb szabályozást tudjuk a tisztelt Ház elé terjeszteni javaslatként.

A Staudt Gábor képviselő úr által elmondottakkal kapcsolatban szeretném elmondani, hogy a Fidesz-KDNP-kormány 2010. május 19-én megkezdett működését, illetőleg a mostani hivatalba lépését

követően is a titkosszolgálatok törvényesen működnek. Tehát az az állítása, amit ön megfogalmazott, hogy politikai célokra használhatják esetleg most is, ezt szeretném visszautasítani, ez minden alapot nélkülöz, képviselő úr.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Összegzőképpen szeretném megköszönni a hozzászólásokat. Bízom abban, hogy a benyújtott módosító indítványok is hozzájárulnak ahhoz, hogy egy jó törvényt tudjunk elfogadni. Maga az előterjesztés is már úgy készült, hogy egyrészt az Alkotmánybíróság döntését figyelembe véve orvosolja azokat a hiányságokat, amelyeket az Alkotmánybíróság megállapított, másrészt pedig ez a törvényjavaslat Magyarország biztonsági érdekeinek teljes mértékben megfeleljen.

Bízunk abban, hogy most ez az általános vita, illetőleg a majd benyújtandó módosító indítványok is hozzájárulnak ehhez a nagyon fontos célhoz. Köszönöm a figyelmet, köszönöm a hozzászólásokat.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, Jobbik: „Újabb egészségügyi struktúraváltás: kik lesznek a vesztesek?” címmel. Öné a szó, parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. A címben említett kérdést egy vitaindítónak szánom, amely az egészségügyben végbemenő és a várhatóan végbemenő struktúraváltásról szól. Leszögezni kívánom, hogy a Jobbik a saját álláspontját az egészségügyi dolgozók érdekében fogalmazza meg és fogalmazta meg ebben. És hogy mire is alapozzuk, hogy struktúraváltás készülődik ebben az ügyben, azt könnyen ki lehet olvasni, hiszen már egy új törvényjavaslat van ebben bent a tisztelt Ház előtt, viszont egy helyről nem lehet kiolvasni a struktúraváltást, nem alapozza meg ugyanis a költségvetésnek semmilyen száma azt, hogy az egészségügyben bármilyen változás lesz. Leginkább a szépen lassan szívárgó cikkek, illetve államtitkári nyilatkozatok mutattak, illetve mutatnak abba az irányba, hogy komoly változás előtt áll az egészségügyi ellátórendszer.

(20.50)

És ha ott tartunk, hogy milyen cikkekből szívárogtak az információk, jól láthatjuk, a legnagyobb probléma az, hogy nem egy társadalmi vitát és nem egy előkészített, megfelelő háttér munkát követően kerülnek elő ezek az iratok, illetve ezek az elképzelések, hanem az államtitkárnak az általában egy-egy konferencián elmondott, elkottyintott részleteiből

kerülnek elő. Tehát nyugodtan kérdezhetjük, hogy volt-e társadalmi vita, illetve hol van ez előkészítve, illetve nyugodtan róhatjuk a Fidesz számlájára azt is, hogy ha társadalmi vitát nem is folytattak, milyen kommunikációt folytatnak, ugyanis nem szerencsés az, ha újságokból, illetve konferenciabeszélgetések-ből értesülünk arról, hogy milyen, egyébként a gyökeréig ható változások indulnak el az egészségügyben.

A történeti szál pedig úgy néz ki az egészségügy struktúraváltásában, hogy négy éve, sőt lassan már öt éve, amikor a Fidesz-kormány hatalomra lépett, azt mondta, hogy az egészségügyi ellátórendszer a romokban hever, és mindenképpen átalakítás igényeltek. S hozzá is kezdtek az ellátórendszer átalakításához, mint tudjuk, állami fenntartásba kerültek kórházak és más egészségügyi intézmények. De igazából azt láthatjuk mögötte, hogy a Fidesz által elkezdett struktúraváltás még mindig egy hibás, elhibázott döntés volt, és 2006 óta úgy tűnik, hogy a krízis állandósult az egészségügyben.

És hogy mi is lehet a T/2123-as törvényjavaslatnak az egyik alapja, ami egyébként a Ház elé fog még többször kerülni, és úgy gondolom, szakmai viták is fognak ebben folyni, hát ez a javaslat nem mást tűz ki célul, mint hogy megyei, illetve térségi szinten fogja működtetni a szakellátást, ami egy dologban fog megnyilvánulni, hogy a korábban erre a célra hivatott GYEMRSZI gyakorlatilag le fogja húzni a rolót, és egy szintén mozaikszókból összeálló ÁEK kezelőnek a felállításával fogja működtetni a rendszert a kormány.

Egyébként az államtitkár elmondta, és ebben egyet is lehet érteni, és a Jobbik is egyetért, hogy a legfontosabb döntéseket mindenképpen a helyi szinteken, a legalsóbb szinteken kell meghozni. Azonban ebben az esetben akár azt is feltehetnénk, hogy nem lenne-e érdemesebb visszavezetni arra a szintre az egészségügyi ellátásról való döntést, ami az önkormányzatok kezében volt régen, ugyanis azt lehetett látni, amíg az önkormányzatoknál volt az intézmények fenntartása, addig nem harapóztak el az adósságállományok, nem úgy, mint most, amikor 80-100 milliárd forintba rúg körülbelül az adósságállománya az egyes kórházaknak, amire mindenképpen szükséges a pénzt rászánni.

Ami a legrosszabb és talán a legméltánytalább, hogy elindult egy alkudozás a kórházak között, hogy ki milyen ellátást végezzen, és ki milyen tevékenységet tud majd végezni. Lényegében ez a dolgozóknak már egy ismert folyamat is, ugyanis a Fideszt megelőzően már az MSZP-nél begyakorolhatták azt, hogy mikén kell alkudozni, és egy kicsit úgy érzi az ember, mintha egy olyan játékban venne részt - talán mindenki látott már ilyet egy-egy táborban -, ami egy székfoglalós játék, hogy mindig eggyel-eggyel kevesebb szék lesz, egyre kevesebb széket lehet elfoglalni, és folyamatosan esnek ki a fontosabbnál fontosabb láncszemek. Csak az a baj, hogy ez nem egy játék, hanem 200 ezer egészségügyi dolgozó bérééről, munkájáról és jövőjéről van szó, és 9 millió biztossítással játszik a kormány ezekben az esetekben.

És hogy mivel lehetne a problémát megoldani és kezelni? Ez nem más, mint a pénz, pénz nélkül ugyanis nem fog működni a struktúraváltás sem. Kezdjük az adósságállománnyal, de beszélhetünk az életpályamodellről is, amely 25 milliárdot igényelne csak az elindításában, vagy a háziorvosi és alapellátás 10 milliárd forintot meghaladó része is szükséges lenne. Így hát felmerülhetnek a kérdések, hogy miért fontos pont most az átalakítás, miért kell ismét átalakítani, és hogy nem lehetne-e visszatérni az önkormányzati fenntartásra, és hogy mennyire előkészített, illetve átgondolt ez a modell. Úgy gondolom, hogy ezekre a kérdésekre a választ a közeljövőben nagyon gyorsan meg fogjuk kapni, de úgy látom, hogy a kormány sajnálja a pénzt az egészségügyre, ezért kényszerít arra, hogy ismételten újratervezzünk, és úgy érezzük magunkat, mint az a bizonyos autóban lévő közlekedési eszköz, amikor már késésben vagyunk, és el is tévedtünk, akkor is még mindig azt hajtogatja, hogy újratervezés, újratervezés. Ezen változtatni kell. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most napirend utáni felszólalásra jelentkezve megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, Jobbik, aki „Somogyország felszámolja magát, avagy Somogy megye népesedési katasztrófája VI.” címmel mondja el hozzászólását. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A múlt héten elmondott napirend utáni felszólalásom egy kis sajnálatos félreértést kevert, ezért szeretnék eljátszani egy gondolattal: joga van-e, mondjuk, a szocialista frakcióból, teszem azt, Teleki képviselőtársamnak ahhoz, hogy ne érje be az összesített megyei adatokkal, amikor ki akarja deríteni, hogy például a Zala megyei romák körében mekkora a valós munkanélküliségi ráta. Mi erre azt mondjuk, hogy igen, neki ehhez joga van, és éppen ezért, amikor azt mondja, hogy az egész lakosságra vonatkoztatott adatokkal nem tud mit kezdeni, akkor nagyon is igaz van.

Ugyanezt tesszük mi, jobbikosok a demográfiai trendek kapcsán. Azt kell hogy mondjuk, hogy a statisztikai adatokat ketté kell bontani, ugyanis a magyarságra, illetve a cigányságra vonatkoztatott adatok gyökeresen más képet mutatnak, és ha egy összesített, általános képet akarunk ráhúzni egyik vagy másik csoportra, akkor az mindenképpen egy hamis képhez fog minket vezetni.

Mivel közismert, hogy a Jobbiktól távol áll mindenféle szélsőségeség, ezért mindenféle rasszizmus vádját el kell hogy utasítsuk, éppen ezért tulajdonképpen csak a magyarságra vonatkoztatott népesedési trendekkel akarunk tisztában lenni, amihez egyébként, politikai korrektség ide vagy oda, de azt kell mondjuk, hogy elvitathatatlan jogunk van. Tehát ennek szellemében folytassuk a Dél-Dunántúl legnagyobb és hazánk legkritikáiban lakott megyéje,

Somogyország demográfiai folyamatainak görcső alá vételét!

A 2011-es népszámlálás szerint a 316 ezres Somogyban kevéssel több mint 44 ezer gyermekkorú személyt találtak, és azt látjuk - ha elfogadjuk Kemény Istvánék szociológiai vizsgálatainak eredményeit -, hogy ha a cigányság körében 37 százalék a gyermekkorúak aránya, akkor egy 55 ezer fős somogyi roma populációt valószínűsítve azt kapjuk, hogy a 44 ezres összesített gyermeklétszámból körülbelül 20 ezer fő lehet a cigány származású gyerekek száma. Ez az összes 14 évesnél fiatalabb személy 40 százalékát jelenti megyénkben. Másfelől pedig azt is mutatják a számok, hogy a nem cigányok körében egy félelmetesen előregedett társadalom képe vetül elénk, ahol a 260 ezer főből csupán 24 ezer, azaz alig 9 százalék a gyermekkorúak aránya.

(21.00)

Folytassuk le az előbb taglalt számítást a mintegy 150 ezer fős falusi lakosság esetében is! A 2011-es népszámlálás tanúsága szerint Somogy megye községeiben 22 909 gyermekkorút írtak össze, így tehát a 14 évesnél fiatalabbak aránya 15 százalékos. Tudjuk, hogy a falusi lakosságból nagyjából 40 ezer fő cigány származású, és ebből, ismét csak a szociológus Kemény Istvánék logikáját követve, mintegy 37 százalék, azaz 14 800 fő gyermekkorú kell hogy legyen. Ez azt jelenti, hogy a körülbelül 23 ezres megyei falusi gyermeklétszámból a nem cigány magyar gyerekek száma mostanra alig éri el a 8100 főt Somogyország községeiben, ami a teljes ottani gyermeklétszám csupán 35 százaléka, szemben a cigány fiatalok 65 százalékos részarányával. Lefordíthatjuk ezt egyébként úgy is, hogy egy 110 ezer fős falusi magyar populációnak csak mindössze 7,4 százaléka tartozik a 14 évesnél fiatalabbak korcsoportjába, tragikusan bizonyítva az itteni magyarság összeropant demográfiai potenciáját. Kijelenthető tehát, hogy Somogyban a demográfiai és társadalmi összetételében is eltorzult falusi magyar közösségek többségéből hiányzik az a humán kapacitás, amely a katasztrófális népesedési helyzet javításához feltétlenül szükséges lenne.

Egyszerű matematikai aránypárok felállításával láthatóvá válik, hogy abban a statisztikai kistérségben, ahol a cigányság aránya eléri egy-egy térség lakosságnak 20 százalékát, ott arányuk a 14 éven aluli korosztályok esetében hozzávetőlegesen már 50 százalék körül mozoghat, ahol pedig számuk eléri, megközelíti az összlakosság egyharmadát, ott a gyermekkorúak körében már kétharmad lehet az arányuk. Ezekről kendőzetlenül beszélni kell, viszont nyilvánvalóan az emberség kereteit betartva, és erre törekszik egyébként a Jobbik.

De hogy a demográfiai folyamatok kapcsán még milyen problémák bukkanhatnak föl, ahhoz hadd idézzem az egykori stratégiai miniszterelnöki tanácsadó, Bogár László szavait. Ő azt mondta: „Ha mindehhez hozzávesszük, hogy a népesedésnek nemcsak

mennyisége, hanem minősége is van, akkor ugyan kitesszük magunkat a rasszizmussal való megbélyegezhetőségnek, de egyúttal kimondjuk azt, ami mindig és minden emberi közösség számára természetes volt. Az anyagi, a testi és lelki, erkölcsi, szellemi lepusztulás a szülések egyre nagyobb arányát 'préseli be' a legnyomorúságosabb körülmények között élő, 'történelemből kilökött réslakó páriák' világába."

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Én is nagyon köszönöm. Tisztelt Képviselő Úr! A memóriám jó, a hallással is minden rendben van, az elnök elnököl, a politikai vitában

nem vehet részt, ezért csak annyit tudok mondani, hogy értem, amit elmondott. A demográfiának mint tudománynak az eszközeiről sem lehet vitatkoznom erről a helyről. Mindenesetre a mai nap utolsó napirend utáni felszólalásával a mai ülésünk végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm munkájukat, holnap reggel 8 órakor folytatjuk az Országgyűlés ülését.

Az ülésnapot ezennel bezárom. Köszönöm szépen. Jó éjszakát kívánok mindenkinek!

*(Az ülésnap 21 óra 1 perckor ért véget.)*

Földi László s. k.  
jegyző

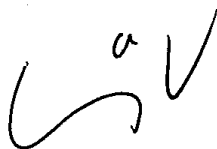
Hiszékeny Dezső s. k.  
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.  
jegyző

Móring József Attila s. k.  
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.  
jegyző

A kiadvány hitelül:




Dr. Bárány Tibor  
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv  
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója  
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,  
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda  
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.  
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4  
Telefon: 441-4222  
Telefax: 441-4599  
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác  
MINDEN JOG FENNTARTVA!  
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)  
ISSN: 2064-8367 (Online)